Sri:
Srimathe Ramanujaya Namha

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரஆகமத்தின்

ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை

இரண்டாம் பாதம்

ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்

தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

Kalpana Jayabal Foundation, Trustee V.S.Jayabal
மூலம் வெளியிடப்பட்டது

Sripancaratra Agama
Brihadbrihma samhita with Tamil meaning

By
Therazhundur
Pancaratra agamavidvan
Sri.U.Ve K.Sriraman Battacaryar,
Srirangam.

First Print : 2025 (100 copies)

<u>Copies Available at :</u>

SRI. U. VE. K.SRIRAMAN BATTACHARYAR,

CG1-214, East Adayavalanjan St,

Srirangam, Trichy,

Tamil - Nadu. 620-006.

+919791 702 035 +91 8608 794 34(whatsapp)

sriramanbattachar@gmail.com www.kriyasagaram.in

श्रीः

श्रीमतेरामानुजाय नमः

इतिश्रीपाञ्चरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரஆகமத்தின்
ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை
ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்மூலம் மற்றும்
தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

1.	விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் பற்றிய கேள்வி-1	1
2.	விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் பற்றிய கேள்வி-பதில்2	23
3.	கீழ் உலகங்களின் வர்ணனை	44
4.	பூலோக வர்ணனை: பிருந்தாவனத்தில் திருவிளையாடல்	63
5.	பிருந்தாவன லீலையில் யுகள ஆராதனை	101
6.	மந்த்ரத்வய ஆராதனை முறை	128
7.	உலகங்களின் விளக்கம்	150

<<<<___>>>>

முன்னுரை

महतोवेदवृक्षस्य मूलभूतोमहानयम्.

स्कन्दभूता ऋगाद्याश्च शाखाभूता महामुने॥

மஹதோவேத$_3$வ்ருக்ஷஸ்ய மூலபூ$_4$தோமஹானயம்.

ஸ்கந்த$_3$பூ$_4$தா ருகா$_3$த்$_3$யாஶ்ச ஶாகா$_2$பூ$_4$தா மஹாமுனே..

"வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்ருதி,ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களாலே" அதில் ப்ரதமஶ்ருதி ஶ்ரீபகவச்சாஸ்த்ரம்.எனும் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம்.

"ஶ்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாணம் கல்பஸூத்ரவத்" என்பது பாத்ம வசநம்.

இதுதான் பகவச்சாஸ்த்ரம் என்றும், ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரம் என்றும், மஹோபநிஷதம் என்றும் எண்ணற்ற பெயர்களாய் உடைய இந்த ஆகமம் ஸாக்ஷாத் எம்பெருமானுல் பரம

பதத்தில் இருந்து அநந்த,கருட விஷ்வக்ஸேனுதிகளுக்கும், சுதர்சனுதி திவ்ய ஆயுதங்களுக்கும், ஶ்ரீ,பூமி,தேவிகளுக்கும்,ப்ரும்ம ருத்ராதிகளுக்கும் உபதேசிக்கப்பட் டது. மேலும் இவர்களைப்போன்று நாரதாதி மஹர்ஷிகள், ஶ்ரீவத்ஸந்,பத்ரன் போன்ற எண்ணற்ற மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்ததால்தான் இது ப்ரபஞ்சத்திற்குத்(பூலோகத்தில்) தன் சீடர்களின் வாயிலாக உபதேசிக்கப்பட்டு இன்றளவும் க்ரியாரூபமாகவும்,மூல க்ரந்தமாகவும் நமக்குக்கிடைக்கிறது.

இந்த ஆகமம் நிலவுலகில் வாழும் ஜீவகோடிகளின் அன்ருட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைத் தெரிவிக்கும் ஆகமம்.

இவற்றில் எண்ணற்ற ஸம்ஹிதைகள் 108,1008 என்று இருந்தாலும் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்மஸம்ஹிதையானது ஆழ்ந்த பொருளுடையது. பொதுவாகவே எம்பெருமானுக்கு த்விஜன் என்று ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு. அதாவது தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடவேண்டும் என்ருல் தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிருன். பரத்வத்தை

உபதேசிக்க நரன் என்றும், நாராயணன் எனும் இருபிறப்பு. இவனது வாஸுதேவாதி வ்யூஹாவதார வைபவத்தை உபதேசிக்க முன்புகூறிய நித்யஸூரிகள், திவ்யசூரிகள் போன்றவர்கள். விபவாவதாரங்களாகிய மத்ஸ்ய,கூர்ம,வராஹாதிஅவதார மஹிமைகளை வெளிப்படுத்த வ்யாஸபகவான் போன்றவர்கள். ந்ருஸிம்ம மஹிமைகளை உபதேசிக்க ப்ரஹல்லாதன்.வாமனன் புகழ்பாட தேவேந்த்ரன்.ராமபிரான் தத்துவத்தை உபதேசிக்க வால்மீகி, க்ருஷ்ண,பலராமன் புகழ்பாட சுகமுனிவர் போன்றவர்களாக தானே உபதேசித்தும் நடத்தியும் காட்டுவான். அதைப்போல் அந்தர்யாமியின் புகழை உபதேசிக்க யோகிகள்.அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹிமைகளை உபதேசிக்க ஆழ்வார்,ஆசார்யர்கள் இவ்வாறு தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிருன்.

அதுபோன்ற நர நாராயண உபதேசமான ஸம்ஹிதைதான் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்ம ஸம்ஹிதை. இது பதரிகாஸ்ரமத்தின் புகழையும்,அதன் மஹிமைகளையும் கூறுவது. மேலும் ப்ருந்தாவனம், த்வாரகை, திருவரங்கம் போன்ற க்ஷேத்ரங்களின் மஹிமைகளைக் கூறி ஜீவகோடிகளின் எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தீர்த்து நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியெனும் மிகப்பெரிய பரமபதத்தை அடையும் நல்வழியையும்,அந்த ஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் கூறவந்த சாஸ்த்ரம்.

இது முதன்முதலில் <u>“க்ரியாஸாகரம்”</u> மூலம் தமிழர்த்துடன் வெளிவருகிற முதல் நூல்.இது முதல்பாகம். இன்னும் மூன்றுபாகங்கள் வெளிவரவேண்டும்.

இதற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்குவித்த பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியார்,எம்பெருமானுர் திருவடிகளுக்கு சமர்ப்பணம்.மேலும்

இந்த நூல் இப்படித்தான் வெளிவர வேண்டும் என்று நமக்கு முழுமூச்சாக உதவிகள் செய்துவரும் <u>**Kalpana Jayabal Foundation, Trustee** திருவெள்ளரை திருப்பணித்திலகம் ஸ்ரீமான் **V.S.Jayabal**</u> அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம் “க்ரியாஸாகரம்”மிகப்பெரிய பல்லாண்டு பாடுகிறது. அடுத்து எவ்வளவோ கார்யங்களுக்கு இடையில் நமக்கு தமிழ் அர்த்தம் செய்துகொடுத்த <u>**ஸ்ரீமான் கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும்,**</u>

ஸ்ரீமதிஸத்யா அம்மையாருக்கும் மிக்க நன்றி.இதற்கு புத்தக வடிவமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ பாலாஜி பட்டாசார்யாருக்கும், வாழ்த்துக்கள்.

मङ्गळाशासनपरैर्मदाचार्य पुरोगमैः।

सर्वैश्चपूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तुमङ्गळम्.

இந்நூலைக் கசடறக் கற்று கீதையின் பாதையில், கோதையின் பாதையில், ராதையின் பாதையில், சீதையின் பாதையில், வேதையின் பாதையில் சென்று மேதை ஆவோம்.

தேரழுந்தூர்
ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீராமன் பட்டாசார்யார்,
ஸ்ரீரங்கம்.

க்ரோதி வருடம்.தைப்பூசம். 11-2-2025

<<<<____>>>>

श्रीः

श्रीमतेरामानुजायनमः

श्रीपाञ्चरात्रेबृहद्ब्रह्मसंहितायाम् द्वितीयोभागः

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்
இரண்டாம் பாகம்

தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

अध्यायः - 1

विष्णुस्वरूपं प्रति प्रश्नः

அத்தியாயம் - 1

விஷ்ணுவின் திருவுருவைப் பற்றிய விளுக்கள்

ऋषयः ऊचुः-

बृह्मन् श्रीवत्सचरितात् संदेहो निगतो हि नः।

विना भागवतंधर्मं वैष्णवी दुर्लभा गतिः।

विष्णुस्वरूपं लोकं च वैष्णवं धर्ममुत्तमम्।

गतिं विस्तरतो ब्रूहि प्रजास्तव पितामह।

बृह्मोवाच-:

के वै विमातुं प्रभवंतिविष्णोः स्वरूपलीला विभवंस्तु लोके।

तस्तंभयोविश्वमिदंसमस्तं पादेनचैकेन समस्तसत्वम्।

अहं पुरा नाभिसरोजजातो महाजलौघेश्वसनाव भूते।

न यत्र सूर्येदु हुताशनायो दिगंतरं तान् गमयां चकार ।

अभूतपूर्वं परितोनिरीक्ष्य तमश्चकम्पे मनसाऽहमेकः।

कोऽहं किमेतत् क्वच संस्थितोऽहं कस्याहमत्र प्रकरोमि किं वा। 5

ருஷய: ஊசு:-
ப்^{3}ருஹ்மன் ஸ்ரீவத்ஸசரிதாத் ஸந்தே^{3}ஹோ நிக^{3}தோ ஹி ந: |
விநா பா^{4}க^{3}வதம்த^{4}ர்ம வைஷ்ணவீ து^{3}ர்லபா^{4} க^{3}தி: |
விஷ்ணுஸ்வரூபம் லோகம் ச வைஷ்ணவம் த^{4}ர்மமுத்தமம் |
க^{3}திம் விஸ்தரதோ ப்^{3}ரூஹி ப்ரஜாஸ்தவ பிதாமஹ |
ப்^{3}ரஹ்மோவாச-
கே வை விமாதும் ப்ரப^{4}வந்தவிஷ்ணோ:
ஸ்வரூபலீலா விப^{4}வம்ஸ்து லோகே |
தஸ்தம்ப^{4}யோவிஸ்வமித^{3}ம்ஸமஸ்தம்
பாதே^{3}னசை^{2}கேன ஸமஸ்தஸத்வம் |

அஹம் புரா நாபி^{4}ஸரோஜஜாதோ
மஹாஜலௌகே^{4}ஶ்வஸநாவ பூ^{4}தே |
ந யத்ர ஸூர்யேந்து^{3} ஹுதாஶனாயோ
தி^{3}க^{3}ந்தரம் தான் க^{3}மயம் சகார |
அபூ^{4}தபூர்வம் பரிதோநிரீக்ஷ்ய
தமஶ்சகம்பேமனஸா(அ)ஹமேக: |
கோ(அ)ஹம் கிமேதத் க்வச ஸம்ஸ்தி^{2}தோ(அ)ஹம்
கஸ்யாஹமத்ர ப்ர கரோமி கிம் வா | 5

ரிஷிகள் கூறினர் -
பிரம்மனே, ஸ்ரீவத்ஸத்தின் சரிதத்தால் எங்களுக்குள் ஒரு சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. பாகவத தர்மம் இல்லாமல் வைஷ்ணவ கதி கிடைப்பது அரிது. விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம், உலகம், உத்தமமான வைஷ்ணவ தர்மம் மற்றும் கதி ஆகியவற்றை எங்களுக்கு விரிவாக எடுத்துரைப்பாயாக, எங்கள் பிதாமகனே.
பிரம்மா கூறினார் -
விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம், லீலை, மற்றும் விபூதிகளை இவ்வுலகில் அளவிட வல்லவர் யார்? அவன் ஒரு பாதத்தால் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதையும் தாங்கி நிற்கிறான். முன்பு நான் மஹா பிரளயத்தின்போது, மஹாஜலத்தில், அவனுடைய நாபிக் கமலத்தில் தோன்றினேன். சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு போன்ற ஒளிதரும் பொருட்கள் கூட இல்லாத அந்தகாரத்தில், நான் தனியாக, பயத்துடன் நடுங்கினேன். "நான் யார்?

இது என்ன? எங்கு இருக்கிறேன்? யாருக்காக நான் இங்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று திகைத்தேன். || 5

एवं विचारेण चिरं विमुह्यन् चैतन्यरूपोपि विमोहितोऽत्र।

अपश्यमत्यन्त विकासमादौ तिरस्कृतानंत दिनेशकांति।

हिरण्मयं पंकजमप्रमेयं सहस्रपत्रं विहसत्सुकोशम्।

स कर्णिकारं सितवर्णमद्भुतं समस्त विश्वस्य निधान भूतम्।

विलोक्यपद्म परितःप्रवृद्धं कुतोऽस्यमूलं किमिदं व्यतर्कि।

निरीक्ष्य किंचिद्विपरं च तस्मिन्नहं प्रविष्टः परिलब्धमार्गः।

तस्मिन् गतोऽहं न ददर्श पारं न वै पुनर्निर्गमनाय मार्गम्।

एकोहमजान्तरसन्निविष्टः चिंतामनंतां मनसात्व वापम्।

प्रभ्राम्यतो मे निरगादनंतः कालःकलाभिः कलयान्जनायुः।

अण्डं च हैमं विधृतं मुरारेः महौजपातत्र ददर्शचैकः । 10

ஏவம் விசாரேண சிரம் விமுஹ்யன்
சைதன்யரூபோ(அ)பி விமோஹிதோ(அ)த்ர
அபஶ்யமத்யந்த³ விகாஸமாதௌ³
திரஸ்க்ருதானந்த தி³னேஶகாந்தி |

ஹிரண்மயம் பங்கஜமப்ரமேயம்
ஸஹஸ்ரபத்ரம் விஹஸத்ஸுகோஶம் |
ஸ கர்ணிகாரம் ஸிதவர்ணமத்³பு⁴தம்
ஸமஸ்த விஶ்வஸ்ய நிதா⁴ன பூ⁴தம் |
விலோக்யபத்³ம பரிதః ப்ரவ்ருத்³த⁴ம்
குதோ(அ)ஸ்யமூலம் கிமித³ம் வ்யதர்கி |
நிரீக்ஷ்ய கிஞ்சித்³விபரம் ச தஸ்மின்
னஹம் ப்ரவிஷ்டः பரிலப்³த⁴மார்க³ः |
தஸ்மிந் க³தோ(அ)ஹம் ந த³த³ர்ஶ பாரம்
ந வை புனர்நிர்க³மனாய மார்க³ம் |
ஏகோ(அ)ஹமஜாந்தரஸந்நிவிஷ்டः
சிந்தாமனந்தாம் மனஸாத்வ வாபம் |
ப்ரப்⁴ராம்யதோ மே நிரகா³தனந்தः

காலꞏகலாபி4ꞏ கலயான்ஜனாயுꞏ |
அண்ட3ம் ச ஹைமம் வித்4ருதம் முராரேꞏ
மஹௌஜபாதத்ர த3த3ர்ஶஸைகꞏ | 10

இவ்வாறாக வெகு காலம் ஞான சொரூபியாக இருந்தும், குழப்பத்தில் மூழ்கி,, முடிவில் சூரியனின் ஒளியையே மறைக்கும் பேரொளியுடன், ஒரு பொற்றாமரை மலர், ஆயிரம் இதழ்களுடன், மலர்ந்த முகத்துடன், உள்ளே அழகிய மகரந்தங்களுடன், தங்க நிறத்தில், அதிசயமான, உலகம் முழுவதையும் தன்னகத்தே கொண்டதாக விரிந்திருந்தது. அந்த தாமரையை சுற்றி பார்த்து, "இதன் மூலம்(ஆரம்பம்) எது? இது என்னவாக இருக்கும்?" என்று வியந்தேன். அதன் உள்ளே ஒரு சிறிய துளை இருப்பதை கண்டு, அதன் மூலம் உள்ளே சென்றேன். உள்ளே சென்ற பின் எனக்கு முடிவோ, வெளியேறும் வழியோ தென்படவில்லை. தனியாக அந்த தாமரைக்குள் மாட்டிக்கொண்டு, மனதால் எண்ணற்ற கவலைகளை சுமந்தேன். சுற்றித் திரிந்த எனக்கு, அளவிட முடியாத காலம், கல்பங்களாக கழிந்தது. அப்பொழுது முராரியின் பொன் முட்டை வடிவமான அண்டம், அதன் மஹா ஒளியுடன், என் கண்ணில் பட்டது. || 10

तदण्डं पंचभूतात्मा भूतंशुद्धमतर्किंतम्।

तद्भेत्तुमसमर्थोंहं मा समानत वीक्षणः।

तदाहं देवपद्मास्य पुनर्नाळमुपेयिवान्।

तन्मार्गेण गतोभूयोह्यपश्यं कंचिदद्भुतम्।

पुरुषं तत्र संसुप्तं नागभोगे निरामयम्।

यं नाभिलोकपद्मस्य नाळ एष नियोजितः।

यस्य प्रकाशलेशेन नाळरंद्रप्रवर्तिना।

भातं कमलकिंजल्क पत्रकेसरवैभवम्।

कापि तत्रारुणापाङ्गसुंदरी रूपमंजरी।

संश्लिष्टादिव्यवसना चंद्रिकायुतशीतळा। 15

தத³ண்ட³ம் பஞ்சபூ⁴தாத்மா பூ⁴தம்ஶுத்³த⁴மதர்கிதம் |
தத்³பே⁴த்துமஸமர்தோ²(அ)ஹம் மா ஸமானத வீக்ஷண: |
ததா³ஹம் தே³வபத்³மாஸ்ய புனர்நாளமுபேயிவான் |
தன்மார்கே³ண க³தோபூ⁴யோஹ்யபஶ்யம் கஞ்சித்³த்³பு⁴தம் |
புருஷம் தத்ர ஸம்ஸுப்தம் நாக³போ⁴கே³ நிராமயம் |
யம் நாபி⁴லோகபத்³மஸ்ய நாள ஏஷ நியோஜித: |
யஸ்ய ப்ரகாஶலேஶேன நாளரந்த்³ரப்ரவர்தினா |
பா⁴தம் கமலகிஞ்ஜல்க பத்ரகேஸரவைப⁴வம் |
காபி தத்ராருணபாங்க³ஸுந்த³ரீ ரூபமஞ்ஜரீ |
ஸம்ஶ்லிஷ்டாதி³வ்யவஸனா சந்த்³ரிகாயுதஶீதளா | 15

அந்த அண்டம், பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது, சுத்தமானது, அளவிட முடியாதது. அதை உடைக்க நான் சக்தியற்றவனானேன். தேவ தாமரையே முகமாக உடையவனே, மீண்டும் அந்த தண்டு வழியே சென்றேன். அந்த வழியில் நான் ஒரு ஆச்சர்யமான காட்சியை கண்டேன். அங்கே ஒரு புருஷன், பாம்பணையில் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய நாபிக் கமலத்தின் தண்டு, அந்த உலக தாமரையுடன் இணைந்திருந்தது. அவரின் சிறு ஒளி, தண்டு துளை வழியாக பரவி, தாமரையின் மகரந்தம், இதழ்கள், கேசரங்கள் அனைத்தையும் பிரகாசிக்க வைத்தது. அங்கே சிவந்த கண்களுடன், அழகிய மங்கையான ஒரு பெண், தனது அழகால் அனைவரையும் கவர்ந்தாள். அவள் சந்திரனைப் போல் குளிர்ந்த ஒளி வீசும் ஆடையை அணிந்து, அவனோடு ஒட்டி இருந்தாள். || 15

प्रसुप्तपरिवारांता मीषद्विकसितेक्षणाम्।

लीलयालीडहृदयां मातरं वीक्ष्यविस्मितः।

सा मामुवाच जठरे मयापूर्वं चिरं धृतः ।

पुरुषानुमते भूयो विश्वसृष्टौ बहिः कृतः।

अनेन नाळमार्गेण कथं पुनरिहागतः।

अजानन्नात्मनोयोनिमिव मध्ये प्रधापसि।

पद्मनाभःपिताह्येष तव पुत्र सनातनः।

संहृत्यलोकान् विश्वात्मा ह्यनिरुद्धसमुद्भवः।

अनिरुद्धांशजोधीमान् पद्मनाभः पुरातनः ।

यद्यस्यद्द्रष्टुकामोपि किमप्यस्यद्विलोकय । 20

ப்ரஸுப்தபரிவாராந்தா மீஷத்³விகஸிதேக்ஷணம் |
லீலயா(அ)லீட³ஹ்ருத³யாம் மாதரம் வீக்ஷ்யவிஸ்மித꞉ |
ஸா மாமுவாச ஜட²ரே மயாபூர்வம் சிரம் த்⁴ருத꞉ |
புருஷானுமதே பூ⁴யோ விஸ்வஸ்ருஷ்டௌ ப³ஹி꞉ க்ருத꞉ |
அனேன நாளமார்கே³ண கத²ம் புனரிஹாக³த꞉ |
அஜானன்ஞாத்மஜோயோனிமிவ மத்⁴யே ப்ரதா⁴பஸி |
பத்³மநாப⁴꞉பிதாஹ்யேஷ தவ புத்ர ஸநாதன꞉ |
ஸம்ஹ்ருத்யலோகான் விஸ்வாத்மா ஹ்யனிருத்³த⁴ஸமுத்³ப⁴வ꞉ |
அனிருத்³தா⁴ம்ஸஜோதீ⁴மான் பத்³மநாப⁴꞉ புராதன꞉ |
யத்³யஸ்யத்³த்³ருஷ்டுகாமோ(அ)பி கிமப்யஸ்யத்³விலோகய | 20

அவள் மெல்லத் திறந்த கண்களுடன், உறங்கும் தன் பரிவாரங்களுடன், லீலையோடு அனைவரையும் கவரும் தாயை கண்டு வியந்தேன். அவள் என்னிடம் "நான் முன்பு உன்னை என் வயிற்றில் நீண்ட காலம் சுமந்து இருந்தேன். புருஷனின் அனுமதியின்படி, உலகைப் படைப்பதற்காக உன்னை வெளியே அனுப்பினேன். இந்த தண்டு வழியாக எப்படி மீண்டும் இங்கே வந்தாய்? உனது பிறப்பிடத்தை அறியாமல் இங்கே ஏன் சுற்றித் திரிகிறாய்? இந்த பத்மநாபன், உன் தந்தை, சனாதனமான புத்திரன். இவன், உலகத்தையெல்லாம் அழித்து, மீண்டும் படைக்க வல்லவன், அனிருத்தன் அவதாரம். அனிருத்தனின் அம்சமாக தோன்றியவன், அறிவானவன், பத்மநாபன், மிகவும் பழமையானவன். மேலும் நீ ஏதாவது காண விரும்பினால் சொல்" என்றாள். || 20

तदाहं कौतुकाकांक्षी न तु सत्कृत्याददे वचः।

मातरस्यां तमभ्येतुं यामिमे देहि शासनम्।

विहास्य मामुवाचेदं गच्छ पुत्र यथासुखम्।

"गत्वाहं तत्र मुनयो न्यग्रोधं वीक्ष्यविस्मितः।

वटपत्रपुटे विष्टं पद्मनाभं स पन्नगम्।

कोमलाङ्गं श्रियायुक्तं बालरूपं चतुर्भुजम्।

यस्यनाभिह्रदे पद्ममद्राक्षं भ्रमरोपमः।

तत्रैकां सुंदरीं दृष्ट्वा बद्धपाणीपुटां सतीम्।

अवोचंतामुपेत्याहं कासीकल्याणि सन्निधौ।

कोयं च पुरुषश्शेते वटपत्रे महाद्युतिः। 25

ததா³ஹம் கௌதுகா காங்க்ஷீ ந து ஸத்ருத்யா(அ)த³தே³ வச꞉ |
மாதரஸ்யாம் தமப்⁴யேதும் யாமிமே தே³ஹி ஶாஸனம் |
விஹாஸ்ய மாமுவாசேத³ம் க³ச்ச² புத்ர யதா²ஸுக²ம் |
" க³த்வாஹம் தத்ர முனயோ ந்யக்³ரோத⁴ம் வீக்ஷயவிஸ்மித꞉ |
வடபத்ரபுடே விஷ்டம் பத்³மநாப⁴ம் ஸ பன்னக³ம் |
கோமலாங்க³ம் ஶ்ரியா யுக்தம் பா³லரூபம் சதுர்பு⁴ஜம் |
யஸ்யநாபி⁴ஹ்ருதே³ பத்³மமத்³ராக்ஷம் ப்⁴ரமரோபம꞉ |
தத்ரைகாம் ஸுந்த³ரீம் த்³ருஷ்ட்வா ப³த்³த⁴பாணீபுடாம் ஸதீம் |
அவோசந்தாமுபேத்யாஹம் காஸீகல்யாணி ஸந்நிதௌ⁴ |
கோ(அ)யம் ச புருஷஶ்ஶேதே வடபத்ரே மஹாத்³யுதி꞉ | 25

அப்போது நான் ஆவலுடன் அவளிடம், "அந்த பத்மநாபனை பார்க்க நான் போகிறேன், எனக்கு அனுமதி கொடு" என்று கேட்டேன். அவள் சிரித்து, "மகனே, நீ விரும்பியபடி போ" என்று கூறினாள். முனிவர்களே, நான் அங்கு சென்று, ஆல மரத்தைக் கண்டு வியந்தேன். அதன் இலைகளுக்கு நடுவில், பத்மநாபன் பாம்பணையில் படுத்து இருந்தார். மென்மையான அங்கங்களுடன், அழகோடு கூடியவராய், நான்கு கரங்களுடன், குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தார். அவருடைய நாபிக் கமலத்தில் ஒரு தாமரை இருந்தது. அங்கே, கைகளைக் கூப்பி வணங்கியவாறு ஒரு அழகிய பெண் இருந்தாள். நான் அவளிடம் சென்று, "கல்யாணி, நீ யார்? இந்த ஆல இலையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒளி பொருந்தியவர் யார்?" என்று கேட்டேன். || 25

सा मामुवाच विकसद्वदनाविश्वकारिणी।

दुर्गा शक्तिस्समाख्याता पादलीला विहारिणी।

नियोगात्पुरुषस्यास्यं संलब्ध बलपौरुषा।

विष्णोःशक्तिर्महाभाग नान्यं देवं भजाम्यहम्।

शक्याऽभिभवितुं नाहं केनापि पुरुषेण वै।

महाविभूतिसंस्थस्य दुर्गभूता वसाम्यहम्।

विना विष्णुप्रसादेन मामतिक्रम्यकर्मणा।

लीलाभूमिमवाप्नोति कोपि नैव जगत्त्रये।

नचाहं परिघाकारा शैलकानन भित्तयः।

स्वशक्त्या सर्वतोव्याप्ता दुर्गभूतास्मि वैष्णवी। 30

ஸா மாமுவாச விகஸத்³வத³ுவிஶ்வகாரிணீ |
து³ர்கா³ ஶக்திஸ்ஸமாக்²யாதா பாத³லீலா விஹாரிணீ |
நியோகா³த் புருஷஸ்யாஸ்யம் ஸம்லப்³த⁴ ப³லபௌருஷா |
விஷ்ணோ:ஶக்திர்மஹாபா⁴க³ நாந்யம் தே³வம் ப⁴ஜாம்யஹம் |
ஶக்யா(அ)பி⁴ப⁴விதும் நாஹம் கேனுபி புருஷேண வை |
மஹாவிபூ⁴திஸம்ஸ்த²ஸ்ய து³ர்க³பூ⁴தா வஸாம்யஹம் |
விநா விஷ்ணுப்ரஸாதே³ன மாமதிக்ரம்யகர்மணு |
லீலாபூ⁴மிமவாப்னோதி கோ(அ)பி நைவ ஜக³த்த்ரயே |
நசாஹம் பரிகா⁴காரா ஶைலகானன பி⁴த்தய: |
ஸ்வஶக்த்யா ஸர்வதோவ்யாப்தா து³ர்க³பூ⁴தாஸ்மி வைஷ்ணவீ | 30

அவள் சிரித்த முகத்துடன், "நான் விஸ்வகாரிணி, துர்க்கை, சக்தி என்று அழைக்கப்படுபவள். அவரின் பாத லீலையில் எப்போதும் உலாவுபவள். இந்த புருஷனின் கட்டளையால், நான் பலத்தையும், தைரியத்தையும் பெற்றுள்ளேன். நான் விஷ்ணுவின் சக்தி, மஹா பாக்யசாலி. வேறு எந்த தேவனையும் நான் வழிபடுவதில்லை. எந்த ஒரு புருஷனுலும் என்னை வெல்ல முடியாது. மகத்தான விபூதிகளுக்கு இருப்பிடமாக நான் இருக்கிறேன். விஷ்ணுவின் கருணை இல்லாமல், என்னை மீறி, மூவுலகிலும் யாரும் லீலா பூமியை அடைய முடியாது. நான் மலைகளோ, காடுகளோ, சுவர்களோ அல்ல. எனது சக்தியால் நான் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறேன், நான் வைஷ்ணவியான துர்க்கை." என்றுள். || 30

अहं न्यग्रोधरूपास्मि ह्यनिरुद्धांशजानघ।

पश्यैनं तरुराजं च पुरत्संकारणात्मकम्।

यावंतिवटपत्राणि कोटिशो विलसंति हि।

तेषु सर्वेषु मत्स्वामी परमात्मा व्यवस्थितः।

पुटपर्यंक संसुप्ता बालरूपाश्चतुर्भुजाः।

ज्ञानवीर्यबलोपेताः पद्मनाभेति कीर्तिताः।

यथा त्वद्योनिभूतोसौ यस्यन्माभेस्त्वमभ्यगाः।

एवमेतेषु सर्वेषु नाभिर्नाळान् विलोकय।

तेषु त्वमिवब्रह्माणः कोटिशो विचरन्ति हि।

स्वस्य स्वस्य च नाळस्य नांतं गच्छन्ति केचन। 35

அஹம் ந்யக்4ரோத4ரூபாஸ்மி ஹ்யனிருத்3தா4ம்ஶஜானக4 |
பஶ்யைனம் தருராஜம் ச புரத்ஸங்காரணுத்மகம் |
யாவந்தி வடபத்ராணி கோடிஶோ விலஸந்தி ஹி |
தேஷு ஸர்வேஷு மத்ஸ்வாமீ பரமாத்மா வ்யவஸ்தி2த: |
புடபர்யங்க ஸம்ஸுப்தா பா3லரூபாஶ்சதுர்பு4ஜா: |
ஜ்ஞானவீர்யப3லோபேதா: பத்3மநாபே4தி கீர்திதா: |
யதா2 த்வத்3யோனிபூ4தோ(அ)ஸௌ யஸ்யந்மாபே4ஸ்த்வமப்4யகா3: |
ஏவமேதேஷு ஸர்வேஷு நாபி4ர்ணுளான் விலோகய |
தேஷு த்வமிவப்3ரஹ்மாண: கோடிஶோ விசரந்தி ஹி |
ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்ய ச நாளஸ்ய நாந்தம் க3ச்ச2ந்தி கேசன | 35

"அனிருத்தனின் அம்சமாகிய பிரம்மனே, நான் இந்த ஆலமரத்தின் உருவம். இது எல்லா காரணங்களுக்கும் மூலமான மரம். இதோ பார், கோடி கணக்கான இலைகள் இங்கிருகின்றன. அவையெல்லாவற்றிலும், என் தலைவன், பரமாத்மா, வீற்றிருக்கிறான். அந்த இலைகளில், குழந்தைகள் போல, நான்கு கைகளுடன், அறிவு, வீரம், பலம் கொண்ட பத்மநாபர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நீ எப்படி உன் பிறப்பிடத்திலிருந்து வந்தாயோ, அதுபோல, அவர்களிலும், அவர்களின் நாபியிலிருந்து வந்த தண்டுகளைப் பார். அவர்களிலும், உன்னைப்போலவே கோடி கணக்கான பிரம்மாக்கள் சுற்றித் திரிகிறார்கள். ஆனால், அவர்களில் சிலர், தங்கள் தண்டின் முடிவை அறிய முடிவதில்லை." என்று துர்க்கை கூறினாள். || 35

मयैवह्यवृतास्सर्वे दुर्गया दुर्गरूपया।

अभिभूयाऽनिरुद्धं मच्छेषिणं परमेश्वरम्।

न गच्छंति त्रिपादस्थं वासुदेवं सनातनम्।

यदि ते संशयोदेव गच्छचान्यत्र पश्य च।

यत्र यत्र महाबाहो गमिष्यसि दिदृक्षया।

पुरुषेण सहैवं मां दुर्गाख्यं परिपश्यसि।

एकैवाहं महाभाग कोटिब्रह्माण्ड वेष्टने।

एकेनाहं च देवेन रक्षिता बहुरूपिणा।

अन्यश्च शक्तयस्तस्य कोटिशः प्रभवंति हि।

दुर्गाख्य कर्मणि तथा दुर्गैकाहं प्रतिष्ठिता। 40

மயைவஹ்யவ்ருதாஸ்ஸர்வே து³ர்க³யா து³ர்க³ரூபயா |
அபி⁴பூ⁴யா(அ)னிருத்³த⁴ம் மச்சே²ஷிணம் பரமேஶ்வரம் |
ந க³ச்ச²ந்தி த்ரிபாத³ஸ்த²ம் வாஸுதே³வம் ஸனாதனம் |
யதி³ தே ஸம்ஶயோதே³வ க³ச்ச²ச்சா(அ)ன்யத்ர பஶ்ய ச |
யத்ர யத்ர மஹாபா³ஹோ க³மிஷ்யஸி தி³த்³ருக்ஷயா |
புருஷேண ஸஹைவம் மாம் து³ர்கா³க்²யம் பரிபஶ்யஸி |
ஏகைவாஹம் மஹாபா⁴க³ கோடிப்³ரஹ்மாண்ட³ வேஷ்டனே |
ஏகேனாஹம் ச தே³வேன ரக்ஷிதா ப³ஹுரூபிணா |
அன்யஶ்ச ஶக்தயஸ்தஸ்ய கோடிஶ: ப்ரப⁴வந்தி ஹி |
து³ர்கா³க்²ய கர்மணி ததா² து³ர்கை³காஹம் ப்ரதிஷ்டி²தா | 40

"நான் துர்க்கை(மாயா) வடிவில், அனைவரையும் சூழ்ந்து இருக்கிறேன். அனிருத்தனை, எனது சேஷியை, பரமேஸ்வரனை ஆட்கொள்கிறேன். மூன்று லோகங்களில் நின்றிருக்கும் வாசுதேவனை அணுக முடியாது. பிரம்மனே, உனக்கு சந்தேகம் இருந்தால் வேறு எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று பார். நீ எங்கெல்லாம் காண ஆசைப்படுகிறாயோ, அங்கெல்லாம் என்னை புருஷனுடன் சேர்ந்த துர்க்கையாகவே காண்பாய். நான் ஒருத்தியே கோடி பிரபஞ்சங்களையும் சூழ்ந்துள்ளேன். பல ரூபங்கள் உடைய ஒரு தேவனாலேயே நான் காக்கப்படுகிறேன். அவனுக்கு இன்னும் கோடி கணக்கான சக்திகள் உள்ளன. துர்க்கை என்ற செயலில், நான் துர்க்கையாக நிலை பெற்றிருக்கிறேன்" என்றாள். || 40

ये मामुपासते लोका दुष्करेष्वपि कर्मसु।

तेषां पादविभूतिस्थं कार्यं सर्वं करोम्यहम्।

जगत्येवं नियोगो मे ब्रह्मन् भगवता कृतः।

तदधीनास्मि तच्छक्तिःशक्ताहं नातिवर्तितुम्।

अप्राकृत विहारस्थारशक्तयः कमलोद्भव!।

उपासां चक्रिरे विष्णुम् कोटिशस्तदनुज्ञया।

इत्युक्तोहं गतोऽन्यत्र वटपत्रे प्रहृष्ट धीः।

एकाकीनं बालरूपमपश्यं पुरुषोत्तमम्।

पादस्यांगुष्ठमादाय पिबंतं सुंदरस्मितम्।

तमादातुं ममेच्छाभूद्बालं ज्ञात्वा महर्षयः। 45

யே மாமுபாஸதே லோகா து³ஷ்கரேஷ்வபி கர்மஸு |
தேஷாம் பாத³விபூ⁴திஸ்த²ம் கார்யம் ஸர்வம் கரோம்யஹம் |
ஜக³த்யேவம் நியோகோ³ மே ப்³ரஹ்மன் ப⁴க³வதா க்ருத: |
தத³தீ⁴னாஸ்மி தச்ச²க்தி:ஶக்தாஹம் நாதிவர்திதும் |
அப்ராக்ருத விஹாரஸ்தா²ஶஶக்தய: கமலோத்³ப⁴வ ! |
உபாஸாம் சக்ரிரே விஷ்ணும் கோடிஶஸ்தத³னுஜ்ஞயா |
இத்யுக்தோ(அ)ஹம் க³தோ(அ)ன்யத்ர வடபத்ரே ப்ரஹ்ருஷ்ட தீ⁴: |
ஏகாகினம் பா³லரூபமபஶ்யம் புருஷோத்தமம் |
பாத³ஸ்யாங்கு³ஷ்ட²மாதா³ய பிப³ந்தம் ஸுந்த³ரஸ்மிதம் |
தமாதா³தும் மமேச்சாபூ⁴த்³பா³லம் ஜ்ஞாத்வா மஹர்ஷய: | 45

"எவர்கள் என்னை, கடினமான காலங்களிலும் வழிபடுகிறார்களோ, பகவானது பாத விபூதியில் இருந்து நான், அவர்களின் காரியங்களை செய்கிறேன். பிரம்மனே, பகவானால் எனக்கு இந்த உலகில் இப்படிப்பட்ட நியமனம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நான் அவருக்கு கட்டுப்பட்டவள், அவருடைய சக்தியால் ஆனவள், அதை மீற எனக்கு சக்தியில்லை. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட லோகத்தில் இருக்கும் சக்திகள், விஷ்ணுவை, கோடிக்கணக்கில் அவருடைய அனுமதியுடன் வழிபடுகின்றனர்". இப்படி துர்க்கை கூறியவுடன், நான் சந்தோஷத்துடன் அந்த ஆல இலையின் மேல் இருந்த

புருஷோத்தமனை பார்க்க சென்றேன். அங்கே அவர் தனியாக, குழந்தைப் பருவத்தில், தன் கால் கட்டை விரலை வாயில் வைத்து, சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். நான் அந்தக் குழந்தையை எடுக்க ஆசைப்பட்டேன். மகரிஷிகளே, || 45

तावन्मां वारयामास दुर्गादेवी समेत्य च।

नेयं लीला भवद्योग्या बीजभूतान्यसंसृतेः ।

अस्या अंतमनालोक्य कथमन्यामुपैष्यसि ।

नादिजग्मुः परेपारं ब्रह्मणः काल चालिताः।

एवमुक्तोहमपदं त्वमेकाव्याप्य संस्थिता।

प्रदर्शय महाभागे! स्वरूपं पुरुषस्य ते।

अंतर्हिता तदा देवी सकाशामगमं शिशोः।

तेनाहं स्वास्यमार्गेण ह्यंतर्नीतोस्मि चक्रिणा।

अपारजलधौ तत्र कोटिशो वटपादपाः।

कोटिशः पुरुषातस्तत्र वटपत्रनिवासिनः 50

தாவன்மாம் வாரயாமாஸ து³ர்கா³தே³வீ ஸமேத்ய ச |
நேயம் லீலா ப⁴வத்³யோக்³யா பீ³ஜபூ⁴தான்யஸம்ஸ்ருதே: |
அஸ்யா அந்தமனாலோக்ய கத²மன்யாமுபைஷ்யஸி |
நாதி³ஜக்³மு: பரேபாரம் ப்³ரஹ்மண: கால சாலிதா: |
ஏவமுக்தோ(அ)ஹமபத³ம் த்வமேகாவ்யாப்ய ஸம்ஸ்தி²தா |
ப்ரத³ர்ஶய மஹாபா⁴கே³! ஸ்வரூபம் புருஷஸ்ய தே |
அந்தர்ஹிதா ததா³ தே³வீ ஸகாஶாமக³மம் ஶிஶோ: |
தேனாஹம் ஸ்வாஸ்யமார்கே³ண ஹ்யந்தர்னீதோ(அ)ஸ்மி சக்ரிணா |
அபாரஜலதௌ⁴ தத்ர கோடிஶோ வடபாத³பா: |
கோடிஶ: புருஷாத்தத்ர வடபத்ரநிவாஸின: | 50

<u>மாயாதேவி மறைதலும், மறைப்பொருளைக்காணுதலும்.</u>

அப்பொழுது துர்க்கை தேவி என்னை தடுத்து நிறுத்தி, "இது நீ செய்ய வேண்டிய லீலை இல்லை. இது பிறப்பற்றவர்க்கான விதை. இதன் முடிவை

அறியாமல் எப்படி நீ வேறு லீலைகளுக்குச் செல்வாய்? பிரம்மாக்கள், காலத்தால் இயக்கப்பட்டு, இதன் முடிவை கண்டதில்லை" என்றாள். நான், "நீ ஒருத்தியே எங்கும் வியாபித்து இருக்கிறாய். மஹா பாக்யசாலியே, புருஷனின் ஸ்வரூபத்தை எனக்கு காட்டு" என்றேன். அப்போது மாயாதேவி மறைந்துவிட்டாள். நான் குழந்தையிடம் சென்றேன். அந்த சக்ரதாரியின் வாயின் வழியாக நான் உள்ளே அழைத்து செல்லப்பட்டேன். அங்கே, எல்லையில்லாத சமுத்திரத்தில், கோடிக்கணக்கான ஆலமரங்களும், அதில் கோடிக்கணக்கான புருஷர்களும், இலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். || 50

कोटीनां वट वृक्षाणामनंतपुट तल्पगाः।

अनंताण्डसमाधाराः कोऽवधारयितुं क्षमः।

दुर्गाभिर्दुर्गमास्ते तु सर्वे सत्यमनोरथाः।

स्वीकांविस्मृतवान् योनिं यामपोह्येहचागतः।

यस्यनाभिसमुद्भूत नाळगर्भकृतालयः।

क्वासौ स पुरुषःसाक्षात् अनिरुद्धात्मकः परः।

क्वच सा सुंदरीदेवी नीलोत्पलविलोचना।

क्वच सा दुर्गमाशक्तिः ययाहं विनिवारितः।

एवं चिंतयमानस्य पुरतो मम सुंदरी।

आविर्बभूव दुर्गाख्या दुर्गमा सर्वदैवतैः 55

கோடீனாம் வட வ்ருக்ஷாணாமனந்தபுட தல்பகா³: |

அனந்தாண்ட³ஸமாதா⁴ரா: கோ(அ)வதா⁴ரயிதும் க்ஷம: |

து³ர்கா³பி⁴ர்து³ர்க³மாஸ்தே து ஸர்வே ஸத்யமனோரதா²: |

ஸ்வீகாம்விஸ்ம்ருதவான் யோனிம் யாம்போஹ்யேஹசாக³த: |

யஸ்யநாபி⁴ஸமுத்³பூ⁴த நாளக³ர்ப⁴க்ருதாலய: |

க்வாஸௌ ஸ புருஷ:ஸாக்ஷாத் அனிருத்³தா⁴த்மக: பர: |

க்வச ஸா ஸுந்த³ரீதே³வீ நீலோத்பலவிலோசனா |

க்வச ஸா து³ர்க³மாஶக்தி꞉ யயா(அ)ஹம் விநிவாரித꞉ |
ஏவம் சிந்தயமானஸ்ய புரதோ மம ஸுந்த³ரீ |
ஆவிர்³ப³பூ⁴வ து³ர்கா³க்²யா து³ர்க³மா ஸர்வத³வைதை꞉ | 55

முடிவில் ஆலமரத்தின் இலையில், எண்ணற்ற அண்டங்களை தாங்கி, படுத்திருப்பவரை யார் தான் அளவிட முடியும்? துர்க்கையால் அணுக முடியாத அவர்கள், உண்மையன ஆசைகள் கொண்டவர்கள். தான் வந்த பிறப்பிடத்தை மறந்து, இங்கே வந்தவன் நான். எவருடைய நாபியிலிருந்து தண்டு உருவாகி, அந்த தண்டுக்குள் இருப்பிடம் அமைத்ததோ, அந்த புருஷன் எங்கே? அனிருத்தனின் ஸ்வரூபமானவர் எங்கே? நீலோற்பல கண்கள் உடைய அந்த அழகிய தேவி எங்கே? என்னைத் தடுத்த அந்த துர்க்கை சக்தி எங்கே? என்று நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, எனக்கு முன்னால், அனைத்து தேவர்களாலும் அணுக முடியாத துர்க்கை தோன்றினாள். || 55

ब्रह्मन्नासादितं पुंसो वैभवं किमियत्तया।
निवारितो मया पूर्वं वचो मे नावधारितम्।
स्वामिनो मम लीलायं पादरूप महात्मनः।
निगृहीतान केनापि त्वद्विधैरवलोकिता।
न माययाभ्रमश्चैषस्वप्नवत् कमलोद्भव।
अनंतानंत रुपेण शक्तिश्चैषा रमापतेः।
"यतोवाचोनिवर्तते ह्यप्राप्य मनसासह।"
स एव पुरुषस्साक्षादाधारः पुरुषोत्तमः ।
अनादिवैष्णवीचैषा पादलीलाऽवधार्यताम्।
अविज्ञातेतियज्ज्ञानं ज्ञानं तदिह कथ्यते। 60
ப்³ரஹ்மன்னாஸாதி³தம் பும்ஸோ வைப⁴வம் கிமியத்தயா |
நிவாரிதோ மயா பூர்வம் வசோ மே நாவதா⁴ரிதம் |
ஸ்வாமினோ மம லீலாயம் பாத³ரூப மஹாத்மன꞉ |
நிக்³ருஹீதாந கேனாபி த்வத்³விதை⁴ரவலோகிதா |
ந மாயயாப்⁴ரமஶ்சைஷஸ்ஸ்வப்னவத் கமலோத்³ப⁴வ |
அனந்தானந்த ரூபேண ஶக்திஶ்சைஷா ரமாபதே꞉ |

“யதோவாசோநிவர்தந்தே ஹ்யப்ராப்ய மனஸாஸஹ |"
ஸ ஏவ புருஷஸ்ஸாக்ஷா தா³தா⁴ர: புருஷோத்தம: |
அநாதி³வைஷ்ணவீசைஷா பாத³லீலா(அ)வதா⁴ர்யதாம் |
அவிஜ்ஞாதேதியஜ்ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானம் ததி³ஹ கத்²யதே | 60

"பிரம்மனே, அந்த புருஷனின் பெருமையை அளவிட முடியுமா? நான் உன்னை முன்பே தடுத்தேன், நீ என் சொல்லை கேட்கவில்லை. என் தலைவரின் பாத லீலை இது. இது போன்ற லீலைகளை உன்னைப்போன்றவர்களால் பார்க்க முடியுமே தவிர, அதன் ஆழத்தை அறிய முடியாது. இது மாயையோ அல்லது கனவோ அல்ல. இது ரமாபதியின் முடிவில்லாத சக்தி. "எதன் பெருமைகளை வேதங்களால்கூட அடையமுடியாமல்,மனதாலும் வார்த்தையாலும் கூறமுடியமல் திரும்புகிறதோ", அவனே புருஷோத்தமன், அவனே ஆதாரம். இது ஆதியிலிருந்து வரும் வைஷ்ணவியின் பாத லீலை. எதை அறியவில்லையோ, அதுவே ஞானம் என்று இங்கே சொல்லப்படுகிறது". || 60

मयाज्ञातमितिज्ञानमज्ञानं कमलोद्भव।
अज्ञानेनावृतोजीवो मुह्यत्येवेति मे मतिः।
संप्रार्थ्यश्चैषपुरुषः प्रकृतीं गंतुमात्मनः
विजिज्ञासामितिधियं विनिवर्तयसर्वतः।
एवमुक्तो नयादेव्या बद्धांजलिरहं पुनः।
स्वाभिमानं परित्यज्य बभाषे शरणं गतः।
तस्मिन्नेव महावृक्षे प्राप्तोवक्राद्विनिर्गतः।
अपश्यं वटपत्रस्थं स दुर्गं पुरुषं परम्।
शरीरान्मुनयस्तावत् सुंदर्यो मम निर्गते ।
विलीनानयनेचैका हास्येचैका परात्मनः। 65

மயாஜ்ஞாதமிதிஜ்ஞானமஜ்ஞானம் கமலோத்³ப⁴வ |
அஜ்ஞானேனாவ்ருதோஜீவோ முஹ்யத்யேவேதி மே மதி: |
ஸம்ப்ரார்த²யஶ்சைஷபுருஷ: ப்ரக்ருதீம் க³ந்துமாத்மன:
விஜிஜ்ஞாஸாமிிதிதி⁴யம் விநிவர்தயஸர்வத: |
ஏவமுக்தோ நயா தே³வ்யா ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிரஹம் புன: |
ஸ்வாபி⁴மானம் பரித்யஜ்ய ப³பா⁴ஷே ஶரணம் க³த: |
தஸ்மின்னேவ மஹாவ்ருக்ஷே ப்ராப்தோவக்ராத்³விநிர்க³த: |
அபஶ்யம் வடபத்ரஸ்த²ம் ஸ து³ர்க³ம் புருஷம் பரம் |
ஶரீரான்முனயஸ்தாவத் ஸுந்த³ர்யோ மம நிர்க³தே |

விலீனாநயனேசை^{2}கா ஹாஸ்யேசை^{2}கா பராத்மன: | 65

"எதை அறியவில்லையோ அது ஞானம், எதை அறிந்தாயோ அது அஞ்ஞானம் பிரம்மனே. அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட ஜீவன், மயங்குகிறான் என்பது என் கருத்து. இந்த புருஷன், தன்னுடைய இயல்பிற்கு செல்ல பிரார்த்திக்கப்பட வேண்டியவர். நான் அறிய வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தை நீ முழுவதுமாக விலக்கு. இவ்வாறு தேவியால் சொல்லப்பட்ட நான், கைகூப்பி வணங்கி, என் அகங்காரத்தை விட்டு, சரணடைந்தவனாக பேசினேன். அதே பெரிய மரத்தில், வாயின் வழியாக வெளியே வந்தேன். ஆல இலையில் இருந்த, மாயா சூழ்ந்த அந்த புருஷனை பார்த்தேன். என் உடலில் இருந்து, சில அழகான மங்கைகள் வெளியே வந்தார்கள். அதில் ஒருத்தி அவரின் கண்களிலும், மற்றொருத்தி அவரின் சிரிப்பிலும் கரைந்தனர். || 65

संशयो मे महानासीन् मुनयस्समवेक्ष्यते।
दुर्गाविहास्य मामाह किमर्थमनुशोचसी।
अयं तु पुरुषस्साक्षात् वटपत्रे पुटेस्थितः।
शक्तयो बहवस्संति तत्रामूच विनिर्गते।
हास्यरूपेण वदने लीलाख्या वसति प्रभोः।
व्यामोहिनी महाशक्तिस्सहासे नयनांबुजे।
लीलया विधृतस्त्वांतु पारंगंतुम्मनोऽकरोः ।
मया निवारितोनूनं स बुद्धः कमलोद्भव।
मोहिन्या मोहितस्त्वंतु व्यस्मार्षीर्योनिमात्मनः।
प्रविष्टे ते शरीरे ते यावन्न शरणागतः ।70

ஸம்ஶயோ மே மஹாநாஸீன் முனயஸ்ஸமவேக்ஷ்யதே |
து^{3}ர்கா^{3}விஹாஸ்ய மாமாஹ கிமர்த^{2} மனுஶோசஸீ |
அயம் து புருஷஸ்ஸாக்ஷாத் வடபத்ரே புடேஸ்தி^{2}த: |
ஶக்தயோ ப^{3}ஹவஸ்ஸந்தி தத்ராமூச விநிர்க^{3}தே |
ஹாஸ்யரூபேண வத^{3}னே லீலாக்^{2}யா வஸதி ப்ரபோ^{4}: |
வ்யாமோஹினீ மஹாஶக்திஸ்ஸஹாஸே நயனாம்பு^{3}ஜே |
லீலயா வித்^{4}ருதஸ்த்வாம்து பாரம்க^{3}ந்தும் மனோ(அ)கரோ: |
மயா நிவாரிதோனூனம் ஸ பு^{3}த்^{3}த^{4}: கமலோத்^{3}ப^{4}வ |
மோஹின்யா மோஹிதஸ்த்வந்து வ்யஸ்மார்ஷீர்யோனிமாத்மன: |
ப்ரவிஷ்டே தே ஶரீரே தே யாவன்ன ஶரணாக^{3}த: | 70

முனிவர்களே! எனக்கு அப்போது ஒரு பெரிய சந்தேகம் இருந்தது. துர்க்கை சிரித்து, "ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? இந்த புருஷன் நேரடியாக ஆல இலையில் வீற்றிருக்கிறார். அவரின் சக்திகள் பல அங்கிருந்து வெளியேறின. லீலை என்ற பெயரில், சிரிக்கும் முகத்தோடு அவர் வசிக்கிறார். மயக்கும் சக்தி, அவரின் கண்களிலும் சிரிப்பிலும் உள்ளது. லீலையினால் ஈர்க்கப்பட்டு, நீ இதன் முடிவை காண விரும்பினாய். நான் உன்னை தடுத்தேன். பிரம்மனே, நீ உன் மாயையால் மயங்கி, உன் பிறப்பிடத்தை மறந்துவிட்டாய். நீ சரணடையும் வரை நீ மீண்டும் உடலுக்குள்ளேயே சென்றாய்". || 70

मदाज्ञया प्रपन्नस्य शरीरा ते विनिर्गते।
ध्रुतं ते स्वाश्रयं प्राप्ते प्रभोः प्रीतिं विधाय च।
एवं ज्ञानादयोऽनंतारशक्तयः पूर्णरूपतः।
महाविभूतिलीलायां पादे पादेन संस्थिताः।
कृतं कर्मकरिष्यामो वयमत्र तदाज्ञया।
हरिर्यथा यथा स्वांशै राविर्भूतस्तथा वयम्।
एक एव पुरैवासीद्देवो नारायणः स्वयम्।
स्वांशैरशेषैस्संयुक्तो नामरूपक्रियोज्झितैः।
एवं रमा महाशक्तिः शक्तीनां परमायना।
तस्यामेव वयंसर्वा लयंयामो युगात्यये। 75

மதா³ஜ்ஞயா ப்ரபன்னஸ்ய ஶரீரா தே விநிர்க³தே |
த்⁴ருதம் தே ஸ்வாஶ்ரயம் ப்ராப்தே ப்ரபோ⁴꞉ ப்ரீதிம் விதா⁴ய ச |
ஏவம் ஜ்ஞானாத³யோ(அ)னந்தாரஶக்தய꞉ பூர்ணரூபத꞉ |
மஹாவிபூ⁴திலீலாயாம் பாதே³ பாதே³ன ஸம்ஸ்தி²தா꞉ |
க்ருதம் கர்மகரிஷ்யாமோ வயமத்ர ததா³ஜ்ஞயா |
ஹரிர்யதா² யதா² ஸ்வாம்ஶை ராவிர்³பூ⁴தஸ்ததா² வயம் |
ஏக ஏவ புரைவாஸீத்³தே³வோ நாராயண꞉ ஸ்வயம் |
ஸ்வாம்ஶைரஶேஷைஸ்ஸம்யுக்தோ நாமரூபக்ரியோஜ்ஜி²தை꞉ |
ஏவம் ரமா மஹாஶக்தி꞉ ஶக்தீனாம் பரமாயனா |
தஸ்யாமேவ வயம்ஸர்வா லயம்யாமோ யுகா³த்யயே | 75

"என் கட்டளையின்படி சரணடைந்த உன்னிடமிருந்து சரீரங்கள் (தேவ,திர்யக்,மனுஷ்யர்கள் போன்ற) வெளியேறின. அவை விரைவாக தங்கள் இருப்பிடத்தை அடைந்து, தலைவருக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தன. இப்படி ஞானம் மற்றும் எல்லையற்ற சக்திகள், முழு உருவத்துடன், மஹா விபூதி லீலையில், ஒவ்வொரு அடியிலும் அமைந்துள்ளன. அவரின் கட்டளைப்படி, நாங்கள் காரியங்களை இங்கே செய்கிறோம். ஹரி எப்படி

தன் அம்சங்களால் வெளிப்படுகிறாரோ, அப்படித்தான் நாங்களும். முன்பு, நாராயணன் என்ற ஒருவரே இருந்தார். அவர் பெயர், உருவம் மற்றும் செயல் இல்லாதவர். இப்படிப்பட்ட ரமா தேவி, சக்திகளின் இறுதி இலக்கு. அவளிடம் நாங்கள் அனைவரும் யுக முடிவில் லயமாகிறோம்". ||

विलीनाहृदये तस्य या रमेत्यभिधीयते।
यत्रायं रमते नित्यं तस्मादेषा रमा स्मृता।
यावंतश्चेतनाभावाः प्रसिद्यंत्यादि संभवे।
अचेतनसमालीडाः प्रलीयंते निजात्मनि।
वयं च त्वमिमेसर्वे स्वांशैर्शुद्धैःमलीमनैः ।
सर्वनारायण इति परिशिष्येतनापरः।
यथा वटप्रवाळानि स्कंदशाखाः फलानि च।
अदृश्यान्येव तिष्ठति बीजे बीजस्वरूपतः।
सिसृक्षया पुनस्तस्य रमाक्रीडनकात्मिका।
भूम्या च नीळया साकं भिन्ना भवति पद्मज। 80

விலீனாஹ்ருத^{3}யே தஸ்ய யா ரமேத்யபி^{4}தீ^{4}யதே |
யத்ராயம் ரமதே நித்யம் தஸ்மாதே^{3}ஷா ரமா ஸ்ம்ருதா |
யாவந்தஶ்சேதனாபா^{4}வா: ப்ரஸித்^{3}யந்த்யாதி^{3} ஸம்ப^{4}வே |
அசேதனஸமாலீடா^{3}: ப்ரலீயந்தே நிஜாத்மனி |
வயம் ச த்வமிமேஸர்வே ஸ்வாம்ஶைஶ்ஶுத்^{3}தை^{4}:மலிமனைை: |
ஸர்வனாராயண இதி பரிஶிஷ்யேதனைாபர: |
யதா^{2} வடப்ரவாளா^{3}னி ஸ்கந்த^{3}ஶாகா^{2}: ப^{2}லானி ச |
அத்^{3}ருஶ்யான்யேவ திஷ்ட^{2}தி பீ^{3}ஜே பீ^{3}ஜஸ்வரூபத: |
ஸிஸ்ருக்ஷயா புனஸ்தஸ்ய ரமாக்ரீட^{3}னகாத்மிகா |
பூ^{4}ம்யா ச நீ௶யா ஸாகம் பி^{4}ன்னா ப^{4}வதி பத்^{3}மஜ | 80

"யார் அவரின் இதயத்தில் கலந்து இருக்கிறாரோ, அவரே ரமா என்று அழைக்கப்படுகிறார். எங்கு அவன் எப்போதும் விளையாடுகிறானோ, அவளே ரமா என்று சொல்லப்படுகிறாள். எல்லா சேதனங்கள், ஆரம்பத்தில் தோன்றினாலும், அசேதனங்களோடு சேர்ந்து, தன்னுள் லயமாகின்றன. நாங்களும், நீயும், மற்றவர்களும், சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான அம்சங்களுடன், இறுதியில் நாராயணன் என்று மட்டுமே எஞ்சுவோம். ஆலமரத்தின் கிளைகள், தண்டுகள், கனிகள் எப்படி விதையில், விதை ரூபமாக, கண்ணுக்கு தெரியாமல் இருக்கிறதோ, அதேபோல, மீண்டும் படைக்கும் ஆசையினால், ரமா விளையாடும் ஆத்மாவாக, பூமியாகவும், நீளையாகவும், மாறுபடுகிறார்". || 80

भूमिराधाररूपा हि नीळाकाळ्यंकुरोदयम्।
करोति सततं विष्णोः नयनांगण नर्तकी।
रमा तु सर्वरूपेण समस्ताश्रित शक्तिभिः।
विनोदयति भूयिष्टं परिपूर्णानपायिनि ।
भविष्यति रमैवैका कीर्तिकांत्यादि रूपिणी।
सरस्वत्यादि रूपेण तदा मत्स्यादिरूपिनी।
ब्राह्मी गौरी गिरादेवी सीता सत्या च रुक्मिणी।
सत्यभामा धरारूपा *नीळागोपसुता भवेत्।
अहमप्यनयार्दासी केळ्यावरणरूपिणी।
महिषादिमहारूपा नाशयिष्येष्वसुरान् बहून्। 85
பூ4மிரா3தா4ரரூபா ஹி நீளா கா3ள்யங்குரோத3யம் |
கரோதி ஸததம் விஷ்ணோ: நயனாங்க3ண நர்தகீ |
ரமா து ஸர்வரூபேண ஸமஸ்தாஶ்ரித ஶக்திபி4: |
விநோத3யதி பூ4யிஷ்டம் பரிபூர்ணானபாயினி |
ப4விஷ்யதி ரமைவைகா கீர்திகான்த்யாதி3 ரூபிணீ |
ஸரஸ்வத்யாதி3 ரூபேண ததா3 மத்ஸ்யாதி3ரூபிணீ |
ப்3ராஹ்மீ கௌ3ரீ கி3ராதே3வீ ஸீதா ஸத்யா ச ருக்மிணீ |
ஸத்யபா4மா த4ராரூபா *நீளா கோ3பஸுதா ப4வேத் |
அஹமப்யனயார்தா3ஸீ கேள்யா(அ)வரணரூபிணீ |
மஹிஷாதி3மஹாரூபா நாஶயிஷ்யேஷ்வஸுரான் ப3ஹூன் | 85

"பூமி ஆதாரமாக இருக்க, நீளா, விஷ்ணுவின் கண்கள் என்ற அரங்கில், நடனமாடும் நர்த்தகியாக, அழகை கொடுக்கிறாள். ரமா, அனைத்து வடிவங்களுடனும், அனைத்து சக்திகளையும் தனக்குள் கொண்டு, குறைவில்லாமல், எப்போதுமே நிரம்பி, அனைவரையும் மகிழ்விக்கிறாள். கீர்த்தி, அழகு, போன்ற பல வடிவங்களில் ரமா மட்டுமே இருப்பாள். சரஸ்வதி போன்ற ரூபத்திலும், மச்ச அவதாரம் போன்ற ரூபத்திலும் இருப்பாள். பிராமி, கௌரி, வாக்தேவி, சீதை, சத்யா, ருக்மிணி, சத்யபாமா, தரை வடிவான நீளா, கோபகுமாரியாகவும் இருப்பாள். நான் இவளுடைய பணிப்பெண், விளையாட்டின் திரையாக இருப்பேன். மகிஷன் போன்ற அரக்கர்களை அழிப்பேன்". || 85

यदाऽयं पुरुषःपूर्णो वसुदेवाद्भविष्यति।
भारापनोदनार्थाय सुरकार्यचिकीर्षया।

तदाहं नंदभार्यायां यशोदायां महाबला।
मोहनाय भविष्यामि त्वं मां ज्ञास्यसि भूयशः।
ब्रह्माण्डानामनेकेषां सृष्टानां कमलोद्भव।
सर्वत्र वटरूपेणह्यनिरुद्ध समुद्भवा।
तिष्ठामि दुर्गारूपेण दुर्गमाहंदुरात्मनां ।
निदानं भगवद्भक्तैः परमैकांतिनां सुखं।
मत्परा तु परा लीलाह्यसंख्याता न संशयः।
नित्यमुक्तजनैस्सेव्या तत्र शक्तिर्न वै मम।90

யதா³(அ)யம் புருஷ꞉ பூர்ணோ வஸுதே³வாத்³ப⁴விஷ்யதி |
பா⁴ராபனோத³னார்தா²ய ஸுரகார்யசிகிர்ஷயா |
ததா³ஹம் நந்த³பா⁴ர்யாயாம் யஶோதா³யாம் மஹாப³லா |
மோஹனாய ப⁴விஷ்யாமி த்வம் மாம் ஜ்ஞாஸ்யஸி பூ⁴யஶ꞉ |
ப்³ரஹ்மாண்டா³னாமனகேஷாம் ஸ்ருஷ்டானாம் கமலோத்³ப⁴வ |
ஸர்வத்ர வடரூபேணஹ்யனிருத்³த⁴ ஸமுத்³ப⁴வா |
திஷ்டா²மி து³ர்கா³ரூபேண து³ர்க³மாஹந்து³ராத்மநாம் |
நிதா³னம் ப⁴க³வத்³ப⁴க்தை꞉ பரமைகாந்திநாம் ஸுக²ம் |
மத்பரா து பரா லீலாஹ்யஸங்க்²யாதா ந ஸம்ஶய꞉ |
நித்யமுக்தஜனைஸ்ஸேவ்யா தத்ர ஶக்திர்ன வை மம | 90

"எப்பொழுது இந்த புருஷன் முழுமையாக வசுதேவரின் மகனாக, தேவர்களின் செயல்களை நிறைவேற்ற, பூமி பாரத்தை குறைக்க பிறப்பாரோ, அப்பொழுது நான், மஹா பலசாலியான நந்தரின் மனைவி யசோதையாக வருவேன். அப்பொழுது நீ என்னைப் பார்ப்பாய். பிரம்மனே, பல பிரபஞ்சங்கள் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாவற்றிலும், நான் ஆலமரமாக, அனிருத்தனின் ரூபமாக இருப்பேன். துர்க்கை வடிவத்தில், கெட்டவர்களுக்கு அணுக முடியாதவளாகவும், பகவானின் பக்தர்கள் மற்றும் பரம ஏகாந்திகளுக்கு சுகம் அளிப்பவளாகவும் இருப்பேன். எனக்கு அப்பாற்பட்ட லீலைகள் எண்ணில் அடங்காதவை, அதில் சந்தேகமில்லை. நித்திய முக்தர்களால் மட்டுமே அவற்றை அறிய முடியும், அதில் எனக்கு சக்தி இல்லை". || 90

वैकुण्ठादीश्वरीदेवी लक्ष्मीर्नित्यानपायिनी।
सा समाराधितानूनमंशेन कमलापि वा।
नारायणेनसहिता तदुक्तागमचिंतया।
पादलीलां परित्यज्य गुणत्रय विवर्जितम्।

मुक्तस्सतु महालीलारसं जानाति नापरः।
यथा विश्वसुखं कोपि मामृतेनाधि गच्छति।
एवमुक्त्वा तु सा देवी तत्रैवांतरधीयत।
अहं च नाळमार्गेण कर्णिकायामुपस्थितः।
एवमेषमहालीलो भगवान् भूतभावनः।
वक्तुं द्रष्टुं च विज्ञातुं न शक्यः कोटिजन्मभिः 95

வைகுண்டா²தீ³ஶ்வரீதே³வீ லக்ஷ்மீர்நித்யானபாயினீ |
ஸா ஸமாராதி⁴தானூனமம்ஶேன கமலாபி வா |
நாராயணேனஸஹிதா தது³க்தாக³மசிந்தயா |
பாத³லீலாம் பரித்யஜ்ய கு³ணத்ரய விவர்ஜிதம் |
முக்தஸ்ஸது மஹா லீலாரஸம் ஜானாதி நாபர: |
யதா² விஶ்வஸுக²ம் கோ(அ)பி மாம்ருதேனாதி⁴ க³ச்ச²தி |
ஏவமுத்³க்த்வா து ஸா தே³வீ தத்ரைவாந்தரதி⁴யத |
அஹம் ச நாழமார்கே³ண கர்ணிகாயாமுபஸ்தி²த: |
ஏவமேஷமஹா லீலோ ப⁴க³வான் பூ⁴தபா⁴வன: |
வக்தும் த்³ரஷ்டும் ச விஜ்ஞாதும் ந ஶக்ய: கோடிஜன்மபி⁴: | 95

"வைகுண்டத்தின் அதிபதியான தேவி, லக்ஷ்மி, எப்போதுமே பிரியாதவள். அவள் நிச்சயமாக, நாராயணனுடன் சேர்ந்த கமலாதேவியின் அம்சமாக ஆராதிக்கப்பட வேண்டும். ஆகம சிந்தனைப்படி, பாத லீலையை விட்டு, முக்குணங்களை கடந்த ஒருவனை, முக்தி அடைந்தவன் மட்டுமே அறிய முடியும். இவ்வுலகில் சுகம் என்னை தவிர வேறு யாராலும் அடைய முடியாதது". இப்படி சொல்லி, தேவி மறைந்தாள். நான் தண்டு வழியே, மகரந்தத்தை அடைந்தேன். இப்படித்தான் மஹா லீலையாளனான, பூதங்களை படைத்த பகவான் இருக்கிறான். அவனை கோடிக்கணக்கான ஜென்மங்கள் எடுத்தாலும், பேசவோ, பார்க்கவோ, அல்லது முழுமையாக அறியவோ முடியாது. || 95

मुनयोबीजभूतं हि स्वरूपं कारणात्मकम्।
कार्यभूतं च वक्ष्यामि यदि वो मनसो रुचिः।

முனயோபீ³ஜபூ⁴தம் ஹி ஸ்வரூபம் காரணாத்மகம் |
கார்யபூ⁴தம் ச வக்ஷ்யாமி யதி³ வோ மனஸோ ருசி: |

முனிவர்களே, காரணமான ஸ்வரூபம் விதையைப் போன்றது.
உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால்.அதன் விளைவான காரியங்களை நான் சொல்லுவேன்,

इति श्रीपांचरात्रे बृहद्वृसंहितायां द्वितीयपादे
विष्णुस्वरूपप्रश्नं नाम प्रथमोऽध्यायः।"

இத்துடன், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர பிருஹத் சம்ஹிதையின் இரண்டாம் பாகத்தில், விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் பற்றிய கேள்வி என்ற முதல் அத்தியாயம் முடிவடைகிறது."

<<<<_____>>>>

अथ विष्णुस्वरूप कथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்
இரண்டாம் பாகம் அத்தியாயம் - 2

அத² விஷ்ணுஸ்வரூப கத²னம் நாம த்³விதீயோ(அ)த்⁴யாய: |
இரண்டாவது அத்தியாயம் – விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபத்தை கூறுதல்

श्री ब्रह्मोवाच–
संस्कृतोहं यदा विप्राः पारमैकांत्यसिद्धये।
तदा मामवदद्विष्णुः स्वरूपंमेऽनुचिंतय।
चिंतयानस्वरूपं मे मां परं सर्वकारणम्।
अभ्येति पुरुषोनूनमात्मानमजमव्ययम्।
तदापृच्छमहं तस्य स्वरूपं ब्रह्मलक्षणम्।
यत् प्राप्य न निवर्तते पुनस्संसारवर्त्मनि।
श्रीनारायण उवाच –
आनंदलक्षणं ब्रह्म मत्स्वरूपमविक्रियम्।
क्लेशादिभिरसंस्पृष्टं निष्क्रियं निर्विकल्पकम्।
अद्वंद्वमनविच्छिन्नं स्वसंवेद्यं निरंजनम्।
सुसूक्ष्मं स्ववशंस्वैरं स्वयंज्योतिरनादिमत्। 5

ஸ்ரீ ப்³ரஹ்மோவாச-
ஸம்ஸ்க்ருதோ(அ)ஹம் யதா³ விப்ரா: பாரமைகாந்த்யஸித்³த⁴யே |
ததா³ மாமவத³த்³விஷ்ணு: ஸ்வரூபம்மே(அ)னுசிந்தய |
சிந்தயானஸ்வரூபம் மே மாம் பரம் ஸர்வகாரணம் |
அப்⁴யேதி புருஷோனூனமாத்மானமஜமவ்யயம் |
ததா³ப்ருச்ச²மஹம் தஸ்ய ஸ்வரூபம் ப்³ரஹ்மலக்ஷணம் |
யத் ப்ராப்ய ந நிவர்ததே புனஸ்ஸம்ஸாரவர்த்மனி |
ஸ்ரீநாராயண உவாச -
ஆனந்த³லக்ஷணம் ப்³ரஹ்ம மத்ஸ்வரூபமவிக்ரியம் |
க்லேஶாதி³பி⁴ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் நிஷ்க்ரியம் நிர்விகல்பகம் |
அத்³த்³வந்த்³வமனவிச்சி²ன்னம் ஸ்வஸம்வேத்³யம் நிரஞ்ஜனம் |
ஸூஸூக்ஷ்மம் ஸ்வவஶம்ஸ்வைரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிரனாதி³மத் | 5

ஸ்ரீ பிரம்மா கூறினார் -

"வேத விற்பன்னர்களே! பரம ஏகாந்த நிலையை அடைய நான் தகுதி பெற்றபோது, விஷ்ணு என்னிடம், 'என் ஸ்வரூபத்தை தியானி' என்று கூறினார். என்னை, எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமான பரம்பொருளாக தியானி. அப்படி தியானிப்பதால், அழியாத, பிறப்பற்ற ஆத்மாவை ஒருவன் நிச்சயமாக அடைவான். அப்போது, சம்சார வழியில் இருந்து மீண்டும் திரும்பாத பிரம்மத்தின் லட்சணத்தை நான் வினவினேன்."

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினார் –

" ஆனந்தமே வடிவான, மாறுபாடில்லாத என் ஸ்வரூபமே பிரம்மம். அது துன்பங்களால் தீண்டப்படாதது, செயலற்றது, விருப்பங்களற்றது, இருமையற்றது, இடையறுதது, சுயம்புவானது, களங்கமற்றது, மிக மிக நுண்ணியது, சுதந்திரமானது, தன்னொளிமயமானது, ஆதி அந்தம் இல்லாதது. || 5

द्रुवमेकं सदानंदस्वरूपं सर्वगं परम्।

गतागतविनिर्मुक्तं वासुदेवाह्वयं प्रभु।

श्रुत्वेदं संशयमना भूयस्सं पृष्टवानजम्।

सर्वगं च धरं चेति निष्क्रियं निर्विकल्पनम्।

कथंस्याद्भवतोरूपं विरुद्धं प्रतिभाति मे।

निष्क्रियेगमनं कुत्रधारणं निर्विकल्पने।

श्री नारायन उवाच-

अहं तु परिपूर्णात्मा परिच्छेद विवर्जितः।

परिच्छिन्नं मया सर्वं द्वितीयम् यद्विलोक्यते।

ममैव शेष रूपत्वादहमेव तदेव च।

तत्तदाकारतस्तत्र तत्रचान्यत्र संस्थितः।

अचंचलो यथा चंद्रो व्योममण्डलमास्थितः ।

चलद्भिर्जलदैर्ब्रह्मन् चलन्निव यथा भवेत् ।

मच्चरीरतया सर्वं श्रुत्या स्मृत्या विनिश्चितम्।

सामानाधिकरण्यं तु तत्कृतं मयिभासते।

तत्सृष्ट्वा तत्प्रविश्याहं सर्वनामतया स्थितः।

अतो मां सर्वगंप्राहुः सर्वं च मयि संस्थितम्।

मदायत्तस्थितित्वाच्च मच्छरीरतयाविधे।

अहमात्मातया धर्ता सर्वस्यास्य महामते।

विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत्।

नेतुर्विधृतिरित्येवं श्रुतिस्मृत्यवभोदितः । 15

த்³ருவமேகம் ஸதா³னந்த³ஸ்வரூபம் ஸர்வக³ம் பரம் |
க³தாக³தவிநிர்முக்தம் வாஸுதே³வாஹ்வயம் ப்ரபு⁴ |
ஶ்ருத்வேத³ம் ஸம்ஶயமநு பூ⁴யஸ்ஸம் ப்ருஷ்டவானஜம் |
ஸர்வக³ம் ச த⁴ரம் சேதி நிஷ்க்ரியம் நிர்விகல்பனம் |
கத²ம்ஸ்யாத்³ப⁴வதோரூபம் விருத்³த⁴ம் ப்ரதிபா⁴தி மே |
நிஷ்க்ரியேக³மனம் குத்ரதா⁴ரணம் நிர்விகல்பனே |
ஸ்ரீ நாராயன உவாச-
அஹம் து பரிபூர்ணாத்மா பரிச்சே²த³ விவர்ஜிதঃ |
பரிச்சி²ன்னம் மயா ஸர்வம் த்³விதீயம் யத்³விலோக்யதே |
மமைவ ஶேஷ ரூபத்வாத்³அஹமேவ ததே³வ ச |
தத்ததா³காரதஸ்தத்ர தத்ரசான்யத்ர ஸம்ஸ்தி²தঃ |
அசஞ்சலோ யதா² சந்த்³ரோ வ்யோமமண்ட³லமாஸ்தி²தঃ |
சலத்³பி⁴ர்ஜலதை³ர்ப்³ரஹ்மன் சலன்னிவ யதா² ப⁴வேத் |
மச்சரீரதயா ஸர்வம் ஶ்ருத்யா ஸ்ம்ருத்யா விநிஶ்சிதம் |
ஸாமானாதி⁴கரண்யம் து தத்க்ருதம் மயிபா⁴ஸதே |
தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தத்ப்ரவிஶ்யாஹம் ஸர்வநாமதயா ஸ்தி²தঃ |
அதோ மாம் ஸர்வக³ம்ப்ராஹுঃ ஸர்வம் ச மயி ஸம்ஸ்தி²தம் |
மதா³யத்தஸ்தி²தித்வாச்ச² மச்ச²ரீரதயாவிதே⁴ |
அஹமாத்மதயா த⁴ர்தா ஸர்வஸ்யாஸ்ய மஹாமதே |
விஷ்டப்⁴யாஹமித³ம் க்ருத்ஸ்னமேகாம்ஶேன ஸ்தி²தோ ஜக³த் |
நேதுர்வித்⁴ருதிரித்யேவம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யவபோ³தி³தঃ | 15

எங்கும் நிறைந்த, நிலையான, ஆனந்தமயமான, பிறப்பிறப்பற்ற வாசுதேவன் என்னும் பெயருடைய இறைவன் ஒருவனே.

இதைக் கேட்ட பிரம்மன் மனதில் சந்தேகம் கொண்டு, பிறப்பற்ற நாராயணனை மீண்டும் கேட்டார்.

"எங்கும் நிறைந்தும், தாங்குபவராகவும், செயலற்றவராகவும், விருப்பங்களற்றவராகவும் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இது எனக்கு முரணாகத் தோன்றுகிறதே? செயலற்றவருக்கு எப்படி இயக்கம் இருக்கும்? விருப்பங்களற்றவருக்கு எப்படி தாங்கும் தன்மை இருக்கும்?"

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினர் –

"நான் பரிபூரணமான ஆத்மா, எந்த வரையறையும் இல்லாதவன். என்னுல் தான் அனைத்து இரண்டாவது பொருள்களும் காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் என்னுடைய அங்கங்களாக இருப்பதால், நானே அதுவாகவும் இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு உருவத்திலும், எல்லா இடங்களிலும் நான் இருக்கிறேன். ஆகாயத்தில் சந்திரன் நிலையாக இருப்பது போலவும், மேகங்கள் நகரும்போது சந்திரன் நகர்வது போல் தோன்றுவது போலவும், அனைத்தும் என் உடலாக இருப்பதனுல், இந்த பிரபஞ்சமே என்னில் அடக்கம். நான் எல்லாவற்றையும் படைத்து, எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி, எல்லா பெயர்களுடனும் நிலைத்திருக்கிறேன். ஆதலால், என்னை எங்கும் நிறைந்தவன் என்று சொல்கிறுர்கள். எல்லாம் என்னில் இருக்கிறது. எல்லாம் என் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால், என்னுல் தாங்கப்படுகிறது. என் ஆத்மாவால், நான் அனைத்தையும் தாங்குகிறேன். நான் என் ஒரு அம்சத்தால் இந்த உலகை தாங்கி இருக்கிறேன். இந்த உண்மை, வேதங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலும் அறியப்படுகிறது."|| 15

न तदस्तिविनायत्स्यान् मयाभूतं चराचरम्।

अतो मां धारकं प्राहुः स तरंगमिवांबुदिम्।

दृश्यमानमिदं सर्वं चेतनाचेतनांचितम्।

अदृश्यरूपमासाद्य कारणे मयि संस्थितम्।

अक्षरं लीयते तावत्तमसीति श्रुतिर्जगौ।

तमः परस्मिन् मय्येव नाहमन्यत्र कुत्रचित्।

मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति मनागपि।

अहं सर्वस्यप्रभवो मत्तस्सर्वमिदं जगत्।

दृश्यरूपदया सर्वं काष्ठादग्निरिवोत्थितम्।

नामरूपक्रियाभिश्च मयि सर्वं प्रतिष्ठितम्। 20

ந தத³ஸ்திவிஞயத்ஸ்யான் மயாபூ⁴தம் சராசரம் |

அதோ மாம் தா⁴ரகம் ப்ராஹு: ஸ தரங்க³மிவாம்பு³தி³ம் |

த்³ருஶ்யமானமித³ம் ஸர்வம் சேதனசேதனம்சிதம் |

அத்³ருஶ்யரூபமாஸாத்³ய காரணே மயி ஸம்ஸ்தி²தம் |

அக்ஷரம் லீயதே தாவத்தம்ஸீதி ஶ்ருதிர்ஜகௌ³ |

தம: பரஸ்மின் மய்யேவ நாஹமன்யத்ர குத்ரசித் |

மத்த: பரதரம் நான்யத்கிம்சித³ஸ்தி மனகா³பி |

அஹம் ஸர்வஸ்யப்ரப⁴வோ மத்தஸ்ஸர்வமித³ம் ஜக³த் |

த்³ருஶ்யரூபத³யா ஸர்வம் காஷ்டா²த³க்³னிரிவோத்தி²தம் |
நாமரூபக்ரியாபி⁴ஶ்ச மயி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி²தம் | 20

என்றால் ஆக்கப்படாத அசையும் மற்றும் அசையா பொருட்கள் எதுவும் இல்லாமல் இல்லை. ஆதலால், கடலில் அலைகள் போல நான் அனைத்தையும் தாங்குகிறேன். இந்த பிரபஞ்சம், காணக்கூடிய, உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வற்ற எல்லாப் பொருட்களோடும், என்னுள் காரண வடிவில் உள்ளது. அக்ஷரம், தமஸில் ஒடுங்குகிறது என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. அந்த தமஸ், என்னிடமே ஒடுங்குகிறது. என்னைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. என்னை விட உயர்ந்தது எதுவும் இல்லை. நானே எல்லாவற்றிற்கும் மூலம். என்னிலிருந்தே இந்த உலகம் தோன்றியது. நெருப்பு மரத்திலிருந்து வெளிப்படுவது போல, காணும் பொருட்கள் அனைத்தும் என்னிலிருந்தே வந்தவை. பெயர், வடிவம், செயல் அனைத்திலும் நானே நிலைபெற்று இருக்கிறேன்.|| 20

मृद्येवसूक्ष्मरूपेण निर्विशेषतयास्थितः ।

विशेषरूपेण यथा मृद्येवोन्मज्जतेघटः।

स घटापि महीपूर्व निर्घटाह्यनुभूयते।

पश्चात्घटेनसंयुक्ता स विशेषाप्रतीयते।

एवं विकल्पहीनोपि स विकल्पोभवांयहम्।

आधारोहमशेषस्य सर्वावस्थास्थितस्य च।

मय्येव निर्विकल्पत्वं सविकल्पत्वमीक्ष्यताम्।

वटबीजवटोब्रह्मन् वीक्ष्यतेनापि वीक्ष्यते।

सर्वकार्यमयि व्यक्त मव्यक्तं कारणेमयि ।

सर्वमेवाहमेवं च नचाहमहमेव च। 25

ம்ருத்³யேவஸூக்ஷமரூபேண நிர்விஶேஷதயாஸ்தி²த꞉ |
விஶேஷரூபேண யதா² ம்ருத்³யேவோன்மஜ்ஜதேக⁴ட꞉ |
ஸ க⁴டாபி மஹீபூர்வ நிர் க⁴டாஹ்யனுபூ⁴யதே |
பஶ்சாத்³க⁴டேனஸம்யுக்தா ஸ விஶேஷாப்ரதீயதே |
ஏவம் விகல்பஹீனோபி ஸ விகல்போப⁴வாம்யஹம் |
ஆதா⁴ரோஹமஶேஷஸ்ய ஸர்வாவஸ்தா²ஸ்தி²தஸ்ய ச |
மய்யேவ நிர் விகல்பத்வம் ஸவிகல்பத்வமீக்ஷ்யதாம் |
வடபீ³ஜவடோ ப்³ரஹ்மன் வீக்ஷ்யதேனாபி வீக்ஷ்யதே |

ஸர்வகார்யமயி வ்யக்த மவ்யக்தம் காரணேமயி |
ஸர்வமேவாஹமேவம் ச ந சாஹமஹமேவ ச | 25

மண்ணுனது நுண்ணிய உருவத்தில், எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல் இருப்பது போல, நான் இருக்கிறேன். மண் பானையாக உருவாகி, ஒரு விசேஷ உருவம் பெறுவது போலவும், பானை இல்லாதபோது அது வெறும் மண்ணுகவே இருப்பது போலவும், பானையாக உருவான பிறகு, விசேஷ உருவத்துடன் தோன்றுவது போலவும், நான் விருப்பங்கள் அற்றவனுகவும், விருப்பங்கள் உடையவனுகவும் இருக்கிறேன். நான் எல்லாவற்றிற்கும், எல்லா நிலைகளிலும் ஆதாரமாக இருக்கிறேன். என்னிடமே விருப்பங்கள் அற்ற நிலையும், விருப்பங்கள் உள்ள நிலையும் உள்ளது. ஆலமரம், ஆல விதையில் இருப்பதை காணலாம், காணுமலும் இருக்கலாம். எல்லா செயல்களும் என்னில் வெளிப்படுகிறது. காரண வடிவில், வெளிப்படாமலும் இருக்கிறது. எல்லாம் நானே. அதே நேரம், நான் மட்டுமே அல்ல.|| 25

सर्वाधारतयाब्रह्मन्नहमेकोऽद्वयः परः।

मदेकायनतस्सर्वमहमेव न संशयः।

द्वैतं नास्तीति बोधेन मनसोद्वैतनाशनम्।

एतदंतो हि संसारो ब्रह्मन्नेवं विचारय।

प्रभवं सर्वभूतानां ईश्वरं पुरुषोत्तमम्।

स्वभावनिर्मलं नित्यं निस्तरङ्गं निराकुलम्।

निर्गुणं तं गुणातीतं सगुणं सर्वकामदम्।

हीनवर्णैरसंसेव्यं ईक्षमाणैरतर्कितम्।

मुनयः पुनरेवाहमपृच्छमकुतोभयः।

न संदेहमभक्तैव जायते कोपि मानुषः। 30

ஸர்வாதா⁴ரதயாப்³ரஹ்மன்னஹமேகோ(அ)த்³வய: பர: |
மதே³காயனதஸ்ஸர்வமஹமேவ ந ஸம்ஶய: |
த்³வைதம் நாஸ்தீதி போ³தே⁴ன மனஸோத்³வைதநாஶனம் |
ஏதத³ந்தோ ஹி ஸம்ஸாரோ ப்³ரஹ்மன்னேவம் விசாயர |
ப்ரப⁴வம் ஸர்வபூ⁴தானும் ஈஶ்வரம் புருஷோத்தமம் |
ஸ்வபா⁴வநிர்மலம் நித்யம் நிஸ்தரங்க³ம் நிராகுலம் |
நிர்கு³ணம் தம் கு³ணு தீதம் ஸகு³ணம் ஸர்வகாமத³ம் |
ஹீனவர்ணைரஸம்ஸேவ்யம் ஈக்ஷமாணைரதர்கிதம் |

முனய: புனரேவாஹமப்ருச்ச²மகுதோப⁴ய: |
ந ஸந்தே³ஹமப⁴க் சை²வ ஜாயதே கோபி மானுஷ: | 30

பிரம்மனே!எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் நான் ஒருவனே, இரண்டற்ற பரம்பொருள். எல்லாம் என்னில் இருப்பதால், எல்லாம் நானே, இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். இருமை இல்லை என்ற அறிவால், மனதில் இருக்கும் இருள்மை நீங்கும். இதுவே சம்சாரத்தின் முடிவு. பிரம்மனே, இதைப் பற்றி நீ சிந்தனை செய். எல்லா உயிர்களுக்கும் காரணமானவன், ஈஸ்வரன், புருஷோத்தமன் நான். இயல்பாகவே தூய்மையானவன், நிலையானவன், அமைதியானவன், குழப்பம் இல்லாதவன். குணங்கள் இல்லாதவனும், குணங்களை கடந்தவனும், அதே நேரம், எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றும் குணங்கள் உடையவனும் நானே. குறைந்த குணங்கள் உடையவர்களால் அடைய முடியாதவன். என் மீது அன்பு இல்லாதவர்களுக்கு நான் விளங்க மாட்டேன். முனிவர்கள் கூட என்னிடம் கேள்வி கேட்க தயங்க மாட்டார்கள். என்னை பக்தியுடன் அடைபவர்களுக்கு எந்த சந்தேகமும் இருக்காது. || 30

गुणातीतं हि सगुणं कथं भवितुमर्हति।

हीनवर्णैः कुतोसेव्यं कथमन्येरतर्कितम्।

श्री नारायण उवाच-

स्वभावनिर्मलत्वं मे स्वरूपमवधारय।

कदापि प्रकृतेस्संगान्मालिन्यं नोपजायते।

अंशात्मकस्य मे ब्रह्मन् मालिनांशेतु वै पुनः।

मालिन्यं जायते योगादिति मे निश्चयः प्रिय।

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतस्सनातनः।

प्रकृतेः कार्यभूतानि मनः पंचेन्द्रियाणि च।

निजात्मत्वेनगृह्णाति मालिन्यादिति कथ्यते।

अनात्मत्वेन जानाति यदा सोपि मदात्मकः । 35

கு³ணாதீதம் ஹி ஸகு³ணம் கத²ம் ப⁴விதுமர்ஹதி |
ஹீனவர்ணை: குதோ(அ)ஸேவ்யம் கத²மன்யேரதர்கிதம் |
ஶ்ரீ நாராயண உவாச-
ஸ்வபா⁴வநிர்மலத்வம் மே ஸ்வரூபமவதா⁴ரய |
கதா³பி ப்ரக்ருதேஸ்ஸங்கா³ன்மாலின்யம் நோபஜாயதே |

அம்ஶாத்மகஸ்ய மே ப்³ரஹ்மன் மாலினும்ஶே து வை புன꞉ |
மாலின்யம் ஜாயதே யோகா³தி³தி மே நிஶ்சய꞉ ப்ரிய |
மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே ஜீவபூ⁴தஸ்ஸனுதன꞉ |
ப்ரக்ருதே꞉ கார்யபூ⁴தானி மன꞉ பஞ்சேந்த்³ரியாணி ச |
நிஜாத்மத்வேனக்³ருஹ்ணுதி மாலின்யாதி³தி கத்²யதே |
அனுத்மத்வேன ஜானுதி யதா³ ஸோ(அ)பி மதா³த்மக꞉ | 35

குணங்களைக் கடந்தவன், எப்படி குணங்களுடன் இருக்க முடியும்? குறைந்த குணங்கள் உடையவர்களால் அடைய முடியாதவன் எப்படி, மற்றவர்களால் கணிக்க முடியாதவனுக எப்படி இருக்க முடியும்?"

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினுர் -"என் ஸ்வரூபத்தின் இயல்பான தூய்மையை நீ நன்றுகப் புரிந்துகொள். இயற்கையுடன் கலப்பதினுல் எனக்கு எந்த களங்கமும் ஏற்படுவதில்லே. பிரம்மனே, என் அம்சத்தில், களங்கமான அம்சத்துடன் சேருவதால் மட்டுமே, களங்கம் ஏற்படுகிறது. ஜீவலோகத்தில், என் அம்சமே ஜீவனுக இருக்கிறது. மனம், ஐந்து புலன்கள், எல்லாம் இயற்கையின் செயல்கள். அவை தன்னுடையது என்று எண்ணும்போதே களங்கம் ஏற்படுகிறது. ஆனுல், அது என்னுடையது என்று எப்போது அறிகிருனே, அப்போது அவன் தூய்மை அடைகிருன். || 35

निर्मलो भवति ब्रह्मन् यदाऽहंपुरुषोत्तमः।

मत्प्रसादादहं तावदात्मैषां नित्यनिर्मलः।

कदापि मलसंयोगो वियोगोनापि मे भवेत्।

चिदचित्प्रकृतौ यद्यप्यंतर्यामितया स्थितः।

लीलार्थमवतारादौ यद्यप्यनुकरोम्यहम्।

जानंत्यनुग्रहीतास्तु मामेक ज्ञानविग्रहम्।

मलिनं मां विजानंति मलिना मम मायया।

तेषां न संगः कर्तव्यो मदीयैर्मोक्षकाङ्क्षिभिः।

कदापि प्रकृतेस्संगो मोहकस्स्यान्न वै मयि ।

मत्त एव प्रभवत स्मृतिज्ञान व्यपोहने।40

நிர்மலோ ப⁴வதி ப்³ரஹ்மன் யதா³(அ)ஹம்புருஷோத்தம꞉ |
மத்ப்ரஸாதா³த³ஹம் தாவதா³த்மைஷாம் நித்யநிர்மல꞉ |
கதா³பி மலஸம்யோகோ³ வியோகோ³நாபி மே ப⁴வேத் |
சித³சித்ப்ரக்ருதௌ யத்³யப்யந்தர்யாமிதயா ஸ்தி²த꞉ |

லீலார்த²மவதாராத்³யௌ யத்³யப்யனுகரோம்யஹம் |
ஜானந்த்யனுக்³ரஹீதாஸ்து மாமேக ஜ்ஞானவிக்³ரஹம் |
மலினம் மாம் விஜாநந்தி மலிநா மம மாயயா |
தேஷாம் ந ஸங்க³: கர்தவ்யோ மதீ³யைர்மோக்ஷகாங்க்ஷிபி⁴: |
கதா³பி ப்ரக்ருதேஸ்ஸங்கோ³ மோஹகஸ்ஸ்யாந்ந வை மயி |
மத்த ஏவ ப்ரப⁴வத ஸ்ம்ருதிஜ்ஞான வ்யபோஹனே |40

பிரம்மனே, நான் எப்போது புருஷோத்தமனாக இருக்கிறேனோ, அப்போது நான் தூய்மையானவன். என் அருளால், நான் எப்போதும் தூய்மையாகவே இருக்கிறேன். எனக்கு எந்த களங்கமும், பிரிவும் இல்லை. உணர்வுள்ள மற்றும் உணர்வற்ற பிரபஞ்சத்தில், நான் அந்தர்யாமியாக இருந்தாலும், லீலைக்காக அவதாரங்கள் எடுத்தாலும், என்னை உண்மையாக உணர்ந்தவர்கள், நான் ஒரு ஞான வடிவம் என்று அறிவார்கள். ஆனால், என் மாயையால் மயங்கியவர்கள், என்னை களங்கமாக பார்க்கிறார்கள். மோக்ஷம் அடைய விரும்புவர்கள் இவர்களுடன் சேரக்கூடாது. இயற்கையுடன் சேருவது மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும், ஆனால் என்னுடன் சேருவது மயக்கம் ஏற்படுத்தாது. என்னிடமிருந்தே, நினைவு மற்றும் அறிவு நீக்கப்படுகிறது. || 40

स्वभावनिर्मलोहं वै सर्वावस्थासु पद्मज।

अंशो मे जायते ब्रह्मन् नवस्थान्तरभागिह।

बंधावस्थाकृतं तत्र मालिन्यमनुभूयते।

अहमज्ञोब्रह्मणश्च संसारी सुखदुःखभाक्।

ब्रह्मेवास्मीति भोदेन तत्साद्दश्यमुपेत्य सः।

निर्मलो भवतिब्रह्मन् मत्तेजोह्यमलं महत्।

द्विविधेपिममैवांशे संसारोह्यवलोक्यते।

लोकदृष्ट्या तु चैकत्र व्यामोहादेकतो मतः।

अवतारस्वरूपे तु लोकदृष्ट्या न मोहतः।

जीवरूपे ममैवांशे मोहतः परिकीर्तितः । 45

ஸ்வபா⁴வநிர்மலோ(அ)ஹம் வை ஸர்வாவஸ்தா²ஸு பத்³மஜ |
அம்ஶோ மே ஜாயதே ப்³ரஹ்மன் நவஸ்தா²ந்தரபா⁴கி³ஹ |
ப³ந்தா⁴வஸ்தா²க்ருதம் தத்ர மாலின்யமனுபூ⁴யதே |
அஹமஜ்ஞோ ப்³ரஹ்மணஶ்ச ஸம்ஸாரீ ஸுக²து³:க²பா⁴க் |

ப்³ரஹ்மேவாஸ்மீதி போ⁴தே³ன தத்ஸாத்³ருஶ்யமுபேத்ய ஸः |
நிர்மலோ ப⁴வதிப்³ரஹ்மன் மத்தேஜோஹ்யமலம் மஹத் |
த்³விவிதே⁴பிமமைவாம்ஶே ஸம்ஸாரோஹ்யவலோக்யதே |
லோகத்³ருஷ்ட்யா து சைகத்ர வ்யாமோஹா தே³கதோ மத் |
அவதாரஸ்வரூபே து லோகத்³ருஷ்ட்யா ந மோஹதः |
ஜீவரூபே மமைவாம்ஶே மோஹதः பரிகீர்திதः | 45

பத்மத்தில் பிறந்த பிரம்மனே! நான் எல்லா நிலைகளிலும் இயல்பாகவே தூய்மையானவன். என் அம்சம், புதிய நிலைக்கு மாறுவது போல தோன்றும். பந்தத்தில் இருக்கும் போது, அங்கு களங்கம் உண்டாகிறது. நான் அறியாதவன், சம்சாரி, சுக துக்கங்களை அனுபவிப்பவன் என்று எண்ணி, நான் பிரம்மத்தை போன்றவன் என்று உணரும் போது, அவன் தூய்மை அடைகிறான். என் ஒளி தூய்மையானது, மிகப் பெரியது. என் இரண்டு விதமான அம்சங்களிலும், சம்சார வாழ்க்கை காணப்படுகிறது. உலக பார்வையில், ஒருவித மயக்கத்தால், ஒரு நிலை உண்டாகிறது. அவதார ரூபத்தில், உலக பார்வையில் மயக்கம் ஏற்படுவதில்லை. ஜீவனாக இருக்கும் என் அம்சத்தில், மயக்கத்தால், சம்சார வாழ்க்கை உண்டாகிறது. || 45

अंशयोगेन मय्येवं संसारं श्रुतिरुज्जगौ।

स्वभावनिर्मलत्वं हि मतं ह्यावर्तकं द्वयोः।

असंशभूते पूर्णे तु परमात्मनि शेषिणी।

स्वभावतो न मालिन्यं शेषयोर्नापि तत्वतः ।

तरंगभूतयोरेतदंशयोः पुरुषोत्तमः।

पृथक्त्वान्निस्तरंगोर्मि संसाराच्च निराकुलः।

समष्टिव्यष्टिदेहत्वान् मानं मे प्रतिभासते।

उभयोरात्मभूतत्वात् निर्गुणं मां प्रचक्षते।

सत्वादि त्रिगुणः प्रोक्तो जीवोंशस्सगुणोमतः।

मोक्षे तु निर्गुणस्सोपि गुणातीतो यदुच्यते। 50

அம்ஶயோகே³ன மய்யேவம் ஸம்ஸாரம் ஶ்ருதிருஜ்ஜகௌ³ |
ஸ்வபா⁴வநிர்மலத்வம் ஹி மதம் ஹ்யாவர்தகம் த்³வயோः |
அஸம்ஶபூ⁴தே பூர்ணே து பரமாத்மனி ஶேஷிணீ |
ஸ்வபா⁴வதோ ந மாலின்யம் ஶேஷயோர்ப்னபி தத்வதः |

தரங்க³பூ⁴தயோரேதத³ம்ஶயோ: புருஷோத்தம: |
ப்ருத²க்த்வாந்நிஸ்தரங்கோ³ர்மி ஸம்ஸாராச்ச நிராகுல: |
ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிதே³ஹத்வாந் மானம் மே ப்ரதிபா⁴ஸதே |
உப⁴யோராத்மபூ⁴தத்வாந்நிர்கு³ணம் மாம் ப்ரசக்ஷதே |
ஸத்வாதி³ த்ரிகு³ண: ப்ரோக்தோ ஜீவோ(அ)ம்ஶஸ்ஸகு³ணோமத: |
மோக்ஷே து நிர்கு³ணஸ்ஸோபி கு³ணாதீதோ யது³ச்யதே | 50

என் அம்சத்துடன் சேருவதால் சம்சார வாழ்க்கை உண்டாகிறது என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. இயல்பாகவே தூய்மையாக இருப்பது, இருவருக்கும் பொதுவானது. முழுமையான, சந்தேகமில்லாத பரமாத்மாவில், எஞ்சியிருக்கும் அம்சத்தில், இயற்கையாகவோ, தத்துவ ரீதியாகவோ, களங்கம் இல்லை. இந்த இரண்டு அம்சங்களில், அலை போன்ற தோற்றம் உடையவன் புருஷோத்தமன். அவர் தனித்தன்மையுடன், அலையற்ற கடலைப் போல, சம்சாரம் இல்லாமல் இருக்கிறான். சமஷ்டி மற்றும் வியஷ்டி உடல் இருப்பதால், எனக்கு அளவிடுதல் சாத்தியமாகிறது. இருவரும் ஆத்மாவின் வடிவங்கள் என்பதால், என்னை குணங்கள் இல்லாதவன் என்று சொல்கிறார்கள். சத்வம் போன்ற மூன்று குணங்கள் உடையவன் ஜீவன், என் அம்சம். மோட்சத்தில், அவன் குணங்கள் இல்லாதவனாக, குணங்களை கடந்தவனாக சொல்லப்படுகிறான். || 50

अहं तु निर्गुणो नित्यं प्रकृतेस्संगवर्जनात्।

प्रपन्नस्य ममांशस्य गुणत्रय विमोचकः।

निर्गुणो मम शब्दोयं अंशव्यावर्तको मतः।

नित्यानंद गुणैः पूर्णस्सगुणोहं परात्परः।

एकस्यैव ममांशस्य गुणव्यामोहतो जगत्।

द्वितीयस्यास्य दृष्ट्या तु भासतेनापि बंधनम्।

सगुणानां मदंशानां गुणित्व विनिवृत्तये।

निर्गुणोपि मदंशोऽन्यो गुणवानिव भासते।

हीनवर्णैर्ज्ञानशून्यैरसेव्योहं न संशयः।

त्रिधाभिन्नं स्वरूपं मे न जानंति कदाचन। 55

அஹம் து நிர்கு³ணோ நித்யம் ப்ரக்ருதேஸ்ஸங்க³வர்ஜனாத் |
ப்ரபன்னஸ்ய மமாம்ஶஸ்ய கு³ணத்ரய விமோசக: |

நிர்கு³ணே மம ஶப்³தோ³யம் அம்ஶவ்யாவர்தகோ மத꞉ |
நித்யானந்த³ கு³ணை꞉ பூர்ணஸ்ஸகு³ணே(அ)ஹம் பராத்பர꞉ |
ஏகஸ்யைவ மமாம்ஶஸ்ய கு³ணவ்யாமோஹதோ ஜக³த் |
த்³விதீயஸ்யாஸ்ய த்³ருஷ்ட்யா து பா⁴ஸதேனுபி ப³ந்த⁴னம் |
ஸகு³ணனும் மதம்³ம்ஶானும் கு³ணித்வ விநிவ்ருத்தயே |
நிர்கு³ணேபி மத³ம்ஶோ(அ)ன்யோ கு³ணவானிவ பா⁴ஸதே |
ஹீனவர்ணைர்ஜ்ஞானஶூன்யைரஸேவ்யோ(அ)ஹம் ந ஸம்ஶய꞉ |
த்ரிதா⁴பி⁴ன்னம் ஸ்வரூபம் மே ந ஜானந்தி கதா³சன | 55

நான், இயற்கையுடன் சேராமல் இருப்பதால், எப்போதும் குணங்கள் இல்லாதவன். என்னைச் சரணடைந்த என் அம்சத்தை, மூன்று குணங்களிலிருந்து விடுவிப்பவன் நான். குணங்கள் இல்லாதவன் என்ற என் சொல், அம்சத்தை குறிக்கின்றது. நான் எப்போதும் ஆனந்தம் மற்றும் குணங்கள் நிறைந்தவன், குணங்களுடன் கூடியவன், எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மேலானவன். என் ஒரு அம்சத்திற்கு, குணங்களின் மயக்கத்தால் உலகம் உண்டாகிறது. ஆனால், மற்றொரு அம்சத்தால், இந்த பந்தம் தெரிவதில்லை. குணங்களுடன் இருக்கும் என் அம்சங்கள், அவற்றின் குணங்களிலிருந்து விடுபட, குணங்கள் இல்லாத என் அம்சம், குணங்கள் உள்ளது போல தோன்றும். குறைவான குணங்கள் உடையவர்களாலும், அறிவு இல்லாதவர்களாலும், நான் அடைய முடியாதவன். சந்தேகமில்லை. என்னுடைய மூன்று விதமான ஸ்வரூபத்தை ஒருபோதும் அறிய மாட்டார்கள். || 55

पूर्णरूपमविज्ञेयं ज्ञेयं शब्दानुमानतः।
आधारभूतं सर्वेषां आदेयानां चतुर्मुख।
सर्वतोऽन्यतमश्चाथ सर्वशब्दैर्नबाद्यते।
पूर्णरूपक्रियाभिश्च सर्वेभ्योह्यतिरिच्यते।
अस्त्याधारतया ब्रह्मन् ननभिव्यक्ति कल्पनम्।
स देवसोम्येदमग्र आसीदिति श्रुतेर्बलात्।
स देवो ब्रह्मविज्ञेयं गुरुशास्त्रोपदेशतः।
आसदीतात्म शास्त्राणां हीनानां सुगतिर्मता।
स्वगताशेषसंव्यक्त नानाधेयगुणादिभिः ।
प्राकृताः प्राकृतोदेव सर्वरूपो बभूवह। 60

பூர்ணரூபமவிஜ்ஞேயம் ஜ்ஞேயம் ஶப்³தா³னுமானத꞉ |
ஆதா⁴ரபூ⁴தம் ஸர்வேஷாம் ஆதே³யானாம் சதுர்முக² |
ஸர்வதோ(அ)ன்யதமஶ்சாத² ஸர்வஶப்³தை³ர்னபா³த்³யதே |
பூர்ணரூபக்ரியாபி⁴ஶ்ச ஸர்வேப்⁴யோஹ்யதிரிச்யதே |

அஸ்த்யாதா⁴ரதயா ப்³ரஹ்மன் நனபி⁴வ்யக்தி கல்ப்னம் |
ஸ தே³வஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீதி³தி ஶ்ருதேர்ப³லாத் |
ஸ தே³வோ ப்³ரஹ்மவிஜ்ஞேயம் கு³ருஶாஸ்த்ரோபதே³ஶத꞉ |
ஆஸதீ³தாத்ம ஶாஸ்த்ராணாம் ஹீனானாம் ஸுக³திர்மதா |
ஸ்வக³தாஶேஷஸம்வ்யக்த நானாதே⁴யகு³ணாதி³பி⁴꞉ |
ப்ராக்ருதா꞉ ப்ராக்ருதோ தே³வ ஸர்வரூபோ ப³பூ⁴வஹ | 60

முழுமையான ரூபத்தை அறிய முடியாது. ஆனால், வார்த்தைகளாலும், அனுமானத்தாலும் அறியலாம். நான்கு முகங்களை உடைய பிரம்மனே, எல்லாம் உருவாதற்கு ஆதாரமாக இருப்பவன் நான். எல்லாப் பொருட்களுக்கும் வேறுக இருந்தாலும், எல்லா வார்த்தைகளாலும் கட்டுப்படுத்த முடியாதவன் நான். முழு உருவம் மற்றும் செயல்களால், அனைத்தையும் விட மேலானவன். பிரம்மனே, ஆதாரமாக இருக்கிறேன் என்பது உண்மை. அது வெளிப்படுத்தமுடியாதது. "அந்த தேவன், தொடக்கத்தில் இருந்தார்" என்ற வேத வாக்கு இதை உறுதி செய்கிறது. அந்த தேவன் பிரம்மம், இதை குரு மற்றும் சாஸ்திரங்களின் உதவியோடு அறிய வேண்டும். ஆத்ம சாஸ்திரங்கள் அறியாதவர்களுக்கு இதுவே சிறந்த கதி. தன்னுள் உள்ள அனைத்து குணங்களையும், மற்ற குணங்களையும் கொண்டு, இயற்கையான தேவன் எல்லா ரூபங்களையும் உடையவனாக ஆனான்.|| 60

द्वितीयं ज्ञानमाख्यातं सर्वं विष्णुमयं जगत्।

व्यक्तादेय विशिष्टं हि त्रितीयमवधार्यताम्।

शुद्धसत्वस्वरूपेण परित्राणाय वै सताम्।

स्वानुकूलयुधानेक विभवेन समन्वितम्।

आविर्भूतं स्वरूपं मे ह्यहमेवाच्युतं परम्।

मदीया एव जानंति ज्ञानिनो मदनुग्रहात्।

यस्मिन्यस्त्यधियो मूढा वैरिणोपि चतुर्मुख।

मद्गतिं प्राप्नुवंतीति सर्वशास्त्रेषु डिण्डिमः ।

ब्रह्मात्मकंजगत्सर्वं कारणे जगदात्मकम्।

कार्येब्रह्म महाभाग! सेव्यं सर्वात्मनाबुधैः । 65

த்³விதீயம் ஜ்ஞானமாக்²யாதம் ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜக³த் |
வ்யக்தாதே³ய விஶிஷ்டம் ஹி த்ரிதீயமவதா⁴ர்யதாம் |

ஶுத்³த⁴ஸத்வஸ்வரூபேண பரித்ராணய வை ஸதாம் |
ஸ்வானுகூலயுதா⁴னேக விப⁴வேன ஸமன்விதம் |
ஆவிர் பூ⁴தம் ஸ்வரூபம் மே ஹ்யஹமேவாச்யுதம் பரம் |
மதீ³யா ஏவ ஜானந்தி ஜ்ஞானினோ மத³னுக்³ரஹாத் |
யஸ்மின்யஸ்த்யதி⁴யோ மூடா⁴ வைரினோ(அ)பி சதுர்முக² |
மத்³க³திம் ப்ராப்னுவந்தீதி ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு டி³ண்டி³ம꞉ |
ப்³ரஹ்மாத்மகஞ்ஜக³த்ஸர்வ காரணே ஜக³தா³த்மகம் |
கார்யேப்³ரஹ்ம மஹாபா⁴க³ ஸேவ்யம் ஸர்வாத்மனுப³தை⁴꞉ | 65

இரண்டாவது ஞானம் என்னவென்றால், உலகம் முழுவதும் விஷ்ணு மயம். வெளிப்படையான மற்றும் வெளிப்படையற்ற தன்மைகளோடு, மூன்றாவது ஞானத்தை கவனியுங்கள். தூய்மையான சாத்வீக குணங்களுடன், நல்லவர்களை காப்பாற்றவும், தனக்கு சாதகமான ஆயுதங்கள் மற்றும் சக்திகளுடன், நான் அவதாரம் எடுக்கிறேன். நானே அழிவில்லாத பரம்பொருள். என்னைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே, என் அருளால் என்னை அறிவார்கள். நான்கு முகங்களை உடைய பிரம்மனே! யார் என்னிடம் மனம் வைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் நண்பர்களாக இருந்தாலும், எதிரிகளாக இருந்தாலும் என்னை அடைவார்கள் என்று எல்லா சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. உலகம் முழுவதும் பிரம்மம், காரண ரூபத்தில் உலகம் பிரம்மம். செயலில் இருக்கும் பிரம்மம், எல்லாராலும் வணங்கப்பட வேண்டியது, மஹா பாக்யவானே! || 65

कार्यकारणरूपेण ब्रह्मेकं हि द्विधास्थितम्।

ज्ञानशून्यैरगंयत्वात् कथंसेव्यं भवेदिह।

अन्यैर्मुमुक्षिभिस्तात ब्रह्मसेव्यमतर्कितम्।

गुरुशास्त्रोपदेशेन संक्षयस्योप संक्षयात्।

अध्येयं ध्येयमाश्चर्यमवाङ्मनस गोचरम्।

षाड्गुण्यविग्रहं सर्वशक्ति स्वाश्रय संज्ञितम्।

इयत्तयाऽनभिध्येयं ध्येयं वस्त्वस्ति वेदनात्।

अदृश्यानेक विषयं निर्विशेषं स्वयं च तत्।

विशेषं न ततो भिन्नं निर्विशेषं न तद्भवेत्।

विशेषादपरोयस्मा द्विजातीय स्वभावतः ।70

கார்யகாரணரூபேண ப்³ரஹ்மேகம் ஹி த்³விதா⁴ஸ்தி²தம் |

ஜ்ஞானஶூன்யைரக³ம்யத்வாத் கத²ம்ஸேவ்யம் ப⁴வேதி³ஹ |
அன்யைர்முமுக்ஷிபி⁴ஸ்தாத ப்³ரஹ்மஸேவ்யமதர்கிதம் |
கு³ருஶாஸ்த்ரோபதே³ஶேன ஸம்க்ஷயஸ்யோப ஸம்க்ஷயாத் |
அத்⁴யேயம் த்⁴யேயமாஶ்சர்யமவாங்மனஸ கோ³சரம் |
ஷாங்கு³ண்யவிக்³ரஹம் ஸர்வஶக்தி ஸ்வாஶ்ரய ஸம்ஜ்ஞிதம் |
இயத்தயா(அ)னபி⁴த்⁴யேயம் த்⁴யேயம் வஸ்த்வஸ்தி வேத³ஞத் |
அத்³ருஶ்யானேக விஷயம் நிர்விஶேஷம் ஸ்வயம் ச தத் |
விஶேஷம் ந ததோ பி⁴ன்னம் நிர்விஶேஷம் ந தத்³ப⁴வேத் |
விஶேஷாத்³அபரோ யஸ்மாத்³விஜாதீய ஸ்வபா⁴வதः | 70

காரண காரிய ரூபமாக, பிரம்மம் இரண்டாக உள்ளது. அறிவு இல்லாதவர்களால் அதை அடைய முடியாது. அப்படியிருக்க, எப்படி வணங்க முடியும்? மோட்சத்தை அடைய விரும்புபவர்கள், பிரம்மத்தை சந்தேகமின்றி வணங்க வேண்டும். குரு மற்றும் சாஸ்திரங்களின் உதவியோடு, அறியாமை நீங்க வேண்டும். படிக்கவும், தியானிக்கவும், ஆச்சரியப்படவும் உரியது, மனம் மற்றும் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆறு குணங்களை உடையது, எல்லா சக்தியும் தன்னிடமே கொண்டிருப்பது. அளவிட முடியாதது, தியானிக்கப்பட வேண்டியது. அது அனுபவத்தில் உள்ளது. காண முடியாத பல விஷயங்கள் கொண்டது, தன்னில் எந்த வேறுபாடும் இல்லாதது. அதில் வேறுபாடு இல்லை என்றால், அது வேறுபாடு அற்றதாக இருக்க முடியாது. வேறுபாடு இருப்பதால் தான், அது தனித்தன்மை வாய்ந்தது. || 70

अतोऽन्यज्ञानमाश्चर्यं वक्तुर्ज्ञातु स्वरूपतः।

विज्ञायात्मस्य शेषेण मूकत्वं वहतिस्सुखम्।

तदुत्त्वाऽन्यद्वचोनैव वदेत्सैवतु पंडितः।

तमास्वाद्य समस्तानां रसानामयनं परम्।

नास्वादयेत मतिमान् मायिकं क्षणभंगुरम्।

अवाच्यं वाच्यतांप्राप्तं वाच्यं याति ह्यवाच्यताम्।

कार्ये च कारणे ब्रह्मन्! तत्वं तदवधार्यताम्।

काष्ठाद्युपाद्यभावेपि लोहपाषाणकादिषु।

प्रकाशदाह संयुक्तो वह्निस्तिष्ठतिनो हिमं।

निरुपाधिकसत्तापि स्वभावान्न विविच्यते। 75

அதோ(அ)ன்யஜ்ஞானமாஸ்சர்யம் வக்துர்ஜ்ஞாது ஸ்வரூபதঃ |
விஜ்ஞாயாத்மஸ்ய ஶேஷேண மூகத்வம் வஹதிஸ்ஸுக²ம் |
தது³க்த்வா(அ)ன்யத்³வசோநைவ வதே³த்ஸைவது பண்டி³தঃ |
தமாஸ்வாத்³ய ஸமஸ்தானும் ரஸானுமயனம் பரம் |
நாஸ்வா த³யேத மதிமான் மாயிகம் க்ஷணப⁴ங்கு³ரம் |
அவாச்யம் வாச்யதாம்ப்ராப்தம் வாச்யம் யாதி ஹ்யவாச்யதாம் |
கார்யே ச காரணே ப்³ரஹ்மன் தத்வம் தத³வதா⁴ர்யதாம் |
காஷ்டா²த்³யுபாத்³யபா⁴வேபி லோஹபாஷாணகாதி³ஷு |
ப்ரகாஶதா³ஹ ஸம்யுக்தோ வஹ்னிஸ்திஷ்ட²தி நோ ஹிமம் |
நிருபாதி⁴கஸத்தாபி ஸ்வபா⁴வாந்ந விவிச்யதே | 75

அதனுல், மற்ற ஞானம், பேசுபவர்களுக்கும், அறிபவர்களுக்கும் ஒரு ஆச்சரியம். ஆத்மாவின் முழுமையை உணர்ந்து, அமைதியாக இருப்பது சுகம். அதைச் சொன்ன பிறகு, வேறு எதுவும் பேசாமல் இருப்பதுதான் ஞானி. எல்லா ரஸங்களின் இருப்பிடமான, பரம்பொருளை அனுபவித்தவன், மாயையான, அழிந்துபோகும் இன்பங்களை நாடமாட்டான். சொல்ல முடியாதது, சொல்லப்படுவதற்கும், சொல்லப்படுவது சொல்ல முடியாததற்கும் தகுதி பெறுகிறது. காரணத்திலும், செயலிலும் இருக்கும் பிரம்ம தத்துவத்தை அறிந்து கொள். மரம் இல்லாவிட்டாலும், இரும்பு மற்றும் கல் போன்றவைகளில் நெருப்பு ஒளியுடனும், சூடுடனும் இருக்கிறது. ஆனுல், பனிக்கட்டி அப்படி இருப்பதில்லை. நிபந்தனையற்ற இருப்பு கூட, அதன் இயல்பிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை. || 75

स्वाश्रयं षड्गुणव्याप्तं सर्वशक्तिस्वभावतः ।

अजस्वभावं ब्रह्मोक्तं ब्रह्मन् ! लक्ष्यं मनीषिभिः ।

कदाचिद्वाच्यतांयाति कदाचित्यात्यवाच्यताम्।

प्रकृतेर्गुणसंयोगात् यद्वाच्यत्वं प्रजायते।

नैकरूपमनित्यं तज्जहादित्युच्यते विधे।

बृहत्वादिगुणोपेतं सत्यंयज्ज्ञानमद्वयम्।

सर्वज्ञं सर्वशक्त्यै तत्सर्वैश्वर्य समन्वितम्।

नित्य साधारणानेक विशेषेण समन्वितं ।

सविशेषमिहप्रोक्तं ध्येयंब्रह्मन् मनीषिभिः।

अनित्यप्राकृतानेक विशेषेण समन्वितम्। 80

ஸ்வாஶ்ரயம் ஷங்கு³ணவ்யாப்தம் ஸர்வஶக்திஸ்வபா⁴வத꞉ |

அஜஸ்வபா⁴வம் ப்³ரஹ்மோக்தம் ப்³ரஹ்மன் லக்ஷயம் மநீஷிபி⁴꞉ |

கதா³சித்³வாசயதாம்யாதி கதா³சித்யாத்யவாச்யதாம் |

ப்ரக்ருதேர்கு³ணஸம்யோகா³த் யத்³வாச்யத்வம் ப்ரஜாயதே |

நைகரூபமநித்யம் தஜ்ஜஹாதி³த்யுச்யதே விதே⁴ |

ப்³ருஹத்வாதி³கு³ணோபேதம் ஸத்யம்யஜ்ஜ்ஞானமத்³வயம் |

ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஶக்த்யை தத்ஸர்வைஶ்வர்ய ஸமன்விதம் |

நித்ய ஸாதா⁴ரணனேக விஶேஷேண ஸமன்விதம் |

ஸவிஶேஷமிஹப்ரோக்தம் த்⁴யேயம்ப்³ரஹ்மன் மநீஷிபி⁴꞉ |

அனித்யப்ராக்ருதானேக விஶேஷேண ஸமன்விதம் | 80

தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டது, ஆறு குணங்கள் நிறைந்தது, எல்லா சக்தியும் உடையது, பிறப்பற்றது, இதுவே ஞானிகளால் அடையப்பட வேண்டிய பிரம்மம். சில நேரங்களில் சொல்லத் தகுந்ததாகவும், சில நேரங்களில் சொல்லத் தகாததாகவும் இருக்கும். இயற்கையின் குணங்களோடு இணைவதால், பேசும் தன்மை உண்டாகிறது. அது நிலையற்றது, ஒரே மாதிரியானது இல்லை, அது விட்டுவிடப்பட வேண்டும். பெரியது மற்றும் உண்மை, ஞானம், இரண்டற்றது, எல்லாம் அறிந்த, எல்லா சக்தியும் உள்ளது, எல்லா செல்வமும் உள்ளது, நித்தியமானது, பொதுவானது, பல வேறுபாடுகள் உடையது, இதுவே தியானிக்க வேண்டிய பிரம்மம் என்று ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது. நிலையற்ற, இயற்கையான பல வேறுபாடுகள் உடையது. || 80

स विशेषमिहप्रोक्तं तद्धेयं योगवर्तकैः।

तेनेदं निर्विशेषं हि निर्धर्मकमनामयम्।

काष्ठादि योगजंवह्नेर्दाहकत्वं यथा भवेत्।

अहेयं ज्ञानमैश्वर्यं सर्वशक्त्यादिकं च तत्।

कारणे सत्स्वरूपेण निर्विशेषं विचिंत्यताम्।

तद्विशिष्टं परंब्रह्म सन्मात्रं निष्कळं विधे।

निरंजनं निराधारमद्वयं तमसः परम्।

सत्वादिक गुणैर्युक्तं पादलीलाविहारिणम्।

सगुणं परमात्मानं वैराजादिक संज्ञितम्।

रूपं ममैतत्कल्याणम् मच्छरीरतया विदुः । 85

ஸ விஶேஷமிஹப்ரோக்தம் தத்³தே⁴யம் யோக³வர்தகை꞉ |
தேனேத³ம் நிர்விஶேஷம் ஹி நிர்த⁴ர்மகமநாமயம் |
காஷ்டா²தி³ யோக³ஜம் வஹ்னேர்தா³ஹகத்வம் யதா² பவேத் |
அஹேயம் ஜ்ஞானமைஶ்வர்யம் ஸர்வஶக்த்யாதி³கம் ச தத் |
காரணே ஸத்ஸ்வரூபேண நிர்விஶேஷம் விசிந்த்யதாம் |
தத்³விஶிஷ்ட²ம் பரம்ப்³ரஹ்ம ஸன்மாத்ரம் நிஷ்களம் விதே⁴ |
நிரஞ்ஜனம் நிராதா⁴ரமத்³வயம் தமஸ꞉ பரம் |
ஸத்வாதி³க கு³ணைர்யுக்தம் பாத³லீலாவிஹாரிணம் |
ஸகு³ணம் பரமாத்மானம் வைராஜாதி³க ஸம்ஜ்ஞிதம் |
ரூபம் மமைதத்கல்யாணம் மச்ச²ரீரதயா விது³꞉ | 85

இவ்வாறு குணங்களுடன் சொல்லப்பட்ட பிரம்மம், யோகத்தில் இருப்பவர்களால் தியானிக்கப்பட வேண்டியது. அந்த யோகத்தால், குணங்கள் இல்லாத, எந்த தர்மமும் இல்லாத, குறை இல்லாத பிரம்மத்தை அடையலாம். மரத்திஞல் நெருப்புக்கு சூடு கொடுக்கும் சக்தி வருவது போல. அது வெறுக்கத்தகாதது, ஞானம், செல்வம், எல்லா சக்தி போன்ற குணங்கள் உடையது. காரண வடிவில், அது தன்னுடைய இயல்பில் குணங்கள் இல்லாதது. அந்த குணங்கள் இல்லாத பிரம்மம், சத் ரூபமாக உள்ளது, அது தூய்மையானது. களங்கமற்றது, ஆதாரமில்லாதது, இரண்டற்றது, இருளுக்கு அப்பால் உள்ளது. சத்வம் போன்ற குணங்களுடன், கால்களை லீலையாக வைப்பது, குணங்களுடன் கூடிய பரமாத்மா, விராட் சொரூபம் என்று சொல்லப்படுகிறது. என் இந்த ரூபம் மங்களகரமானது. அது என் உடல் என்று அறிவார்கள். || 85

आत्मानमेकमात्मस्थ मजहत्स्वगुणान्वितम्।

ते प्राप्नुवंति मामेव मद्भक्त्या कमलोद्भव!।

सगुणोपासनं तावत्साधनं निर्गुणस्य च।

विविच्य सर्वतोरूपं दिव्यभूषण वाहनम्।

दिव्यायुधधरं दिव्यं नित्यमुक्त निषेवितम्।

दिव्यसद्गुणसंयुक्तं दिव्यलोक निकेतनम्।

महाविभूतिनेतारं निर्गुणं प्रकृतेः परम्।

स्वरूपमिदमेवैकं मम नित्यमकर्मकम्।

ज्ञानभक्त्यैक संप्राप्यं मद्विलास निकेतनम्।

परमैकान्तिनां प्राप्यं सत्वद्रव्यमयं वरम्। 90

ஆத்மானமேகமாத்மஸ்த² மஜஹத்ஸ்வகு³ஞன்விதம் |
தே ப்ராப்னுவந்தி மாமேவ மத்³ப⁴க்த்யா கமலோத்³ப⁴வ |
ஸகு³ஞோபாஸனம் தாவத்ஸாத⁴னம் நிர்கு³ணஸ்ய ச |
விவிச்ய ஸர்வதோரூபம் தி³வ்யபூ⁴ஷண வாஹனம் |
தி³வ்யாயுத⁴த⁴ரம் தி³வ்யம் நித்யமுக்த நிஷேவிதம் |
தி³வ்யஸத்³கு³ணஸம்யுக்தம் தி³வ்யலோக நிகேதனம் |
மஹாவிபூ⁴திநேதாரம் நிர்கு³ணம் ப்ரக்ருதே꞉ பரம் |
ஸ்வரூபமித³மேவைகம் மம நித்யமகர்மகம் |
ஜ்ஞானப⁴க்த்யைக ஸம்ப்ராப்யம் மத்³விலாஸ நிகேதனம் |
பரமைகாந்திநாம் ப்ராப்யம் ஸத்வத்³ரவ்யமயம் வரம் | 90

தன்னில் இருக்கும் ஆத்மா, தன் குணங்களை விட்டு விலகாதது. என்னை பக்தியுடன் அடைவார்கள், பிரம்மனே! முதலில் குணங்களுடன் கூடிய பிரம்மத்தை தியானிப்பது, குணங்கள் இல்லாத பிரம்மத்தை அடைவதற்கான வழி. தெய்வீக ஆபரணங்கள் மற்றும் வாகனங்கள், தெய்வீக ஆயுதங்களை ஏந்திய, எப்போதும் முக்தர்களோடு இருக்கும், தெய்வீக குணங்கள் உடைய, தெய்வீகமான இருப்பிடம், பெரிய சக்தியின் தலைவன், குணங்கள் இல்லாதவன், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவன். என்னுடைய ஸ்வரூபம் இதுவே, இதுவே நித்தியமானது, செயலற்றது. ஞானம் மற்றும் பக்தியால் மட்டுமே அடையக்கூடியது. அது என்னுடைய லீலைகளின் இருப்பிடம், பரம ஏகாந்த பக்தர்களால் அடையப்படுவது, தூய்மையான சாத்வீக குணங்கள் உடையது.|| 90

ये भजंति महात्मानो मामेकं प्रविशंति ते।

बद्धानां प्राकृतंस्थानं प्राकृत्येक गुणोद्भवम्।

मयैवाधिष्ठितं तात त्वम्मुखैर्गुणनायकैः ।

ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यैः सृष्टिस्थित्यंतकारिभिः।

मद्यूहांशसमुद्भूतैः मत्प्रसादाप्त वैभवैः।

यथा च मद्विहारोत्र प्राकृतैर्महदादिभिः।

तथा दिव्यपदेब्रह्मन्! अप्राकृत विभूतिभिः।

ममैव केवलं तद्धि लीलानिलयमुत्तमम्।

न प्राकृतजनानां च भोग्यमिंद्रादिसेविनाम्।

मत्सादृश्यमिहप्राप्ता निवृत्तिगुणवृत्तयः ।95

யே ப⁴ஜந்தி மஹாத்மானோ மாமேகம் ப்ரவிஶந்தி தே |
ப³த்³தா⁴ணும் ப்ராக்ருதம்ஸ்தா²னம் ப்ராக்ருத்யேக கு³ணோத்³ப⁴வம் |
மயைவாதி⁴ஷ்டி²தம் தாத த்வம்முக²ர்கு³ணநாயகை: |
ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶாத்³யை: ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தகாரிபி⁴: |
மத்³யூஹாம்ஶஸமுத்³பூ⁴தை: மத்ப்ரஸாதா³ப்த வைப⁴வை: |
யதா² ச மத்³விஹாரோ(அ)த்ர ப்ராக்ருதைர்மஹதா³தி³பி⁴: |
ததா² தி³வ்யபதே³ ப்³ரஹ்மன் அப்ராக்ருத விபூ⁴திபி⁴: |
மமைவ கேவலம் தத்³தி⁴ லீலானிலயமுத்தமம் |
ந ப்ராக்ருதஜனுனும் ச போ⁴க்³யமிந்த்³ராதி³ஸேவினும் |
மத்ஸாத்³ருஶ்யமிஹப்ராப்தா நிவ்ருத்திகு³ணவ்ருத்தய: | 95

என்னை ஒருவனாக வணங்குபவர்கள், என்னில் கலக்கிறார்கள். பந்தத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, இயற்கையான இருப்பிடம் உண்டு. அது இயற்கையின் குணங்களால் உண்டானது. நான் அதை, பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் போன்ற குணங்களின் தலைவர்களால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் என் அம்சத்தால் தோன்றியவர்கள், என் அருளால் செல்வத்தைப் பெற்றவர்கள். இயற்கையான பொருட்களால் நான் செய்யும் லீலைகளைப் போல, தெய்விகமான இடங்களில், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பொருட்களால் லீலைகள் செய்கிறேன். அது என்னுடையது மட்டுமே, லீலைகள் செய்வதற்கான சிறந்த இருப்பிடம். அது சாதாரண மனிதர்களுக்கும், இந்திரன் போன்றவர்களுக்கும் உரியது அல்ல. என் சாயலை அடைந்தவர்கள், குணங்களை நீக்கியவர்கள்.|| 95

भक्त्या मे ज्ञानिनोब्रह्मन् समायांति ममालयम् ।

समानभोगिविभवा जगद्यापार वर्जिताः।

मुक्तामदात्मका ब्रह्मन् मद्रूपे निवसंति ते।

दिव्यादिव्याश्रयो ब्रह्मन् नात्मभूतो द्वयोरहम्।

अद्वयं स्वाश्रयं ब्रह्मन् स्वरूपं मेऽनुचिंतय।

भगवान् वासुदेवेति परमात्मेति वै हरिः।

विष्णुर्नारायणश्चेति ब्रह्मेति श्रुतयो जगुः । 98|5

ப⁴க்த்யா மே ஜ்ஞானினோ ப்³ரஹ்மன் ஸமாயாந்தி மமாலயம் |
ஸமானபோ⁴கி³விப⁴வா ஜக³த்³வ்யாபார வர்ஜிதா: |

முக்தாமதா³த்மஹா ப்³ரஹ்மன் மத்³ரூபே நிவஸந்தி தே |
தி³வ்யாதி³வ்யாஸ்ரயோ ப்³ரஹ்மன் நாத்மபூ⁴தோ த்³வயோ(அ)ஹம் |
அத்³வயம் ஸ்வாஸ்ரயம் ப்³ரஹ்மன் ஸ்வரூபம் மே(அ)னுசிந்தய |
ப⁴க³வான் வாஸுதே³வேதி பரமாத்மேதி வை ஹரிः |
விஷ்ணுர்நாராயணஸ்சேதி ப்³ரஹ்மேதி ஸ்ருதயோ ஜகு³ः | 98|5

ஞானிகள் என்னிடம் பக்தியுடன், என் இருப்பிடத்தை அடைகிறுர்கள். அவர்கள் சமமான செல்வத்துடன், உலக காரியங்களில் இருந்து விடுபட்டவர்கள். மோட்சம் அடைந்த ஆத்மாக்கள், என் ரூபத்தில் வசிக்கிறுர்கள், பிரம்மனே! நான் தெய்வீகமான மற்றும் தெய்வீகமற்ற அனைத்திற்கும் இருப்பிடமாக இருக்கிறேன். ஆனுல் நான் ஆத்மா வடிவில் இருப்பதில்லை. இரண்டற்ற, தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்ட என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை தியானியுங்கள். பகவான், வாசுதேவன், பரமாத்மா, ஹரி, விஷ்ணு, நாராயணன், பிரம்மம் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. || 98|5

इतिश्रीपाञ्चरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे विष्णुस्वरूपकथनं नाम
द्वितीयोऽध्यायः।

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின் இரண்டாம் பாகம் அத்தியாயம் - 2 முடிவடைந்தது

<<<<___>>>>

त्रितीयोऽध्यायः
अधोलोकवर्ननम्

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்
இரண்டாம் பாகம் மூன்றாம் அத்தியாயம்
கீழ் உலகங்களின் வர்ணனை

<u>மூன்றும் அத்தியாயம்</u>

<u>கீழ் உலக வர்ணனை</u>

श्री नारायण उवाच-

ब्रह्मस्तेऽहं प्रवक्ष्यामि कृपयालोकनिर्णयम्।

यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापाद्विमुच्यते

आत्मैकः परमात्मैकः पुरुषोद्विविधोमतः

आत्मामच्छेषभूतोयमहमेव न संशयः।

सच्चितानंद रूपोयम् नित्यदुःख स्वभावतः।

परतन्त्रोनुरूपश्च व्यापकश्च प्रकाशतः।

भासकोह्यचितस्स्वस्य चितोऽपि ममवल्लभः ।

अहमस्मीतिबोधेन ज्ञानरूपोऽवधार्यताम्।

जानामीति प्रयोगेन ब्रह्मन् ज्ञानगुणस्मृतः।

जीवोयं द्विविधस्तावत् अक्षराक्षरभेदतः।५

ஸ்ரீ நாராயண உவாச-

ப்³ரஹ்மஸ்தேऽஹம் ப்ரவக்ஷ்யாமி க்ருபயாலோகநிர்ணயம்|

யஸ்ய ஶ்ரவணமாத்ரேண ஸர்வபாபாத்³விமுச்யதே

ஆத்மைக: பரமாத்மைக: புருஷோத்³விவிதோ⁴மத:

ஆத்மாமச்சேஷபூ⁴தோயமஹமேவ ந ஸம்ஶய:|

ஸச்சிதாநந்த³ ரூபோயம் நித்யது³:க² ஸ்வபா⁴வத:|

பரதந்த்ரோநுரூபஶ்ச வ்யாபகஶ்ச ப்ரகாஶத:|

பா⁴ஸகோஹ்யசிதஸ்ஸ்வஸ்ய சிதோऽபி மமவல்லப⁴: |
அஹமஸ்மீதிபோ³தே⁴ந ஜ்ஞாநரூபோऽவதார்⁴யதாம்|
ஜாநாமீதி ப்ரயோகே³ந ப்³ரஹ்மந் ஜ்ஞாநகு³ணஸ்ம்ருத:|
ஜீவோயம் த்³விவித⁴ஸ்தாவத் அக்ஷராக்ஷரபே⁴த³த:| 5

ஸ்ரீ நாராயணன் உரைத்தது -

பிரம்மனே! உனக்கு நான் கருணையுடன், மன்னுலக நியதியை இனிதுரைக்கிறேன். எவர் இதை செவி மடுப்பதனுல் மட்டுமே, எல்லா பாவங்களிலிருந்தும், கலக்கமின்றி, உய்வடைவாரோ! ஆன்மா ஒன்றே, பரமாத்மா ஒன்றே, புருஷன் இருவகையென அறையப் பெறுகிருன். ஆன்மா என்னையே அங்கமாக கொண்டது, நானே அது, இதில் ஐயமே இல்லை! ஸத் சித் ஆனந்த வடிவான இது, நிலையான துக்க இயல்புடையதாக, மயங்கும் நிலை உடையதே! பிறிதொன்றை சார்ந்து நிற்பது, எனினும் அதற்கிணங்கி நிற்பது, ஒளியால் யாண்டும் பரவி நிற்பது. அறிவற்ற தனது அசேதனத்தையும், அறிவுள்ள சேதனத்தையும் ஒளிபெறச் செய்வோன், எனக்கு உகந்தோன் அவனே! 'நான் இருக்கிறேன்' என்ற உணர்வால், ஞான வடிவானவன் என்று அறிந்து தெளிவாயாக. 'அறிகிறேன்' என்ற சொல்லால், பிரம்மனே! அவன் ஞான குணம் உடையவன் என்று சான்றோர்களால் சாற்றப் படுகிருன். இந்த ஜீவன் இருவகை, அக்ஷரன் அக்ஷரன் என்ற பாகுபாட்டால், என அறிவாயாக. 5

क्षरप्रकृतिसंयोगाद् बद्ध इत्युपचर्यते।

अक्षरप्रकृतेर्मुक्तो मुक्त इत्यभिधीयते।

प्राकृतोर्योहमित्युक्तो भावोलोकतयास्स्मृतः।

सर्वं हि प्रकृतेर्जातम् सर्वत्रैव विलोक्यते।

प्रकृतेर्योगतोब्रह्मन्! प्राकृतोऽसौमतो मम।

अतः प्रकृतिलोकोयम् विज्ञेयः प्रथमम् विधे।

ब्राह्मणादिकवर्णोहम् शरीरस्यानुयोगतः।

लोकोयमपरोब्रह्मम् स्मृतियोह्याश्रमाभिध।

यद्यदुत्पद्यते ब्रह्मन् यावत्तत्रावतिष्ठते।

सकलस्सहि वै लोकस्सूक्ष्मदृष्ट्याऽवलोक्यताम्। १०

க்ஷரப்ரக்ருதிஸம்யோகா³த்³ ப³த்³த⁴ இத்யுபசர்யதே|

அக்ஷரப்ரக்ருதேர்முக்தோ முக்த இத்யபி⁴தீ⁴யதே|
ப்ராக்ருதோர்யோஹமித்யுக்தோ பா⁴வோலோഗതயாஸ்ஸ்ம்ருத:|
ஸர்வம் ஹி ப்ரக்ருதேர்ஜாதம் ஸர்வத்ரைவ விலோக்யதே|
ப்ரக்ருதேர்யோகதோப்³ரஹ்மந்! ப்ராக்ருதோऽஸௌமதோ மம|
அத: ப்ரக்ருதிலோகோயம் விஜ்ஞேய: ப்ரத²மம் விதே⁴|
ப்³ராஹ்மணுதி³கவர்ணோஹம் ஶரீரஸ்யாநுயோக³த:|
லோகோயமபரோப்³ரஹ்மம் ஸ்ம்ருதியோஹ்யாஶ்ரமாபி⁴த⁴|
யத்³யது³த்பத்³யதே ப்³ரஹ்மந் யாவத்தத்ராவதிஷ்ட²தே|
ஸகலஸ்ஸஹி வை லோகஸ்ஸூக்ஷமத்³ருஷ்ட்யாऽவலோக்யதாம்| 10

அழியும் பிரகிருதியுடன் தோய்வதால், கட்டுண்டவன் என்று செப்பப்படுகிருன்.
அழியாப் பிரகிருதியிலிருந்து விடுபட்டவன், முக்தன் என்று இயம்பப்படுகிருன்.
'ப்ராக்ருதன், நான்' என்று சொல்லப்படும் நிலே, உலகியல் நிலே என்றே சாற்றப் படுகிறது.
அனேத்தும் பிரகிருதியிலிருந்தே பிறந்தவை, அவை அகிலமெங்கும் தெரிகின்றன.
பிரகிருதியுடன் தோய்வதால், பிரம்மனே! இவன் ப்ராக்ருதன் என்று என்னுல் கருதப்படுபவன். ஆகையால், பிரகிருதி உலகம் முதலில் அறியப்பட வேண்டியது, ஓ விதியே! பிராமணன் முதலான வருணம், உடலின் சார்பால், யானே கொள்கிறேன்.
மற்றெரு உலகம் பிரம்மனே! ஸ்ம்ருதி, ஆசிரமம் என்று வழங்கப்படுகிறது.
எது எது உற்பத்தியாகிறதோ, பிரம்மனே! எதுவரை அது நிலேத்திருக்குமோ,
அவை அனேத்தும் உலகமே, நுண்ணறிவால் பகுத்துணர். 10

कर्मणां तारतम्येन प्रकृतेः परिणामतः।
यो यो भावः प्रसिध्येत जीवलोकस्स एव हि।
पाताळतलमाराभ्य यो लोकास्सप्तकीर्तिताः।
बिलस्थात्तामसास्ते तु जीवक्रीडन भूमयः।
स्वर्लोकश्च ततः प्रोक्तो यत्त्वेंद्रादिविभूतयः।
सात्विका निवसंतीहनम्य राजस तामसः।
स्वर्गादपि महर्लोको जनलोकस्तपस्ततः।
सत्यस्तदुपरि ब्रह्मन्! यत्र यत्रत्वमपि तिष्ठसि।
स्वर्गस्थानां नमस्यास्ते महरादि निवासिनः
मायिकेषुममैवैषा ज्ञेया लोकचतुष्टयी। १५

கர்மணும் தாரதம்யேந ப்ரக்ருதே: பரிணுமத:|
யோ யோ பா⁴வ: ப்ரஸித்⁴யேத ஜீவலோகஸ்ஸ ஏவ ஹி|
பாதாளதலமாராப்⁴ய யோ லோகாஸ்ஸப்தகீர்திதா:|
பி³லஸ்தா²த்தாமஸாஸ்தே து ஜீவக்ரீட³ந பூ⁴மய:|
ஸ்வர்லோகஶ்ச தத: ப்ரோக்தோ யத்த்வேந்த்³ராதி³விபூ⁴தய:|
ஸாத்விகா நிவஸம்தீஹநம்ய ராஜஸ தாமஸ:|
ஸ்வர்கா³த³பி மஹர்லோகோ ஜநலோகஸ்தபஸ்தத:|
ஸத்யஸ்தது³பரி ப்³ரஹ்மந்! யத்ர யத்ரத்வமபி திஷ்ட²ஸி|
ஸ்வர்க²ஸ்தா²நாம் நமஸ்யாஸ்தே மஹராதி³ நிவாஸிந:
மாயிகேஷூமமைவைஷா ஜ்ஞேயா லோகசதுஷ்டயீ| 15

வினைகளின் ஏற்றத்தாழ்வாலும், பிரகிருதியின் திரிபினுலும்,எந்த எந்த நிலை சித்திக்கிறதோ, அதுவே ஜீவ உலகம். அதலம் தொடங்கி பாதாளம் வரை கீழேழு உலகங்கள் கீர்த்திக்கப்படுகின்றன.

பிலம் எனப்படும் தாழ்ந்த உலகங்கள் தாமச குணமுடையவை, அவை ஜீவ விளையாட்டின் களங்கள். அதற்கும் மேலே சுவர்க்கம், இந்திரன் முதலான தெய்வங்களின் இருப்பிடம். சாத்வீகர்கள் இங்கு வசிக்க, ராஜஸ தாமஸ குணம் கொண்டோர் வணங்கி நிற்கின்றனர். சுவர்க்கத்தை விட உயர்ந்தது மஹர்லோகம், அதன் மேல் ஜனலோகம், தவலோகம். அவற்றின் மேலே சத்தியலோகம் பிரம்மனே! எங்கு எங்கு நீயும் வசிக்கிருயோ! சுவர்க்கத்தில் வசிப்பவர்களால் தொழப்படுகின்றனர் மஹர் முதலியவற்றில் வசிப்பவர்கள். மாயாகார்யமான இந்த நான்கு உலகங்களும் என்னுடையனவே என்று அறிவாய். 15

वैष्णवानां निवासाय यावत्तवलय्रो भवेत्।

निर्मितं शुद्धसत्वेनगुणेन प्रकृतेर्मया।

ब्रह्मोवाच-

भगवन् भूतभव्येश ! लोकाःप्रकृतिसंभवाः ।

क्षरजीव विहारार्थं सप्तलोकाः क्रमात्पुनः।

अंतरा यत्प्रमाणाश्च यादृशा यदधिष्ठिताः।

भूर्लोकः कथितो यावत् प्रमाणोत्सेधविस्तरैः।

सरिच्छैलवनोद्देश वर्षसागरराजिभिः।

तावत्सर्वं समाचक्ष्व विभूतेस्ते रमापते।

भुवर्लोकस्य किं मानं शक्त्या ते विधृतो हि यः।

त्वयि सूत्रेसि तं सर्वमात्मा त्वमसि सर्वशः।२०

வைஷ்ணவாநாம் நிவாஸாய யாவத்தவலயோ ப⁴வேத்|
நிர்மிதம் ஶுத்³த⁴ஸத்வேநகு³ணேந ப்ரக்ருதேர்மயா|
ப்³ரஹ்மோவாச-
ப⁴க³வந் பூ⁴தப⁴வ்யேஶ ! லோகா:ப்ரக்ருதிஸம்ப⁴வா: |
க்ஷரஜீவ விஹாரார்த²ம் ஸப்தலோகா: க்ரமாத்புந:|
அந்தரா யத்ப்ரமாணஶ்ச யாத்³ருஶா யத³தி⁴ஷ்டி²தா:|
பூ⁴ர்லோக: கதி²தோ யாவத் ப்ரமாணோத்ஸேத⁴விஸ்தரை:|
ஸரிச்சை²லவநோத்³தே³ஶ வர்ஷஸாக³ரராஜிபி⁴:|
தாவத்ஸர்வம் ஸமாசக்ஷ்வ விபூ⁴தேஸ்தே ரமாபதே|
பு⁴வர்லோகஸ்ய கிம் மாநம் ஶக்த்யா தே வித்⁴ருதோ ஹி ய:|
த்வயி ஸூத்ரேஸி தம் ஸர்வமாத்மா த்வமஸி ஸர்வஶ:| 20
வைஷ்ணவர்கள் வாழ்வதற்காக, உன் சங்கல்பம் உள்ளவரை,
என்னால் பிரகிருதியின் தூய சத்துவ குணத்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது.
பிரம்மா கூறினார்-
பகவானே! இறந்த கால, எதிர் கால நாயகனே! பிரகிருதியால் உண்டான உலகங்கள்,
அழியும் ஜீவ விளையாட்டிற்காக, கீழேழு உலகங்கள் வரிசையாக,
அவற்றுக்கு நடுவே உள்ள அளவுகள், அவை எப்படிப்பட்டவை, எவற்றை சார்ந்து நிற்பவை, பூலோகம், அதன் பரிமாணம், உயரம், அகலம், ஆறுகள், மலைகள், காடுகள், நாடுகள், கடல்கள் நிறைவுடன், அவை அனைத்தும் சொல், உனது பெருமைகளை, ஓ ரமாபதியே! புவர்லோகத்தின் பரிமாணம் என்ன? உனது சக்தியால் தாங்கப்பட்டது யாது? எல்லாவற்றையும் அகத்துள் பொதிந்து, ஆத்ம நூலென விரவி, அனைத்துமாய் திகழ்பவன் நீ அன்றோ! 20

स्वर्गादीनांस्थितिं ब्रह्मन् ! त्रिपदैकपदस्य ते।

लोकं विज्ञात्रुकामोस्मि तव सिद्धांतवर्त्मना।

श्री नारायण उवाच-

भूर्लोकाद्यपधस्ताद्धि लोकास्सप्त प्रकीर्तिताः।

तेषां नामानिमार्यादा ह्यंतरालेन वच्म्यहम्।

अतलं प्रथमं तस्मादधस्तु वितलाह्वयम्।

त्रीतीयं सुतलंज्ञेयं चतुर्थं तु गभस्तिमत्।

पञ्चमं महदाह्वानं सुतलं षष्टमीरितम्।

पातालं सप्तमं यत्र मत्कला विश्वधारिणी

सप्ततिस्तुसहस्राणामुच्छ्रायः कथितो मया।

दशसाहस्रमेकैकं तलं भवति पद्मज ! । २५

ஸ்வர்கா³தீ³நாம்ஸ்தி²திம் ப்³ரஹ்மந் ! த்ரிபதைகபத³ஸ்ய தே|
லோகம் விஜ்ஞாத்ருகாமோஸ்மி தவ ஸித்³தா⁴ந்தவர்த்மநா|
ஸ்ரீ நாராயண உவாச-
பூ⁴ர்லோகாத்³யபத⁴ஸ்தாத்³தி⁴ லோகாஸ்ஸப்த ப்ரகீர்திதா:|
தேஷாம் நாமாநிமார்யாதா³ ஹ்யந்தராளேந வச்ம்யஹம்|
அதலம் ப்ரத²மம் தஸ்மாத³த⁴ஸ்து விதலாஹ்வயம்|
த்ரீதீயம் ஸுதலம்ஜ்ஞேயம் சதுர்த²ம் து க³பி⁴ஸ்திமத்|
பஞ்சமம் மஹதா³ஹ்வாநம் ஸுதலம் ஷஷ்டமீரிதம்|
பாதாலம் ஸப்தமம் யத்ர மத்கலா விஶ்வதா⁴ரிணீ
ஸப்ததிஸ்துஸஹஸ்ராணாமுச்ச்²ராய: கதி²தோ மயா|
த³ஶஸாஹஸ்ரமேகைகம் தலம் ப⁴வதி பத்³மஜ ! | 25
சுவர்க்கம் முதலியவற்றின் நிலையை, மூவுலகையும் ஓரடியால் அளந்தவனே,
உனது சித்தாந்த நெறியின்படி, உன் உலகை அறிய விரும்புகிறேன்.
ஸ்ரீ நாராயணன் கூறியது-
தாமரையில் உதித்தவனே! பூலோகத்திற்கு கீழே, ஏழு உலகங்கள்
கீர்த்திக்கப்படுகின்றன.
அவற்றின் பெயர்களையும், வரம்புகளையும், அவற்றுக்கு இடையே உள்ள
இடைவெளிகளையும் உரைக்கிறேன்.
அதலம் முதலாவது, அதற்குக் கீழே விதலம்,
மூன்ருவதாக சுதலம், நான்காவதாக கபஸ்திமான்(தலாதலம்),
ஐந்தாவதாக மஹதாஹ்வானம், ஆருவதாக மீண்டுமொரு றஸாதலம்,
பாதாளம் ஏழாவது, அங்கு எனது அம்சமான, அகிலத்தை தாங்கும், விஸ்வதாரிணிஆவாள்.என்று என்னல் சொல்லப்பட்டஒவ்வொரு லோகமும்,

பத்தாயிரம் யோசனைநீளம் எழுபது ஆயிரம் யோசனைஅகலம், உயரம்உடையவைகள். 25

शुक्लकृष्णाऽरुणोपीत शर्करा रौप्य कांचनी।

भूमयो यत्र संत्यंग वरप्रासाद शोभिताः।

तत्र दानवदैतेय जातयश्च सहस्रशः।

संति भोगसमाविष्टाः स्वर्गादप्यधिकश्रियः।

भक्ष्यं भोज्यं तथा पेयं स्वाधिष्टं गुणवत्तरम्।

मणीनांदीपयो यत्र भादंते ध्वान्तसंहतिम्।

नार्कोर्न चंद्रमास्तत्र जनैराकांक्ष्यते क्वचित्।

विहारभूययो यत्र सरित्कासारवापिकाः।

स्वर्लोकादतिरम्याणि पाताळानि भवंति हि।

अपवर्गसुखं यत्र नेच्छंति मनसापि हि। ३०

ஶுக்லக்ருஷ்ணாऽருணோபீத ஶர்கரா ரௌப்ய காஞ்சநீ|
பூ⁴மயோ யத்ர ஸம்த்யங்க³ வரப்ராஸாத³ ஶோபி⁴தா:|
தத்ர தா³நவத³ைத்ய ஜாதயஶ்ச ஸஹஸ்ரஶ:|
ஸம்தி போ⁴க³ஸமாவிஷ்டா: ஸ்வர்கா³த³ப்யதி⁴கஶ்ரிய:|
ப⁴க்ஷயம் போ⁴ஜ்யம் ததா² பேயம் ஸ்வாதி⁴ஷ்டம் கு³ணவத்தரம்|
மணீநாம்தீ³பயோ யத்ர பா⁴த³ம்தே த்⁴வாந்தஸம்ஹதிம்|
நார்கோர்ந சந்த்³ரமாஸ்தத்ர ஜநைராகாங்க்ஷயதே க்வசித்|
விஹாரபூ⁴யயோ யத்ர ஸரித்காஸாரவாபிகா:|
ஸ்வர்லோகாதி³திரம்யாணி பாதாளாநி ப⁴வந்தி ஹி|
அபவர்க³ஸுக²ம் யத்ர நேச்ச²தி மநஸாபி ஹி| 30

வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, சர்க்கரை, வெள்ளி, பொன்மயமான, நிலப்பரப்புகள் அங்கு உள்ளன, அங்கனே! சிறந்த மாளிகைகளால் ஒளிபெறுகின்றன.
அங்கு தானவர், தைத்யர் இனங்கள் ஆயிரக்கணக்கில்,
போகங்களில் மூழ்கியவராய், சுவர்க்கத்தை விடவும் அதிக செல்வத்துடன் விளங்குகின்றனர்.
உண்ணுதல், புசித்தல், பருகுதல், மிகச்சுவைமிக்கதும், குணத்தால் மேலானதும் ஆகும்.
ரத்தின தீபங்கள் எங்கு இருள் கூட்டத்தை சிதறடிக்கின்றனவோ!

சூரியனோ சந்திரனோ அங்குள்ள மக்களால் ஒருபொழுதும்விரும்பப்படுவதில்லை, விளையாடும் இடங்கள் எங்கு நதிகள், தடாகங்கள், குளங்களால் நிறைந்துள்ளனவோ! சுவர்க்கத்தை விடவும் மிக ரம்மியமானவை பாதாளங்கள்.
முக்தியின்பத்தை, அங்கு மனதாலும் விரும்புவதில்லை. 30

पाताळानामधस्तात्तु सहस्रेषु प्रजापते ! ।

त्रिंशत्संख्येष्वतीतेषु योजनानामहीश्वरः।

आस्ते संकर्षणस्साक्षात् कर्षकोद्रष्टृदृश्ययोः ।

सात्वतीया महाभागा मदीया यमुपासते।

यस्याननात्समुत्पन्नाः शिवस्संकर्षणात्मकः।

यस्यमूर्ध्निमही ब्रह्मन्! स शैलवनकानना।

राजते पुष्पमालेव मध्यपानलसद् दृशः।

सहस्रशिरसिव्यक्त स्वस्तिकामल भूषणः।

फणामणिसहस्रेण यस्यमुद्योतयन् दिशः।

सर्वान् करोति निर्वीर्यान् हिताय जगतोऽसुरान्। ३५

பாதாளாநாமத⁴ஸ்தாத்து ஸஹஸ்ரேஷு ப்ரஜாபதே ! |
த்ரிம்ஶத்ஸங்க்²யேஷ்வதீதேஷு யோஜநாநாமஹீஶ்வர:|
ஆஸ்தே ஸங்கர்ஷணஸ்ஸாக்ஷாத் கர்ஷகோத்³ரஷ்ட்ருத்³ருஶ்யயோ: |
ஸாத்வதீயா மஹாபா⁴கா³ மதீ³யா யமுபாஸதே|
யஸ்யாநநாத்ஸமுத்பந்நா: ஶிவஸ்ஸங்கர்ஷணாத்மக:|
யஸ்யமூர்தி⁴மஹி ப்³ரஹ்மந்! ஸ ஶைலவநகாநநா|
ராஜதே புஷ்பமாலேவ மத்⁴யபாநலஸத்³ த்³ருஶ:|
ஸஹஸ்ரஶிரஸிவ்யக்த ஸ்வஸ்திகாமல பூ⁴ஷண:|
பணாமணிஸஹஸ்ரேண யஸ்யமுத்³யோதயந் தி³ஶ:|
ஸர்வாந் கரோதி நிர்வீர்யாந் ஹிதாய ஜக³தோऽஸுராந்| 35

பிரஜாபதியே!பாதாளங்களுக்கு கீழே, ஆயிரக்கணக்கான யோஜனைகளில், முப்பதாயிரம் யோஜனைகள் கடந்த பின்னர், அஹிக்கு நாயகனான,ஸங்கர்ஷணன், காண்போன் - காணப்படும் பொருள் இரண்டையும் ஈர்ப்போனாக வசிக்கிறான். சாத்வதீய மஹாபாக்கியவான்கள், என்னுடையவர்கள், அவனை உபாசிக்கின்றனர். எவனுடைய முகத்திலிருந்து உற்பத்தியானானோ, சங்கர்ஷண வடிவமான சிவன்!எவனுடைய தலையில்,

மலை, காடு, சோலைகளுடன் கூடிய பூமி,மலர் மாலை போல பிரகாசிக்கிறதோ, மதுவருந்தியதால் இலங்கும் கண்களுடையோன்!

பிரம்மனே!ஆயிரம் சிரங்களில், துலங்கும் ஸ்வஸ்திகம் முதலான மங்கல அணிகலன்கள் அணிந்தவன். ஆயிரம் பணமணிகளால், திசைகளை ஒளிபெறச் செய்கிறவன்,

எல்லா அசுரர்களையும், உலக நன்மைக்காக, வீர்யம் குன்றச் செய்கிறவன். 35

मदाघूतनेत्रोसौ यस्सदैवैककुण्डलः।

उपास्यते स्वयं कांत्या वारुण्या चैव मूर्तया।

कल्पांते यस्य वक्रेभ्यो विषानलशिखोज्वलः।

संकर्षणात्मकोरुद्रो निष्क्रंयाती जगत्त्रयम्।

स्वयं शय्यास्वरूपेण दत्ते मां रमयासह।

சுதலாதிஷு விஜ்ஞேயா: க்ரமாத்தாமஸயோநய:।

பலோஹரோ பலிஸ்சைவ மய:க்ரோதவஸோ கண:।

பணயோ வாஸுகிஸ்சைதே பிலேஷு நிவஸந்தி ஹி।

ஏஷாமாதாரபூதோ ஹி பகவாந் ஸேஷஸம்ஜ்ஞக: ।

ஸ்தாநாந்யேதாநி கச்சந்தி புண்யஸீலா ஹி ஜந்தவ:। ௪௦

மதா3கூ4தநேத்ரோஸௌ யஸ்ஸதை3வைககுண்ட3ல:|

உபாஸ்யதே ஸ்வயம் காந்த்யா வாருண்யா சைவ மூர்தயா|

கல்பாம்தே யஸ்ய வக்த்ரேப்4யோ விஷாநலஶிகோ2ஜ்ஜ்வல:|

ஸம்கர்ஷணாத்மகோருத்3ரோ நிஷ்க்ரம்யாதீ ஜக3த்த்ரயம்|

ஸ்வயம் ஶய்யாஸ்வரூபேண த3த்தே மாம் ரமயாமஸஹ|

அதலாதி3ஷு விஜ்ஞேயா: க்ரமாத்தாமஸயோநய:|

ப3லோஹரோ ப3லிஶ்சைவ மய:க்ரோத4வஶோ க3ண:|

பணயோ வாஸுகிஶ்சைதே பி3லேஷு நிவஸம்தி ஹி|

ஏஷாமாதா4ரபூ4தோ ஹி ப4க3வாந் ஶேஷஸம்ஜ்ஞக: |

ஸ்தா2நாந்யேதாநி க3ச்ச2ம்தி புண்யஶீலா ஹி ஜம்தவ:| 40

மதத்தால் சுழலும் கண்களுடையோன், எப்போதும் ஒரே குண்டலம் அணிந்தோன்,

அவனே, தன் காந்தியாலும், வாருணி தேவியாலும் உபாசிக்கப்படுகிறான்.

கல்ப முடிவில் எவனுடைய முகங்களிலிருந்து, விஷ அக்னி ஜுவாலையுடன்,

சங்கர்ஷண ரூபனான ருத்ரன், மூவுலகையும் அழிக்க வெளிப்படுகிறானே!

அவனே, படுக்கை வடிவாக, என்னை ரமையுடன் தாங்குகிறான்.

அதலம் முதலியவற்றில், வரிசையாக தாமஸ யோனிகள் அறியப்படவேண்டியவை.
பலோஹரன், பலி, மயன், க்ரோதவசன் முதலானோர்,
வாஸுகி முதலான நாகங்களும், பிலங்களில் வசிக்கின்றனர்.
இவர்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவன், பகவான் சேஷன்.
இந்த இடங்களுக்கு, புண்ணியம் செய்த ஆன்மாக்கள் செல்கின்றனர். 40

पापिनां निरयस्थानं निबोध कमलासन।

भूमेरधोजलादूर्ध्वं दक्षिणस्यांदिशिस्थितम्।

स्थानं पितृगणानां च ह्यग्निष्वात्तादयश्चते।

साधयंति हितं स्वानामात्मयोग समाधिना।

कर्मणापितृलोको हि श्रुतिरेषा सनातनी।

तत्रैव पितृराजो हि यमोवैवस्वतस्स्मृतः।

आज्ञया मे महाभाग निरयान् संप्रयच्छति।

धर्मरूपेणपुण्यानां यमरूपेण पापिनाम्।

स्थानं शुभाशुभंदत्ते धर्माणां तारतम्यतः।

तामिस्स्रश्चांधतामिस्रो रौरवस्सूकरस्तथा। ४५

பாபிநாம் நிரயஸ்தா²நம் நிபோ³த⁴ கமலாஸந|
பூ⁴மேரதோ⁴ஜலாதூ³ர்த்⁴வம் த³க்ஷிணஸ்யாம்தி³ஶிஸ்தி²தம்|
ஸ்தா²நம் பித்ருக³ணாநாம் ச ஹ்யக்³நிஷ்வாத்தாத³யஶ்சதே|
ஸாத⁴யம்தி ஹிதம் ஸ்வாநாமாத்மயோக³ ஸமாதி⁴நா|
கர்மணாபித்ருலோகோ ஹி ஶ்ருதிரேஷா ஸநாதநீ|
தத்ரைவ பித்ருராஜோ ஹி யமோவைவஸ்வதஸ்ஸ்ம்ருத:|
ஆஜ்ஞயா மே மஹாபா⁴க³ நிரயாந் ஸம்ப்ரயச்ச²தி|
த⁴ர்மரூபேணபுண்யாநாம் யமரூபேண பாபிநாம்|
ஸ்தா²நம் ஶுபா⁴ஶுப⁴ம்த³த்தே த⁴ர்மாணாம் தாரதம்யத:|
தாமிஸ்ஸ்ரஶ்சாந்த⁴தாமிஸ்ரோ ரௌரவஸ்ஸூகரஸ்ததா²| 45

தாமரையில் அமர்ந்தவனே! பாவிகளுக்கு நரக இடங்கள், அறிவாய்,
பூமிக்கு கீழே, நீருக்கு மேலே, தெற்கு திசையில், பித்ரு கணங்களின் இடம், அக்னிஷ்வாத்தாதி பித்ருக்கள், தங்கள் சந்ததியரின் நன்மையை, ஆத்மயோக ஸமாதியால் சாதிக்கின்றனர். கர்மத்தால் பித்ருலோகம், இதுவே ஸநாதனமான ஸ்ருதி.

அங்குதான் பித்ருக்களின் அரசன், யமன், வைவஸ்வதன் என்று அறியப்படுகிறுன்.
என் ஆணைப்படி, மஹாபாக்கியவானே! நரக தண்டனைகளை வழங்குகிறுன்.
தர்ம வடிவாக புண்ணியவான்களுக்கும், யமனுக பாவிகளுக்கும், அவரவர் தர்மத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுக்கு ஏற்ப, சுப அசுப இடங்களை வழங்குகிறுன்.
தாமிரம், அந்ததாமிரம், ரௌரவம், ஸூகரம், 45

रोधस्तलोविनशनो महाज्वालस्तथैव च।

तथा कुंबोथशबलो विमोहन इति स्मृतः।

रुधिरांदो वैतरणी क्रिमिशः क्रिमिभोजनः।

असिपत्रवनःकृष्णो लालाभक्षश्चदारुणः।

तथावोयवहः पापो वह्निज्वालोह्यधरिशराः।

नंदंशःकृष्णसूत्रश्च तमश्चावीचिरेव च।

श्वभोजनोंबुपातश्च शूलःप्रोतोऽथ कण्ठकः।

सूचीमुखो दंतशूकक्षोरकर्दम एव च।

रक्षोगणाशनस्था स्ता पर्वता वर्तनस्तथा।

इत्येवमादयश्चान्ये नरकाबृश दारुणाः।५०

ரோத⁴ஸ்தலோவிநஶநோ மஹாஜ்வாலஸ்ததை²வ ச|
ததா² கும்பீ³த²ஶபலோ விமோஹந இதி ஸ்ம்ருத:|
ருதிராந்தோ³ வைதரணி க்ரிமிஶ: க்ரிமிபோஜன:|
அஸிபத்ரவந:க்ருஷ்ணோ லாலாப⁴க்ஷஶ்சதா³ருண:|
ததாவோயவஹ: பாபோ வஹ்நிஜ்ஜ்வாலோஹ்யதரிஶரா:|
நம்த³ம்ஶ:க்ருஷ்ணஸூத்ரஶ்ச தமஶ்சாவீசிரேவ ச|
ஶ்வபோ⁴ஜநோம்பு³பாதஶ்ச ஶூல:ப்ரோதோऽத² கண்ட²க:|
ஸூசீமுகோ² த³ம்தஶூகக்ஷோரகர்த³ம ஏவ ச|
ரக்ஷோக³ணாஶநஸ்தா² ஸ்தா பர்வதா வர்தநஸ்ததா²|
இத்யேவமாத³யஶ்சாந்யே நரகாப்ருஶ தா³ருணா:| 50

ரோதனம், தலம், விநாசனம், மஹாஜ்வாலா,அப்படியே கும்பீ, சபலம், விமோகனம் என்றவையாம்.ரக்த குண்டம், வைதரணி, க்ரிமிசம், கிருமிபோஜனம்,அஸிபத்ரவனம், கிருஷ்ணம், லாலாபக்ஷம், தாரணம்,பாபமயமான அப உபவகம், அக்னி ஜுவாலை, அத்ரிசரம்,சந்தம்சம், கிருஷ்ணசூத்திரம், தமஸ், அவீசி,ச்வபோஜனம், அம்புபாதம்,

சூலம், ப்ரோதம், கண்டகம்,சூசிமுகம், தந்தசூகம், க்ஷாரகர்த்தமம்,ராக்கதர் உணவு, பர்வதம், வர்த்தனம்,இப்படியான, இன்னும் எண்ணற்ற, கொடிய நரகங்கள். 50

गच्छंति पापिनोनूनं विष्णुधर्म विवर्जिताः।

मुनय ऊचुः-

कर्मणायेन येयांति यां यां निरययातनाम्।

तत्सर्वं संयगाचक्ष्व युधानारायणाच्छ्रुतम्।

ब्रह्म उवाच-

स्वस्वरूपमविज्ञाय द्वैविद्यां जायते नृणाम्।

कामस्य वशतां यांति देवानां वशतामुत।

अनिर्जितेंद्रियाकामवशगः पापकारिणः।

तामिस्रादि महाघोर निरयेषु वसंति हि।

स्वाचारनिरता देववशगाः पुण्यकारिणः।

ते वै स्वर्गादिभोगेषु निवसंति यथासुखम्।

अहं ममेति येबुद्ध्या भूतेषु द्रोहकारिणः । ५५

க³ச்ச²ம்தி பாபிநோநூநம் விஷ்ணுத⁴ர்ம விவர்ஜி³தா:|
முநய ஊசு:-
கர்மணுயேந யேயாம்தி யாம் யாம் நிரயயாதநாம்|
தத்ஸர்வம் ஸம்யகா³சக்ஷ்வ யுதா⁴நாராயணுச்ச்²ருதம்|
ப்³ரஹ்ம உவாச-
ஸ்வஸ்வரூபமவிஜ்ஞாய த்³வைவித்³யாம் ஜாயதே ந்ருணும்|
காமஸ்ய வஶதாம் யாம்தி தே³வாநாம் வஶதாமுத|
அநிர்ஜிதேந்த்³ரியாகாமவஶக³: பாபகாரிண:|
தாமிஸ்ராதி³ மஹாகோ⁴ர நிரயேஷு வஸம்தி ஹி|
ஸ்வாசாரநிரதா தே³வவஶகா³: புண்யகாரிண:|
தே வை ஸ்வர்கா³தி³போ⁴கே³ஷு நிவஸம்தி யதா²ஸுக²ம்|
அஹம் மமேதி யேபு³த்³த்⁴யா பூ⁴தேஷு த்³ரோஹகாரிண: | 55
விஷ்ணு தர்மம் நீங்கிய பாவிகள், நிச்சயமாக செல்கின்றனர்.
முனிவர்கள் உரைத்தது -

எந்தெந்த கர்மத்தால், எந்தெந்த நரக தண்டனைகளை அடைகின்றனரோ,
அவை அனைத்தும் செம்மையாக சொல்வீர், நாராயணனிடமிருந்து கேட்டதை.
பிரம்மா கூறியது-
தன் உண்மை நிலையை அறியாமல், இருவகையான ஞானம் மனிதருக்கு உண்டாகிறது.
ஆசையின் வசப்படுகின்றனர், தேவர்களின் வசமும் ஆகின்றனர்.
வெல்லப்படாத புலன்களும், ஆசையும் உடையோராய்ப் பாவம் செய்வோர்,தாமிரைஸ்ரம் முதலிய கொடிய நரகங்களில் வசிக்கின்றனர்.
தன் ஆசாரத்தில் ஈடுபட்டு, தேவர்களுக்கு வசப்பட்டு, புண்ணியம் செய்வோர்,அவர்கள் சுவர்க்காதி போகங்களில், சுகமாக வசிக்கின்றனர்.
நான், எனது என்ற மமஹாரத்தால், உயிர்களிடம் துரோகம் செய்பவர்கள், 55

परवित्तमथापत्य कळत्राणि हरंति च।

बद्धस्ते कालपाशेन यमदूतैर्दुरासदै।

स्मृतिर्नयत्र यांत्येतेतामिस्रम् नरकं चिरम्।

वंचयित्वापरान्यस्तु धरान् वा पुरुषान्स्तथा।

भुङ्क्ते सचांदतामित्रेपात्यते बृशदारुणे।

कूटसाक्षी तथा सम्यक्पक्षपातेन यो वदेत्।

अनृतम् वक्ति योमोहात् स नरो याति रौरवम्।

भ्रूणहा पुत्रहंता च गोघ्नश्च कमलोद्भव।

यांति ते नरकम् सद्यश्श्वासनिरोधकम्।

सुरापोबृह्महा हतान् सुवर्णस्य च सूकरम् । ६०

பரவித்தமதா²பத்ய களத்ராணி ஹரம்தி ச|
ப³த்³த⁴ஸ்தே காலபாஶேந யமதூ³தைர்து³ராஸதை³|
ஸ்ம்ருதிர்நயத்ர யாம்த்யேதேதாமிஸ்ரம் நரகம் சிரம்|
வஞ்சயித்வாபராந்யஸ்து த⁴ராந் வா புருஷாந்ஸ்ததா²|
பு⁴ங்க்³ரேஸசாந்த³தமித்ரேபாத்யதே ப்ருஶதா³ருணே|
கூடஸாக்ஷி ததா² ஸம்யக்பக்ஷபாதேந யோ வதே³த்|
அந்ருதம் வக்தி யோமோஹாத் ஸ நரோ யாதி ரௌரவம்|
ப்⁴ரூணஹா புத்ரஹம்தா ச கோ³ப்³க்⁴நஶ்ச கமலோத்³ப⁴வ|
யாம்தி தே நரகம் ஸத்³யஶ்ஶ்வாஸநிரோத⁴கம்|

ஸுராபோப்³ருஹ்மஹா ஹதாந் ஸுவர்ணஸ்ய ச ஸூகரம் | 60

பிறர் பொருள், குழந்தைகள், மனைவியைக் கவர்வோரும், கால பாசத்தால் கட்டப்பட்டு, வெல்லமுடியாத யம தூதர்களால், உணர்விழந்து, தாமிரைஸ்ரம் என்னும் நரகத்தை, நெடுநாள் அடைகின்றனர். பிறரையோ, நிலத்தையோ, ஆடவரையோ, வஞ்சித்து, அனுபவிப்பவன் அந்ததாமிரம் எனும் கொடிய நரகத்தில் தள்ளப்படுகிறான்.

பொய்சாட்சியும், பக்ஷபாதமாக உரைப்பவனும், மயக்கத்தால் பொய் உரைப்பவனும், ரௌரவம் எனும் நரகத்தை அடைகிறான். சிசுவை கொன்றவனும், மகனை கொன்றவனும், பசுவை கொன்றவனும், தாமரையில் உதித்தவனே! அவர்கள், மூச்சு முட்டும் நரகத்தை அடைகின்றனர்.கள் அருந்துபவனும், பிராமணனை கொன்றவனும், பொன்னை திருடி, பன்றியை கொல்பவனும், 60

प्रयांति नरकं यश्च तैस्संसर्गमुपैति वै।

राजन्य वैश्यहंता वै तथैव गुरुतल्पगः।

करोति कर्मिणोयस्तु यश्च खङ्गादिकृन्नरः।

प्रयांतिते विनशने नरकेघोरदारुणे।

स्नुषांसुतां चाभिगामि महाज्वाले निपात्यते।

स्वसृगामि तप्तकुम्भे हंति राजभटांश्च यः।

अवमंतागुरूणां यो यस्त्वाक्रोष्टा नरधमः।

वेददूषयितायश्च वेद विक्रयिकश्च यः।

अगम्यागामियश्चास्या ते यांति शबलाभिदम्।

चोरो विमोहयति यो मर्यादा दूषकश्च यः। ६५

ப்ரயாம்தி நரகம் யஶ்ச தைஸ்ஸம்ஸர்க³முபைதி வை|

ராஜந்ய வைஶ்யஹம்தா வை ததை²வ கு³ருதல்பக³:|

கரோதி கர்மிஞேயஸ்து யஶ்ச க²ட்³கா³தி³க்ருந்நர:|

ப்ரயாம்திதே விநஶநே நரககோ⁴ரதா³ருணே|

ஸ்நுஷாம்ஸுதாம் சாபி⁴கா³மி மஹாஜ்வாலே நிபாத்யதே|

ஸ்வஸ்ருகா³மி தப்தகும்பே⁴ ஹம்தி ராஜப⁴டாம்ஶ்ச ய:|

அவமம்தா கு³ரூணும் யோ யஶ்சாக்ரோஷ்டா நராத⁴ம:|

வேத³தூ³ஷயிதாயஶ்ச வேத³ விக்ரயிகஶ்ச ய:|

அக³ம்யாகா³மியஶ்சாஸ்யா தே யாம்தி ஶப³லாபி⁴த³ம்|

சோரோ விமோஹயதி யோ மர்யாதா³ தூ³ஷகஸ்ச ய:| 65

அவர்களுடன் சேர்பவனும் நரகம் அடைகிறான்.க்ஷத்ரியனையும், வைசியனையும் கொன்றவன், குருவின் மஞ்சத்தில் ஏறியவன்,கர்ம வினை செய்பவன், வாள் முதலான ஆயுதம் செய்பவன்,

அவர்கள், கொடிய விநாசனம் எனும் நரகத்தை அடைகின்றனர்.மருமகளையும், மகளையும் கூடுபவன், மஹாஜ்வாலை என்ற நரகத்தில் தள்ளப்படுகிறான்.உடன் பிறந்தாளை கூடுபவன், தப்த கும்பம் என்றதில், அரச சேவகரை கொல்பவன்,குருவை அவமதிப்பவன், பழிப்பவன், மனிதரில் கடைப்பட்டவன்,வேதத்தை தூஷிப்பவன், வேதத்தை விற்பவன், கூடக்கூடாதவரைக் கூடுபவன், இவர்கள் சபலம் எனும் நரகத்தை அடைகின்றனர்.

திருடன், மயக்குபவன், மரியாதையை கெடுப்பவன், 65

रंगोपजीवि कैवर्तः कूण्डाशीगरदस्तथा।

सूची माहीषकश्चैव पर्वगामि च यो नरः।

अगारदाही मित्रघ्नः शाकुनिर् ग्राम दाहकः।

रुधिरां देवतंत्येते सोमं विक्रीण ते च ये।

मधुहा ग्रामहन्ता च याति वैतरणीं नरः।

देव द्विजपितृद्वेषि रत्नदूषयिताच यः।

स याति क्रिमिभक्ष्येवै क्रिमिशेषदुरिष्टकृत्।

असिपत्रवनं याति वनच्छेदी वृथैव यः।

रेतः पानादिकर्तारो मर्यादाभेदिनश्च ये।

ते कृष्णेयांत्यशौचाश्च कुहका जीव निश्चये। ७०

ரங்கோ³பஜீவி கைவர்த: கூண்டா³ஶீக³ரத³ஸ்ததா²|

ஸூசீ மாஹீஷகஶ்சைவ பர்வகா³மி ச யோ நர:|

அகா³ரதா³ஹீ மித்ரக்⁴ந: ஶாகுநிர் க்³ராம தா³ஹக:|

ருதி⁴ராம் தே³வதம்த்யேதே ஸோமம் விக்ரீண தே ச யே|

மது⁴ஹா க்³ராமஹம்தா ச யாதி வைதரணிம் நர:|

தே³வ த்³விஜபித்ருத்³வேஷி ரத்நதூ³ஷயிதாச ய:|

ஸ யாதி க்ரிமிப⁴க்ஷயேவை க்ரிமிஶேஷது³ரிஷ்டக்ருத்|

அஸிபத்ரவநம் யாதி வநச்சே²தீ³ வ்ருதை²வ ய:|

ரேத: பாநாதி³கர்தாரோ மர்யாதா³பே⁴தி³நஶ்ச யே|
தே க்ருஷ்ணேயாம்த்யஶௌசாஶ்ச குஹகா ஜீவ நிஶ்சயே| 70
கூத்தாடுபவன், மீன் பிடிப்பவன், கள்ளுண்பவன், விஷம் கொடுப்பவன், கோள் சொல்பவன், எருமை வளர்ப்பவன், அமாவாசை கூடுபவன், வீட்டை கொளுத்துபவன், நண்பனை கொல்பவன், பறவை வளர்ப்பவன், ஊரை கொளுத்துபவன், ரத்தக்கடவுளர், மது விற்பவர், தேனையும் கிராமத்தையும் அழிப்பவன், வைதரணி நரகத்தை அடைகிறுன். தேவர், பிராமணர், பித்ருக்களை வெறுப்பவன், ரத்தினத்தை கெடுப்பவன், அவன் கிருமி போஜ்யம் எனும் நரகத்தை அடைகிறுன், புழு தின்னும் இடமான, தீயவை செய்பவன், காட்டை வீணுக அழிப்பவன் அஸிபத்ரவனம் அடைகிறுன், இந்திரியம் அருந்துபவர், மரியாதையை மீறுபவர், தீட்டுடன், மோசடி செய்பவர், இவர்கள் கிருஷ்ணம் எனும் நரகத்தை அடைகின்றனர். 70

पितृदेवातिथिर्हत्वा यश्चाश्नाति नराधमः।

लालाभक्षे सयात्युग्रे शरकर्ता च दारुणे।

वेगीपूयवहंचैको यातिमृष्टान्नभ्नरः।

शौवभ्रिको मृगव्याधो वह्निज्वाले पतत्ययम्।

याति तत्रैवसततं यश्श्वपाकेषु वह्निदः

असत्प्रतिग्रहीता तु नरकेयात्यधोमुखे।

अयाज्ययाजकस्सत्रे तथा नक्षत्रसूचकः।

व्रतेषुलोपकोयश्च स्वाश्रयाविच्युतश्च यः।

संदंशयातनामध्ये पततस्थावुभावपि।

लाक्षामांसरसानां च तिलानां लवणस्य च। ७५

பித்ருதே³வாதிதிர்ஹத்வா யஶ்சாஶ்நாதி நராத⁴ம:|
லாலாப⁴க்ஷே ஸயாத்யுக்³ரே ஶரகர்தா ச தா³ருணே|
வேகீ³பூயவஹம்சை கோயாதிம்ருஷ்டாந்நப⁴ந்ர:|
ஶௌவப்ரி⁴கோ ம்ருக³வ்யாதோ⁴ வஹ்நிஜ்வாலே பதத்யயம்|
யாதி தத்ரைவஸததம் யஶ்ஶ்வபாகேஷு வஹ்நித³:
அஸத்ப்ரதிக்³ரஹீதா து நரகேயாத்யதோ⁴முகே²|
அயாஜ்யயாஜ்கஸ்ஸத்ரே ததா² நக்ஷத்ரஸூசக:|
வ்ரதேஷுலோபகோயஶ்ச ஸ்வாஶ்ரயாவிச்யுதஶ்ச ய:|

ஸம்த³ம்ஶயாதநாமத்⁴யே பததஸ்தாவுபா⁴வபி|
லாக்ஷாமாம்ஸரஸாநாம் ச திலாநாம் லவணஸ்ய ச| 75
பித்ரு, தேவர், அதிதி இவர்களை கொன்று உண்பவன், மனிதரில் கடைப்பட்டவன், அவன் கொடிய லாலாபக்ஷ நரகத்தை அடைகிறுன், அம்பு செய்பவன், தாரணம் எனும் நரகத்தை அடைகிறுன், தனித்து இனிய உணவு உண்பவன், வேகீ, பூயவகம் எனும் நரகத்தை அடைகிறுன். நாய் வளர்ப்பவன், வேடன், வஹ்நிஜ்வாலை நரகத்தில் விழுகிறுன். நாயை உண்பவரிடம் தீ இடுபவன், அங்கும் செல்கிறுன். தகாத தானம் பெறுபவன், அதோமுகம் எனும் நரகத்தை அடைகிறுன். தகாத யாகம் செய்பவன், நட்சத்திரம் சொல்பவன், விரதங்களை விடுபவன், தன் ஆசிரமத்திலிருந்து வழுவியவன், இருவரும் ஸம்தம்சம் எனும் நரகத்தில் விழுகின்றனர்.அரக்கு, மாமிசம், ரஸங்கள், எள், உப்பு,

विक्रेताब्राह्मणो याति तथैव नरकं द्विजाः।

दिवास्वप्नेषु स्कन्धं ते ये नराब्रह्मचारिणः।

अवीचिनरके यांति येऽनृतौ गृहमेधिनः।

पुत्रैरध्यापिता ये च ते पतंतिश्व भोजने ।

अंबुपातेनिपात्यन्ते तेंबून्यपहरंति ये।

शूलसूत्रैश्च ये जीवान् व्यधयंति प्रलोभनैः।

क्रीडार्थं तेभि नीयंते शूलप्रोते भयावहे।

योभिश्रुत्याधनी विप्रं तिरश्चीनेन चक्षुषा। ८०

விக்ரேதாப்³ராஹ்மணோ யாதி ததை²வ நரகம் த்³விஜா:|
தி³வாஸ்வப்நேஷு ஸ்கந்த⁴ம் தே யே நராப்³ரஹ்மசாரிண:|
அவீசிநரகே யாம்தி யேऽந்ருதௌ க்³ருஹமேதி⁴ந:|
புத்ரைரத்⁴யாபிதா யே ச தே பதம்திஶ்வ போ⁴ஜநே |
அம்பு³பாதேநிபாத்யம்தே தேம்ப்³யூந்யபஹரம்தி யே|
ஶூலஸூத்ரைஶ்ச யே ஜீவாந் வ்யத⁴யம்தி ப்ரலோப⁴நை:|
க்ரீடா³ர்த²ம் தேபி⁴ நீயம்தே ஶூலப்ரோதே ப⁴யாவஹே|
யோபி⁴ஶ்ருத்யா த⁴நீ விப்ரம் திரஶ்சீநேந சக்ஷுஷா| 80
விற்பனை செய்யும் பிராமணன், அப்படியே நரகம் அடைகிறுன், அந்தணர்களே! பகல் பொழுதில் இந்திரியம் கழிக்கும் பிரம்மச்சாரிகள்,அவீசி எனும் நரகத்தை அடைகின்றனர், தகாத காலத்தில் இல்லறத்தில் ஈடுபடுவோர்.புத்திரர்களால் கற்பிக்கப்பட்டவர்கள், ச்வபோஜனம் நரகத்தில் விழுகின்றனர்.நீரை திருடுபவர்,

அம்புபாதம் நரகத்தில் தள்ளப்படுகின்றனர்.சூலம், கயிறுகளால் உயிர்களை ஆசை காட்டி துன்புறுத்துபவர், விளையாட்டுக்காக, பயங்கரமான சூலப்ரோதம் நரகத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர்.செல்வந்தன், பிராமணனிடம் கேட்டும், கிடைத்தும், குறுக்குப்பார்வையால், 80

न प्रयच्छति दुर्मेधा स्ससूचीमुखगो भवेत्।

उद्वेजयंति येजीवान् दंदशूका इवापरे।

ते दंदशूके गच्छंति यमदूतैर्निपातिताः।

हीनवर्णादिभिर्दोषै रुत्तमान्विद्ययायुतान्।

निस्त्रपायेऽवमन्यंते ते यांता क्षारकर्दमम्।

कार्यमुद्यम्य ये मूढा नरमेधेन पर्वणि।

रक्षोगणाशना यांति यजंते मांसभोजिनः।

मनोरथान्विनिघ्नंति वृथानृणांतु ये नराः।

पात्यंते पर्वताद्भूयो नीयंते च पुनःपुनः।

एते चान्येच नरकाः शतशोऽथ सहस्रशः । ८५

ந ப்ரயச்ச²தி து³ர்மேதா⁴ ஸ்ஸஸூசீமுக²கோ³ ப⁴வேத்|
உத்³வேஜயம்தி யேஜீவாந் த³ம்த³ஶூகா இவாபரே|
தே த³ம்த³ஶூகே க³ச்ச²ம்தி யமதூ³தைர்நிபாதிதா:|
ஹீநவர்ணாதி³பி⁴ர்தோ³ஷை ருத்தமாந்வித்³யயாயுதாந்|
நிஸ்த்ரபாயேऽவமந்யம்தே தே யாம்தா க்ஷாரகர்த³மம்|
கார்யமுத்³யம்ய யே மூடா⁴ நரமேதே⁴ந பர்வணி|
ரக்ஷோக³ணஶநா யாம்தி யஜம்தே மாம்ஸபோ⁴ஜிந:|
மநோரதா²ந்விநிக்⁴நம்தி வ்ருதா²ந்ருணாம்து யே நரா:|
பாத்யம்தே பர்வதாத்³பூ⁴யோ நீயம்தே ச புந:புந:|
ஏதே சாந்யேச நரகா: ஶதஶோऽத² ஸஹஸ்ரஶ: | 85

கொடாதவன், மதிகேடன், அவன் சூசிமுகம் நரகத்தை அடைகிறுன். உயிர்களை துன்புறுத்துபவர்கள், பாம்பு போல, அவர்கள், யமதூதர்களால் தள்ளப்பட்டு, தந்தசூகம் நரகத்திற்கு செல்கின்றனர். தாழ்ந்த குலம் முதலான குற்றங்களால், கல்வியில் சிறந்த உத்தமர்களை, வெட்கமின்றி அவமதிப்பவர், க்ஷாரகர்த்தமம் நரகத்தை அடைகின்றனர். கார்யத்தை தொடங்கி, மூடர்கள், மனித வேள்வி செய்கிற அமாவாசையன்று,

மாமிசம் உண்பவர்கள், ராக்ஷஸ போஜனம் நரகத்தை அடைகின்றனர்.
மனிதர்களின் மன விருப்பங்களை வீணாக கொல்பவர், மலையிலிருந்து மீண்டும் மீண்டும் தள்ளி வீழ்த்தப்படுகின்றனர். இவையும், பிறவுமான நரகங்கள், நூற்றுக்கணக்கில், ஆயிரக்கணக்கில், 85

ये च दुष्कृतकर्माणः पच्यंते यातनागताः।

वर्णाश्रमविरुद्धं च कर्मकुर्वंति यो नराः।

कर्मणामनसावाचा निरयेषु पतंति ते।

अशुभस्यगतिश्चैषा शुभस्योर्ध्व प्रकीर्तिता ।

गतिर्भागवती या तु सा प्रोक्ता प्रकृतेः परा।

யே ச து³ஷ்க்ருதகர்மாண: பச்யம்யதே யாதநாக³தா:|
வர்ணாஶ்ரமவிருத்³த⁴ம் ச கர்மகுர்வதி யோ நரா:|
கர்மணாமநஸாவாச நிரயேஷு பதம்தி தே|
அஶுப⁴ஸ்யக³திஶ்சைஷா ஶுப⁴ஸ்யோர்த்⁴வ ப்ரகீர்திதா |
க³திர்பா⁴க³வதீ யா து ஸா ப்ரோக்தா ப்ரக்ருதே: பரா|
தீவினையாளர், தண்டனை பெற்றவராய், வேகின்றனர். வர்ணம் ஆசிரமத்திற்கு எதிராக, செய்பவர்கள், செயலால், மனதால், வாக்கால், நரகங்களில் விழுகின்றனர்.
தீயவைக்கு இதுதான் கதி, நல்லவைக்கு மேலுலகம் சொல்லப்படுகிறது.
பாகவத கதி எதுவோ, அது பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது.

<u>इति श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे लोकाख्याने अधोलोककथनं नाम</u>
<u>त्रितीयोऽध्यायः।</u>

<u>இது, ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தில், பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையில், இரண்டாம் பாதத்தில், லோக விளக்கத்தில், அதோலோக வர்ணனை எனும் மூன்றாம் அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.</u>

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின் இரண்டாம் பாகம் அத்தியாயம் நான்கு

பூலோக வர்ணனை:

பிருந்தாவனத்தின் திருவிளையாடல்

अथ चतुर्थोऽध्यायः

भूलोक कथने बृन्दावनचरितम्

அத² சதுர்தோ²(அ)த்⁴யாய:
பூ⁴லோக கத²னே ப்³ருந்தா³வனசரிதம்

அத்தியாயம் நான்கு - பூலோக வர்ணனை: பிருந்தாவனத்தின் திருவிளையாடல்

कर्मिणांगतयो विप्रा मया नारायणाच्छ्रुताः।

भूर्लोकं च प्रवक्ष्यामि नारायणाच्छ्रुतम्।

नारायणस्तु मामाह भूर्लोकस्य विस्तरम्।

कथयामि महाभाग यत्राहं च क्रमे गतिम्।

मच्छरीरतया यद्य द्यप्यहमेव व्यवस्थितः।

अवतारस्तु जीवानां तारणाय मया कृताः।

भूर्लोके ते च सर्वे वै मर्यादां पालयंति हि।

चतुरश्राभवदद्भूमिः पंचाशत्कोटियोजनैः।

विस्तीर्णासर्वतोदिक्षुध्यानं वै कोटियोजनम्।५

கர்மிணுங்க³தயோ விப்ரா மயா நாராயணுச்ச்²ருதா: |
பூ⁴ர்லோகம் ச ப்ரவக்ஷ்யாமி நாராயணுச்ச்²ருதம் |
நாராயணஸ்து மாமாஹ பூ⁴ர்லோகஸ்ய விஸ்தரம் |
கத²யாமி மஹாபா⁴க³ யத்ராஹம் ச க்ரமே க³திம் |
மச்ச²ரீரதயா யத்³ய த்³யப்யஹமேவ வ்யவஸ்தி²த: |
அவதாரஸ்து ஜீவானும் தாரணுய மயா க்ருதா: |

பூ⁴ர்லோகே தே ச ஸர்வே வை மர்யாதா³ம் பாலயந்தி ஹி |

சதுரஶ்ராப⁴வத³த்³பூ⁴மி: பஞ்சாஶத்கோடியோஜனை: |

விஸ்தீர்ணுஸர்வதோதி³க்ஷுத்⁴யானம் வை கோடியோஜனம் | 5வேத விற்பன்னர்களே! கர்மவினைகளின் தன்மையை நாராயணனிடமிருந்து கேட்டறிந்தது போல், பூலோகத்தின் தன்மையையும் அவரிடமிருந்து கேட்டதை உரைக்கிறேன். நாராயணன் பூலோகத்தின் விரிவை எனக்கு உபதேசித்தான். நான் எங்கு எவ்வாறு உலாவுகிறேன் என்பதை மஹா பாக்யவானே உனக்கு சொல்கிறேன். நான் எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாக நிறைந்து இருப்பினும், ஜீவாத்மாக்களைக் கரையேற்றவே அவதாரம் செய்கிறேன். பூலோகத்தில் யாவரும் தத்தம் வரையறைகளை மீருமல் வாழ்கின்றனர். இப்பூவுலகம் சதுர வடிவில் ஐம்பது கோடி யோஜனை பரப்பளவு கொண்டது. எல்லாத் திசைகளிலும் ஒரு கோடி யோஜனை தூரம் பரந்து விரிந்து உள்ளது || 5

द्वीपानिसप्तसंत्यत्र तावंतो जलराशयः।

वलयानीव ते सर्वे भूमेरुपरिवेष्टिताः।

जंबूप्लक्षकुशक्रौंच शाकद्वीपं तथापरम्।

शाल्मलीपुष्करंनाम सप्तमं जलधीन् शृणु।

लवणेक्षुरसौ पश्चान्मेरोयं तदनंतरम्।

सर्पिर्दधिपयस्त्वन्य स्ततश्शुद्धोदकं स्मृतम्।

जंबूद्वीपं तु भूमध्ये लक्षयोजन विस्तृतम्।

तादृक्षारांबुधिस्तत्र ततो द्वीपांतरं शृणु।

उत्तरोत्तरमेकैकं द्विगुणायाम विस्तरम्।

द्वीपानिषड्समुद्राश्च द्युपरिष्ठचतुर्मुख। १०

த்³வீபானி ஸப்தஸந்த்யத்ர தாவந்தோ ஜலராஶய: |
வலயானீவ தே ஸர்வே பூ⁴மேருபரிவேஷ்டிதா: |
ஜம்பூ³ப்லக்ஷகுஶக்ரௌஞ்ச ஶாகத்³வீபம் ததா²பரம் |
ஶால்மலீபுஷ்கரம்நாம ஸப்தமம் ஜலதீ⁴ன் ஶ்ருணு |
லவணேக்ஷுரஸௌ பஶ்சான்மேரோயம் தத³னந்தரம் |
ஸர்பிர்³த³தி⁴பயஸ்த்வன்ய ஸ்ததஶ்ஶுத்³தோ⁴த³கம் ஸ்ம்ருதம் |
ஜம்பூ³த்³வீபம் து பூ⁴மத்⁴யே லக்ஷயோஜன விஸ்த்ருதம் |
தாத்³ருக்ஷாராம்பு³தி⁴ஸ்தத்ர ததோ த்³வீபாந்தரம் ஶ்ருணு |

உத்தரோத்தரமேகைகம் த்³விகு³ண்யாம விஸ்தரம் |
த்³வீபானிஷட்ஸமுத்³ராஶ்ச த்³யுபரிஷ்ட²ச்சதுர்முக² | 10

சதுர்முகனே! இங்கு ஏழு தீவுகளும், அவற்றுக்கு நிகரான ஏழு கடல்களும் பூமியைச் சுற்றி வட்ட வளையங்களாக அமைந்துள்ளன. ஜம்பு, ப்லக்ஷ, குஶ, க்ரௌஞ்ச, சாகம், சால்மலி, மற்றும் புஷ்கரம் என்பனவாம். ஏழு கடல்களின் பெயர்களைக் கேள். உப்புக்கடல், கரும்புச்சாறுக் கடல், மதுக்கடல், நெய்க்கடல், தயிர்க்கடல், பாற்கடல், மற்றும் சுத்தமான நீர்க்கடல் என்பனவாம். பூமியின் மையத்தில் ஒரு லட்சம் யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது ஜம்புத்வீபம். அதைச் சூழ்ந்திருப்பது அதே அளவுள்ள உப்புக்கடல். அதற்கு அப்பால் உள்ள தீவுகளைப் பற்றி கேள். ஒவ்வொன்றும் முந்தையதைவிட இரு மடங்கு அளவு கொண்டது. ஆறு தீவுகளும், கடல்களும், வானத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன || 10

द्वीपंजम्बूसमाख्यातं विभजे नवदा पुनः।

भागे तु मध्यमे मेरुरुच्छायो लक्ष संमितः।

योजनानांक्षितेरंतर्मग्नष्षोडश संख्यया।

चतुरशीतिसाहस्रैर्योजनैर् बहिरुच्छ्रितैः।

द्वात्रिंशच्च सहस्राणि योजनानां च विस्तृतः।

मूर्ध्निदेशे च विज्ञेयस्सर्वतः कनकाचलः।

भूयश्च कर्णिकाकार स्संस्थितः कमलोद्भवः।

हिमवान् हेमकूटश्च निषदश्चास्ति दक्षिणे।

नीलश्वेतरश्रृंगवांश्च पर्वता उत्तरेत्रयः।

लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्ये दशहीनास्तथा परे। १५

த்³வீபம்ஜம்பூ³ஸமாக்²யாதம் விப⁴ஜே நவதா³ புன꞉ |
பா⁴கே³ து மத்⁴யமே மேருருச்ச்²ாயோ லக்ஷ ஸம்மித꞉ |
யோஜநாநாம்க்ஷிதேரந்தர்மக்³னஷ்ஷோட³ஶ ஸங்க்²யயா |
சதுரஶீதிஸாஹஸ்ரைர்யோஜனைர் ப³ஹிருச்ச்²ரிதை꞉ |
த்³வாத்ரிம்ஶச்ச ஸஹஸ்ராணி யோஜநாநாம் ச விஸ்த்ருத꞉ |
மூர்த்⁴னிதே³ஶே ச விஜ்ஞேயஸ்ஸர்வத꞉ கனகாசல꞉ |
பூ⁴யஶ்ச கர்ணிகா கார ஸ்ஸம்ஸ்தி²த꞉ கமலோத்³ப⁴வ꞉ |
ஹிமவான் ஹேமகூடஶ்ச நிஷத³ஶ்சாஸ்தி த³க்ஷிணே |

நீலஶ்வேதரஶ்ருங்க³வாம்ஶ்ச பர்வதா உத்தரேத்ரய꞉ |
லக்ஷப்ரமாணௌ த்³வௌ மத்⁴யே த்³ஶஹீனஸ்ததா² பரே | 15

ஜம்புத்வீபம் ஒன்பது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் நடுவில் மேருமலை உள்ளது. அது ஒரு லட்சம் யோஜனை உயரம் கொண்டது. பதினாறு யோஜனைகள் பூமியில் புதைந்தும், எண்பத்தி நான்கு ஆயிரம் யோஜனைகள் மேலே உயர்ந்து நிற்கிறது. அது முப்பத்திரெண்டு ஆயிரம் யோஜனை அகலம் கொண்டது. மேருமலையின் உச்சியில் பொன்மயமான சிகரம் உள்ளது. அது தாமரை மொட்டுப் போலக் காட்சியளிக்கிறது. அதன் தெற்கே இமயமலை, ஹேமகூடம், மற்றும் நிஷதம் என்னும் மூன்று மலைகள் உள்ளன. வடக்கே நீலம், சுவேதம், மற்றும் சிருங்கவான் என்னும் மூன்று மலைகள் உள்ளன. இவற்றில் இரண்டு மலைகள் ஒரு லட்சம் யோஜனை உயரம் கொண்டவை. மற்றொன்று பத்தாயிரம் யோஜனை குறைவான உயரம் கொண்டது || 15

दशांशेन यतोलीना समुद्रांबुनि पद्मज ! ।

सहस्रद्वितयोच्छाया स्तावद्विस्तारिणश्च ते।

भारतं प्रथमं वर्षं ततः किंपुरुषं स्मृतम्।

हरिवर्षं तथैवान्यन् मेरोर्दक्षिणतो द्विज।

रम्यकंचोत्तरं वर्षं तस्यैवासु हिरण्मयम्।

उत्तराः कुरवश्चैव यथा वै भारतं तथा।

नवसाहस्रमेकैक मेत्येषां मंतरं विधे।

इळावृतं च तन्मध्ये सौवर्णोमेरुरुच्छ्रितः।

मेरोश्चतुर्दिशं तत्र नवसाहस्र विस्तृतम्।

इळावृतं महाभाग! चत्वारश्चात्र पर्वताः।२०

த³ஶாம்ஶேன யதோலீனா ஸமுத்³ராம்பு³னி பத்³மஜ ! |
ஸஹஸ்ரத்³விதயோச்சா²யா ஸ்தாவத்³விஸ்தாரிணஶ்ச தே |
பா⁴ரதம் ப்ரத²மம் வர்ஷம் தத꞉ கிம்புருஷம் ஸ்ம்ருதம் |
ஹரிவர்ஷம் ததை²வான்யன் மேரோர்த³க்ஷிணதோ த்³விஜ |
ரம்யகம்சோத்தரம் வர்ஷம் தஸ்யைவாஸு ஹிரண்மயம் |
உத்தரா꞉ குரவஶ்சைவ யதா² வை பா⁴ரதம் ததா² |
நவஸாஹஸ்ரமேகைக மேத்யேஷாம் மந்தரம் விதே⁴ |
இளாவ்ருதம் ச தன்மத்⁴யே ஸௌவர்ணோ மேருருச்ச்²ரித꞉ |

மேரோஶ்சதுர்தி³ஶம் தத்ர நவஸாஹஸ்ர விஸ்த்ருதம் |
இளாவ்ருதம் மஹாபா⁴க³! சத்வாரஶ்சாத்ர பர்வதா꞉ | 20
தாமரையில் உதித்தவனே! அம்மலைகள் பத்தில் ஒரு பங்கு கடலில் மூழ்கியுள்ளன. அவை இராயிரம் யோஜனை உயரம் மற்றும் அகலம் கொண்டவை. பாரத வர்ஷம் முதலாவதாகும். பின்னர் கிம்புருஷ வர்ஷம் உள்ளது. மேருவின் தெற்கில் ஹரி வர்ஷம் உள்ளது. மேருவின் வடக்கில் ரம்யகம் மற்றும் ஹிரண்மயம் வர்ஷங்கள் உள்ளன. பாரத வர்ஷம் போலவே வடக்கே உத்தரகுரு வர்ஷம் உள்ளது. ஒவ்வொரு வர்ஷமும் ஒன்பதாயிரம் யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது. அவற்றின் நடுவில் இளாவ்ருதம் அமைந்துள்ளது. அங்கு பொன்மயமான மேருமலை உயர்ந்து நிற்கிறது. மேருமலையின் நான்கு திசைகளிலும் ஒன்பதாயிரம் யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது இளாவ்ருதம். மஹா பாக்யவானே! இங்கு நான்கு மலைகள் உள்ளன || 20

विष्कंभा रचितामेरोर् योजनायत मुच्छ्रिताः।

पूर्वे तु मन्दरोनाम दक्षिणे गंधमादनः।

विपुलःपश्चिमेभागे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्थितः।

चत्वारः पादपास्तत्र ब्रह्मन् केतुवदुच्छ्रिताः।

कदंबोमंदरज्ञेयो जम्ब्वाख्यो गंधमादने।

विपुलि पिप्पलो भोधि स्सुपार्श्वे वटवृक्षकः।

एकादशसमायामो पादपास्सुरसत्तमाः।

जम्बूद्वीपस्य सा जम्बूर्नामहेतुः प्रयुज्यते।

जंब्वाःफलानि दिश्यंते महागज समानिच।

पर्वते पतितानां च रसेन हि सरिद्वरा। २५

விஷ்கம்பா⁴ ரசிதாமேரோர் யோஜனயத முச்ச்²ரிதா꞉ |
பூர்வே து மந்த³ரோனம த³க்ஷிணே க³ந்த⁴மாத³ன꞉ |
விபுல꞉ பஶ்சிமேபா⁴கே³ ஸுபார்ஶ்வஶ்சோத்தரே ஸ்தி²த꞉ |
சத்வார꞉ பாத³பாஸ்தத்ர ப்³ரஹ்மன் கேதுவது³ச்ச்²ரிதா꞉ |
கத³ம்போ³ மந்த³ரஜ்ஞேயோ ஜம்பூ³க்²யோ க³ந்த⁴மாத³னே |
விபுலி பிப்பலோ போ³தி⁴꞉ ஸுபார்ஶ்வே வடவ்ருக்ஷக꞉ |
ஏகாத³ஶஸமாயாமோ பாத³பாஸ்ஸுரஸத்தமா꞉ |
ஜம்பூ³த்³வீபஸ்ய ஸா ஜம்பூர்³நாமஹேது꞉ ப்ரயுஜ்யதே |

ஜம்பா³: ப²லானி தி³ஶ்யந்தே மஹா க³ஜ ஸமானிச |

பர்வதே பதிதானும் ச ரஸேன ஹி ஸரித்³வரா | 25

மேருமலையைத் தாங்கி நிற்கும் நான்கு மலைகள் உள்ளன. அவை10,000 யோஜனை அளவு உயர்ந்துள்ளன. 1யோஜனை அளவு என்பது தற்காலத்தில் 7.8 கி.மீ ஆகும். கிழக்கே மந்தரமலை, தெற்கே கந்தமாதனமலை, மேற்கே விபுலமலை, வடக்கே சுபார்ஸ்வமலை என்பனவாம். பிரம்மனே! அங்கு நான்கு மரங்கள் கொடி போல உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. மந்தரத்தில் கடம்ப மரமும், கந்தமாதனத்தில் நாவல் மரமும், விபுலத்தில் அரச மரமும், சுபார்ஸ்வத்தில் ஆல மரமும் உள்ளன. அந்த மரங்கள் பதினேரு யோஜனை உயரம் கொண்டவை. ஜம்புத்வீபம் ஜம்பு என்னும் நாவல் மரத்தின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. அந்த மரத்தின் பழங்கள் பெரிய யானைகள் போலப் பெரிதாக இருக்கும். மலையில் இருந்து விழும் பழங்களின் சாறுகளால் நதிகள் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன || 25

जंबूनाम्नि समाख्याता पीता तत्तीरवासिभिः।

जरांस्वेदं दौर्गन्ध्य मिन्द्रियाणा मपाटव।

हंति रोधसि तन्नीरं वायुनाशोषितं च यत्।

जांबूनदंतद्भवति सुवर्णं सिद्धभूषणम्।

भद्राश्वं कल्पमाख्यातं मेरोः प्राच्यां चतुर्मुख।

पश्चिमंकेतुमालाख्यं तयोर्मध्ये इळावृतम्।

वनंचैत्ररथं पूर्वे दक्षिणे गंधमादनम्।

वैभ्राजं पश्चिमे मेरोः वनं नन्दनमुत्तरे।

तदासरांसि चत्वारि मेरोःपूर्वादिषुक्रमात्।

अरुणोदम्महाभद्रं ससीतोदं स मानसम्। ३०

ஜம்பூ³நாம்னி ஸமாக்²யாதா பீதா தத்தீரவாஸிபி⁴: |

ஜராம்ஸ்வேதம் தௌ³ர்க³ந்த்⁴ய மிந்த்³ரியாண மபாடவம் |

ஹந்தி ரோத⁴ஸி தன்நீரம் வாயுனஶோஷிதம் ச யத் |

ஜாம்பூ³னத³ந்தத்³ப⁴வதி ஸுவர்ணம் ஸித்³த⁴பூ⁴ஷணம் |

ப⁴த்³ராஶ்வம் கல்பமாக்²யாதம் மேரோ: ப்ராச்யாம் சதுர்முக² |

பஶ்சிமம் கேதுமாலாக்²யம் தயோர்மத்⁴யே இளாவ்ருதம் |

வனஞ்சைத்ரரதம் பூர்வே த³க்ஷிணே க³ந்த⁴மாத³னம் |

வைப்4ராஜம் பஶ்சிமே மேரோ: வனம் நந்த3னமுத்தரே |
ததா3ஸராம்ஸி சத்வாரி மேரோ: பூர்வாதி3ஷுக்ரமாத் |
அருணோதம்3ம் மஹாப4த்3ரம் ஸஶீதோத3ம் ஸ மானஸம் | 30

அந்நதியின் நீரைக் குடிப்பதால் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு மூப்படைதல், வியர்வை நாற்றம், உடல் உறுப்புகளின் பலவீனம் ஆகியவை ஏற்படுவதில்லை. காற்றின் மூலமாக உலர்த்தப்பட்ட நீரும் நதியின் கரையில் இருப்பதால் ஜாம்பூனதம் என்ற தங்கமாக மாறுகிறது. அது சித்தர்களால் விரும்பி அணியப்படும் ஆபரணமாகிறது. சதுர்முகனே! மேருவின் கிழக்கே பத்ராஸ்வம் என்றும், மேற்கே கேதுமாலா என்றும் அழைக்கப்படும் கல்ப பூமிகள் உள்ளன. இவ்விரண்டுக்கும் நடுவே இளாவ்ருதம் உள்ளது. மேருவின் கிழக்கில் சைத்திரரதம், தெற்கில் கந்தமாதனம், மேற்கில் வைப்ராஜம், வடக்கில் நந்தனம் என்னும் வனங்கள் உள்ளன. மேருவின் கிழக்கு முதலான திசைகளில் முறையே அருணோதம், மஹாபத்ரம், சீதோதம் மற்றும் மானசம் எனும் நான்கு குளங்கள் உள்ளன || 30

शीतांबश्च मुकुंदश्च कुररीमाल्यवांस्तथा।

वैकंकनामा पंचैते विज्ञेयाः केसरा जलाः।

त्रिकूटश्शिरसश्चैव पतंगोरुचकाह्वयः।

निषदः पंचमश्चैते दक्षिणे केसराचलाः।

शिखिरासोद वैडूर्यः कपिलोगन्धमादनः।

जारुदिप्रमुखाश्चैते पश्चिमे केसराचलाः।

शंखकूटोऽथऋषभो हंसोनागस्तथाऽपरः।

कालंजरश्च पंचैते उत्तरेकेसराचलाः।

मेरोरनंतराङ्गेषु द्वौद्वौ च परिकल्पितौ।

पूर्वादिक्रमयोगेन तन्मध्ये च महापुरी। ३५

ஶீதாம்ப3ஶ்ச முகுந்த3ஶ்ச கு3ரரீமால்யவாம்ஸ்ததா2 |
வைகங்கநாம பஞ்சைதே விஜ்ஞேயா: கேஸரா ஜலா: |
த்ரிகூடஶ்ஶிரஸஶ்சைவ பதங்க3ரூகாஹ்வய: |
நிஷத3: பஞ்சமஶ்சைதே த3க்ஷிணே கேஸராசலா: |
ஶிகி2ராஸோத3 வைடு3ர்ய: கபிலோக3ந்த4மாத3ன: |
ஜாருதி3ப்ரமுகா2ஶ்சைதே பஶ்சிமே கேஸராசலா: |
ஶங்க2கூடோ(அ)த2 ருஷபோ4 ஹம்ஸோ நாக3ஸ்ததா2(அ)பர: |

காலஞ்சரஸ்ச பஞ்சைதே உத்தரே கேஸராசலாঃ |
மேரோரனந்தராங்கே³ஷு த்³வௌ த்³வௌ ச பரிகல்பிதௌ |
பூர்வாதி³க்ரமயோகே³ன தன்மத்⁴யே ச மஹாபுரீ | 35

சீதாம்பம், முகுந்தம், குரரி, மாலியவான், மற்றும் வைகங்கம் என்னும் ஐந்து மலைகளும் கேசரமலைகளாக அறியப்படுகின்றன. த்ரிகூடம், சிரசு, பதங்கம், உருசகம் மற்றும் நிஷதம் என்னும் ஐந்து மலைகளும் தெற்கிலுள்ள கேசர மலைகள். சிகிரம், ஆசோதம், வைடூர்யம், கபிலம், மற்றும் கந்தமாதனம் என்னும் ஐந்து மலைகளும் மேற்கிலுள்ள கேசரமலைகள். சங்ககூடம், ரிஷபம், ஹம்சம், நாகம், மற்றும் காலஞ்சரம் என்னும் ஐந்து மலைகளும் வடக்கிலுள்ள கேசர மலைகள். மேரு மலைக்கு அருகாமையில் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் இரண்டு இரண்டு மலைகள் உள்ளன. அவைகளின் நடுவில் ஒரு பெரிய நகரம் உள்ளது || 35

जठरोदेवकूटश्च पर्वतावुदगायतौ।

अष्टादशसहस्राणि योजनानि स्थितौ हितौ।

पृथुतुङ्गौद्विसहस्रं तथान्यौदक्षिणांश्रितौ।

पवनःपारिजातश्च कैलासकरवीरकौ।

पश्चिमेचोत्तरेचैव त्रिशृङ्गमकराविति।

मध्ये तव महाभाग ब्राह्मीमेरोश्चमूर्धनि।

चतुर्भिर्दशभिश्चैव सहस्रार्योजनैर्मिता।

तस्यां समं ततःपुर्या इन्द्रादीनां यथाक्रमम्।

इन्द्राग्नियमनैरृत्यो वरुणाऽनिलयक्षपाः।

ईशश्चाष्टौ समाख्याताः पुरीणामधिपा इमे।४०

ஜட²ரோதே³வகூடஸ்ச பர்வதாவுத³கா³யதௌ |
அஷ்டாத³ஶஸஹஸ்ராணி யோஜனானி ஸ்தி²தௌ ஹிதௌ |
ப்ருது²துங்கோ³த்³விஸஹஸ்ரம் ததா²ன்யௌத³க்ஷிணாம்ஶ்ரிதௌ |
பவனঃ பாரிஜாதஸ்ச கைலாஸகரவீரகௌ |
பஸ்சிமேசோத்தரேசைவ த்ரிஶ்ஶ்ருங்க³மகராவிதி |
மத்⁴யே தவ மஹாபா⁴க³ ப்³ராஹ்மீமேரோஸ்ச மூர்த்⁴னி |
சதுர்பி⁴ர்த³ஶபி⁴ஸ்சைவ ஸஹஸ்ரார்யோஜனைர்மிதா |
தஸ்யாம் ஸமம் ததঃ புர்யா இந்த்³ராதீ³னாம் யதா²க்ரமம் |

இந்த்³ராக்³னியமநைருத்யோ வருண(அ)நிலயக்ஷபா: |
ஈஶஸ்சாஷ்டௌ ஸமாக்²யாதா: புரீணாமதி⁴பா இமே | 40
ஜடரம் மற்றும் தேவகூடம் ஆகிய மலைகள் வடக்கே பதினெட்டு ஆயிரம் யோஜனை உயரத்தில் அமைந்துள்ளன. ப்ருது மற்றும் துங்கம் ஆகிய மலைகள் தெற்கே இரண்டாயிரம் யோஜனை உயரத்தில் அமைந்துள்ளன. பவனம், பாரிஜாதம், கைலாசம் மற்றும் கரவீரகம் ஆகிய மலைகள் முறையே மேற்கு மற்றும் வடக்கில் உள்ளன. மஹா பாக்யவானே! மேருமலையின் உச்சியில் பிரம்மாவின் நகரம் உள்ளது. அது நான்கு மற்றும் பத்து ஆயிரம் யோஜனை நீளமுடையது. அந்நகரத்தில் இந்திரன் முதலான தேவர்களின் நகரங்கள் வரிசையாக அமைந்துள்ளன. இந்திரன், அக்னி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, யட்சன் மற்றும் ஈசன் என்னும் எட்டு திக்பாலகர்களும் நகரங்களின் அதிபதிகளாக உள்ளனர் || 40

पुरी च पूर्वतो ज्ञेया नाम्नाचैवाऽमरावती।

तेजोवतीतथाग्नेयां याम्यां संयमिनीमता।

रक्षोवती राक्षसी तु श्रद्धावत्यतु वारुणे।

वायोर्गन्धवतीख्याता सौम्याख्याता महोदया।

यशोवती भवस्योक्ता केसराचलभूमिषु।

तामहैश्वर्यसंपन्ना विष्णुनाकलयावृताः।

भित्वाण्डमण्डलं गंगा भगवत्पादसम्भवा।

दिवःपतंति परितो ब्रह्मणस्सदनस्य हि।

सीताचऽलकनन्दा च चक्षुर्भद्राच वै क्रमात्।

पतंति नामभेदेन दिग्भेदेन चतुर्मुख। ४५

புரீ ச பூர்வதோ ஜ்ஞேயா நாம்னைசைவா(அ)மராவதீ |
தேஜோவதீ ததா²க்³னேயாம் யாம்யாம் ஸம்யமினீமதா |
ரக்ஷோவதீ ராக்ஷஸீ து ஶ்ரத்³தா⁴வத்யது வாருணே |
வாயோர்க³ந்த⁴வதீக்²யாதா ஸௌம்யா க்²யாதா மஹோத³யா |
யஶோவதீ ப⁴வஸ்யோக்தா கேஸராசலபூ⁴மிஷு |
தாமஹைஶ்வர்யஸம்பன்னா விஷ்ணுனகலயா வ்ருதா: |
பி⁴த்வாண்ட³மண்ட³லம் க³ங்கா³ ப⁴க³வத்பாத³ஸம்ப⁴வா |
தி³வ: பதந்தி பரிதோ ப்³ரஹ்மணஸ்ஸத³னஸ்ய ஹி |

ஸீதாச(அ)லகனந்தா3 ச சக்ஷுர்ப4த்3ராச வை க்ரமாத் |
பதந்தி நாமபே4தே3ன தி3க்3பே4தே3ன சதுர்முக2 | 45

கிழக்கே அமராவதி என்றும், தென்கிழக்கே தேஜோவதி என்றும், தெற்கே சம்யமினி என்றும், தென்மேற்கே ரக்ஷோவதி என்றும், மேற்கே சிரத்தாவதி என்றும், வடமேற்கே கந்தாவதி என்றும், வடக்கே மகோதயா என்றும், வடகிழக்கே யசோவதி என்றும் கேசர மலைகளில் நகரங்கள் அமைந்துள்ளன. இவை விஷ்ணுவின் அம்சத்தினால் நிறைந்து, பெரும் செல்வத்துடன் விளங்குகின்றன. பகவானின் திருவடிகளிலிருந்து தோன்றிய கங்கை, அண்டகோளத்தை பிளந்து பிரம்மாவின் இருப்பிடத்தைச் சுற்றி விழுகிறது. சீதா, அலக்நந்தா, சக்ஷு, பத்ரா ஆகிய நதிகள் முறையே வெவ்வேறு பெயர்களிலும் திசைகளிலும் விழுகின்றன || 45

सीतांतरिक्षगापूर्वं शैलान्निष्क्रम्य निम्नगा।

याति पूर्वेणवर्षेण भद्राश्वेन च संज्ञया।

प्रविष्टा सागरमुखं दक्षिणेन तथाऽध्वना।

भारतंवर्षमभ्येति शैलान् सप्तमुखी ततः।

द्वितीयाऽळकनंदाम्बो निधिंत्रैलोक्य पावनी।

चक्षुस्तु पश्चिमाच्छैलात् केतुमालं प्रयाति हि।

तेनैव वारिधिं याति निम्नगासरितां पतिम्।

आनीलनिषधायामौ माल्यवद्गन्धमादनौ।

अतीत्य वर्षमंबोधिमेति योषिद्यथापतिम्।

भद्रा ततोत्तरगिरी नुत्तरांश्च तथा कुरून्।५०

ஸீதாந்தரிக்ஷகா3 பூர்வம் ஶைலான்நிஷ்க்ரம்ய நிம்னகா3 |
யாதி பூர்வேண வர்ஷேண ப4த்3ராஶ்வேன ச ஸம்ஜ்ஞயா |
ப்ரவிஷ்டா ஸாக3ரமுகம் த3க்ஷிணேன ததா2(அ)த்4வனா |
பா4ரதம் வர்ஷமப்4யேதி ஶைலான் ஸப்தமுகீ2 தத: |
த்3விதீயா(அ)லகனந்தா3ம்போ3 நிதி4ம்த்ரைலோக்ய பாவநீ |
சக்ஷுஸ்து பஶ்சிமாச்சை2லாத் கேதுமாலாம் ப்ரயாதி ஹி |
தேனைவ வாரிதி4ம் யாதி நிம்னகா3ஸரிதாம் பதிம் |
ஆநீலநிஷதா4யாமௌ மால்யவத்3க3ந்த4மாத3னௌ |
அதீத்ய வர்ஷமம்போ3தி4மேதி யோஷித்3யதா2பதிம் |

ப⁴த்³ரா ததோத்தரகி³ரீ நுத்தராம்ஸ்ச ததா² குரூன் | 50

சீதா நதி மலையிலிருந்து இறங்கி கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து பத்ராஸ்வம் என்னும் வர்ஷத்தை அடைகிறது. பின்னர் தெற்கு நோக்கிச் சென்று கடலில் கலக்கிறது. பின்பு, ஏழு முகங்களைக் கொண்டு பாரத வர்ஷத்தை அடைகிறது. இரண்டாவது நதியான அலக்நந்தா நதி மூன்று உலகையும் தூய்மை செய்கிறது. சக்ஷு நதி மேற்கு திசையில் உள்ள மலையிலிருந்து கேதுமாலாவுக்குச் செல்கிறது. அங்கிருந்து நதிகளுக்கெல்லாம் தலைவனுக விளங்கும் கடலை அடைகிறது. நீல மலைக்கும், நிஷத மலைக்கும் இடையில் மாலியவானும், கந்தமாதன மலையும் உள்ளன. நதி கடலை அடைகிறது. அது மனைவியை அடையும் கணவன் போன்றது. பத்ரா நதி வடக்கிலுள்ள மலைகளைக் கடந்து உத்தர குரு வர்ஷத்தை அடைகிறது || 50

मध्ये तयोर्मेरुशैलः कर्णिका पंकजे यथा।

भारतं केतुमालां च भद्राश्वं कुरुनामाकम्।

पत्राणिलोकपद्मस्य मर्यादाशैलतो बहिः।

देवकूटश्च निषदो दक्षिणोत्तरमायतौ।

मर्यादा पर्वताज्ञेया कैलासो गन्धमादनः।

अशीतियोजनायामौ पूर्वापर महोदधौ।

निषदःपारियात्रश्च निषधावदि भूभृतौ ।

मेरोः पश्चिमभूभागे पूर्वोत्तरधरौस्मृतौ।

त्रिशंगो जारुधिश्चैव मुत्तरौ वर्षपर्वतौ।

पूर्वपश्चिमगावेता वर्णवान्तर्व्यवस्थितौ । ५५

மத்⁴யே தயோர்மேருஶைலः கர்ணிகா பங்கஜே யதா² |

பா⁴ரதம் கேதுமாலாம் ச ப⁴த்³ராஶ்வம் கு³ருநாமாகம் |

பத்ராணிலோகபத்³மஸ்ய மர்யாதா³ஶைலதோ ப³ஹிः |

தே³வகூடஶ்ச நிஷதோ³ த³க்ஷிணோத்தரமாயதௌ |

மர்யாதா³ பர்வதாஜ்ஞேயா கைலாஸோ க³ந்த⁴மாத³னः |

அஶீதியோஜனயாமௌ பூர்வாபர மஹோத³தௌ⁴ |

நிஷத³ः பாரியாத்ரஶ்ச நிஷதா⁴வதி³ பூ⁴ப்⁴ருதௌ |

மேரோः பஶ்சிமபூ⁴பா⁴கே³ பூர்வோத்தரத⁴ரௌ ஸ்ம்ருதௌ |

த்ரிஶங்கோ ஜாருதி⁴ஶ்சைவ முத்தரௌ வர்ஷபர்வதௌ |
பூர்வபஶ்சிமஹா³வேதா வர்ணவாந்தர்வ்யவஸ்தி²தௌ | 55

அத்தீவுகளின் நடுவில் தாமரை மொட்டுப்போல மேருமலை உள்ளது. பாரதம், கேதுமாலை, பத்ராஸ்வம், குரு என்பவை உலகத்தாமரையின் இதழ்கள் போன்றவை. அவை எல்லை மலைகளுக்கு வெளியே உள்ளன. தேவகூடம் மற்றும் நிஷதம் என்னும் மலைகள் தெற்கு வடக்காக அமைந்துள்ளன. கைலாசமும், கந்தமாதனமும் எல்லை மலைகள் என அறியப்படுகின்றன. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் எண்பது யோஜனை அகலம் கொண்ட கடல் உள்ளது. நிஷதம், பாரியாத்ரம் ஆகிய மலைகள் நிஷத மலையின் எல்லை வரை உள்ளன. மேருமலையின் மேற்கில் பூர்வம் மற்றும் உத்தரம் என்ற இரண்டு மலைகள் உள்ளன. த்ரிசங்கம் மற்றும் ஜாருதி என்ற மலைகள் வடக்கே வர்ஷ மலைகளாக உள்ளன. அவை கிழக்கு மேற்காக வர்ணவத்தில் அமைந்துள்ளன || 55

इत्येते पद्मज! प्रोक्ता मर्यादागिरयस्तव।

पर्वतानामवस्थान मानंत्यान्न प्रपंच्यते।

शैलानामन्तरद्रोण्य स्सेव्यंते सिद्धचारणैः।

अन्यैश्च पुण्यकृद्भिश्च दैत्यदानवकिन्नरैः।

भौमाःयेताः कृताः स्वर्गादुर्लभाः पापकर्मभिः।

ज्ञानमूर्तिर्हयग्रीवो भद्राश्वे वसतिस्स्वयम्।

वर्षेषु मूर्तियो विष्णोः मर्यादा पर्वतेषु च।

वसंति लोकरक्षायै नानारूपविशेषतः।

यानि किंपुरुषादीनि वर्षेष्वेतेषु संत्यज।

निरातंकाः प्रजाः शश्वन् न शोको न भयं तथा। ६०

இத்யேதே பத்³மஜ ! ப்ரோக்தா மர்யாதா³கி³ரயஸ்தவ |
பர்வதானாமவஸ்தா²ன மானந்த்யான்ன ப்ரபஞ்ச்யதே |
ஶைலானாமந்தரத்³ரோண்ய ஸேவ்யந்தே ஸித்³த⁴சாரணை: |
அன்யைஶ்ச புண்யக்ருத்³பி⁴ஶ்ச த³ைத்யதா³னவகி³ன்னரை: |
பௌ⁴மா: யேதா: க்ருதா: ஸ்வர்கா³து³ர்லபா⁴: பாபகர்மபி⁴: |
ஜ்ஞானமூர்திர்ஹயக்³ரீவோ ப⁴த்³ராஶ்வே வஸதி: ஸ்வயம் |
வர்ஷேஷு மூர்தியோ விஷ்ணோ: மர்யாதா³ பர்வதேஷு ச |
வஸந்தி லோகரக்ஷாயை நானாரூபவிஶேஷத: |

யானி கிம்புருஷா தீ³னி வர்ஷேஷ்வேதேஷு ஸன்த்யஜ |
நிராதங்காः ப்ரஜாः ஶஶ்வன் ந ஶோகோ ந ப⁴யம் ததா² | 60

தாமரையில் பிறந்தவனே! இப்பொழுது உனக்கு எல்லே மலேகளேப் பற்றி கூறினேன். மலேகளின் அமைப்பு முடிவில்லாததால் இன்னும் விளக்கமாக கூற முடியவில்லே. அம்மலேகளின் பள்ளத்தாக்குகளில் சித்தர்கள், சாரணர்கள், புண்ணியம் செய்தவர்கள், அரக்கர்கள், தானவர்கள், மற்றும் கின்னரர்கள் வசிக்கின்றனர். இம்மாதிரியான இடங்கள் பூலோகத்தில் உள்ளன. ஆனுல், இவை பாவிகள் செல்ல முடியாதபடி அமைந்துள்ளது. ஹயக்ரீவ வடிவில் ஞான சொரூபியான திருமால் பத்ராஸ்வம் என்ற இடத்தில் வசிக்கிருர். விஷ்ணுவின் வடிவங்கள் வர்ஷங்களிலும் எல்லே மலேகளிலும் உலகைக் காக்கும் பொருட்டு பல்வேறு வடிவங்களில் வசிக்கின்றன. கிம்புருஷ வர்ஷம் முதலியவற்றில் உள்ள மக்கள் கவலே மற்றும் பயம் இல்லாமல் வாழ்கின்றனர் || 60

न पिपासा बुभुक्षा च नोद्वेगो नायुषःक्षयः।

संति तेषां सहस्राणि वर्षाणि द्वौच विंशतिः।

आयुर् न तेषु देशेषु भौममंभो न वर्षति।

एतेषु न तु भेदोस्ति न कालो युगभेदवान्।

सदा कृतयुगःकालो वर्तते चतुरानन।

धर्मश्चतुष्पात्सकलो ध्यानमेवार्चनं हरेः

पर्वतास्सरितश्चापि संति तत्र पुराणि च।

ग्रामश्चसंति बहवः स्वधर्मनिरतास्सदा।

ब्राह्मणाभूमिपाश्चैव प्रजापालन तत्पराः।

स्वेस्वेकर्माण्यभिरता श्चातुर्वर्ण्य मवस्थितम्। ६५

ந பிபாஸா பு³பு⁴க்ஷா ச நோத்³வேகோ³ நாயுஷः க்ஷயः |
ஸந்தி தேஷாம் ஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி த்³வௌச விம்ஶதிः |
ஆயுர் ந தேஷு தே³ஶேஷு பௌ⁴மமம்போ⁴ ந வர்ஷதி |
ஏதேஷு ந து பே⁴தோ³ஸ்தி ந காலோ யுக³பே⁴த³வான் |
ஸதா³ க்ருதயுக³ः காலோ வர்ததே சதுரானன |
த⁴ர்மஶ்சதுஷ்பாத்ஸகலோ த்⁴யானமேவார்ச்சனம் ஹரேः |
பர்வதாஸ்ஸரிதஶ்சாபி ஸந்தி தத்ர புராணி ச |
க்³ரா³மஶ்ச ஸந்தி ப³ஹவः ஸ்வத⁴ர்மநிரதாஸ்ஸதா³ |

ப்³ராஹ்மணுபூ⁴மிபாஸ்சைவ ப்ரஜாபாலன தத்பரா: |
ஸ்வே ஸ்வே கர்மாண்யபி⁴ரதாஸ்சாதுர்வண்ர்யமவஸ்தி²தம் | 65
அங்குள்ள மக்களுக்கு தாகம், பசி, கவலை, மற்றும் ஆயுட்குறைவு ஆகியவை இல்லை. அவர்களின் ஆயுள் இருபத்தி இரண்டாயிரம் வருடங்கள் ஆகும். அங்கு பூமிக்குரிய மழை பெய்யாது. அங்கு எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. காலமும் யுக வேறுபாடு உடையதாக இல்லை. எப்போதும் கிருதயுகம் நிலவுகிறது. தர்மம் நான்கு கால்களுடன் முழுமையாக நிலைத்து இருக்கிறது. ஹரியை தியானிப்பதே வழிபாடு ஆகும். மலைகளும், நதிகளும், நகரங்களும் அங்கு உள்ளன. கிராமங்கள் பல உள்ளன. மக்கள் எப்போதும் தத்தம் தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கின்றனர். பிராமணர்களும், அரசர்களும் மக்களைக் காப்பதில் முனைந்திருக்கின்றனர். அவரவர் தங்கள் கர்மங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நான்கு வர்ணங்களும் அங்கு நிலைபெற்றுள்ளன || 65

***चातुराश्रम्यमप्येवं यथोक्तमवतिष्ठते।

आदाक्षिणात्यादंबोधे राशैलाच्च हिमालयात्।

देशोयं भारतंवर्षं भूरेषां कर्मिणां नृणाम्।

योजनानि सहस्राणि नव विस्तार उच्यते।

स्वर्गापवर्गफलदं कर्मकार्यं नृणामिह।

सह्योमहेंद्रोमलयश्शुक्तिमान् नृक्ष पर्वतः।

विंद्यश्च पारियात्रश्चस्तवैते कुलपर्वताः।

अतस्संप्राप्यते स्वर्गो मुक्तिमस्मात्प्रयांति च।

तिर्यक्त्वंनरकं चापि यांत्यतःपुरुषा विधे।

इहैव क्रियमाणस्य कर्मिणोनरकं फलम्। 70

*** சாதுராஶ்ரம்யமப்யேவம் யதோ²க்தமவதிஷ்ட²தே |
ஆத³க்ஷிணாத்யாத்³அம்போ³தே⁴ ராஶைலாச்ச ஹிமாலயாத் |
தே³ஶோ(அ)யம் பா⁴ரதம் வர்ஷம் பூ⁴ரேஷாம் கர்மிணாம் ந்ருணாம் |
யோஜனானி ஸஹஸ்ராணி நவ விஸ்தார உச்யதே |
ஸ்வர்கா³பவர்க³ப²லத³ம் கர்ம கார்யம் ந்ருணாம் இஹ |
ஸஹ்யோ மஹேந்த்³ரோ மலயஶ்ஶுக்திமான் ந்ருக்ஷ பர்வத: |
விந்த³ஶ்ச பாரியாத்ரஶ்ச தவைதே குலபர்வதா: |
அதஸ்ஸம்ப்ராப்யதே ஸ்வர்கோ³ முக்திமஸ்மாத் ப்ரயாந்தி ச |

திர்யக்த்வம் நரகம் சாபி யாந்த்யத: புருஷா விதே^{4} |
இஹைவ க்ரியமாணஸ்ய கர்மிஞ்ஜே நரகம் ப^{2}லம் | 70

சதுர்வித ஆசிரமங்களும் இங்குச் சொல்லப்பட்டவாறு ஒழுங்குடன் இருக்கின்றன. தெற்கே கடல் வரையிலும், வடக்கே இமயமலை வரையிலும் உள்ள தேசம் பாரத வர்ஷம் ஆகும். இது கர்மவினைகள் செய்யும் மனிதர்களின் பூமி. இது ஒன்பதாயிரம் யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது. இங்குள்ள மக்கள், சொர்க்கத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைய உதவும் கர்மவினைகளைச் செய்கின்றனர். சஹ்யம், மகேந்திரம், மலையம், சுக்ரிமான், நிருக்ஷம், விந்தியம், மற்றும் பாரியாத்ரம் ஆகியவை குலமலைகளாகும். இதன் மூலம் சொர்க்கம் அடையப்படுகிறது. இதிலிருந்தே முக்தியும் அடையப்படுகிறது. விதியே! இங்குள்ள மனிதர்கள், தங்கள் கர்ம வினைகளால் விலங்குகளாகவும், நரகத்திற்கும் செல்கின்றனர். இங்குச் செய்யும் கர்மங்களின் காரணமாகவே நரகம் அடைகின்றனர் || 70

वर्षेष्वन्येषुसर्वेषु केवलंभुज्यते फलम्।

इहैवचातुराश्रम्य चातुर्वर्ण्य व्यवस्थितिः।

कृतादियुगभेदानां चतुर्णामिह संभवः।

दानं यज्ञं तपो मर्त्याः परलोक पलार्थिनः।

इहकुर्वंति यज्ञेशं यजंते पुरुषोत्तमम्।

श्रेष्ठं तद्भारतंवर्षम् सर्ववर्षान् सु संमतम्।

फलार्थिनः कामयंते कर्मभूमिजनं बुधाः।

सहस्राणि तथैवास्मिन् दिव्यानि सदनानि च।

नद्यस्सहस्रशःपुण्या आस्तेच पुरुषः परः।

नद्यस्तु पर्वतोद्भूता लोकेसंति सहस्रशः। ७५

வர்ஷேஷ்வன்யேஷு ஸர்வேஷு கேவலம் பு^{4}ஜ்யதே ப^{2}லம் |
இஹைவ சாதுராஶ்ரம்ய சாதுர்வர்ண்ய வ்யவஸ்தி^{2}தி: |
க்ருதாதி^{3}யுக^{3}பே^{4}தா^{3}ஞம் சதுர்ணமிஹ ஸம்ப^{4}வ: |
தா^{3}னம் யஜ்ஞம் தபோ மர்த்யா: பரலோக ப^{2}லார்தி^{2}ன: |
இஹ குர்வதி யஜ்ஞேஶம் யஜந்தே புருஷோத்தமம் |
ஶ்ரேஷ்ட^{2}ம் தத்^{3}பா^{4}ரதம் வர்ஷம் ஸர்வவர்ஷான் ஸுஸம்மதம் |
ப^{2}லார்தி^{2}ன: காமயம்தே கர்மபூ^{4}மிஜனம் பு^{3}தா^{4}: |

ஸஹஸ்ராணி ததை2வாஸ்மின் தி3வ்யானி ஸத3னி ச |
நத்3யஸ்ஸஹஸ்ரஶ: புண்யா ஆஸ்தே ச புருஷ: பர: |
நத்3யஸ்து பர்வதோத்3பூ4தா லோகே ஸந்தி ஸஹஸ்ரஶ: | 75

மற்ற வர்ஷங்களில் எல்லாம் கர்மங்களின் பலன்களை மட்டுமே அனுபவிக்க முடியும். இங்கேதான் ஆசிரமங்களும், வர்ணங்களும் ஒழுங்குடன் உள்ளன. கிருத யுகம் முதலிய நான்கு யுகங்களின் வேறுபாடுகள் இங்கு மட்டுமே உண்டு. மறுமை பலனை விரும்பும் மனிதர்கள் இங்கு தானம், யாகம், தவம் ஆகியவற்றை செய்கின்றனர். யாகங்களின் அதிபதியான புருஷோத்தமனை இங்கு வழிபடுகின்றனர். எல்லா வர்ஷங்களிலும் சிறந்தது பாரத வர்ஷம். அறிஞர்கள் கர்ம பூமியில் பிறக்கவே விரும்புவர். இங்கு ஆயிரக்கணக்கான தெய்வீகமான வீடுகள் உள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான புண்ணிய நதிகள் உள்ளன. பரம்பொருளானவன் இங்கேயே எழுந்தருளி இருக்கிறான். மலையிலிருந்து உண்டாகும் நதிகள் பல ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன || 75

मुख्यास्तानु महाभाग नामतः प्रवदांयहम्।
गिरीयःपावनास्संति बृह्मन्नन्ये कुलाचलात्।
मैनाको मङ्गळप्रस्थ स्त्रिकूट ऋषभस्तथा।
ऋष्यमूको कोङ्कणश्च श्रीशैलो वारिधारकः ।
द्रोणऋक्षो देवगिरिः चित्रकुटोथ रैवतः।
गोवर्धनोऽहमेवात्र नीलोपि मम विग्रहः।
गोकामुखोथ ककुभो हरिकील इति स्मृतः।
कामांगो वेङ्कटाद्रिश्च मद्रूपः पापनाशनः।
शतद्रू चंद्रभागाद्या हिमवत्पादनिस्सृताः।
वेदस्स्मृतिमुखाश्चान्या पारियात्रा भवेन्मुने। ८०

முக்2யாஸ்தானு மஹாபா4க3 நாமத: ப்ரவதா3ம்யஹம் |
கி3ரீய: பாவநாஸ்ஸந்தி ப்3ரஹ்மன் அன்யே குலாசலாத் |
மைனகோ மங்க3ளப்ரஸ்த2 ஸ்த்ரிகூட ருஷப4ஸ்ததா2 |
ருஷ்யமூகோ கோங்கணஶ்ச ஸ்ரீஶைலோ வாரிதா4ரக: |
த்3ரோணருக்ஷோ தே3வகி3ரிஶ்சித்ரகூடோத2 ரைவத: |
கோ3வர்த4னோ(அ)ஹமேவாத்ர நீலோ(அ)பி மம விக்3ரஹ: |
கோ3காமுகோ2(அ)த2 ககுபோ4 ஹரிகீல இதி ஸ்ம்ருத: |
காமாங்கோ3 வேங்கடாட3ஶ்ச மத்3ரூப: பாபநாஶன: |
ஶதத்3ரூ சந்த்3ரபா4கா3த்3யா ஹிமவத்பாத3நிஸ்ஸ்ருதா: |

வேத³ஸ்ம்ருதிமுகா²ஶ்சான்யா பாரியாத்ரா ப⁴வேன்முனே | 80

மஹா பாக்யவானே! மற்ற குலமலைகளிலிருந்து புனிதமான மலைகளைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேள். மைநாகம், மங்களபிரஸ்தம், த்ரிகூடம், ரிஷபம், ரிஷ்யமுகம், கொங்கணம், ஸ்ரீசைலம், வாரிதாரகம், த்ரோணருக்ஷம், தேவகிரி, சித்ரகூடம், ரைவதம், கோவர்த்தனம் – அது நானே; நீலம், கோகமுகம், ககுபம், ஹரிகீலம், காமாங்கம், மற்றும் வெங்கடாத்ரி ஆகிய மலைகளும் என் வடிவங்களே. இவை பாவங்களைப் போக்க வல்லவை. சதருத்ரு, சந்திரபாகா முதலான நதிகள் இமயமலையிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன. வேத நதி, ஸ்மிருதி நதி முதலான நதிகள் பாரியாத்ர மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன || 80

नर्मदानु रसाद्याश्च नद्यो विंद्या विनिर्गताः।

तापी पयोष्णीनिर्विंद्या प्रमुखात्रृक्षसंभवाः।

गोदावरी भीमरथी कृष्णवेण्याधिकास्तथा।

सह्यापादोद्भवानद्याः स्मृताः पापभयापः।

कृतमालाताम्रपर्णी प्रमुखामलयोद्भवाः।

त्रिसामाशेषकुल्याद्या महेंद्र प्रभवास्स्मृताः।

ऋषीकुल्याकुमार्याद्या शुक्तिमुत्पादसंभवाः।

त्रिसामाऋषिकुल्याद्या स्संत्यन्याश्च सहस्रशः।

कळिन्दनगरंभूता काळिंदी लोकपावनी।

क्रीडार्थं मम देवेश नित्यं तत्र वसाम्यहम्। 85

நர்மதா³னு ரஸாத்³யாஶ்ச நத்³யோ விந்த்³யா விநிர்க³தா: |
தாபீ பயோஷ்ணீ நிர்வித்³யா ப்ரமுகா² ருக்ஷஸம்ப⁴வா: |
கோ³தா³வரீ பீ⁴மரதீ² க்ருஷ்ணவேண்யாதி⁴காஸ்ததா² |
ஸஹ்யாபாதோ³த்³ப⁴வநத்³யா: ஸ்ம்ருதா: பாபப⁴யாபஹ: |
க்ருதமாலா தாம்ரபர்ணீ ப்ரமுகா² மலயோத்³ப⁴வா: |
த்ரிஸாமாஶேஷகுல்யாத்³யா மஹேந்த்³ரப்ரப⁴வாஸ் ஸ்ம்ருதா: |
ருஷீகுல்யா குமார்யாத்³யா ஶுக்திமுத்³பாத³ஸம்ப⁴வா: |
த்ரிஸாமா ருஷிகுல்யாத்³யா ஸந்த்யன்யாஶ்ச ஸஹஸ்ரஶ: |
களிந்த³நக³ரம்பூ⁴தா காளிந்தீ³ லோகபாவனீ |

க்ரீடா³ர்த²ம் மம தே³வேஶ நித்யம் தத்ர வஸாம்யஹம் | 85

நர்மதை, ரசை முதலான நதிகள் விந்திய மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. தாபி, பயோஷ்னி, நிர்வித்யா முதலான நதிகள் ருக்ஷ மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. கோதாவரி, பீமரதி, கிருஷ்ணவேணி முதலான நதிகள் சஹ்ய மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. இவை பாவங்களையும் பயத்தையும் போக்க வல்லவை. கிருதமாலை, தாமிரபரணி முதலான நதிகள் மலைய மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. திரிசாமா, சேஷகுல்யா முதலான நதிகள் மகேந்திர மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. ரிஷிகுல்யா, குமாரி முதலான நதிகள் சுக்ரிமான் மலையிலிருந்து உண்டாகின்றன. திரிசாமா, ரிஷிகுல்யா முதலான ஆயிரக்கணக்கான நதிகள் உள்ளன. களிந்த மலையிலிருந்து காளிந்தி என்னும் நதி உண்டாகிறது. அது உலகை தூய்மை செய்கிறது. தேவேசனுன நான் எப்பொழுதும் அங்கே விளையாடுவதற்காக வசிக்கிறேன் || 85

तथैवसरयूः पुण्या यत्र कुत्रावगाहिता।

विशेषेण मम क्षेत्रेत्वयोध्यायां मनीषिभिः।

क्षेत्राणि भारतेवर्षे पुर्यश्च बहुशो विधे! ।

स्नानध्यानजपाभ्यासान् मत्प्राप्तिर् यत्र निश्चिता।

मध्नाति सर्वपापानिराति मे प्रेमवारिधिम्।

चकासि चक्रविस्तारे मत्प्राप्तिर्नाव वेदिका।

मथुरेति पुरीरम्या पुण्यारण्य विभूषिता।

गुप्तोहं निवसाम्यत्र श्वेतद्वीपाभिधे यथा।

कदापि कृतिनां प्रीत्यै द्वापरांते विशेषतः।

प्रग्गुप्तं भावयेब्रह्मन् कल्पेकल्पे तवाज्ञया। 90

ததை²வ ஸரயூ: புண்யா யத்ர குத்ராவகா³ஹிதா ।

விஶேஷேண மம க்ஷேத்ரே த்வயோத்⁴யாயாம் மநீஷிபி⁴: ।

க்ஷேத்ராணி பா⁴ரதே வர்ஷே புர்யஸ்ச ப³ஹுஶோ விதே⁴! ।

ஸ்னானத்⁴யானஜபாப்⁴யாஸான் மத்³ப்ராப்திர் யத்ர நிஸ்சிதா ।

மத்⁴னாதி ஸர்வபாபானிராதி மே ப்ரேமவாரிதி⁴ம் ।

சகாஸி சக்ரவிஸ்தாரே மத்3ப்ராப்திர் நாவ வேதி3கா ।

மது2ரேதி புரீரம்யா புண்யாரண்ய விபூ4ஷிதா ।

கு3ப்தோ(அ)ஹம் நிவஸாம்யத்ர ஶ்வேதத்3வீபாபி4தே4 யதா2 ।

கதா3பி க்ருதினாம் ப்ரீத்யை த்3வாபராந்தே விஶேஷத: ।

ப்ரக்3கு3ப்தம் பா4வயே ப்3ரஹ்மன் கல்பேகல்பே தவாஜ்ஞயா । 90

அவ்வாறே சரயூ நதி புண்ணியம் வாய்ந்தது. அதில் எங்கு மூழ்கினாலும் புண்ணியம் கிடைக்கும். குறிப்பாக ஞானிகளால் என் திருத்தலமாக கருதப்படும் அயோத்தியில் மூழ்கினால் இன்னும் சிறப்பு. பாரத வர்ஷத்தில் பல திருத்தலங்களும், நகரங்களும் உள்ளன. அங்கு நீராடுவதாலும், தியானிப்பதாலும், ஜபம் செய்வதாலும் என்னைக் காணலாம். என் மீதான அன்பை அள்ளி வழங்கும் இடமாகவும், எல்லா பாவங்களையும் போக்கும் இடமாகவும் உள்ளது. சக்கர வடிவில் பிரகாசிக்கும் என் திருத்தலங்களில் என்னை எளிதாக அடையலாம். மதுரா என்னும் நகரம் புனிதமான காடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. நான் அங்கு இரகசியமாக, ஸ்வேதத்வீபத்தில் இருப்பதைப் போல வசிக்கிறேன். பக்தர்களின் அன்பிற்காக, துவாபர யுகத்தின் முடிவில் நான் சிறப்பாக வெளிப்படுகிறேன். பிரம்மனே! ஒவ்வொரு யுகத்திலும் உனது கட்டளையின்படி நான் மறைமுகமாக இருக்கிறேன் ।। 90

तत्र बृन्दावनं नाम मत्केळि निलयम् मतम्।

वृंदाभिदानया भक्त्या मूर्तिमत्या निषेवितम्।

निगूडमनवद्यंमे नीळयाप्रियया सह।

निवसामि महाभाग परमानंदसंयुतः।

विमुक्तिनाम्नि जननी तयाक्रोडीकृतोस्म्यहम्।

सुषुम्नायां विहारो मे ब्रह्मन् जानीहि नित्यशः।

विनाज्ञानं विनाध्यानं विना इंद्रियनिग्रहम्।

विमुक्तिवसतां तत्र किं पुनस्त्यजतां तमम्।

बृह्मोवाच-

भगवन् कौतुकंमह्यं प्रतिभाति वचस्तव।

कथं बृन्दावनं नित्यं केळिभूतं तव प्रभो।९५

தத்ர ப்^{3}ருந்தா^{3}வனம் நாம மத்கேளி நிலயம் மதம் |
வ்ருந்தா^{3}பி^{4}தா^{3}னயா ப^{4}க்த்யா மூர்திமத்யா நிஷேவிதம் |
நிகு^{3}ட^{4}மனவத்^{3}யம் மே நீலயாப்ரியயா ஸஹ |
நிவஸாமி மஹாபா^{4}க^3 பரமானந்த^{3}ஸம்யுத: |
விமுக்திநும்னி ஜனனீ தயாக்ரோடீ^{3}க்ருதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் |
ஸுஷும்நயாம் விஹாரோ மே ப்^{3}ரஹ்மன் ஜானீஹி நித்யஶ: |
வின ஜ்ஞானம் வினத்^{4}யானம் வின இந்த்^{3}ரியநிக்^{3}ரஹம் |
விமுக்திவஸதாம் தத்ர கிம் புனஸ்த்யஜதாம் தமம் |
ப்^{3}ருஹ்மோவாச-
ப^{4}க^{3}வன் கௌதுகம் மஹ்யம் ப்ரதிபா^{4}தி வசஸ்தவ |
கத^{2}ம் ப்^{3}ருந்தா^{3}வனம் நித்யம் கேளிபூ^{4}தம் தவ ப்ரபோ^{4} | 95

அங்கு பிருந்தாவனம் என்னும் இடம், எனது விளையாட்டுத் தலமாகும். விருந்தா என்னும் பக்தி வடிவானவளால் அது போற்றப்படுகிறது. மஹா பாக்யவானே! நான் அங்கு குற்றமில்லாத நீலையுடன், பரமானந்தத்துடன் வசிக்கிறேன். நான் விமுக்தி என்னும் தாயால் அரவணைக்கப்படுகிறேன். பிரம்மனே! நான் எப்போதும் சுஷும்னையில் சஞ்சரிக்கிறேன் என்பதை அறிவாய். அந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஞானம் இல்லாமலும், தியானம் இல்லாமலும், புலன்களை அடக்காமலும், விமுக்தியில் இருப்பவர்களுக்கே மோட்சம் கிடைக்கும் என்றால், புலன்களைத் துறந்தவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டுமா என்ன? பிரம்மா கூறினார் - பகவானே! உன் வார்த்தைகள் எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கின்றன. பிருந்தாவனம் எப்பொழுதும் எப்படி உன் விளையாட்டு தலமாக இருக்கிறது? || 95

का बृन्दा का विमुक्तिस्तु परमानंदसंज्ञकः।

कोयं कमलपत्राक्ष का नीळाख्या च सुंदरी।

का सुषुम्णा त्वया प्रोक्ता मुक्तिर्निवसितां कथं।

श्री नारायण उवाच-

निर्गुणायास्तु लीलाया यद्यंतो न विद्यते।

आविर्भावस्तरोभावो ह्यास्तिकेनापि हेतुना।

गोलोक गोकुलोद्भूत श्वेतद्वीपादिकेळिवत्।

नित्यासूक्ष्मस्वरूपेण कल्पांते चापि वर्तते।

ये जीवाःक्पिया विष्णोः वीक्षितास्सुरसत्तम।

वसंति रसमार्गीया नित्यलीलाभिकाङ्क्षिणः।

तेषामाराधनार्थाय प्राप्य भोगातयास्थितः ।100

கா ப்³ருந்தா³ கா விமுக்திஸ்து பரமானந்த³ ஸம்ஜ்ஞகஃ |
கோ(அ)யம் கமல்பத்ராக்ஷ கா நீளா²க்²யா ச ஸுந்த³ரீ |
கா ஸுஷும்ஞ த்வயா ப்ரோக்தா முக்திர்நிவஸித்தாம் கத²ம் |
ஸ்ரீ நாராயண உவாச-
நிர்கு³ணயாஸ்து லீலாயா யத்³யந்தோ ந வித்³யதே |
ஆவிர்பா⁴வஸ்தரோபா⁴வோ ஹ்யாஸ்திகேனுபி ஹேதுஞ |
கோ³லோக கோ³குலோத்³பூ⁴த ஶ்வேதத்³வீபாதி³கேளிவத் |
நித்யாஸூக்ஷமஸ்வரூபேண கல்பாந்தே சாபி வர்ததே |
யே ஜீவாஃ க்ஷபியா விஷ்ணோஃ வீக்ஷிதாஸ்ஸுரஸத்தம |
வஸந்தி ரஸமார்கீ³யா நித்யலீலாபி⁴காங்க்ஷிணஃ |
தேஷாமாராத்⁴யார்தா²ய ப்ராப்ய போ⁴க³தயா ஸ்தி²தஃ | 100

விருந்தா என்ருல் யார்? விமுக்தி என்ருல் , பரமானந்தம் என்ருல் என்ன? தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவன் யார்? நீளை என்னும் அழகி யார்? நீ சொன்ன சுஷும்ஞ எது? மோட்சம் எப்படி அங்கு வசிக்கிறது? ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினுர் - நிர்குணமான எனது விளையாட்டுகளுக்கு முடிவு என்பதே இல்லை. ஆவிர்பாவமும், மறைவும் ஆஸ்திகமான காரணங்களுக்காகவே நிகழ்கிறது. கோலோகம், கோகுலம், மற்றும் ஸ்வேதத்வீபம் முதலான இடங்களில் நடக்கும் விளையாட்டுகள் போல, எப்போதும், மிக நுண்ணிய வடிவில் அது யுக முடிவு வரை நிலைத்திருக்கும். விஷ்ணுவால் பார்க்கப்பட்ட ஜீவர்கள், தேவர்களில் சிறந்தவர்களே, பரவசமான லீலைகளை விரும்பும் ரசமார்க்கத்தில் வசிப்பவர்கள் ஆவர். அவர்களை ஆராதிப்பதற்காகவே, நான் அங்கு போகத்துடன் நிலைத்திருக்கிறேன் || 100

भगवान् निजरूपेण कोटिमन्मथ मन्मथः।

रसमार्गेण यो देव मीक्षते परिशीलितुम्।

तेषां भूमावपि निजं स्थानमाविष्कृतं मया।

सुदर्शने महाचक्रे मायामय निवारके।

दुर्लभे साधनैरन्यैर्विना प्रेमामृतौषधम्।

स्थानेपि परमैकांत प्रेमनिर्भिन्न चेतसाम्।

निवासाय सदा यत्र किशोरो नित्ययौवनः।

सदा रासरसाविष्टो वेणुवाद्यधरो हरिः।

मयूरपिंछाभरणः कोटिकन्दर्पसुंदरः।

गीयमानो मुदायुक्तो नित्यमुक्तवधूजनैः । १०५

ப⁴க³வான் நிஜரூபேண கோடிமன்மத² மன்மத²: |
ரஸமார்கே³ண யோ தே³வ மீக்ஷதே பரிஶீலிதும் |
தேஷாம் பூ⁴மாவபி நிஜம் ஸ்தா²னமாவிஷ்க்ருதம் மயா |
ஸுத³ர்ஶனே மஹாசக்ரே மாயாமய நிவாரகே |
து³ர்லபே⁴ ஸாத⁴னைரன்யைர் வினா ப்ரேமாம்ருதௌஷத⁴ம் |
ஸ்தா²னேபி பரமைகாந்த ப்ரேமநிர்பி⁴ன்ன சேதஸாம் |
நிவாஸாய ஸதா³ யத்ர கிஶோரோ நித்யயௌவன: |
ஸதா³ ராஸரஸாவிஷ்டோ வேணுவாத்³யத⁴ரோ ஹரி: |
மயூரபிஞ்சா²ப⁴ரண: கோடிகந்த³ர்பஸுந்த³ர: |
கீ³யமானோ முதா³யுக்தோ நித்யமுக்தவது⁴ஜனை: | 105

பகவான், தன் சுயரூபத்தில் கோடி மன்மதர்களுக்கு மன்மதனாக இருக்கிறான். பரவச மார்க்கத்தின் மூலமாக தன்னை அறிய விரும்பும் தேவர்களுக்காக, நான் பூமியில் என்னுடைய இருப்பிடத்தை வெளிப்படுத்தினேன். அது மாயையை போக்கும் சுதர்சன சக்கரம். மற்ற சாதனங்களால் அடைய முடியாதது, அது அன்பு என்னும் அமிர்தம் மூலமாக மட்டுமே அடையக் கூடியது. அந்த இடம், தூய்மையான அன்பு கொண்டவர்களின் இருப்பிடமாகும். அங்கு என்றும் இளமையுடன், ராச லீலையில் மூழ்கி, புல்லாங்குழல் ஊதும் ஹரி எப்போதும் வசிக்கிறார். மயில் இறகுகளை ஆபரணமாக அணிந்து, கோடி மன்மதர்கள் ஒன்று சேர்ந்தால் எப்படி இருப்பாரோ, அப்படி அழகுடன், நித்திய முக்தர்களான பெண்களால் பாடப்படுகிறார். அவர் எப்போதும் ஆனந்தத்துடன் இருக்கிறார் || 105

सेवितांघ्रिसुधासारो नित्यानंदगुणांबुधिः।

सर्गादा परमज्योतिः स्वानंदैक निकेतनम्।

एकमेवाद्वितीयाख्यं स देवस्पदभोदितम्।

निजाधारं निजाभास मवाङ्मनस गोचरम्।

निस्तरङ्गांबुधिरिव निजानंदनिकेतनम्।

नांतरं न बहिस्तत्र नांबरं नावनीतलम्।

कारणं सर्वसत्वानां निदानं बीजमव्ययम्।

लीलेच्छादिसदायुक्तं दिव्यानंदगुणास्पदम्।

संकल्पमकरोत्तत्र कदापि परमंमहः।

एकेनत्रिगुणांमायां तस्मान्निर्गमनं बहिः।110

ஸேவிதாங்க்⁴ரிஸுதா⁴ஸாரோ நித்யானந்த³கு³ணம்பு³தி⁴: |
ஸர்கா³தா³ பரமஜ்யோதி: ஸ்வானந்த³கை நிகேதனம் |
ஏகமேவாத்³விதீயாக்²யம் ஸ தே³வஸ்பத³போ⁴தி³தம் |
நிஜாதா⁴ரம் நிஜாபா⁴ஸ மவாங்மனஸ கோ³சரம் |
நிஸ்தரங்கா³ம்பு³தி⁴ரிவ நிஜானந்த³னிகேதனம் |
நாந்தரம் ந ப³ஹிஸ்தத்ர நாம்ப³ரம் நாவநீதலம் |
காரணம் ஸர்வசத்வானும் நிதா³னம் பீ³ஜமவ்யயம் |
லீலேச்சாதி³ஸதா³யுக்தம் தி³வ்யானந்த³ கு³ணஸ்பத³ம் |
ஸங்கல்பமகரோத்தத்ர கதா³பி பரமம் மஹ: |
ஏகேன த்ரிகு³ணம் மாயாம் தஸ்மான்நிர்க³மனம் ப³ஹி: | 110

அவன் திருவடி அமிர்தம் போன்றது. அவன் நித்திய ஆனந்தத்தின் இருப்பிடம். அவன்தான் ஆதியிலிருந்து இருக்கும் பரஞ்சோதி. அவன் தன்னுனந்தத்தில் மட்டுமே திளைப்பவன். அவனே ஒருவன், ஒப்பற்றவன் என்று தேவர்களால் போற்றப்படுபவன். அவன்தான் தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டவன். அவன் வாக்கு மற்றும் மனதிற்கு எட்டாதவன். அலைகள் இல்லாத கடலைப் போல, ஆனந்தத்தின் உறைவிடமாக இருக்கிறுன். அங்கு உள்ளும் இல்லை, புறமும் இல்லை, வானமும் இல்லை, பூமியும் இல்லை. அவனே எல்லா உயிர்களுக்கும் காரணம், மற்றும் அழியாத விதை. அவன் லீலைகள் செய்வதில் விருப்பம் கொண்டவன். அவன் எப்போதும் தெய்வீகமான ஆனந்தத்துடன் இருக்கிறுன். ஒரு சமயம் அந்த பரஞ்சோதி, மனதில் ஒரு எண்ணம்

கொண்டது. அதுவே தன் சக்தியின் மூலமாக மூன்று குணங்கள் கொண்ட மாயையை வெளிப்படுத்துவது || 110

बद्धानां सुखभोगाय लीनानां प्रकृतौ पुरा।

द्वितीयेनविमुक्तानां नित्यानां नित्यलीलया।

गुणैकनिलयां नित्यं शक्तिं निर्गमयन् बहिः।

ज्ञानानंदमया साक्षादेकरूपा निरामया।

त्रिगुणप्रकृतेर्भिन्ना निर्गुणा प्रकृतिस्त्वियम्।

ब्रह्मैव सगुणासाक्षा दानंदरसदायिनी।

प्राकृतावरणाद्भिन्ने दिव्याकाशे परात्परे।

सृष्टिं वितनुतेस्वस्य दिव्याममल रूपिणीम्।

यस्यामानंदनिलयः साक्षादुपनिषत्तनुः।

रमते रमयासाकं नित्यमुक्तैरुपाश्रितः।115

ப³த்³தா⁴னும் ஸுக²போ⁴கா³ய லீனானும் ப்ரக்ருதௌ புரா |
த்³விதீயேன விமுக்தானும் நித்யானும் நித்யலீலயா |
கு³ணைகனிலயாம் நித்யம் ஶக்திம் நிர்க³மயன் ப³ஹி: |
ஜ்ஞானனந்த³மயா ஸாக்ஷா தே³கரூபா நிராமயா |
த்ரிகு³ணப்ரக்ருதேர்பி⁴ன்ன நிர்கு³ணா ப்ரக்ருதிஸ்த்வியம் |
ப்³ரஹ்மைவ ஸகு³ணாஸாக்ஷா தா³னந்த³ரஸதா³யினீ |
ப்ராக்ருதாவரணாத்³பி⁴ன்னே தி³வ்யாகாஶே பராத்பரே |
ஸ்ருஷ்டிம் விதனுதே ஸ்வஸ்ய தி³வ்யாமமல ரூபிணீம் |
யஸ்யாமானந்த³னிலய: ஸாக்ஷாது³பநிஷத்தனு: |
ரமதே ரமயாஸாகம் நித்யமுக்தைருபாஶ்ரித: | 115

அவன், கட்டுண்டவர்களின் இன்பத்திற்காகவும், பிரகிருதியில் லயித்தவர்களுக்காகவும், முக்திக்காக ஏங்கும் நித்தியர்களுக்காகவும், தன் சக்தியை வெளியே அனுப்புகிறான். அந்த சக்தி, ஞானமும் ஆனந்தமுமாக இருக்கிறது. அது தூய்மையான ஒரே வடிவம் கொண்டது. மூன்று குணங்கள் கொண்ட பிரகிருதியிலிருந்து வேறுபட்டது. அது நிர்குண பிரகிருதியாகும். சகுண வடிவில் உள்ள பிரம்மம் ஆனந்த ரசத்தை அளிக்க வல்லது. பிரகிருதியின் எல்லையைத் தாண்டி, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரமானந்தமான வானத்தில், தன்னுடைய தூய வடிவத்தை படைக்கிறது. அங்கு

அவன் ஆனந்தத்தின் உறைவிடமாக இருக்கிருன். உபநிஷத்தின் உருவமாக, லட்சுமியுடன், நித்திய முக்தர்களுடன் மகிழ்கிருன் || 115

नात्रकालगतिस्सक्षादिच्छेका परमात्मनः।

निर्माय द्विविधं सर्ग प्राकृताप्राकृतं हरिः।

पुनस्संकल्पयन् देव्या वीक्षितश्श्रीनिकेतनः।

श्रीदेव्युवाच-

अति दूरतरं दिव्यमवाङ्मनसगोचरम्।

दाम ते परमेशान नित्यानंदमनश्वरम्।

अविदित्वा सुखंचास्य प्राग्जीवस्य कथं रुचिः।

स्वामिन्नुत्पद्यतेजंतुर् नित्यलीलासुखांबुधौ।

त्वयि सर्वं रमेशान श्रूयते दृश्यते च यत्।

विलीनं जायते सर्वं वयांसीव दिनात्यये।

त्वदधीनमिदं सर्वं चिदचिच्छब्द संज्ञितम्। १२०

நாத்ரகாலக³திஸ்ஸக்ஷாதி³ச்சே²கா பரமாத்மன꞉ |
நிர்மாய த்³விவிதம் ஸர்க³ம் ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதம் ஹரி꞉ |
புனஸ்ஸங்கல்பயன் தே³வ்யா வீக்ஷிதஶ்ஶ்ரீனிகேதன꞉ |
ஶ்ரீதே³வ்யுவாச-
அதி தூ³ரதரம் தி³வ்யமவாங்மனஸகோ³சரம் |
தா³ம தே பரமேஶான நித்யானந்த³மனஶ்வரம் |
அவிதி³த்வா ஸுக²ம் சாஸ்ய ப்ராக்³ஜீவஸ்ய கத²ம் ருசி꞉ |
ஸ்வாமின்னுத்பத்³யதே ஜந்துர் நித்யலீலாஸுகா²ம்பு³தௌ⁴ |
த்வயி ஸர்வம் ரமேஶான ஶ்ரூயதே த்³ருஶ்யதே ச யத் |
விலீனம் ஜாயதே ஸர்வம் வயாம்ஸீவ தி³னாத்யயே |
த்வத³தீ⁴னமித³ம் ஸர்வம் சித³சிச்ச²ப்³த³ஸம்ஜ்ஞிதம் | 120

அங்கு காலத்தின் சுழற்சி இல்லை. அது பரமாத்மாவின் விருப்பத்தால் மட்டுமே நடக்கிறது. ஹரி பிரகிருதி மற்றும் அப்பிரகிருதி என்று இரண்டு விதமான படைப்புகளைப் படைத்தான். பின்னர், தேவியின் பார்வையால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாக, அவன் மீண்டும் ஒரு சங்கல்பம் கொண்டான்.

ஶ்ரீதேவி கூறினாள் –

பரமேஸ்வரா! உன் உலகம் தூரத்தில் உள்ளது. அது வார்த்தைகளாலும் மனதாலும் அறிய முடியாதது. அது நித்தியமானதும், அழியாததும், ஆனந்தமானதுமாகும். இந்த ஆனந்தத்தை அறியாமல், எப்படி ஜீவர்களுக்கு உன் விளையாட்டுக்களில் விருப்பம் உண்டாகும்? ஓ ரமேசா! உன்னிடத்தில், எல்லா ஒலிகளும், எல்லா காட்சிகளும், பறவைகள் சூரிய அஸ்தமனத்தில் லயிப்பது போல், உன்னிடத்திலேயே லயமாகின்றன. சித் மற்றும் அசித் என்று அழைக்கப்படும் அனைத்தும் உன்னுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது || 120

उद्बोदयसि सर्वाणि त्वमेव पुरुषोत्तम।

उन्मज्जन्मज्जदेवैत न्नैकरूपेण तिष्ठति।

त्वमेकरूपस्स्वायत्त आत्मभूतस्सनातनः।

यथा प्राकृतमेवेद मतीत्य तव विष्टरम्।

न मा भाति महाराज नात्रेदममलद्युते।

श्रीभगवानुवाच-

त्वमप्येतन्न जानासि नित्ये कमलसंभवे!

रहस्यं पश्य यल्लोके प्राकृतेपि प्रकाशितम्।

एवं प्रजल्पतस्तस्य कर्पूरक्षोद पाण्डुरा।

सुंदरीदक्षनयना दुदतिष्ठत्क्षणादिह।

वृंदशो रसिकान्नीत्वा विलीनान् प्राङ् निजानने। 125

உத்³போ⁴த³யஸி ஸர்வாணி த்வமேவ புருஷோத்தம |
உன்மஜ்ஜன்மஜ்ஜதே³வைதந் நைகரூபேண திஷ்ட²தி |
த்வமேகரூபஸ்ஸ்வாயத்த ஆத்மபூ⁴தஸ்ஸனாதன꞉ |
யதா² ப்ராக்ருதமேவேத³ மதீத்ய தவ விஷ்டரம் |
ந மா பா⁴தி மஹாராஜ நாத்ரேத³மமலத்³யுதே |
ஶ்ரீப⁴க³வானுவாச -
த்வமப்யேதந் ந ஜானாஸி நித்யே கமலஸம்ப⁴வே !
ரஹஸ்யம் பஶ்ய யல்லோகே ப்ராக்ருதே(அ)பி ப்ரகாஶிதம் |
ஏவம் ப்ரஜல்பதஸ்தஸ்ய கர்பூரக்ஷோத³ பாண்டு³ரா |
ஸுந்த³ரீத³க்ஷனயனா து³த³திஷ்ட²த்க்ஷணாதி³ஹ |
வ்ருந்த³ஶோ ரஸிகான்நீத்வா விலீனான் ப்ராங் நிஜானனே | 125

புருஷோத்தமனே! நீயே எல்லாவற்றையும் தூண்டுகிறுய். அனைத்தும் உன்னிடத்திலேயே தோன்றி மறைகின்றன. ஆனுல், நீ ஒரு உருவமாக, சுயமாக, நிலைத்திருக்கிறுய். பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டு, உன் நிலை உள்ளது. மஹாராஜா! தூய்மையானவனே! அது எனக்குப் புரியவில்லை.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினுர் –

தாமரையில் உதித்தவளே! நீ கூட இதை அறிய மாட்டாய். பிரகிருதியிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ரகசியத்தை பார். இவ்வாறு அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, கற்பூரப்பொடி போல் வெண்மையான, அழகான கண்களை உடைய ஒரு பெண், அங்கு தோன்றினுள். அவள் பல பக்தர்களை தன் முகத்திற்குள் லயிக்கச் செய்தாள் || 125

तामुवाचरहो देवो विहास्य जलजेक्षणः।

संविशस्व महाभागे प्राकृते मम वेश्मनि।

नीत्वा मदनुरागार्थं विलीनान् त्वयिसुंदरी।

त्वं तु वृंदाभिदा भक्तिं वृंदेशस्त्वमुपाश्रिता।

विनोदाय मम प्रीत्या वनरूपस्त्वमावह।

यथाऽत्र त्वं गवांलोके तिष्ठसि प्राणवल्लभे।

तथैव प्रतिभासेन स्वांशेन प्रविशास्वगाम्।

इयं तु विरजादेवी वैकुण्ठद्वार वाहिनी।

सूर्यमार्गेण निर्याता जंबूद्वीपं विशेषतः।

कलिंदगिरिमसाद्य कालिंदीनाम निम्नगा। 130

தாமுவாச ரஹோ தே³வோ விஹாஸ்ய ஜலஜேக்ஷணः |

ஸம்விஶஸ்வ மஹாபா⁴கே³ ப்ராக்ருதே மம வேஶ்மனி |

நீத்வா மத³னுராகா³ர்த²ம் விலீனுன் த்வயி ஸுந்த³ரீ |

த்வம் து வ்ருந்தா³பி⁴தா³ ப⁴க்திம் வ்ருந்தே³ஶஸ்த்வமுபாஶ்ரிதா |

விநோதா³ய மம ப்ரீத்யா வனரூபஸ்த்வமாவஹ |

யதா²(அ)த்ர த்வம் க³வாம் லோகே திஷ்ட²ஸி ப்ராணவல்லபே⁴ |

ததை²வ ப்ரதிபா⁴ஸேன ஸ்வாம்ஶேன ப்ரவிஶாஸ்வ கா³ம் |

இயம் து விரஜாதே³வீ வைகுண்ட²த்³வார வாஹினீ |

ஸூர்யமார்கே³ண நிர்யாதா ஜம்பூ³த்³வீபம் விஶேஷதः |

களிந்த³கி³ரிமஸாத்³ய காளிந்தீ³ நாம நிம்னகா³ | 130

தாமரைக்கண்ணன் புன்னகை புரிந்தவாறு அவளைப் பார்த்து, "மஹா பாக்யவதியே! பிரகிருதியான எனது இல்லத்தில் நீ வசிக்க வா. என்னிடத்தில் அன்பு கொண்டவர்களை நீ உன்னில் லயிக்கச் செய்வாய். நீ விருந்தா என்னும் பக்தியின் உருவம். நீயே விருந்தாவனத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கிறாய். நீ என் ஆனந்தத்திற்காகவும், விளையாட்டுக்காகவும் வனத்தின் வடிவத்தை தாங்கு. என் பிராணப்ரியே! நீ இங்கிருக்கும் பசுக்கள் உலகில் இருப்பதைப் போலவே, உன்னுடைய அம்சத்தோடு பூமியில் செல்வாயாக. விரஜா தேவி, வைகுண்டத்தின் வாசலைத் தாங்கி நிற்பவள். அவள் சூரியனின் வழியே வந்து ஜம்புத்வீபத்தில் இறங்குகிறாள். களிந்த மலையை அடைந்து, காளிந்தி என்ற பெயரில் நதியாகப் பாய்கிறாள் || 130

अभिषिंचतु ते वीधीमरविंदजलैर्मुदा।

सुषुम्नैव द्वयोर्मध्ये दैवे पैत्रे च वर्त्मनि।

विमुक्तवपुषां नेत्रे गोलोके मम वेश्मनि।

इडया सूर्यरूपिण्या देवलोकं न सम्शयः।

पितृलोकं पिङ्गळया कर्ममार्गेण याति हि।

योगेसन्यस्त देहानां देवयानेन गच्छताम्।

सुषुम्नायां प्रविष्टानां भक्तानां वैष्णवीगतिः।

यमुनेयं सुषुम्नैव संलग्ना मम मंदिरे।

श्रद्धयाने वनादस्या जनो मल्लोकमाप्नुयात्।

एष वै प्राकृतोरत्न राशिर्गोवर्धनाभिदः । १३५

அபி⁴ஷிஞ்சது தே வீதீ⁴மரவிந்த³ஜலைர்முதா³ |
ஸுஷும்நைவ த்³வயோர்மத்⁴யே தை³வே பைத்ரே ச வர்த்மனி |
விமுக்தவபுஷாம் நேத்ரே கோ³லோகே மம வேஶ்மனி |
இட³யா ஸூர்யரூபிண்யா தே³வலோகம் ந ஸம்ஶய: |
பித்ருலோகம் பிங்க³ளயா கர்மமார்கே³ண யாதி ஹி |
யோகே³ ஸன்யஸ்த தே³ஹானும் தே³வயானேன க³ச்ச²தாம் |
ஸுஷும்நுயாம் ப்ரவிஷ்டானும் ப⁴க்தானும் வைஷ்ணவீக³தி: |
யமுனேயம் ஸுஷும்நைவ ஸம்லக்³னு மம மந்தி³ரே |
ஶ்ரத்³த⁴யாநே வனுத³ஸ்யா ஜனே மல்லோகமாப்னுயாத் |
ஏஷ வை ப்ராக்ருதோ ரத்ன ராஶிர் கோ³வர்த⁴னுபி⁴த³: | 135

தாமரை மலரின் நீரை மகிழ்ச்சியுடன் உன் பாதையில் தெளிக்கட்டும். சுஷும்ன நாடி, தேவர்களின் மற்றும் பித்ருக்களின் வழிகளுக்கு நடுவில் உள்ளது. உடலைத் துறந்தவர்களின் கண்கள் கோலோகத்தில் எனது வீட்டைப் பார்க்கின்றன. சூரியனைப் போன்ற இடா நாடியின் மூலம் தேவலோகம் செல்லலாம். பிங்கள நாடியின் மூலம் கர்ம மார்க்கத்தின் வழியாக பித்ரு லோகம் செல்லலாம். யோகத்தில் உடலைத் துறந்தவர்கள் தேவயானத்தின் மூலம் செல்லலாம். சுஷும்னையில் பிரவேசிக்கும் பக்தர்களுக்கு விஷ்ணுவின் உலகம் கிடைக்கும். யமுனை என்பது எனது இல்லத்துடன் இணைந்திருக்கும் சுஷும்ன நாடி. இந்த வனத்தில் பக்தியுடன் இருப்பவர்கள் என் உலகத்தை அடைவார்கள். இதுவே பிரகிருதியான கோவர்த்தன மலை || 135

अंशेनमद्विलासार्थं या तु दैवत्वमाप्नुयात्।

नासाया मध्यभागोयं सुषुम्ना यत्र तिष्ठति।

अंशेन मद्विलासार्थं या तु दैवी सरिद्वरा।

यस्या विलोकानात्सद्य सास्वाधोऽभि जायाते।

रसिकानां विनोदार्थं शारदीचंद्रिका शुभा।

सदैकरूपाविशतु दिव्या किरणचामरैः।

मुक्तिं विना न मत्प्राप्ति सा तु भक्त्यैक संश्रया।

सा तु बूंदे त्वयानेया परानंदेन संयुता।

भक्तिस्त्वं वनरूपेण यशोदा मुक्तिरूपिणी।

नंदोऽयं परमानंदोह्याविर्भवतु भूतले। 140

அம்ஶேன மத்³விலாஸார்த²ம் யா து தை³வத்வமாப்னுயாத் |
நாஸாயா மத்⁴யபா⁴கோ³(அ)யம் ஸுஷும்ன யத்ர திஷ்ட²தி |
அம்ஶேன மத்³விலாஸார்த² யா து தை³வீ ஸரித்³வரா |
யஸ்யா விலோகனத்ஸத்³ய ஸாஸ்வாதோ⁴(அ)பி ஜாயதே |
ரஸிகானும் வினோதா³ர்த²ம் ஶாரதீ³ சந்த்³ரிகா ஶுபா⁴ |
ஸதை³கரூபாவிஶது தி³வ்யா கிரணசாமரைः |
முக்திம் வின ந மத்³ப்ராப்தி ஸா து ப⁴க்த்யைக ஸம்ஶ்ரயா |
ஸா து பூ³ந்தே³ த்வயானேயா பரமானந்தே³ன ஸம்யுதா |
ப⁴க்திஸ்த்வம் வனரூபேண யஶோதா³ முக்தி ரூபிணீ |
நந்தோ³(அ)யம் பரமானந்தோ³ ஹ்யாவிர்ப⁴வது பூ⁴தலே | 140

என் லீலைகளுக்காக, எது தெய்வீகத் தன்மையைப் பெறுகிறதோ, அதுதான் சுஷும்ன நாடி. இது மூக்கின் நடுவில் உள்ளது. என் ஆனந்தத்திற்காக, எது தெய்வீக நதியாக மாறுகிறதோ, அதைக் கண்டவுடன் அனைவரும் ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். ரசிக்கக்கூடியவர்களின் ஆனந்தத்திற்காக, வசந்த காலத்தின் நிலவு எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரி காட்சியளிக்கட்டும். தெய்வீகமான ஒளிக்கதிர்கள் எப்போதும் வீசட்டும். முக்தி இல்லாமல் என்னை அடைய முடியாது. அது பக்தி மூலமாக மட்டுமே கிடைக்கும். அந்த பக்திதான் நீ. நீ என்னுடன் சேர்ந்து பரமானந்தத்துடன் இரு. பக்தி நீ வனத்தின் வடிவில் இருக்கிறாய். யசோதா முக்தியின் உருவம். நந்தன் பரமானந்த வடிவமாக பூமியில் தோன்றட்டும் || 140

नाविर्भावस्थिरोभावो नित्या या वनसंपदः।

आविर्भावस्थिरोभावो दृश्यायास्तु युगे युगे।

रूपं नीलासमीपस्था सदानंदस्वरूपिणी।

स्वांशेन शक्तिभिस्साकं यातु बृन्दावने वने।

नीलया लालितोहं च करिष्येऽस्या विनिश्चितम्।

स्वतन्त्रोपि समर्थोपि सर्वज्ञोपि निरंतरम्।

नीलामेवा सु वर्तिष्ये लीलाभंगोन्यथा भवेत्।

लीलायामपराधं तु नाद्रियंते मनीषिणः।

नीलासंगं न त्यजामि न मां नीलालिमुंच्ति।

अहं नीलामयस्साक्षा न्नीलादेवी तु मन्मयी। 145

நாவிர்பா⁴வஸ்தி²ரோபா⁴வோ நித்யா யா வனஸம்பத³꞉ |
ஆவிர்பா⁴வஸ்தி²ரோபா⁴வோ த்³ருஶ்யாயாஸ்து யுகே³ யுகே³ |
ரூபம் நீலாஸமீபஸ்தா² ஸதா³னந்த³ஸ்வரூபிணீ |
ஸ்வாம்ஶேன ஶக்திபி⁴ஸ்ஸாகம் யாது ப்³ருந்தா³வனே வனே |
நீலயா லாலிதோ(அ)ஹம் ச கரிஷ்யே(அ)ஸ்யா விநிஶ்சிதம் |
ஸ்வதந்த்ரோ(அ)பி ஸமர்தோ²(அ)பி ஸர்வஜ்ஞோ(அ)பி நிரந்தரம் |
நீலாமேவா ஸு வர்திஷ்யே லீலாப⁴ங்கோ³(அ)ன்யதா² ப⁴வேத் |
லீலாயாமபராதம் து நாத்³ரியந்தே மநீஷிண꞉ |
நீலாஸங்க³ம் ந த்யஜாமி ந மாம் நீலாலிமுஞ்ச்சி²தி |
அஹம் நீலாமயஸ்ஸாக்ஷாந்நீலாதே³வீ து மன்மயீ | 145

வனத்தின் வளங்கள் நிலையானவை. அவை என்றும் மாறுதவை. ஆனுல், கண்ணுக்குத் தெரியும் வடிவம் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தோன்றி மறையும். நீலைக்கு அருகில் உள்ள ரூபம் ஆனந்தம் நிறைந்தது. அவள் தன்னுடைய அம்சத்தோடும், சக்திகளோடும் பிருந்தாவன வனத்திற்குச் செல்லட்டும். நான் நீலையால் தாலாட்டப்படுகிறேன். இது நிச்சயம் நடக்கும். நான் சுதந்திரமானவன், எல்லாவற்றையும் செய்ய வல்லவன், எல்லாம் அறிந்தவன். இருப்பினும், எப்போதும் நான் நீலையோடு இருப்பேன். இல்லையென்ருல் லீலைகள் தடைபடும். விளையாட்டுகளில் ஏற்படும் தவறுகளை அறிஞர்கள் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். நான் **நீளாதேவி**யைப் பிரியமாட்டேன். நீளையும் என்னை விடமாட்டாள். நான் நீலையால் ஆனவன். நீலா தேவி என்னுல் ஆனவள் || 145

यावंति मम रूपाणि नीलातावत्स्वरूपिणी।
नानाभिदानैरन्यत्र राधा बृन्दावने वने।
अपराधैश्च नीलायाः पूजनं मम जायते।
क्षत्रियाणीं यथा युद्धे सायकैर्मम पूजनम्।
नीळा लीलां न संधत्ते निरानंदस्तदाह्यहम्।
निर्मितेयं मयाशक्तिः लीलार्थ चैव केवलम् ।
करोमि नीलया सर्वं प्राकृताप्राकृता जगत्।
तिष्ठामि नीलयायुक्तो निरुद्धोपि सदाह्यहम्।
सूक्ष्मरूपेण मां नीला कदापि न विमुंचति।
स्थूलरूपेण मामेकमुपास्ते सर्व कर्मसु। 150

யாவந்தி மம ரூபாணி நீலா தாவத்ஸ்வரூபிணீ |
நானுபி⁴தா⁴னைரன்யத்ர ராதா⁴ ப்³ருந்தா³வனே வனே |
அபராதை⁴ஶ்ச நீலாயா: பூஜனம் மம ஜாயதே |
க்ஷத்ரியாணீம் யதா² யுத்³தே⁴ ஸாயகை³ர் மம பூஜனம் |
நீளா லீலாம் ந ஸந்த⁴த்தே நிரானந்த³ஸ்ததா³ஹ்யஹம் |
நிர்மிதேயம் மயாஶக்தி: லீலார்த²ம் சைவ கேவலம் |
கரோமி நீலயா ஸர்வம் ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதா ஜக³த் |
திஷ்டா²மி நீலயா யுக்தோ நிருத்³தோ⁴(அ)பி ஸதா³ஹ்யஹம் |
ஸூக்ஷ்மரூபேண மாம் நீலா கதா³பி ந விமுஞ்சதி |
ஸ்தூ²லரூபேண மாமேகமுபாஸ்தே ஸர்வ கர்மஸு | 150

எனக்கு எத்தனை வடிவங்கள் உள்ளனவோ அத்தனை வடிவங்களும் நீலைக்கு உண்டு. பிற இடங்களில் அவள் ராதா என்று பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுவாள். நீலையின் தவறுகளும் எனக்கு செய்யப்படும் பூஜையாகும். ஒரு க்ஷத்ரியன் போரில் அம்புகளை எய்து என்னை பூஜிப்பது போல. நீலை லீலைகளில் ஈடுபடாவிட்டால் நான் ஆனந்தம் இல்லாமல் இருப்பேன். இந்த சக்தி என்னுல் லீலைக்காக மட்டுமே படைக்கப்பட்டது. நான்

நீலையுடன் பிரகிருதி மற்றும் அப்பிரகிருதி ஆகிய எல்லாவற்றையும் படைக்கிறேன். நான் எப்போதும் நீலையுடன் இணைந்து இருந்தாலும், நான் ஒரு கட்டுப்பட்டவன் போல இருக்கிறேன். நீலை என்னை மிக நுண்ணிய ரூபத்தில் ஒருபோதும் விடுவதில்லை. அவள் பருவுடலில் எல்லா செயல்களிலும் என்னை வழிபடுகிறாள் || 150

योहंसा ममनीला तु या नीलासोस्म्यहं पुनः।

अंतरं नैव पश्यामि यथा वै शेष शेषिणोः।

नित्यश्च शक्तयोस्यस्य ललिताद्यास्सुमङ्गलाः।

अष्टा नित्यविहारस्य रसज्ञाः कौतुकोज्वलाः।

आविर्भवंतु नीलायां सूक्ष्मरूपेण संस्थिताः।

आसामपि पराह्यष्टौ प्रत्येकैकं व्यवस्थिताः।

चतुष्षष्टिर्मुदायुक्ताः आविर्भाव विचक्षणाः।

नृत्यज्ञानकलाभिज्ञा वाद्याऽभिनय निम्नगाः।

यौवनारंब लिप्तांग्या श्रीमत्यश्श्री परिग्रहः।

तवाज्ञामनुवर्तिन्यो नीलेसंतु सहस्रशः।155

யோ ஹம்ஸா மம நீலா து யா நீலாஸோ(அ)ஸ்ம்யஹம் புன: |
அந்தரம் நைவ பஶ்யாமி யதா² வை ஶேஷ ஶேஷிணோ: |
நித்யஶ்ச ஶக்தயோ(அ)ஸ்யஸ்ய லலிதாத்³யாஸ் ஸுமங்க³ளா: |
அஷ்டா நித்யவிஹாரஸ்ய ரஸஜ்ஞா: கௌதுகோஜ்ஜ்வலா: |
ஆவிர்ப⁴வந்து நீலாயாம் ஸூக்ஷ்மரூபேண ஸம்ஸ்தி²தா: |
ஆஸாமபி பரா ஹ்யஷ்டௌ ப்ரத்யேகைகம் வ்யவஸ்தி²தா: |
சதுஷ்ஷஷ்டிர்முதா³யுக்தா ஆவிர்பா⁴வ விசக்ஷணா: |
ந்ருத்யஜ்ஞானகலாபி⁴ஜ்ஞா வாத்³யா(அ)பி⁴னய நிம்னகா³: |
யௌவனாரம்ப⁴ லிப்தாங்க்³யா ஶ்ரீமத்யஶ்ஶ்ரீ பரிக்³ரஹ: |
தவாஜ்ஞாமனுவர்தின்யோ நீலேஸந்து ஸஹஸ்ரஶ: | 155

நான் ஹம்சம் என்றால், நீலை அன்னப் பறவை ஆவாள். நான் நீலை என்றால், நீலை நானாகிறேன். சேஷனுக்கும் சேஷியாகும் உள்ள உறவு போல, எங்களுக்கிடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. லலிதா முதலிய நித்திய சக்திகள் மங்களகரமானவர்கள். அவர்கள் எப்போதும் லீலைகளில் ஈடுபடக்கூடிய ரசனை உடையவர்கள். நீலையில், அவர்கள் சூக்ஷம ரூபத்தில் தோன்றட்டும். அவர்களுக்கும் மேலாக, ஒவ்வொருவருக்கும்

எட்டு எட்டு சக்திகள் இருக்கின்றன. அறுபத்தி நான்கு பேர் மகிழ்ச்சியுடன், லீலைகளில் வல்லவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் நடனம், ஞானம், கலை, வாத்தியம் மற்றும் நடிப்பு ஆகியவற்றில் சிறந்தவர்கள். அவர்கள் எப்போதும் இளமையுடன், அழகாக, லட்சுமியின் அம்சமாக உள்ளனர். உன் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு நீலையுடன் ஆயிரக்கணக்கானோர் இருக்கட்டும் || 155

मयासह विनोदार्थं येषामस्ति मनोरथः।

तेषामिहसमावासो नित्यं बृन्दावनेस्तु च।

द्विपरार्धाऽवसानोयं कालस्वावयवै रिह।

नैवशक्तोऽभि भवितुं नित्यलीलारसोत्सवम्।

यथा वैकुण्ठभक्तानां श्वेतद्वीपनिवासिनाम्।

वयोवस्थाकृता भेदो नैव द्वेषादि वैभवम्।

जरामरण दौर्गंद्य स्वेद वीर्यादि संक्षयाः।

तथाऽत्र द्विपरार्धात मेकरूपत्वमेव हि।

दृश्यादृश्य विभेदेन लीला मे द्विविधात्वियम्।

अदृश्यत्वेकरूपेण सुदर्शन समाश्रिता। 160

மயாஸஹ விநோதா³ர்த²ம் யேஷாமஸ்தி மநோரத²꞉ |
தேஷாம் இஹ ஸமாவாஸோ நித்யம் ப்³ருந்தா³வனே(அ)ஸ்து ச |
த்³விபரார்தா⁴(அ)வஸாநோ(அ)யம் காலஸ்வாவயவை ரிஹ |
நைவஶக்தோ(அ)பி ப⁴விதும் நித்யலீலாரஸோத்ஸவம் |
யதா² வைகுண்ட²ப⁴க்தாநும் ஶ்வேதத்³வீபநிவாஸிநாம் |
வயோ(அ)வஸ்தா² க்ருதா பே⁴தோ³ நைவ த்³வேஷாதி³ வைப⁴வம் |
ஜராமரண தௌ³ர்க³த்⁴ய ஸ்வேத³ வீர்யாதி³ ஸங்க்ஷயா꞉ |
ததா²(அ)த்ர த்³விபரார்தா⁴த் மேகரூபத்வமேவ ஹி |
த்³ருஶ்யாத்³ருஶ்ய விபே⁴தே³ன லீலா மே த்³விவிதா⁴த்வியம் |
அத்³ருஶ்யாத்வேகரூபேண ஸுத³ர்ஶன ஸமாஶ்ரிதா | 160

என்னுடன் விளையாட விரும்பும் அனைவரும், பிருந்தாவனத்தில் எப்போதும் வசிக்கட்டும். இரண்டு பரார்த்தம் வரையிலான காலம், இங்கு என் லீலைகளுக்கு போதுமானதாக இல்லை. வைகுண்டத்தில் உள்ள பக்தர்களைப் போல, ஸ்வேதத்வீபத்தில்

வசிப்பவர்களைப் போல, இங்கு வயது மற்றும் வேறுபாடுகள் இல்லை. முதுமை, மரணம், நாற்றம், வியர்வை மற்றும் பலவீனம் இங்கு இல்லை. இரண்டு பரார்த்தம் வரை அனைவரும் ஒரே வடிவத்தில் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய லீலைகள் கண்ணுக்கு தெரிவது, மற்றும் கண்ணுக்கு தெரியாதது என்று இரண்டு வகைப்படும். கண்ணுக்கு தெரியாத லீலைகள் சுதர்சன சக்கரத்தை சார்ந்து ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் || 160

दृश्या तु त्रिविधासैव रसिकानां तु साधनम्।

साद्याऽदृश्या समाख्याता रसिकानां न संशयः।

जगद्धिताय लोकेस्मिन् यथादृश्य तयास्थितम्।

नंदगोप स्वरूपेण परानंदो नरावितिः।

जातामुक्तिस्समायाता यशोदा रूपधारिणी।

अंशेन च गवांबृन्दं समायातां मदांतिके।

गोवर्धनादिभिश्शैल स्समुन्मग्नश्च तत्क्षणात्।

अदृश्यत घनश्यामा सुषुम्नाऽमृतवाहिनी।

कालिन्दी सूर्यतनया मम मार्गविरोधिनी। १६५

த்³ருஶ்யா து த்ரிவிதா⁴ஸைவ ரஸிகானும் து ஸாத⁴னம் |
ஸாத்³யா(அ)த்³ருஶ்யா ஸமாக்²யாதா ரஸிகானும் ந ஸம்ஶய꞉ |
ஜக³த்³தி⁴தாய லோகே(அ)ஸ்மின் யதா²த்³ருஶ்ய தயா ஸ்தி²தம் |
நந்த³கோ³ப ஸ்வரூபேண பரானந்தோ³ நராவதி꞉ |
ஜாதா முக்திஸ்ஸமாயாதா யஶோதா³ ரூபதா⁴ரிணீ |
அம்ஶேன ச க³வாம் ப்³ருந்த³ம் ஸமாயாதாம் மதா³ந்திகே |
கோ³வர்த⁴னதி³பி⁴ஶ்ஶைல ஸ்ஸமுன்மக்³னஶ்ச தத்க்ஷணத் |
அத்³ருஶ்யத க⁴னஶ்யாமா ஸுஷும்ன(அ)ம்ருதவாஹினீ |
காளிந்தீ³ ஸூர்யதனயா மம மார்க³விரோதி⁴னீ | 165

கண்ணுக்குத் தெரியும் லீலைகள், ரசிக்கக்கூடியவர்களுக்கு மூன்று விதமாக இருக்கிறது. கண்ணுக்குத் தெரிவதும் தெரியாததும் ரசிக்க கூடியவர்களுக்கு உள்ளது. உலக நன்மைக்காக, நான் கண்ணுக்குத் தெரியும் வடிவில் இருக்கிறேன். பரமானந்தனை நான் நந்தகோபனாக இருக்கிறேன். மோட்சம் யசோதாவாக உருவெடுத்து வந்தாள். பசுக்கூட்டம் எனது அருகில் வந்தது. கோவர்த்தனம் முதலிய மலைகள் உடனே

வெளிப்பட்டன. நான் கருமேக நிறத்தில் சுஷும்னுவாக அமுதத்தை பொழியும் நதியாகத் தோன்றினேன். சூரியனின் மகளான காளிந்தி என் வழிக்கு எதிரியாக இருந்தாள் || 165

भ्रमद्भ्रमरझंकार मंदारतरु मारुतम्।

श्रीमद्बृन्दावनं नाम कालिन्दीकुल केतनम्।

दृश्यं भविष्यति क्षिप्रं महापुण्यवतां नृणाम्।

पंचयोजनविस्तीर्णां रसधामैव केवलम्।

नीले त्वं च विलासार्थं गोपकन्यत्वमाप्नु हि।

सखीभिःकोमलांगाभिः दृश्य लीला महोत्सवे।

अदृश्येयमपि श्यामे नास्तिकानां कलौयुगे।

कामक्रोदाभिभूतानां नानादेवैक सेविनाम्।

परद्रोह परोद्वेग पराणां विषयात्मनाम्।

अभाग्यानामधन्याना मसतामधिकारिणाम्। 170

ப்⁴ரமத்³ப⁴மரஜ²ங்கார மந்தா³ர தரு மாருதம் |
ஶ்ரீமத்³வ்ருந்தா³வனம் நாம காளிந்தீ³குல கேதனம் |
த்³ருஶ்யம் ப⁴விஷ்யதி க்ஷிப்ரம் மஹாபுண்யவதாம் ந்ருணாம் |
பஞ்சயோஜனவிஸ்தீர்ணாம் ரஸதா⁴மைவ கேவலம் |
நீலே த்வம் ச விலாஸார்த²ம் கோ³பககன்யத்வமாப்னு ஹி |
ஸகீ²பி⁴: கோமலாங்கீ³பி⁴: த்³ருஶ்ய லீலா மஹோத்ஸவே |
அத்³ருஶ்யேயமபி ஶ்யாமே நாஸ்திகானாம் கலௌயுகே³ |
காமக்ரோதா⁴பி⁴பூ⁴தானாம் நானாதே³வைக ஸேவினாம் |
பரது³ரோஹ பரோத்³வேக³ பராணாம் விஷயாத³மனாம் |
அபா⁴க்³யானமத⁴ன்யானாம் அஸதாமதி⁴காரிணாம் | 170

வண்டுகளின் ரீங்காரம் கொண்டதும், மந்தார மலர்களின் சுகந்தத்துடன் கூடிய காற்றைக் கொண்டதுமான பிருந்தாவனம், காளிந்தி நதிக்கரையில் உள்ளது. அது விரைவில் பெரும் புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு கண்ணுக்குத் தெரியும். அது ஐந்து யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது. அது ரசத்தின் இருப்பிடம். நீயும் நீலையுமாக, கோபியர் போல தோன்றி, மெல்லிய உடலுடைய தோழிகளுடன் என் லீலைகளைக் காணுங்கள். கருணை மிகுந்த நீலையே! இந்த இடம் கலி யுகத்தில் நாத்திகர்களுக்கும், காமம் மற்றும் கோபம் கொண்டவர்களுக்கும், பல தேவர்களை வழிபடுபவர்களுக்கும்,

அடுத்தவர்களுக்கு தீங்கு செய்பவர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும், பொய் பேசுபவர்களுக்கும் தெரியாது || 170

गोपायतिजनान्यस्मात् प्रपन्नानेव दोषतः।

अतो गोपीतिविख्याता नीलाख्या परदेवता।

त्वयाचाराधितो यस्मा दहं कुंजमहोत्सवे।

राधेति नाम विख्याता रासलीला विधायिका।

विनाश्रीमन्त्रराजेन श्रीचिंतामणि संज्ञिका।

विनाद्वयानुसंधान मनन्यशरणं विना।

विनाचार्यप्रसादेन विना वन निषेवया।

श्रीनारायण संभोग लीलानैवावलोक्यते।

दृश्या लीला द्वितीया तु मथुरायां भविष्यति।

जन्मना मम देवेशि यत्र कंसो निपातितः। 175

கோ³பாயதிஜனான்யஸ்மாத் ப்ரபன்னானேவ தோ³ஷத: |
அதோ கோ³பீதிவிக்²யாதா நீளா²க்²யா பரதே³வதா |
த்வயாசாராதி⁴தோ யஸ்மா த³ஹம் குஞ்ஜமஹோத்ஸவே |
ராதே⁴தி நாம விக்²யாதா ராஸலீலா விதா⁴யிகா |
வினா ஸ்ரீமந்த்ரராஜேன ஸ்ரீசிந்தாமணி ஸம்ஜ்ஞிகா |
வினா த்³வயானுஸந்தா⁴ன மனன்யஶரணம் வினா |
வினாசார்யப்ரஸாதே³ன வினா வன நிஷேவயா |
ஸ்ரீநாராயண ஸம்போ⁴க³ லீலானைவாவலோக்யதே |
த்³ருஶ்யா லீலா த்³விதீயா து மது²ராயாம் ப⁴விஷ்யதி |
ஜன்மனா மம தே³வேஶி யத்ர கம்ஸோ நிபாதித: | 175

அவன் தன்னைச் சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதால், நீலை கோபி என்று அழைக்கப்படுகிறாள். நீ குஞ்சத்தில் என்னை ஆராதித்ததால், நீ ராதை என்று அழைக்கப்படுவாய். ராசலீலைக்கு நீ அதிபதி ஆவாய். ஸ்ரீமந்நாராயண மந்திரம், சிந்தாமணி மந்திரம், குருவின் அருள், மற்றும் வனத்தில் வாழ்வது இல்லாமல், ஸ்ரீ நாராயணனுடைய விளையாட்டைப் பார்க்க முடியாது. இரண்டாவது லீலை மதுராவில் நடக்கும். அங்கு நான் பிறந்து கம்சன் கொல்லப்படுவான் || 175

(जन्मना तु मम द्वेषी यत्र कंसो निपातितः।?१७५)

जातोहं निगमात्सक्षाद् वासुदेवाभिदात् प्रिये।

देवक्यां बृह्मविद्यायाम् बलेन बलिना सह।

मल्लोक प्राप्तुकामानां प्रपन्नानां नृणामिह।

मन्नाति सर्वपापानि मथुरेति निगद्यते।

त्रितीया दृश्यरूपा तु द्वारकायां प्रकाशिता।

श्रीभूमिभ्यां सहिता यत्र निवसामि वरानने।

अहं तु कृष्णरूपेण रुक्मिणी त्वं भविष्यसि।

भूदेवी सत्यभामोयं नीलेंदीवरलोचना।

आवाभ्यां रचितंकर्म ध्यात्वा दृष्ट्वा मनीषिणः।

यास्यंति मद्गतिं धीरा माविषाद पराभव। 180

(ஜன்மனு து மம த்³வேஷீ யத்ர கம்ஸோ நிபாதித꞉ | 175)
ஜாதோ(அ)ஹம் நிக³மாத்ஸாக்ஷாத்³ வாஸுதே³வாபி⁴தா³த் ப்ரியே |
தே³வக்யாம் ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம் ப³லேன பலினு ஸஹ |
மல்லோக ப்ராப்துகாமானும் ப்ரபன்னுனும் ந்ருணுமிஹ |
மன்னுதி ஸர்வபாபானி மது²ரேதி நிக³த்³யதே |
த்ருதீயா த்³ருஶ்யரூபா து த்³வாரகாயாம் ப்ரகாஶிதா |
ஸ்ரீபூ⁴மிப்⁴யாம் ஸஹிதா யத்ர நிவஸாமி வரானனே |
அஹம் து க்ருஷ்ணரூபேண ருக்மிணீ த்வம் ப⁴விஷ்யஸி |
பூ⁴தே³வீ ஸத்யபா⁴மோ(அ)யம் நீலேந்தீ³வரலோசனு |
ஆவாப்⁴யாம் ரசிதம் கர்ம த்⁴யாத்வா த்³ருஷ்ட்வா மநீஷிண꞉ |
யாஸ்யந்தி மத்³க³திம் தீ⁴ரா மாவிஷாத³ பராப⁴வ | 180

(நான் பிறந்து என் எதிரியான கம்சன் கொல்லப்படுவான்.) பிரியமானவளே! நான் வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட வாசுதேவனுக, தேவகிக்கு பிரம்மவித்தையாக பலத்துடன் பிறந்தேன். என்னை அடைய விரும்பிச் சரணடைந்தவர்கள், மதுராவில் என்னுல் எல்லா பாவங்களையும் போக்கிக் கொள்ள முடியும். மூன்றுவது லீலை துவாரகையில் நடக்கும். அங்கு ஸ்ரீதேவியும், பூதேவியும் என்னுடன் இருப்பார்கள். அழகானவளே! நான் கிருஷ்ணனுக இருப்பேன். நீ ருக்மிணியாக இருப்பாய். பூதேவி சத்யபாமா ஆக இருப்பாள். நீலையானவள் நீல மலர் போன்ற கண்களோடு இருப்பாள். நாம் செய்யும்

செயல்களை தியானித்து தரிசனம் செய்த ஞானிகள், என்னிடமே வந்து சேர்வார்கள். தைரியமாக இரு, வருத்தப்படாதே. இது ஒருபோதும் தோல்வியில் முடியாது || 180

इति श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे
लोकाख्याने श्रीवृन्दावन चरितं नाम चतुर्थोऽध्यायः।"

இத்துடன் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையின் லோக விளக்கத்தில் பிருந்தாவனத்தின் வரலாறு கூறும் நான்காவது அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

<<<<____>>>>

अथ पंचमोध्यायः
बृन्दावनचरिते युगळाराधनम्

ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

இரண்டாம் பாகம் அத்தியாயம் ஐந்து

பிருந்தாவன லீலையில் யுகள ஆராதனை

அத² பஞ்சமோ(அ)த்⁴யாயः |
ப்³ருந்தா³வனசரிதே யு³க³ளாராத்⁴னம் ||
அத்தியாயம் ஐந்து : பிருந்தாவன லீலையில் யுகள ஆராதனை

श्रीरुवाच-

रसिकानां सदोपास्यो नीलया सहितोभवन्।

कथं ध्येयाविशालाक्षी श्रीमद्बृन्दावने वद।

मन्त्रंचिंतामणिंब्रूहि द्वयं च शरणागतिम्।

किं स्तोत्रं किं च पीठस्थे किमावरणकल्पनम्।

श्री भगवानुवाच-

शृणुसुंदरि वक्ष्यामि नीळया सहितस्य मे।

पूजनंमन्त्रराजं च द्वयं च शरणागतिम्।

रहस्यानां रहस्यं च गुह्यानांगुह्यमुत्तमम्।

मन्त्रश्चिंतामणिर्नाम सान्निध्यं मे प्रयच्छति। 5

ஶ்ரீருவாச-

ரஸிகாநாம் ஸதோ³பாஸ்யோ நீலயா ஸஹிதோ(அ)ப⁴வந் ।

கத²ம் த்⁴யேயாவிஶாலாக்ஷீ ஶ்ரீமத்³வ்ருந்தா³வனே வத³ ।

மந்த்ரம்சிந்தாமணிம்ப்³ரூஹி த்³வயம் ச ஶரணாக³திம் ।

கிம் ஸ்தோத்ரம் கிம் ச பீட²ஸ்தே² கிமாவரணகல்பனம் ।

ஶ்ரீ ப⁴க³வானுவாச-

ஶ்ருணுஸுந்த³ரி வக்ஷ்யாமி நீளயா ஸஹிதஸ்ய மே

பூஜனம்மந்த்ரராஜம் ச த்³வயம் ச ஶரணாக³திம் ।

ரஹஸ்யானாம் ரஹஸ்யம் ச கு³ஹ்யானாம்கு³ஹ்யமுத்தமம் ।

மந்த்ரஶ்சிந்தாமணிர்நாம ஸாந்நித்⁴யம் மே ப்ரயச்ச²தி ।। 5

ஸ்ரீதேவி கூறினாள்-

ரசிகர்களால் எப்பொழுதும் ஆராதிக்கப்படுபவனும், நீளாதேவியுடன் கூடியிருப்பவனும் ஆகிய பரம்பொருள், பிருந்தாவனத்தில் எப்படி தியானிக்கப்பட வேண்டும்? விசாலமான கண்களை உடையவனே, அதை எனக்குச் சொல். சிந்தாமணி மந்திரம், இரண்டு விதமான சரணாகதி மார்க்கங்கள், பீடத்தில் இருக்கும் பொழுது சொல்ல வேண்டிய தோத்திரம், ஆவரண தேவதைகள் இவைகளை பற்றி எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்"

ஸ்ரீ பகவான் கூறினான்-

"அழகே உருவானவளே கேள்! நீளாதேவியுடன் கூடிய எனது ஆராதனை, மந்திர ராஜம், இரண்டு விதமான சரணாகதி மார்க்கங்களையும் கூறுகிறேன். இது ரகசியங்களில் எல்லாம் ரகசியமானது, மறைவானவைகளில் மேலானது. சிந்தாமணி என்னும் மந்திரம், எனக்கு அருகாமையை அளிக்கும்" ।। 5

एषांपंचपदी विद्या द्वयमित्यभिधीयते।

उभाभ्यां मन्त्रराजाभ्यां जायते प्राणवल्लभे।

नमो गोपिजनेत्युक्त्वा वल्लभाय वदेत्ततः।

द्विपदी दशवर्णेयं विद्यायाः खण्ड उच्यते।

*गोपीजनपदंचोत्त्वा वल्लभेति पदंततः।

चरणौ शरणं पश्चात् प्रपद्येतु पदं पुनः।

त्रिपदीषोडशार्णोयं विद्याखण्डोद्वितीयकः।

एवं पंचपदीविद्या विद्येया युगळात्मिका।

एतां पंचपदीविद्यां श्रद्धया धारयेत्तु यः।

कृष्णप्रियाबृन्दमध्ये गच्छत्येष न संशयः।10

ஏஷாம்பஞ்சபதீ³ வித்³யா த்³வயமித்யபி⁴தீ⁴யதே ।

உபா⁴ப்⁴யாம் மந்த்ரராஜாப்⁴யாம் ஜாயதே ப்ராணவல்லபே⁴ ।

நமோ கோ³பிஜனேத்யுக்த்வா வல்லபா⁴ய வதே³த்ததஃ ।

த்³விபதீ³ த³ஶவர்ணேயம் வித்³யாயாஃ க²ண்ட³ உச்யதே ।

*கோ³பீஜனபத³ம்சோத்க்வா வல்லபே⁴தி பத³ந்ததஃ ।

சரணௌ ஶரணம் பஶ்சாத் ப்ரபத்³யேது பத³ம் புனஃ ।

த்ரிபதீ³ஷோட³ஶார்ணோ(அ)யம் வித்³யாக²ண்டோ³ த்³விதீயகஃ ।

ஏவம் பஞ்சபதீ³வித்³யா வித்³யேயா யு³க³ளாத்மிகா ।

ஏதாம் பஞ்சபதீ³வித்³யாம் ஶ்ரத்³த⁴யா தா⁴ரயேத்து யஃ ।

க்ருஷ்ணப்ரியாப்³ருந்த³மத்⁴யே க³ச்ச²த்யேஷ ந ஸம்ஶயஃ ।। 10

இந்த பஞ்சபதி வித்தை, இரண்டு விதமாக கூறப்படுகிறது. பிராண நாயகியே, இரண்டு மந்திரராஜங்களாலும் இது உண்டாகிறது. "நமோ கோபிஜன" என்று கூறி பிறகு "வல்லபாய" என்று சொல்ல வேண்டும். இதுவே பத்து அட்சரங்களைக் கொண்ட இருபதம் கொண்ட வித்தையின் முதல் பாகம். பிறகு "கோபிஜன" என்ற பதத்தை கூறி, பிறகு "வல்லபே" என்ற பதத்தை கூறி, பின்பு "சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே" என்று சொல்ல வேண்டும். இது பதினாறு அட்சரங்களைக் கொண்ட மூன்று பதம் கொண்ட வித்தையின் இரண்டாம் பாகம். இவ்விதமாக பஞ்சபதி வித்தை, யுகள சொரூபமாக அறியப்படுகிறது. இந்த பஞ்சபதி வித்தையை யார் ஒருவன் சிரத்தையுடன் தரிக்கிறானோ, அவன் நிச்சயமாக கிருஷ்ண ப்ரியர்களின் கூட்டத்தின் நடுவே சென்று சேருவான். ।। 10

न पुरश्चरणापेक्षा नापि न्यास विधिर्मतः।

न देशकालनियमो नारिमित्रादि शोधनम्।

सर्वेऽधिकारिणश्चात्र चण्डालांताश्च सुंदरी।

स्त्रियाशूद्रादयश्चापि जडमूकांध पङ्गवः।

आंद्रहूणकिराताश्च पुळिन्दाःपुल्कसास्तथा।

आभीरायवनाः कंकाः खसाद्याः पापयोनयः।

दम्बाऽहंकारपरमाः पापपैशून्यतत्पराः।

गोब्राह्मणनिहंतारो महापातक संयुताः।

ज्ञानवैराग्य रहिताः श्रवणादि विवर्जिताः।

मयाभिकाङ्क्षिनोये तु ते तु सर्वेऽधिकारिणः।। 15

ந புரஶ்சரணாபேக்ஷா நாபி ந்யாஸ விதி⁴ர்மத꞉ ।

ந தே³ஶகாலநியமோ நாரிமித்ராதி³ ஶோத⁴னம் ।

ஸர்வே(அ)தி⁴காரிணஶ்சாத்ர சண்டா³லாந்தாஶ்ச ஸுந்த³ரீ ।

ஸ்த்ரியாஶூத்³ராத³யஶ்சாபி ஜட³மூகாந்த⁴ பங்க³வ꞉ ।

ஆந்த்³ரஹூணகிராதாஶ்ச புளிந்தா³꞉ புல்க³ஸாஸ்தததா² ।

ஆபீ⁴ராயவனா꞉ கங்கா꞉ க²ஸாத்³யா꞉ பாபயோனய꞉ ।

த³ம்பா³(அ)ஹங்காரபரமா꞉ பாபைஶூன்யதத்பரா꞉ ।

கோ³ப்³ராஹ்மணநிஹந்தாரோ மஹாபாதக ஸம்யுதா꞉ ।

ஜ்ஞானவைராக்³ய ரஹிதா꞉ ஶ்ரவணாதி³ விவர்ஜிதா꞉ ।

மயாபி⁴காங்க்ஷிணோ யே து தே து ஸர்வே(அ)தி⁴காரிண꞉ ।। 15

இதற்கு பூர்வ ஜென்ம கர்மாக்கள் தேவையில்லை. நியாச விதி தேவையில்லை. தேசம் காலம் என்ற கட்டுப்பாடு தேவையில்லை. பகைவர் நண்பர் என்ற வேறுபாடு தேவையில்லை. அழகிய பெண்ணே! சண்டாளர்கள் உட்பட எல்லோரும் இதற்கு அதிகாரிகள் தான். ஸ்திரீகள்,

சூத்திரர்கள், ஊமைகள், செவிடர்கள், குருடர்கள், முடவர்கள், ஆந்திர தேசத்தவர், ஹூணர்கள், கிராதர்கள், புலிந்தர்கள், புலசர்கள், ஆபிரர்கள், யவனர்கள், கங்கர்கள், கசர்கள் போன்ற பாவ யோனியில் பிறந்தவர்களும், அகங்காரம் கொண்டவர்களும், பிறரைத் தூற்றும் பாவத்தில் ஈடுபடுபவர்களும், பசுவையும் பிராமணர்களையும் கொன்றவர்களும், மஹா பாதகங்களை செய்தவர்களும், ஞானம் வைராக்கியம் இல்லாதவர்களும், கேட்டல் போன்ற பக்தி மார்க்கங்களை கடைபிடிக்காதவர்களும், யாரெல்லாம் என்னை அடைய விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் இதற்கு அதிகாரிகள் ஆவார்கள். || 15

यदि भक्तिर्भवेदेषां नीळयाराधितेमयि।

बृन्दावन महालीला परमोत्सव दर्शने।

नान्यद्वाराभवेदेषा लीला परम पावनी।

तस्माद्युगळ मन्त्रेण स नीळंमामुपाश्रयेत्।

याज्ञिको दाननिरतः सर्वतीर्थोप सेवकः।

सत्यवादिर्यतिर्वापि वेदवेदांग पारगः।

बृह्मनिष्टकुलीनो वा तपस्वीव्रततत्परः।

द्वयाधिकारी न भवेत् कृष्णभक्तिर्विवर्जितः।

अङ्गन्यास करन्यासाव चक्राद्यैः प्रकल्पयेत्।

अथवा दीर्घबीजेन न्यसेद्य मथाचरेत्। 20

யதி3 ப4க்திர் ப4வேதே3ஷாம் நீளயாராதி4தே மயி ।

ப்3ருந்தா3வன மஹாலீலா பரமோத்ஸவ த3ர்ஶனே ।

நாந்யத்3வாராப4வேதே3ஷா லீலா பரம பாவநீ ।

தஸ்மாத்3யுக3ள மந்த்ரேண ஸ நீளம்மாமுபாஶ்ரயேத் ।

யாஜ்ஞிகோ தா3னநிரத: ஸர்வ தீர்தோ2ப ஸேவக: ।

ஸத்யவாதி^{3}ர்யதிர்வாபி வேத^{3}வேதா^{3}ங்க^{3} பாரக^{3}꞉ ।

ப்^{3}ருஹ்மநிஷ்டகுலீனோ வா தபஸ்வீவ்ரததத்பர꞉ ।

த்^{3}வயாதிகாரீ ந ப^{4}வேத் க்ருஷ்ணப^{4}க்திர்விவர்ஜித꞉ ।

அங்க^{3}ந்யாஸ கரந்யாஸாவ சக்ராத்^{3}யை꞉ ப்ரகல்ப்பயேத் ।

அத^{2}வா தீ^{3}ர்க^{4}பீ^{3}ஜேன ந்யஸேத்^{3}த்^{3}ய மதா^{2}சரேத் ।। 20

நீளாதேவியுடன் கூடிய என்னிடத்தில் யார் பக்தி செய்கிறார்களோ, அவர்கள் பிருந்தாவனத்தில் நடக்கிற மகத்தான லீலையை தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெறுவார்கள். வேறு மார்க்கத்தால் இந்த பரம புனிதம் வாய்ந்த லீலையை தரிசிக்க முடியாது. ஆகையால், யுகள மந்திரத்தால் நீளாதேவியுடன் கூடிய என்னைச் சரணடைய வேண்டும். யாகம் செய்பவனாக இருந்தாலும், தானம் செய்பவனாக இருந்தாலும், எல்லா தீர்த்த யாத்திரை சென்றவனாக இருந்தாலும், உண்மையே பேசுபவனாக இருந்தாலும், சந்யாசியாக இருந்தாலும், வேதம் வேதாங்கங்கள் கற்றவனாக இருந்தாலும், பிரம்ம நிஷ்டனாய் இருந்தாலும், தவத்தில் சிறந்தவனாக இருந்தாலும், கிருஷ்ண பக்தி இல்லாதவன் யுகள மந்திரத்திற்கு அதிகாரியாக முடியாது. அங்க நியாசம் கர நியாசம் சக்கரம் போன்றவைகளால் செய்ய வேண்டும். அல்லது பெரிய பீஜ மந்திரத்தை வைத்து நியாசம் செய்து கொள்ளலாம். ।। 20

ओमित्येवभवेद्बीजं नमश्शक्तिरुदाहृता।

गोपीजनप्रियः कृष्णो देवताऽत्रप्रकीर्तिताः।

अन्तर्यामित्तु ऋषिरहं देवो नारायणः प्रिये।

भविष्यंति तथाचान्ये शिवोबृह्मा च नारदः।

प्रवर्तनाय यूयं तु सर्गादौ च प्रयोजयेत्।

स तत्र तदृषिप्रोक्तसर्वागम विशारदैः।

सर्वेषां देविमन्त्राणां बीजानां च विशेषतः।

अहमेवऋषिर्मुख्यो वेदामच्छ्वास संभवाः।

नारदादि ऋषीणां च ह्यन्तर्यामितयाह्यहम्।

तत्र तत्रास्मिदयिते वासुदेवः परात्परः। 25

ஓமித்யேவப⁴வேத்³பீ³ஜம் நமஶ்ஶக்திருதா³ஹ்ருதா ।

கோ³பீஜனப்ரியஃ க்ருஷ்ணோ தே³வதா(அ)த்ர ப்ரகி கீர்திதாஃ ।

அந்தர்யாமித்து ருஷிரஹம் தே³வோ நாராயணஃ ப்ரியே ।

ப⁴விஷ்யந்தி ததா²சாந்யே ஶிவோப்³ருஹ்மா ச நாரத³ஃ ।

ப்ரவர்தனாய யூயம் து ஸர்கா³தௌ³ ச ப்ரயோஜயேத் ।

ஸ தத்ர தத்³ருஷிப்ரோக்தஸர்வாக³ம விஶாரதை³ஃ ।

ஸர்வேஷாம் தே³விமந்த்ராணாம் பீ³ஜானாம்ச விஶேஷதஃ ।

அஹமேவருஷிர்முக்²யோ வேதா³மச்ச்²வாஸ ஸம்ப⁴வாஃ ।

நாரதா³தி³ ருஷீணாம் ச ஹ்யந்தர்யாமிதயாஹ்யஹம் ।

தத்ர தத்ராஸ்மி த³யிதே வாஸுதே³வஃ பராத்பரஃ ।। 25

ஓம் என்பது பீஜம். நம:என்பது சக்தி. கோபியர்களுக்கு பிரியமான கிருஷ்ணன் தேவதை என்று கூறப்படுகிறார்கள். அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ரிஷி நான் தான், நாராயணன் என்னும் தேவன் நானே. மற்ற ரிஷிகளான சிவன், பிரம்மா, நாரதர் போன்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். படைப்பின் ஆரம்பத்தில் நீங்களே இதை பயன்படுத்துங்கள். அந்தந்த ரிஷிகள் சொன்ன ஆகமங்களை நன்கு அறிந்தவர்களுடன் சேர்ந்து உபயோகிக்கவும். எல்லா தேவி மந்திரங்களுக்கும், பீஜங்களுக்கும் குறிப்பாக நான் தான் ரிஷி. வேதம் என்னுடைய மூச்சிலிருந்து உண்டானது. நாரதர் போன்ற ரிஷிகளுக்கு அந்தர்யாமியாகவும் நானே இருக்கிறேன். பிரியமானவளே, எல்லா இடங்களிலும் பரமாத்மாவான வாசுதேவனாக நானே இருக்கிறேன். ।। 25

त्वं देवी नादरूपेण बीजरूपेणचास्म्यहम्।

आवयोरेवयोगेन सर्वेमन्त्राः प्रकीर्तिताः।

सकृदुच्छारणादस्य कृतकृत्यो न संशयः।

तथापि दशधानित्यं जपेदर्थं विभावयन्।

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि मन्त्रस्यास्य प्रियात्प्रिये।

*"पीताम्बरं घनश्यामं द्विभुजं वनमालिनम्।

बर्हिबर्हकृतापीडं शशिकोटि निभाननम्।

घूर्णायमान नयनं कर्णिकारावतंसिनम्।

अभितश्चंदनेनाथ मध्ये कुंकुमरेखया।

रचितं तिलकंफाले बिभ्राणं कमलाकरे। 30

த்வம் தே³வீ நாத³ரூபேண பீ³ஜரூபேணசாஸ்ம்யஹம் ।

ஆவயோரேவயோகே³ன ஸர்வே மந்த்ராः ப்ரகி கீர்திதாः ।

ஸக்ருது³ச்சா²ரணாத³ஸ்ய க்ருதக்ருத்யோ ந ஸம்ஶயः ।

ததா²பி த³ஶதா⁴நித்யம் ஜபேத³ர்த²ம் விபா⁴வயந் ।

அத² த்⁴யானம் ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரஸ்யாஸ்ய ப்ரியாத் ப்ரியே ।

*"பீதாம்ப³ரம் க⁴னஶ்யாமம் த்³விபு⁴ஜம் வனமாலினம் ।

ப³ர்ஹிப³ர்ஹக்ருதாபீட³ம் ஶஶிகோடி நிபா⁴னனம் ।

கூ⁴ர்ணாயமான நயனம் கர்ணிகாராவதம்ஸினம் ।

அபி⁴தஶ்சந்த³னேனாத² மத்⁴யே குங்குமரேக²யா ।

ரசிதம் திலகம்பா²லே பி³ப்⁴ராணம் கமலாகரே ।। 30

நீ நாத ரூபத்தில் தேவியாக இருக்கிறாய், நான் பீஜ ரூபத்தில் இருக்கிறேன். எங்கள் இருவரின் சேர்க்கையாலேயே எல்லா மந்திரங்களும் உண்டாகின்றன. ஒரு முறை இந்த மந்திரத்தை உச்சரித்தாலே போதும், கிருத கிருத்யன் ஆகிவிடுவாய். ஆனாலும் தினமும் பத்து முறை இதை அர்த்தத்துடன் தியானித்து ஜெபிக்க

வேண்டும். பிரியமானவளே, இந்த மந்திரத்திற்கு உண்டான தியானத்தை கூறுகிறேன் கேள்.

பட்டு பீதாம்பரத்தை உடுத்தியவனும், கார் மேக வண்ணமுடையவனும், இரண்டு கைகளை உடையவனும், வனமாலையை அணிந்தவனும், மயில் இறகால் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தை அணிந்தவனும், கோடி சந்திரர்கள் சேர்ந்தது போன்ற முகத்தை உடையவனும், சுழலும் கண்களை உடையவனும், கர்ணிகார பூவை அணிந்தவனும், சந்தனத்தால் நெற்றியின் இரு புறமும் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், குங்கும திலகம் நெற்றியில் அணிந்தவனும், கையில் தாமரையை ஏந்தியிருப்பவனும்... ।। 30

तरुणादित्यसंकाशं कुण्डलाभ्यां विराजितम्।

घर्माबु कणिकाराजद् दर्पणाभ कपोलकम्।

प्रियामुख विदुन्यस्त लोचनं चोत्तरध्रुवम्।

नासाग्रविस्फुरन्मुक्ता शुद्धांशु विलसन्मुखम्।

दशनज्योत्स्नया राजत् पक्वबिम्बफलाधरम्।

केयूराङ्गदसद्रत्न मुद्रिकाविलसत्करम्।

बिभ्रतं मुरळीवाद्यं पाणौपद्मं तथापरे।

कांचीदामस्फुरन्मध्यं नूपुराभ्यां लसत्पदम्।

रतिकेळिरसावेश चपलं चपलेक्षणम्।

हसन्तं प्रिययासार्धं हासयन्तं च तां मुहुः।35

தருணாதி³த்யஸங்காஶம் குண்ட³லாப்⁴யாம் விராஜிதம் ।

க⁴ர்மாவுக³ணிகாராஜத்³ த³ர்பணாப⁴ கபோலகம் ।

ப்ரியாமுக² விது³ன்யஸ்த லோசனம் சோத்தரத்⁴ருவம் ।

நாஸாக்³ரவிஸ்பு²ரன்முக்தா ஶுத்³தா⁴ம்ஶு விலஸன்முகம் ।

த3ஶனஜ்யோத்ஸ்னயா ராஜத் பக்வபி3ம்ப3ப2லாத4ரம் ।

கேயூராங்க3த3ஸத்3ரத்ன முத்3ரிகாவிலஸத்கரம் ।

பி3ப்4ரதம் முரளீவாத்3யம் பாணௌபத்3மம் ததா2பரே ।

காஞ்சீதா3மஸ்பு2ரன்மத்4யம் நூபுராப்4யாம் லஸத்பத3ம் ।

ரதிகேளிரஸாவேஶ சபலம் சபலேக்ஷணம் ।

ஹஸந்தம் ப்ரியயாஸார்த4ம் ஹாஸயந்தம் ச தாம் முஹுः ।। 35

இளம் சூரியனைப் போல் பிரகாசமானவனும், காதணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், வியர்வைத் துளிகளால் நிறைந்த கண்ணாடி போன்ற கன்னங்களை உடையவனும், பிரியமானவளின் முகத்தில் தன் பார்வையினை செலுத்தி, துருவ நட்சத்திரம் போல் நிலையான பார்வையை உடையவனும், மூக்கின் நுனியில் முத்து மின்ன, சுத்தமான நிலவைப் போன்ற முகத்தை உடையவனும், பற்களின் ஒளியால் பிரகாசிப்பவனும், பழுத்த கோவைப் பழம் போன்ற உதடுகளை உடையவனும், தோள்வளை, அங்கதம், மோதிரம் போன்ற ஆபரணங்களை அணிந்த கைகளை உடையவனும், ஒரு கையில் புல்லாங்குழலையும், இன்னொரு கையில் தாமரையை ஏந்தியிருப்பவனும், இடை நாண் ஒளிர, கால்களில் கொலுசுகள் சப்தம் செய்ய, காம லீலையில் மூழ்கி, கண்கள் சபலத்துடன், பிரியமானவளுடன் சிரித்து, அவளை அடிக்கடி சிரிக்க வைப்பவனும்... ।। 35

इत्थं कल्पतरोर्मूले रत्नसिह्मासनोपरि।

बृन्दारण्ये स्मरेत्कृष्णम् संस्थितं प्रियया सह।

वामभागेस्थितां तस्य राधिकां संविचिन्तयेत्।

**नवीन नीलवसनाम् ध्रुतहेमसमप्रभाम्।

पटांचलेनावृतार्धसुस्मेरानन पंकजाम्।

कांतवक्रसुधाधाम चकोरायुत लोचनाम्।

अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां च निजप्रियमुखाम्बुजे।

अर्पयन्तीम् पूगफलं पर्णाचूर्णसमन्वितम्।

मुक्ताहारोल्लसच्चारु पीनोन्नत पयोधराम्।

क्षीणमध्यां पृथुश्रोणीं किंकिणीजालशोभिताम्। 40

இத்த2ம் கல்பதரோர்மூலே ரத்னஸிம்ஹாஸனோபரி ।

ப்3ருந்தா3ரண்யே ஸ்மரேத் க்ருஷ்ணம் ஸம்ஸ்தி2தம் ப்ரியயா ஸஹ ।

வாமபா4கே3 ஸ்தி2தாம் தஸ்ய ராதி4காம் ஸம்விசிந்தயேத் ।

**நவீன நீலவஸனாம் த்4ருதஹேமஸமப்ரபா4ம் ।

படாம்சலேனாவ்ருதார்த4ஸுஸ்மேரானன பங்கஜாம் ।

காந்தவக்ரஸுதா4தா4ம சகோராயுத லோசனாம் ।

அங்கு3ஷ்ட2தர்ஜனீப்4யாம் ச நிஜப்ரியமுகா2ம்பு3ஜே ।

அர்பயந்தீம் பூ3க3ப2லம் பர்ணாசூ3ர்ணஸமன்விதம் ।

முக்தாஹாரோல்லஸச்சாரு பீனோன்னத பயோத4ராம் ।

க்ஷீணமத்4யாம் ப்ருது2ஸ்ரோணீம் கிங்கிணீஜாலஶோபி4தாம் ।। 40

இப்படி கல்பக மரத்தின் அடியில், ரத்தின சிம்மாசனத்தின் மேல் பிரியமானவளுடன் வீற்றிருக்கும் கிருஷ்ணனை தியானிக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் இருக்கும் ராதையை மனதில் நினைக்க வேண்டும். புதிய நீல வஸ்திரத்தை உடுத்தி, தங்கத்தைப் போன்ற பிரகாசத்தை உடையவளும், புடவை முந்தானையால் மூடப்பட்ட, லேசான புன்னகையுடன் கூடிய தாமரை முகம் கொண்டவளும், அழகிய முகத்தை உடையவளும், அமுதத்தை உடையவளும், சாகோர பறவை போன்ற கண்களை உடையவளும், பெருவிரலும் ஆள்காட்டி விரலும் சேர்த்து தன் பிரியமானவனின் முகத்தில் வெற்றிலை பாக்கை வைப்பவளும், முத்து மாலையை அணிந்து, பருத்த அழகான தனங்களை உடையவளும், மெல்லிய இடை உடையவளும், பரந்த இடை உடையவளும், கிண்கிணி மாலை அணிந்து இருப்பவளுமான ராதையை தியானிக்க வேண்டும். ।।

रत्नहाटककेयूर मुद्रावलय धारिणीम्।

रणत्कटकमंजीर रत्नपादांगुळीयकाम्।

लावण्यसारमुग्दाङ्गीं सर्वावयवसुंदरीम्।

आनंदरसमम्नां च प्रसन्नां नवयौवनाम्।

सख्यश्च राधिकाया वै तत्समानवयो गुणाः।

तत्सेवनपराभाव्या श्चामर व्यजनादिभिः।

जानासि हृदयावासे तथापि कथयामि ते।

अन्येषां च प्रबोधार्थं मन्त्रार्थममलं प्रिये। 45

ரத்னஹாடககேயூ³ர முத்³ராவலய தா⁴ரிணீம் ।

ரணத்கடகமஞ்ஜீர ரத்னபாதா³ங்கு³ளீயகாம் ।

லாவண்யஸாரமுக்³தா⁴ங்கீ³ம் ஸர்வாவயவஸுந்த³ரீம் ।

ஆனந்த³ரஸமப்னாம் ச ப்ரஸன்னாம் நவயௌவனாம் ।

ஸக்²யஶ்ச ராதி⁴காயா வை தத்ஸமானவயோ கு³ணா꞉ ।

தத்ஸேவனபராபா⁴வ்யா ஶ்வாமர வ்யஜனாதி³பி⁴꞉ ।

ஜானாஸி ஹ்ருத³யாவாஸே ததா²பி கத²யாமி தே ।

அன்யேஷாம்ச ப்ரபோ³தா⁴ர்த²ம் மந்த்ரார்த²மமலம் ப்ரியே ।। 45

ரத்தினங்கள் பதித்த தோள்வளை, மோதிரம், வளையல் போன்ற ஆபரணங்களை அணிந்தவளும், சதங்கை கொலுசுகளை அணிந்தவளும், ரத்தினங்கள் பதித்த கால் விரல் மோதிரம் அணிந்தவளும், அழகின் சாறாய், எல்லா அவயங்களும் அழகாய் அமைந்தவளும், ஆனந்த ரசத்தில் மூழ்கியவளும், பிரசன்னமானவளும், இளமைத் தோற்றத்துடன் திகழ்பவளுமான ராதையின் தோழிகள் ராதைக்கு சமமான வயதுடையவர்களும், குணமுடையவர்களும் ஆவர். அவர்கள் சாமரம், விசிறி போன்றவைகளால் ராதையை சேவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். பிரியமானவளே, இதயம் அறிந்தவளே! உனக்கு எல்லாம் தெரியும், ஆனாலும் மற்றவர்கள்

தெரிந்துகொள்வதற்காக, இந்த மந்திரத்தின் உட்பொருளைப் பற்றி கூறுகிறேன் கேள். || 45

दशाक्षरेण संयुक्ता तथेयं षोडशाक्षरी।
श्रीराधाकृष्णयोर्विद्या बृन्दारण्योपसेवने।
रसिकानां सदा जप्या जन्मव्यय विनाशिनी।
महारसमयीलीला दिव्या नित्यानपायिनी।
आकल्पांतेकरूपेयं शुद्धसत्वमयि प्रिये।
अनयाप्राप्यतेभद्रे सत्यं सत्यं निशामय।
बहिरंगैर्भयं तस्य स्वीयैर्मायादि शक्तिभिः।
अन्तरङ्गैस्तथानित्य विभूतेस्ते चिदादिभिः।
गोपनादुच्यते गोपी श्रीनीळाराधिकाबिधा।
देवीकृष्णामयिज्ञेया राधिका परदेवता। 50

த³ஶாக்ஷரேண ஸம்யுக்தா ததே²யம் ஷோட³ஶாக்ஷரீ ।
ஶ்ரீராதா⁴க்ருஷ்ணயோர்வித்³யா ப்³ருந்தா³ரண்யோபஸேவனே ।
ரஸிகானாம் ஸதா³ ஜப்யா ஜன்மவ்யய விநாஶினீ ।
மஹாரஸமயீலீலா தி³வ்யா நித்யானபாயினீ ।
ஆகல்பாந்தேகரூபேயம் ஶுத்³த⁴ஸத்வமயி ப்ரியே ।
அனயாப்ராப்யதே ப⁴த்³ரே ஸத்யம் ஸத்யம் நிஶாமய ।
ப³ஹிரங்கை³ர்ப⁴யம் தஸ்ய ஸ்வீயைர் மாயாதி³ ஶக்திபி⁴: ।
அந்தரங்கை³ஸ்ததா² நித்ய விபூ⁴தேஸ்தே சிதா³தி³பி⁴: ।
கோ³பனாது³ச்யதே கோ³பீ ஶ்ரீநீளாராதி⁴காபி³தா⁴ ।
தே³வீ க்ருஷ்ணாமயிஜ்ஞேயா ராதி⁴கா பரதே³வதா || 50

பத்து அட்சரங்களும் பதினாறு அட்சரங்களும் சேர்ந்தது இந்த ஸ்ரீ ராதா கிருஷ்ண வித்யை. பிருந்தாவனத்தில் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். ரசிகர்களால் எப்பொழுதும் ஜபிக்கப்பட வேண்டியது. இது

பிறப்பு இறப்பை நீக்க வல்லது. மஹாரசமயமான இந்த லீலை திவ்யமானது, நித்தியமானது, அழிவில்லாதது. பிரியமானவளே! இது கல்ப காலம் வரை மாறாதது, சுத்த சத்வமானது. மங்களகரமானவளே! இது சத்தியம், சத்தியம். இதை நன்றாக கேள். மாயை போன்ற வெளி சக்திகளால் உண்டாகும் பயம், உனது நித்திய சக்திகளால் நீங்கும். கோபனத்தால் கோபி என்றும் நீளா, ராதிகா என்ற பெயர்களும் உண்டு. ராதிகா தேவியே கிருஷ்ண மயமாக இருப்பதால், ராதிகை பரதேவதை ஆவாள். || 50

सर्व लक्ष्मीस्वरूपा च श्रीकृष्णानंद दायिनी।

अतस्साह्लादिनी शक्तिर् नानाकेळिविशारदा।

तत्कलाकोटिकोट्यांशा दुर्गाद्यास्त्रिगुणात्मिकाः।

यथालक्ष्मीस्त्वमेवासि तथानीळाच गोपिका।

अहंनारायणःकृष्णो बृह्माण्डायुत नायकः।

सर्वस्य कारणं नीळामय्येव च कृताश्रया।

यथाहं व्यापकोदेवी तथेयं मम वल्लभा।

यथा यथा स्वरूपोहं ज्ञेयां नीळा तथा तथा।

चिदचिल्लक्षणंसर्वं मावाभ्यां पूरितं जगत्।

सैषा हि राधिकागोपीजनस्तस्यासखीगणः।55

ஸர்வ லக்ஷ்மீஸ்வரூபா ச ஶ்ரீக்ருஷ்ணானந்த³ தா³யினீ ।

அதஸ்ஸாஹ்லாதி³னீ ஶக்திர் நானாகேளிவிஶாரதா³ ।

தத்கலாகோடிகோட்யாம்ஶா து³ர்கா³த்³யாஸ்த்ரிகு³ணாத்மிகா꞉ ।

யதா² லக்ஷ்மீஸ்த்வமேவாஸி ததா² நீளாச கோ³பிகா ।

அஹம்நாராயண꞉ க்ருஷ்ணோ ப்³ருஹ்மாண்டா³யுத நாயக꞉ ।

ஸர்வஸ்ய காரணம் நீளாமய்யேவ ச க்ருதாஶ்ரயா ।

யதா^{2}(அ)ஹம் வ்யாபகோ தே^{3}வீ ததே^{2}யம் மம வல்லபா^{4} ।

யதா^{2} யதா^{2} ஸ்வரூபோ(அ)ஹம் ஜ்ஞேயாம் நீளா ததா^{2} ததா^{2} ।

சித^{3}சில்லக்ஷணம் ஸர்வம் மாவாப்^{4}யாம் பூரிதம் ஜக^{3}த் ।

ஸைஷா ஹி ராதி^{4}கா கோ^{3}பீஜனஸ்தஸ்யா ஸகீ^{2}க^{3}ண: ।। 55

அவள் ஸர்வ லக்ஷ்மி சொரூபமாகவும், கிருஷ்ணனுக்கு ஆனந்தத்தை அளிப்பவளாகவும் இருக்கிறாள். ஆகையால், அவள் ஹ்லாதினீ சக்தி ஆவாள். பலவிதமான லீலைகளில் தேர்ந்தவள். அவளுடைய கலையில் கோடானுகோடி அம்சங்களில் துர்கை போன்ற முக்குண தேவதைகள் உண்டாகிறார்கள். நீ எப்படி லக்ஷ்மியாக இருக்கிறாயோ, அதே போல் நீளா என்ற கோபிகையும் இருக்கிறாள். நான் நாராயணன், கிருஷ்ணன், கோடி பிரபஞ்சங்களுக்கு அதிபதி. எல்லாத்துக்கும் காரணம் நீளாதேவி. நான் எங்கும் வியாபித்து இருப்பது போல், என்னுடைய பிரியமானவளும் வியாபித்து இருக்கிறாள். நான் எந்த சொரூபத்தில் இருக்கிறேனோ, அதே போல் நீளாவும் இருக்கிறாள். சித், அசித் என்ற இரண்டு தன்மைகளையும் கொண்ட இந்த உலகம், நம்மிருவராலும் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. இவளே ராதிகை. கோபியர்களும், தோழிகளும் இவளைச் சேர்ந்தவர்கள். ।। 55

वल्लभौ तत्समूहस्य संप्रोक्तौ प्राणनायकौ।

राधाकृष्णौ तयोः पादौ शरणम्स्यादिहाश्रयः।

प्रपद्यगतवानस्मि जीवोऽहंभावदूषितः।

सोऽहंतच्छरणंप्राप्तो हित्वाऽन्यत्साधनं महत्।

प्रयोजनांतरंहित्वा संबन्धान्तरमेव च।

भोगं मे युगळानंदो नित्यस्सर्वावधिस्तु यः।;

अनन्यसाधनंत्वाह नमश्शब्दो दशाक्षरे।

चतुर्थीत्वाह कल्याणी तथाऽनन्य प्रयोजनम्।

ममत्व माह मश्शब्दो न शब्दस्तषेधनम्।

ममत्वं सर्वतस्त्यक्त्वा दर्पं च शरणागतः ।60

வல்லபௌ⁴ தத்ஸமூஹஸ்ய ஸம்ப்ரோக்தௌ ப்ராணநாயகௌ ।
ராதா⁴க்ருஷ்ணௌ தயோः பாதௌ³ ஶரணம்ஸ்யாதி³ஹாஶ்ரய: ।
ப்ரபத்³யக³தவானஸ்மி ஜீவோ(அ)ஹம்பா⁴வது³ஷித: ।
ஸோ(அ)ஹந்தச்ச²ரணம்பராப்தோ ஹித்வா(அ)ந்யத்ஸாத⁴னம் மஹத் ।
ப்ரயோஜனாந்தரஹித்வா ஸம்ப³ந்தா⁴ந்தரமேவ ச ।
போ⁴க³ம் மே யு³க³ளாநந்தோ³ நித்யஸ்ஸர்வாவதி⁴ஸ்து ய: ।;
அனன்யஸாத⁴னம்த்வாஹ நமஶ்ஶப்³தோ³ த³ஶாக்ஷரே ।
சதுர்தீ²த்வாஹ கல்யாணீ ததா²(அ)னன்ய ப்ரயோஜனம் ।
மமத்வ மாஹ மஶ்ஶப்³தோ³ ந ஶப்³த³ஸ்தஷே²த⁴னம் ।
மமத்வம் ஸர்வதஸ்த்யக்த்வா த³ர்ப ச ஶரணாக³த: ।। 60

அவர்கள் கூட்டத்திற்கு தலைவர்களாகவும், உயிரை போன்ற நாயகர்களாகவும் ராதா கிருஷ்ணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் திருவடிகளே இங்கு நமக்கு அடைக்கலம். நான் அகங்காரம் நிறைந்தவனாய், பிரபத்தி செய்து அவர்களை அடைந்தேன். அவர்கள் திருவடியை அடைந்த பிறகு, வேறு வழிகளை நான் விட்டுவிட்டேன். வேறு நோக்கங்களையும் விட்டுவிட்டேன். யுகள சொரூபமே எனக்கு எல்லையற்ற ஆனந்தத்தை கொடுக்கும். பத்து அட்சர மந்திரத்தில் இருக்கும் நமஹ என்ற சொல், வேறு வழி இல்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. நான்காம் வேற்றுமை உருபான, "வல்லபாய" என்பது வேறு நோக்கம் இல்லை என்பதை உணர்த்துகிறது. "ம" என்ற சொல் எனது என்ற உணர்வை காட்டுகிறது. "ந" என்ற சொல் வேறு இல்லை என்ற தடையை காட்டுகிறது. எல்லாவற்றிலும் எனது என்ற உணர்வை விட்டு விட்டு, கர்வம் இல்லாமல் சரணாகதி அடைகிறேன். ।। 60

मन्त्रार्थः कथितस्त्वेष संक्षेपेण वरानने।

युगळार्थस्तथा न्यासः प्रपत्तिश्शरणागतिः।

आत्मावर्णमिमे पंचपर्यायास्ते मयोदिताः।

रासलीला मयासाकं श्रीमद्वृन्दावने तु या।

भविष्यति महाभागे तत्रेच्छातव यास्यति।

द्वारकायां तथा भद्रे रुक्मिणीरूपिणीस्वयम्।

प्रजप्त्यैतां महाविद्यां यास्यसि त्वरितासुखम्।

श्रुत्वाभवोपि मल्लीला मद्दृश्यं भुवि मानवैः।

तपसा मां समाराध्य मत्तो विद्यामवाप्स्यसि।

शंकरान्नारदो योगीचांबरीषस्ततो नृपः।65

மந்த்ரார்த2꞉ கதி2தஸ்த்வேஷ ஸம்க்ஷேபேண வரானனே ।

யுக3ளார்த2ஸ்ததா2 ந்யாஸ꞉ ப்ரபத்திஶ்ஶரணாக3தி꞉ ।

ஆத்மாவர்ணமிமே பஞ்சபர்யாயாஸ்தே மயோதி3தா꞉ ।

ராஸலீலா மயாஸாகம் ஸ்ரீமத்3வ்ருந்தா3வனே து யா ।

ப4விஷ்யதி மஹாபா4கே3 தத்ரேச்சா2 தவ யாஸ்யதி ।

த்3வாரகாயாம் ததா2 ப4த்3ரே ருக்மிணீரூபிணீ ஸ்வயம் ।

ப்ரஜப்த்யைதாம் மஹாவித்3யாம் யாஸ்யஸி த்வரிதாஸுக2ம் ।

ஶ்ருத்வா(அ)ப4வோ(அ)பி மல்லீலா மத்3ருஶ்யம் பு4வி மானவை꞉ ।

தபஸா மாம் ஸமாராத்4ய மத்தோ வித்3யாமவாப்ஸ்யஸி ।

ஶங்கரான்நாரதோ3 யோகீ3சாம்ப3ரீஷஸ்ததோ ந்ருப꞉ ।। 65

அழகிய முகத்தை உடையவளே! இந்த மந்திரத்தின் உட்பொருளையும், யுகளத்தின் உட்பொருளையும், நியாசத்தையும், பிரபத்தி, சரணாகதி ஆகியவற்றையும் சுருக்கமாக சொன்னேன். இவை ஆத்மாவின் ஐந்து நிலைகள் என்று நான் கூறினேன். பிருந்தாவனத்தில் என்னோடு நீ

ராசலீலை புரியும் பொழுது உன் விருப்பம் நிறைவேறும். மங்களகரமானவளே! துவாரகையில் நீ ருக்மிணியாக வந்து, இந்த மஹா வித்தையை ஜபித்து, சுகத்தை அடைவாய். பூமியில் மனிதர்களால் பார்க்க முடியாத எனது லீலையை நீ கேட்டு, தவம் செய்து என்னை ஆராதித்து, என்னிடமிருந்து இந்த வித்தையை நீ பெறுவாய். சங்கரன், நாரதர், யோகி, அம்பரீஷன் போன்றவர்கள் இதை அடைந்தவர்கள். || 65

अवाप्यति वरारोहे मन्त्रं दीक्षापुरस्सरः।

एवं परंपराभागैः विद्या भविष्यति।

जीवाःपापंतरिष्यंति नाहंदूरेऽनयाऽनघे।

गृहीत्वा परमांविद्यां वैष्णवंधर्ममाचरन्।

आजीवमुपतिष्ठेत मम क्षेत्रं वरानने।

श्रीरुवाच-

संक्षेपा देवदेवेशविनाशनम्। भवभीति !

धर्मभागवतं ब्रूहि येन कृष्णः प्रसीदतु।

श्रीभगवानुवाच-

कल्याणि श्रूयतां धर्मो लोकानां हितकाम्यया।

शङ्खचक्रांकनं कृत्वा प्रपन्नोयं समाचरेत्।

गुरुं च परयाभक्त्या सेवमानो निरंतरम्। 70

அவாப்யதி வரா ரோஹே மந்த்ரம் தீ[3]க்ஷாபுரஸ்ஸரः ।

ஏவம் பரம்பராகா[3]பை[4]: வித்[3]யா ப[4]விஷ்யதி ।

ஜீவாः பாபம்தரிஷ்யந்தி நாஹம்தூ[3]ரே(அ)னயா(அ)னகே[4] ।

க்[3]ருஹீத்வா பரமாம்வித்[3]யாம் வைஷ்ணவம்த[4]ர்மமாசரந் ।

ஆஜீவமுபதிஷ்டே[2]த மம க்ஷேத்ரம் வரானனே ।

ஸ்ரீருவாச-

ஸம்க்ஷேபா தே³வதே³வேஶ விநாஶனம் । ப⁴வபீ⁴தி !

த⁴ர்மபா⁴க³வதம் ப்³ரூஹி யேன க்ருஷ்ணঃ ப்ரஸீத³து ।

ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச-

கல்யாணி ஶ்ரூயதாம் த⁴ர்மோ லோகானாம்ஹிதகாம்யயா ।

ஶங்க²சக்ராங்கனம் க்ருத்வா ப்ரபன்னோ(அ)யம் ஸமாசரேத் ।

கு³ரும்ச பரயா ப⁴க்த்யா ஸேவமானோ நிரந்தரம் ।। 70

நல்ல ஆரோகணத்தை உடையவளே! பஞ்சஸம்ஸ்காரதீட்சை பெற்ற பிறகு இந்த மந்திரத்தை அடையலாம். இப்படி பரம்பரை பரம்பரையாக இந்த வித்தை செல்லும். பாவத்திலிருந்து ஜீவர்கள் விடுபடுவார்கள். மங்களகரமானவளே! இந்த வித்தையால் நான் தூரத்தில் இல்லை. இந்த பரம வித்தையை பெற்று வைஷ்ணவ தர்மத்தை கடைபிடித்து, வாழ்க்கை முழுவதும் என்னுடைய க்ஷேத்திரத்தில் இருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீதேவி கூறினாள்- தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! சம்சார பயத்தை போக்கக் கூடியவனே! கிருஷ்ணன் எதில் மகிழ்வாரோ அந்த பாகவத தர்மத்தை எனக்குச் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினான்- மங்களமானவளே! மக்களின் நன்மைக்காக தர்மத்தை சொல்கிறேன் கேள். சங்கு சக்கர முத்திரைகளை தரித்து பிரபத்தி செய்தவன் இதை கடைபிடிக்க வேண்டும். குருவை பக்தியுடன் எப்பொழுதும் சேவிக்க வேண்டும். ।। 70

तत्कृपां भावयेद्विद्वानात्मनो विनिवृत्तये।

स्वेष्टदेवधियानित्यं वैष्णवान् परितोषयेत्।

ताडनं भर्त्सनंकामी भोगत्वेन यथास्त्रियाः।

गृह्णाति वैष्णवानां च तद्वद्द्वयं सदाबुधैः।

ऐहिकामुष्मिकींचिन्तां नैवकुर्यात्कदाचन।

ऐहिकं तु सदाभाव्यं पूर्वाचरित कर्मणा।

आमुष्मिकं तथा कृष्णः स्वयमेव करिष्यति।

अतो हि तत्कृते त्याज्यः प्रयत्नस्सर्वदा नरैः।

सर्वोपाय परित्यागः कृष्णोपायत्वमाचनम्।

सुचिरं प्रोषितेकान्ते यथापतिपरायणा। 75

தத்க்ருபாம் பா4வயேத்3வித்3வானாத்மனோ விநிவ்ருத்தயே ।

ஸ்வேஷ்டதே3வ தி4யாநித்யம் வைஷ்ணவான் பரிதோஷயேத் ।

தாட3னம் ப4ர்த்ஸனம்கா3மீ போ4க3த்வேன யதா2(அ)ஸ்த்ரியா: ।

க்3ருஹ்ணாதி வைஷ்ணவானாம்ச தத்3வத்3க்3ருஹ்யம் ஸதா3பு3தை4: ।

ஐஹிகாமுஷ்மிகீம்சிந்தாம் நைவ குர்யாத் கத3ாசந ।

ஐஹிகம் து ஸதா3 பா4வ்யம் பூர்வாசரித கர்மணா ।

ஆமுஷ்மிகம் ததா2 க்ருஷ்ண: ஸ்வயமேவ கரிஷ்யதி ।

அதோ ஹி தத்க்ருதே த்யாஜ்ய: ப்ரயத்னஸ்ஸர்வதா3 நரை: ।

ஸர்வோபாய பரித்3யாக3: க்ருஷ்ணோபாயத்வமாசனம் ।

ஸுசிரம் ப்ரோஷிதேகாந்தே யதா2 பதிபராயணா ।। 75

ஆத்மாவின் விடுதலைக்காக, விவேகியானவன் எம்பெருமானின் கருணையைத் தியானிக்க வேண்டும். தனது இஷ்ட தெய்வமாகிய திருமாலின் மீது பக்தி கொண்டு, வைஷ்ணவர்களை எப்போதும் மகிழ்ச்சிப்படுத்த வேண்டும். காமவயப்பட்டவன் ஒருவன், மனைவியின் அடிகளையும், வசைகளையும் இன்பமாக கருதுவது போல, விவேகமுள்ளவர்கள், வைஷ்ணவர்கள் செய்யும் செயல்களை எப்போதும் அவ்விதமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்த உலகியல் மற்றும் மறு உலகியல் சிந்தனைகளை ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. இந்த உலகியல் என்பது நாம் செய்த கர்ம வினையின் பயனாக எப்போதும் நடக்கும். மறு

உலகியல் காரியங்களை கண்ணன் தானே முன் வந்து செய்வான். ஆகவே, மனிதர்கள் அதற்காக முயற்சிப்பதை எப்போதும் தவிர்க்க வேண்டும். எல்லா முயற்சிகளையும் கைவிட்டு, கிருஷ்ணனே கதி என்று சரணாகதி அடைவதே உத்தம வழி. நீண்ட காலம் பிரிந்திருக்கும் கணவனை நினைத்து ஏங்கும் பதிவிரதை போல, கண்ணனை மட்டுமே நினைத்து இருப்பதே உத்தம பக்தியின் இலக்கணம். ।। 75

प्रियाऽनुरागिणीदीना तस्यस्वंगैक काङ्क्षिणी।

तद्गुणान् भावयेन्नित्यं गायत्यपि श्रृणोति च।

तथा श्रीकृष्णलीलादेस्मरणादि समाचरेत्।

न पुनस्साधनत्वेन कार्यं तत्तु कदाचन।

चिरं प्रोष्यागतंकान्तं यथाप्रोषितभर्तृका।

चुंबन्तीवांगमालिङ्गे न्नेत्राभ्यां पिबतीव च।

बृह्मानंदं गताचामुम् सेवते परयामुदा।

श्रीमदर्चावतारेषु तथा परिचरेद्धरिम्।

अनन्यशरणो नित्यं तथैवानन्य साधनः।

भवेदनन्यसम्बंध स्तथाऽनन्यप्रयोजनः।80

ப்ரியா(அ)னுராகி3ணீதீ3னா தஸ்ய ஸ்வங்கைக காங்க்ஷிணீ ।

தத்3கு3ணான் பா4வயேந்நித்யம் கா3யத்யபி ஶ்ருணோதி ச ।

ததா2 ஶ்ரீக்ருஷ்ணலீலாதே3: ஸ்மரணாதி3 ஸமாசரேத் ।

ந புனஸ்ஸாத4னத்வேன கார்யம் தத்து கத3ாசந ।

சிரம் ப்ரோஷ்யாக3தம் காந்தம் யதா2 ப்ரோஷிதப4ர்த்ருகா ।

சும்பந்தீவாங்க3மாலிங்கே3ன் நேத்ராப்4யாம் பி3ப3தீவ ச ।

ப்3ருஹ்மானந்த3ம் க3தாசாமும் ஸேவதே பரயாமுதா3 ।

ஶ்ரீமத3ர்சாவதாரேஷு ததா2 பரிசரேத்3த4ரிம் ।

அனன்யஶரணோ நித்யம் ததை²வானன்ய ஸாத⁴ன꞉ ।

ப⁴வேத³னன்யஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ததா²(அ)னன்யப்ரயோஜன꞉ ।। 80

பிரியமானவள், அன்பும் இரக்கமும் உடையவளாய், அவனுடைய அங்கத்தை மட்டுமே விரும்புகிறவளாய், அவனுடைய குணங்களை எப்பொழுதும் தியானித்து, பாடி, கேட்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலையை ஸ்மரணம் செய்து வர வேண்டும். ஆனால் அதை ஒரு சாதனமாக நினைக்கக் கூடாது. ரொம்ப நாள் பிரிந்திருந்த கணவன் ஊருக்கு திரும்பிய பிறகு, எப்படி ஒரு மனைவி அவனை கட்டி அணைத்து, கண்களால் குடிப்பது போல் ரசிக்கிறாளோ, அப்படியே ஆனந்தம் அடைந்து அந்த பரம்பொருளை சேவிக்க வேண்டும். திருமாலின் அர்ச்சாவதாரங்களில் அப்படி சேவை செய்ய வேண்டும். வேறு யாரையும் சரணடையாமல், வேறு வழி இல்லை என்று, வேறு பந்தம் இல்லை என்று, வேறு நோக்கம் இல்லை என்று இருக்க வேண்டும். ।। 80

नान्यं च पूजयेद्देवं न नमेन्नस्मरेदपि।

न च पश्येन्नगायेच्च न च निंदेत् कदाचन।

नान्यूच्छिष्टं तु भुंजीत नान्यशेषं च धारयेत्।

अवैष्णवानां सल्लापं वन्दनादीन्विवर्जयेत्।

विष्णोर्वा वैष्णवानां वा निंदा न श्रृणुयान्मनाक्।

कर्णापिधाय गन्तव्यं शक्तोदण्डं समाचरेत्।

आश्रित्यचाऽथ किं वृत्तिं देहपातावधिप्रिये।

द्वयार्थं भावयेन्नेव तिष्ठेदित्येव मे मतिः।

सरस्समुद्र नद्यादीन् संत्यजंश्चातको यथा।

तृषितो म्रियमाणो वा याचते वै पयोधरम्। 85

நாந்யம் ச பூஜயேத்³தே³வம் ந நமேந்நஸ்மரேத³பி ।

ந ச பஶ்யேன்நகா³யேச்ச ந ச நிந்தே³த் கத³ாசந ।

நாந்யூச்சி²ஷ்டம் து பு⁴ஞ்ஜீத நாந்யஶேஷம் ச தா⁴ரயேத் ।

அவைஷ்ணவானாம் ஸல்லாபம் வந்த³னாதி³ன்விவர்ஜயேத் ।

விஷ்ணோர்வா வைஷ்ணவானாம் வா நிந்தா³ ந ஶ்ருணுயான்மநாக் ।

கர்ணாபிதா⁴ய க³ந்தவ்யம் ஶக்தோ தண்ட³ம் ஸமாசரேத் ।

ஆஶ்ரித்யசா(அ)த² கிம்வ்ருத்திம் தே³ஹபாதாவதி⁴ப்ரியே ।

த்³வயார்த²ம் பா⁴வயேந்நைவ திஷ்டே²தி³த்யேவ மே மதி꞉ ।

ஸரஸ்ஸமுத்³ர நத்³யாதீ³ன் ஸம்த்யஜம்ஶ்சாதகோ யதா² ।

த்ருஷிதோ ம்ரியமாணோ வா யாசதே வை பயோத⁴ரம் ।। 85

வேற எந்த தேவனையும் பூஜிக்கக் கூடாது. நமஸ்கரிக்கக் கூடாது. நினைக்கக் கூடாது. பார்க்கக் கூடாது. பாடக் கூடாது. எப்பொழுதும் நிந்திக்கக் கூடாது. மற்றவர்கள் சாப்பிட்ட எச்சிலையும், அவர்கள் அணிந்த மாலைகளையும் தரித்துக் கொள்ளக் கூடாது. வைஷ்ணவர்கள் அல்லாதவர்களிடம் பேசுவதையும், அவர்களை வணங்குவதையும் தவிர்க்க வேண்டும். விஷ்ணுவையோ வைஷ்ணவர்களையோ நிந்திப்பதைப் பார்க்கவோ கேட்கவோ கூடாது. காதுகளை மூடிக் கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டுப் போக வேண்டும். அப்படி முடியாத பட்சத்தில் அவர்களை தண்டிக்க வேண்டும். பிரியமானவளே! பிறகு உடம்பு விழும் வரை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறாய்? இரண்டு கருத்துக்களில்லாமல் நான் சொன்ன வழியில் இருக்க வேண்டும். தாகத்தினால் தவித்து இறக்கும் நிலையிலும், எப்படி நீர் கொடுக்கும் மேகத்தை மட்டும் சாகோர பறவை எதிர்பார்க்கிறதோ, அப்படி இருக்க வேண்டும். ।। 85

एवमेव प्रयत्नेन साधनानि परित्यजेत्।

स्वेष्टदेवौ सदायाच्यौ गतिस्तौ मे भवेदिति।

स्वेष्टदेव तदीयानां गुरोरपि विशेषतः।

आनुकूल्ये सदास्थेयं प्रातिकूल्यं विवर्जयेत्।

सकृत्प्रपन्न रक्षादि कल्याण गुणतांतयोः।

विचिंत्य विश्वसेद्देवौ मामपश्य मविष्यतः।

संसारसागरान्नाथौ पुत्रमित्र गृहाकुलात्।

गोप्तारौ मे दयासिंधू प्रपन्नभयभंजनौ।

योऽहम्ममास्ति यत्किंचि दिहलोके परत्र च।

तत्सर्वं भवतोरद्य चरणेषु मयार्पितम्। 90

ஏவமேவ ப்ரயத்னேன ஸாத⁴னானி பரித்யஜேத் ।

ஸ்வேஷ்டதே³வெள ஸதா³ யாச்யெள க³திஸ்தெள மே ப⁴வேதி³தி ।

ஸ்வேஷ்டதே³வ ததீ³யானாம் கு³ரோரபி விஶேஷத꞉ ।

ஆனுகூல்யே ஸதா³ஸ்தே²யம் ப்ராதிகூல்யம்விவர்ஜயேத் ।

ஸக்ருத்ப்ரபன்ன ரக்ஷாதி³ கல்யாண கு³ணதாந்தயோ꞉ ।

விசிந்த்ய விஶ்வஸேத்³தே³வெள மாமபஶ்ய மவிஷ்யத꞉ ।

ஸம்ஸாரஸாக³ராந்நாதெள புத்ரமித்ர க்³ருஹாகுலாத் ।

கோ³ப்தாரெள மே த³யாஸிந்து⁴ ப்ரபன்னப⁴யப⁴ஞ்ஜனெள ।

யோ(அ)ஹம்மமாஸ்தி யத்கிம்சி தி³ஹலோகே பரத்ர ச ।

தத்ஸர்வம் ப⁴வதோரத்³ய சரணேஷு மயார்ப்பிதம் ।। 90

இப்படி எல்லா சாதனங்களையும் விட்டுவிட்டு, எப்பொழுதும் தனது இஷ்ட தெய்வத்தை மட்டுமே எனக்கு நீங்களே கதி என்று வேண்ட வேண்டும். இஷ்ட தெய்வம் மற்றும் அவரைச் சார்ந்தவர்கள், குரு ஆகியோரிடம் எப்பொழுதும் சாதகமாக இருக்க வேண்டும். பாதகமாக இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஒரு முறை சரணடைந்தால், அவர்கள் நம்மை

காப்பார்கள் என்ற கல்யாண குணங்களை தியானித்து நம்ப வேண்டும். என் கண்களுக்கு தெரியாவிட்டாலும், என்னை காப்பாற்றுவார்கள் என்று நம்ப வேண்டும். சம்சார கடலிலிருந்து, மகன், நண்பன், வீடு போன்ற பற்றுக்களிலிருந்து, என்னை காக்க கூடிய தலைவர்களாகவும், கருணை கடலாகவும், சரணடைந்தவர்களின் பயத்தை போக்குபவர்களாகவும் என்னை காப்பார்கள் என்று நம்ப வேண்டும். நான், எனது என்று நான் நினைக்கும் எல்லாவற்றையும், இவ்வுலகிலும் மறு உலகிலும் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் நான் உங்கள் இருவரின் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன். ।। 90

अहमस्म्यपराधाना मालयस्त्यक्त साधनः।

अगतिश्च गतोहं वा शरणं भजतांगती।

तवास्मि राधिकाकांत कर्मणामनसा गिरा।

कृष्णकांते तवैवास्मि युवा मेव गतिर्मम।

शरणं वां प्रपन्नोस्मि करुणा निकरा करौ।

प्रसादं कुरु तां दास्यम् मयिदुष्टेऽपराधिनि।

इत्येवं जपतां नित्यं स्थातव्यं वद पंकजे।

अचिरादेव दास्यामि वांछितं कमलालये।

बहिरेवमथोमध्ये सखीभावेन भावयेत्।

श्रीराधाकृष्णयोर्नित्यं लीलायोग्यः प्रजायते। 95

அஹமஸ்ம்யபராத⁴னா மாலயஸ்த்யக்த ஸாத⁴னः ।

அக³திஶ்ச க³தோ(அ)ஹம் வா ஶரணம் ப⁴ஜதாங்க³தீ ।

தவாஸ்மி ராதி⁴காகாந்த கர்மணாமனஸா கி³ரா ।

க்ருஷ்ணகாந்தே தவைவாஸ்மி யுவா மேவ க³திர்மம ।

ஶரணம் வாம் ப்ரபன்னோ(அ)ஸ்மி கருணா நிகரா கரௌ ।

ப்ரஸாத³ம் குரு தாம் தா³ஸ்யம் மயி து³ஷ்டே(அ)பராதி⁴னி ।

இத்யேவம் ஜபதாம் நித்யம் ஸ்தா[2]தவ்யம் வத[3] பங்கஜே ।

அசிராதே[3]வ தா[3]ஸ்யாமி வாஞ்சி[2]தம் கமலாலயே ।

ப[3]ஹிரேவமதோ[2] மத்[4]யே ஸகீ[2]பா[4]வேன பா[4]வயேத் ।

ஸ்ரீராதா[4]க்ருஷ்ணயோ: நித்யம் லீலாயோக்[3]ய: ப்ரஜாயதே ।। 95

<u>நைச்யானுசந்தானம்.</u>

நான் பாவங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம். எந்த வழியும் இல்லாதவன். சரணடைந்தவர்களுக்கு நீங்களே கதி. ராதிகா காந்தா, மனதாலும் செயலாலும் சொல்லாலும் நான் உனக்கே சொந்தம். கிருஷ்ண காந்தா, நீங்களே எனக்கு கதி. கருணை நிறைந்த கரங்களை உடைய உங்களை சரணடைந்தேன். பாவங்களை செய்த என்னிடம் கருணை வைத்து தாசத்வத்தை கொடுங்கள். இப்படி எப்பொழுதும் ஜெபித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். தாமரையில் இருக்கும் லக்ஷ்மியே, இப்படி இருப்பவர்களுக்கு நான் சீக்கிரமே அவர்கள் விருப்பத்தை கொடுப்பேன். வெளியில் இப்படி ஜெபித்து உள்ளே தோழமை பாவத்துடன் ராதாகிருஷ்ணரின் லீலைகளை நினைத்து எப்பொழுதும் லீலைக்கு தகுதி உடையவனாக ஆகிறான். ।। 95

पीठेसमर्चयेद्विद्वान् नित्यमावरणैस्सह।

भावयेत्केळिसंदोह ममलं प्रकृतेः परम्।

नित्यंस्मरामि तां नीलां त्वया संलालितोप्यहम्।

अपूर्वरूपसंदोहं कस्मरेन्न विलोक्यताम्।

कैशोरं रूपमनघे वेणुवाद्य विभूषितम्।

कस्यस्यात्स्मृतये भद्रे कोटिकाम कलोदयम्।

பீடே[2]ஸமர்ச்சயேத்[3]வித்[3]வான் நித்யமாவரணைஸ்ஸஹ ।

பா[4]வயேத் கேளிஸந்தோ[3]ஹ மமலம் ப்ரக்ருதே: பரம் ।

நித்யம்ஸ்மராமி தாம் நீளாம் த்வயா ஸம்லாலிதோ(அ)ப்யஹம் ।

அபூர்வரூபஸந்தோ3ஹம் கஸ்மரேந்ந விலோக்யதாம் ।
கைஶோரம் ரூபமனகே4 வேணுவாத்3ய விபூ4ஷிதம் ।
கஸ்யஸ்யாத்ஸ்ம்ருதயே ப4த்3ரே கோடி காம கலோத3யம் ।

வித்வான் பீடத்தில் எப்பொழுதும் ஆவரண தேவதைகளுடன் ஆராதிக்க வேண்டும். பரிசுத்தமான லீலைகளை தியானிக்க வேண்டும். உன்னால் புகழப்பட்டாலும், நான் எப்பொழுதும் நீளாதேவியை நினைக்கிறேன். அந்த அற்புதமான ரூபத்தை யார் தான் நினைக்காமல் இருக்க முடியும்? மங்களமானவளே! புல்லாங்குழல் வாசித்து, கௌமார பருவத்தில் இருக்கும் அவனை யார் தான் நினைத்து இன்பம் அடையாமல் இருப்பார்கள்?

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தில், பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையில், இரண்டாவது பாதத்தில்,
லோகாக்கியானத்தில், பிருந்தாவன சரிதையில், யுகள ஆராதனை என்ற
ஐந்தாம் அத்தியாயம் நிறைவு பெற்றது.।। 100

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

இரண்டாம் பாகம் அத்தியாயம் – 6

மந்த்ரத்வய ஆராதனை முறை

द्वितीयपादे-अध्यायः-6

मन्त्रद्वयाराधन विधिः।

த்³விதீயபாதே³(அ)த்⁴யாய:-6

மந்த்ரத்³வ யாராத⁴ன விதி⁴: ।

किं पीठं किं च तद्रूपं येनमुह्यंति सूरयः।

किमावरणमाख्या हि का नीलारस रूपिणी।

श्रीभगवानुवाच-

पीठं तयोः प्रवक्ष्यामि समस्तावरणैस्सह।

रूपं च नीलयायुक्तं शक्तोनैवास्मि भाषितुम्।

गोलोके पश्यपद्माक्षी सनीलं कधनेन किम्।

इतःकोटिगुणंरूपं भूमौ वृन्दावने कृतम्।

द्वापरांते कलेरादौ यदुवंशे महेश्वरी।

आविर्भूय करिष्यामि त्रिविधां केळिमुज्ज्वलाम्।

नित्यैकां दृश्यरूपेण दृश्यैकां कमलालये।

गोपकन्या हितार्थाय पंचयोजन मण्डले।-5

கிம் பீட²ம் கிம் ச தத்³ரூபம் யேனமுஹ்யந்தி ஸூரய: ।

கிமாவரணமாக்²யா ஹி கா நீலாரஸ ரூபிணீ ।

ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச-

பீட²ம் தயோ: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸமஸ்தாவரணைஸ்ஸஹ ।

ரூபம் ச நீலயாயுக்தம் ஶக்தோனைவாஸ்மி பா⁴ஷிதும் ।

கோ³லோகே பஶ்யபத்³மாக்ஷீ ஸநீலம் கத⁴னேன கிம் ।

இத꞉கோடிகு³ணம்ரூபம் பூ⁴மௌ வ்ருந்தா³வனே க்ருதம் ।

த்³வாபராந்தே கலேராதௌ³ யது³வம்ஶே மஹேஶ்வரீ ।

ஆவிர்பூ⁴ய கரிஷ்யாமி த்ரிவிதா⁴ம் கேளிமுஜ்ஜ்வலாம் ।

நித்யைகாம் த்³ருஶ்யரூபேண த்³ருஶ்யைகாம் கமலாலயே ।

கோ³பகன்யா ஹிதார்தா²ய பஞ்சயோஜன மண்ட³லே । - 5

தேவர்களே மயங்கும் வண்ணம் இருக்கும் பீடம் எது? அதன் திருவுருவம் எத்தகையது? நீல ரசம் போன்ற வடிவினையுடைய அவளுடைய ஆபரணம் தான் என்ன? என்று வினவினர்.

பகவான் கூறலானான் -

அவர்களுக்கான பீடத்தை, அனைத்து ஆபரணங்களோடு உரைக்கிறேன். நீல நிறம் பொருந்திய அந்த ரூபத்தை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க என்னால் இயலாது. தாமரை போன்ற கண்களை உடையவளே! கோலோகத்தில் நீலவண்ணனாய் திகழும் என்னை காண்கிறாய் அல்லவா? அதைப்பற்றி என்ன சொல்ல இருக்கிறது? அதனினும் கோடி மடங்கு பேரெழில் கொண்டு பூமியில் பிருந்தாவனத்தில் யது குலத்தில் மகேஸ்வரியாக நான் அவதரித்து, துவாபரயுகத்தின் இறுதியிலும், கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் மூவகைப்பட்ட பேரொளி வீசும் லீலைகளை செய்வேன். நித்தியமான ஒரு ரூபத்தை தரிசன ரூபமாகவும், மற்றொன்றை திருமகள் உறையும் இடத்திலும், கோபிகைகளின் நலனுக்காக ஐந்து யோஜனை தூரம் மண்டலமாக அமைத்து லீலை புரிவேன். ।। 5

त्वदर्थं तु त्रितीयां च द्वारकायां विशेषतः।

करिष्ये तत्र दृष्टासि राधिका सहितं च माम्।

तत्रत्या मृत्तिकाऽप्यपि गोपीचंदन संज्ञिता।

पुनाति सकलान् लोकानूर्ध्वपुण्ड्रेण धारिता।

षट्कोणाष्टदळं बाह्ये चतुष्षष्टिदळं पुनः।

चतुरश्रं तदुपरि चतुर्द्वार समन्वितम्।

मध्ये तु कामबीजं स्यात् षट्कोणेकामकीलकम्।

कोणाग्रेषु विचिंत्यानि श्रियोबीजानि मानिनी।

द्वयं तु चिंतयेन्मध्ये कर्णिकायां समं ततः।

दळाष्टके सखीस्थाने सखीनामष्टकं जपेत्। 10

த்வத3ர்த2ம் து த்ருதீயாம் ச த்3வாரகாயாம் விஶேஷதः ।

கரிஷ்யே தத்ர த்3ருஷ்டாஸி ராதி4கா ஸஹிதம் ச மாம் ।

தத்ரத்யா ம்ருத்திகா(அ)த்3யபி கோ3பீசந்த3ன ஸம்ஜ்ஞிதா ।

புனாதி ஸகலான் லோகானூர்த்4வபுண்ட்3ரேண தா4ரிதா ।

ஷட்கோணாஷ்டத3ளம் பா3ஹ்யே சதுஷ்பஷ்டித3ளம் புனः ।

சதுரஶ்ரம் தது3பரி சதுர்த்3வார ஸமன்விதம் ।

மத்4யே து காமபீ3ஜம் ஸ்யாத் ஷட்கோணேகாமகீலகம் ।

கோணாக்3ரேஷு விசிந்த்யானி ஶ்ரியோபீ3ஜானி மானினீ ।

த்3வயம் து சிந்தயேன்மத்4யே கர்ணிகாயாம் ஸமம் ததः ।

த3ளாஷ்டகே ஸகீ2ஸ்தா2னே ஸகீ2நாமஷ்டகம் ஜபேத் । 10

உனக்காகவே, துவாரகையில் நான் ராதையுடன் எழுந்தருளி இருப்பதை நீ தரிசிப்பாய். அங்குள்ள தூய மண், கோபி சந்தனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது, மேலிருந்து அணியப்படும் திருமண் உருவமாக சகல உலகங்களையும் தூய்மை செய்கிறது. ஆறு கோணங்களும், எட்டு இதழ்களும் கொண்ட வெளிப்புறமும், அறுபத்தி நான்கு இதழ்கள் கொண்ட உள்வட்டமும், அதற்கு மேலே நான்கு வாசல்களுடன் சதுரமான அமைப்பும் கொண்டு விளங்கும். நடுவில் காம பீஜம் இருக்கும், மேலும் ஆறு கோணங்களில் காம கீலகம் இருக்கும்.

கோணங்களின் முனைகளில் திருமகளின் பீஜங்களை மனதால் நினைக்க வேண்டும், அன்பே! அதன்பின், இரண்டு பீஜங்களை கர்ணிகையில் சமமாக தியானிக்க வேண்டும். எட்டு இதழ்களில் தோழியர்களுக்கான இடத்தில், தோழியர்களின் எட்டு நாமங்களையும் ஜெபிக்க வேண்டும். || 10

अष्टावष्टौ प्रतिदळे चतुष्षष्टिदळेषु वा।

सुगंधद्रव्यभूषाभिः भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पूजयेत्।

त्रिकोटिसुंदरीबृन्दपरीतं परिभावयेत्।

तासांद्वयोर्द्वयोर्मध्ये मामेकमनुचिंतयेत्।

कर्णिकायाम बालेंदुमण्डले जलदाकृतिम्।

**सुवर्णवर्णयादेव्या राधया परिवेष्टितम्।

कोटिकंदर्पमुग्धांगङ्ग मरविंदनिभेक्षणम्।

मयूरपिंछाभरणं स्फुरन्मकरकुण्डलम्।

बंधूकजलविभ्राजत् पाणिपादतलाधरम्।

त्रिभंगसुंदरग्रीवं वेणुवादन तत्परम्। 15

அஷ்டாவஷ்டௌ ப்ரதித3ளே சதுஷ்பஷ்டித3ளேஷு வா ।

ஸுக3ந்த4த்3ரவ்யபூ4ஷாபி4: ப4க்ஷ்யைர்போ4ஜ்யைஸ்ச பூஜயேத் ।

த்ரிகோடிஸுந்த3ரீப்3ருந்த3பரீதம் பரிபா4வயேத் ।

தாஸாம் த்3வயோர்த்3வயோர்மத்4யே மாமேகமனுசிந்தயேத் ।

கர்ணிகாயாம் பா3லேந்து3மண்ட3லே ஜலதா3க்ருதிம் ।

**ஸுவர்ணவர்ணயா தே3வ்யா ராத4யா பரிவேஷ்டிதம் ।

கோடிகந்த3ர்பமுக்3தா4ங்க3ம் க3 மரவிந்த3நிபே4க்ஷணம் ।

மயூரபிஞ்சா4ப4ரணம் ஸ்பு2ரன்மரகரகுண்ட3லம் ।

ப3ந்து4கஜலவிப்4ராஜத் பாணிபாத3தலாத4ரம் ।

த்ரிப⁴ங்க³ஸுந்த³ரக³ரீவம் வேணுவாத³ன தத்பரம் । 15

அறுபத்தி நான்கு இதழ்களில், ஒவ்வொரு இதழிலும் எட்டு எட்டு தேவதைகளை நறுமணப் பொருட்கள், அலங்காரங்கள், உண்ணக்கூடிய மற்றும் நைவேத்தியங்கள் சமர்ப்பித்து பூஜிக்க வேண்டும். மூன்று கோடி அழகிய மங்கையர் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டிருப்பதாக மனதால் பாவிக்க வேண்டும். அந்த கோபியர்கள் இருவருக்கு மத்தியில் என்னை ஒருவனாக தியானிக்க வேண்டும். கர்ணிகையின் நடுவில், இளம்பிறை நிலவைப் போல ஜொலிக்கும் மண்டலத்தில், மேகவண்ணனை, பொன் வண்ண தேவியான ராதையால் சூழப்பட்டிருப்பவனாய் தியானிக்க வேண்டும். கோடிக்கணக்கான மன்மதர்களை மயக்கும் திருமேனியும், தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களும், மயில் இறகால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிரீடமும், மின்னும் மகர குண்டலங்களும், பந்துக்க மலர் போல சிவந்த பாதம் மற்றும் உள்ளங்கைகளைக் கொண்டும், திரிபங்கியாக அழகிய கழுத்துடன், வேணுகானத்தில் மூழ்கி இருப்பவனாய் தியானிக்க வேண்டும். ।। 15

कुटिलालकमापीन भुजदण्डविभूषितम्।

वलयांगदमाणिक्य मयूख विलसत्तमम्।

स्फुरन्मुक्ताफलोदार द्युतिपूरित वक्षसम्।

श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं रणत्कांची कलापकम्।

मञ्जु मञ्जीर निर्घोष दृष्टपादसरोरुहम्।

वधू कदंबमध्यस्थमुदारगुणमण्डितम्।

वीणावादनतत्वज्ञं गानमोहित मन्मथम्।

**पार्श्वे विचिंतयेद्देवीं राधिकां परदेवताम्।

कामकेळिकलाभिज्ञांउन्निद्र जलजेक्षणाम्।

क्षीणमध्यामनिंद्याद्धिं मुग्धहासां महच्छविम्। 20

குடிலாலகமாபீன பு4ஜத3ண்ட3விபூ4ஷிதம் ।

வலயாங்க3த3மாணிக்ய மயூக2 விலஸத்தமம் ।

ஸ்பு2ரன்முக்தாப2லோதா3ர த்3யுதிபூரித வக்ஷஸம் ।

ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபோ4ரஸ்கம் ரணத்காஞ்சீ கலாபகம் ।

மஞ்ஜு மஞ்ஜீர நிர்கோ4ஷ த்3ருஷ்டபாத3ஸரோருஹம் ।

வது4 கத3ம்ப3மத்4யஸ்த2முதா3ரகு3ணமண்டி3தம் ।

வீணாவாத3னதத்வஜ்ஞும் கா3னமோஹித மன்மதம் ।

**பார்ஶ்வே விசிந்தயேத்3தே3வீம் ராதி4காம் பரதே3வதாம் ।

காமகேளிகலாபி4ஜ்ஞாம் உன்நித்3ர ஜலஜேக்ஷணாம் ।

க்ஷீணமத்4யாமனின்த்3யாத்3தி4ம் முக்3த4ஹாஸாம் மஹச்ச2விம் । 20

சுருண்ட கூந்தலும், திரண்ட தோள்களும், வளையல், தோள்வளை, மாணிக்கம் பதித்த ஆபரணங்கள் ஒளிவீசும் மார்பும், ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம் அணிந்த மார்பும், ஒலிக்கும் காஞ்சி மணிமாலைகளும், பாதத்தாமரையில் கொலுசுகள் ஒலிக்க, மணப்பெண் போன்று கடம்ப மரத்தின் நடுவில் நற்குணங்கள் சூழ்ந்து இருக்க வீணையின் தத்துவத்தை அறிந்த, இசைக்கு மயங்கும் மன்மதன் போன்றவன். பக்கத்தில், பரதேவதையான ராதையை தியானிக்க வேண்டும். காமக்கலைகளில் வல்லவள், உறக்கம் இல்லாத தாமரை போன்ற கண்கள் உடையவள், மெல்லிய இடையுடையவள், தூய்மையானவள், புன்முறுவல் பூத்தவள், பேரொளி உடையவள். ।। 20

गीतकाव्य कथालाप विदग्धां सुंदरोदरीम्।

किशोरीं शैशवक्रीडा परमव्यंजितस्तनीम्।

नीलशाटिपरीधानां पंककाश्मीर पंकिलाम्।

पङ्कजांदोलितकरां कालिंदी केळि लंपटाम्।

श्रीकृष्णांस समासक्त पाणीमाहृत षद्दाम्।

कौमुदिवल्लभांकान्तां वृन्दावनविलासिनीम्।

नित्यानपायिनीं विष्णोः भावयेद्रसदीर्घिकाम्।

कर्णिकाबाह्य वलये राधाविद्यां लिखेत्सुधीः।

प्रणवंकामबीजं च दीर्घवह्निं च राधिकाम्।

संमोहोनीं कामधातृ भूसमेतां च विन्यसेत्।25

கீ3தகாவ்ய கதா2லாப வித3க்3தா4ம் ஸுந்த3ரோத3ரீம் ।

கிஶோரீம் ஶைஶவகீரீடா3 பரமவ்யஞ்ஜிதஸ்தனீம் ।

நீலஶாடிபரீதா4னாம் பங்கககாஶ்மீர பங்கி3லாம் ।

பங்கஜான்தோ3ளிதகராம் காளிந்தீ3 கேளி லம்படாம் ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணாஸ ஸமாஸக்த பாணிமாஹூத ஷத3தாம் ।

கௌமுதி3வல்3பா4ங்கான்தாம் வ்ருந்தா3வனவிலாஸினீம் ।

நித்யானபாயினீம் விஷ்ணோ: பா4வயேத்3ரஸதீ3ர்கி4காம் ।

கர்ணிகாபா3ஹ்ய வலயே ராதா4வித்3யாம் லிகே2த்ஸுதீ4: ।

ப்ரணவம் காமபீ3ஜம் ச தீ3ர்க4வஹிம் ச ராதி4காம் ।

ஸம்மோஹோனீம் காமதா4த்ரு பூ4ஸமேதாம் ச வின்யஸேத் । 25

பாடல், கவிதை, கதை ஆகியவற்றில் வல்லவள், அழகிய வயிறு உடையவள், இளமையானவள், குழந்தைப் பருவ விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டவள், நன்கு மலராத கொங்கைகள் உடையவள், நீல நிற ஆடை அணிந்தவள், சேற்றிலும் குங்குமத்தில் படிந்தவள், தாமரை மலர்களை கையில் ஏந்தியவள், காளிந்தி நதிக்கரையில் விளையாடுவதில் விருப்பம் கொண்டவள், ஶ்ரீகிருஷ்ணனின் தோளில் சாய்ந்து, அவனால் அழைக்கப்படுபவள், சந்திரனின் காதலியானவள், பிருந்தாவனத்தில் லீலை செய்பவள், விஷ்ணுவின் நித்தியமான பிரியமானவள், ரசங்களின் நீரூற்றாக விளங்குபவள். கர்ணிகையின் வெளிப்புற வளையத்தில்

ராதைக்கான மந்திரத்தை எழுத வேண்டும். ஓம் என்ற பிரணவத்தையும், காம பீஜத்தையும், தீர்க்கமான அக்னியையும், ராதையையும், மோஹிக்கும் சக்தியையும், காமதாத்ரியையும் பூமி பீஜத்தையும் எழுத வேண்டும். ।। 25

कामकेळि च नीळे च तथा लावण्यरूपिणी।

नमोनमस्ते च पदं राधाविद्येति कीर्तिता।

श्रीराधायै नमोवेति मन्त्रोऽन्योऽयं षडक्षरः।

संपूज्याःपरितोदेवीं ललिताद्याश्च शक्तयः।

व्याख्यास्वरूपवर्णानि ह्युपरिष्टाद्वरानने।

स्तोत्रेणानेन विधिवत् संस्तुवीत विचक्षणः।

पूजांते रसिकानंद पूजितांपरदेवताम्।

जयतिश्रीपरानंद कृष्णपादपवल्लरी।

"श्रीकृष्णवदनांबोज मधुपान मधुव्रती।

श्रीकृष्णनयनानंदरस कर्पूरवर्तिका। 30

காமகேளி ச நீளே ச ததா² லாவண்யரூபிணீ ।

நமோ நமஸ்தே ச பதம் ராதா⁴வித்³யேதி கீர்திதா ।

ஶ்ரீராதா⁴யை நமோவேதி மந்த்ரோ(அ)ன்யோ(அ)யம் ஷட³க்ஷர꞉ ।

ஸம்பூஜ்யா꞉ பரிதோ தே³வீம் லலிதாத்³யாஶ்ச ஶக்தய꞉ ।

வ்யாக்²யாஸ்வரூபவர்ணானி ஹ்யுபரிஷ்டாத்³வரானனே ।

ஸ்தோத்ரேணானேன விதி⁴வத் ஸம்ஸ்துவீத விச்ச²ண꞉ ।

பூஜாந்தே ரஸிகானந்த³ பூஜிதாம் பரதே³வதாம் ।

ஜயதிஶ்ரீபரானந்த³ க்ருஷ்ணபாத³பவல்லரீ ।

"ஶ்ரீக்ருஷ்ணவத³னாம்போ³ஜ மது⁴பான மது⁴வ்ரதீ ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணனயனானந்த³ரஸ கர்பூரவர்திகா । 30

ஸ்ரீக்ருஷ்ண லீலையில் விருப்பமுள்ளவள், நீல நிறமானவள், அழகின் வடிவமானவள், நமோ நமஸ்தே என்ற சொல் ராதா வித்யை என்று போற்றப்படுகிறது. "ஸ்ரீ ராதாயை நமோ" என்பது ஆறு அட்சரங்களைக் கொண்ட மற்றொரு மந்திரம். தேவியை சுற்றி லலிதா போன்ற சக்திகளை வழிபட வேண்டும். ஓ தேவியே, இதன் விளக்கமும், வடிவமும் மேலே கூறப்பட்டுள்ளது. அறிவாளியானவன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் தேவியை முறையாகத் துதிக்க வேண்டும். பூஜையின் முடிவில், ரசிகானந்தத்தால் பூஜிக்கப்படும் பரதேவதையை வணங்குகிறேன். ஸ்ரீ பரமானந்தனின் கிருஷ்ணனின் திருவடி மலர்கள் வெல்க! கிருஷ்ணனின் தாமரை போன்ற முகத்தை தேன் பருகும் வண்டு, கிருஷ்ணனின் கண்களில் ஆனந்தத்தை தரும் கற்பூர தீபம். ।। 30

श्रीकृष्णानन पूर्णंदो राधिकाचारुचंद्रिका।

श्रीकृष्णरूप पाथोधि लहरी हेमवैभवा।

श्रीकृष्णमालतीहार सुगन्धवरभूषणा।

श्रीकृष्णपरमानंदसरः पंकजकुण्डला।

श्रीकृष्णयामिनीरम्य चंद्रोदयमुखोदया।

श्रीकृष्ण हृल्लतामूल विकासामलदोहदा।

श्रीकृष्णबाल्य कौमार केळिरूपायशस्विनी।

श्रीकृष्णभवकैशोर सकेळिकलाप्रिया।

श्रीकृष्णलोलनयन विलोलामलतारिका।

कृष्णपानः कृष्णहृच्च कृष्णचैतन्य रूपिणी। 35

ஸ்ரீக்ருஷ்ணானன பூர்ணந்து³ ராதி⁴காசாருசந்த்³ரிகா ।

ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூப பாதோ⁴தி⁴ லஹரீ ஹேமவைப⁴வா ।

ஸ்ரீக்ருஷ்ணமாலதீஹார ஸுக³ந்த⁴வரபூ⁴ஷணா ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணபரமானந்த³ஸர꞉ பங்கஜகுண்ட³லா ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணயாமினீரம்ய சந்த்³ரோத³யமுகோ²த³யா ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஹ்ருல்லதாமூல விகாஸாமலதோ³ஹதா³ ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணபா³ல்ய கௌமார கேளிரூபாயஶஸ்வினீ ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணப⁴வகைஶோர ஸகேளிகலாப்ரியா ।

ஶ்ரீக்ருஷ்ணலோலனயன விலோலாமலதாரிகா ।

க்ருஷ்ணபான꞉ க்ருஷ்ணஹ்ருச்ச க்ருஷ்ணசைதன்ய ரூபிணீ । 35

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் முகம் பூரண சந்திரன், ராதிகா அழகான நிலவு வெளிச்சம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உருவம் கடலாகும், அவளின் அலை பொன்னிறமான செல்வம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மல்லிகை மாலை நறுமணம் மிக்க ஆபரணம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பரமானந்த ஏரிக்கு தாமரை காதணி. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இரவின் அழகிய நிலவு உதயமாகும் முகம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இதயத்தாமரையின் அடியை மலரச் செய்யும் ஆசை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் குழந்தை மற்றும் இளமைப் பருவ லீலைகளின் வடிவம், புகழுக்குரியவள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் இளமைப் பருவ லீலைகளில் விருப்பமுள்ளவள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆடும் கண்களின் மின்னும் விண்மீன், கிருஷ்ணனின் பானம், கிருஷ்ணனின் இதயம், கிருஷ்ணனின் உணர்வு வடிவமானவள். ।। 35

कृष्णानंदा कृष्णमुखी कृष्णोद्भव भयापहा।

कृष्णहासा कृष्णरसा कृष्णलीलकिशोधरी।

कृष्णप्रिया कृष्णभरा कृष्णा कृष्णविलासिनी।

कृष्णकान्ता कृष्णदैवा कृष्णांगी कृष्णजीवना।

कृष्णतृट् कृष्णभोग्या च कृष्णक्षुत् कृष्णसाधना।

कृष्णाश्रया कृष्णपरा कृष्णाभा कज्जलप्रिया।

कृष्णशेषा कृष्णसाध्या कृष्णजीमूत चातकी।

कृष्णकेळीकलाभिज्ञा कृष्णपादपमंजरी।

कृष्णकासारमकरी कृष्णमातंग संगिनी।

कृष्णतुष्णा कृष्णपुष्टा कृष्णतोषविधायिनी। 40

க்ருஷ்ணானந்தா[3] க்ருஷ்ணமுகீ[2] க்ருஷ்ணோத்[3]ப[4]வ ப[4]யாபஹா ।

க்ருஷ்ணஹாஸா க்ருஷ்ணரஸா க்ருஷ்ணலீலகிஶோத[4]ரீ ।

க்ருஷ்ணப்ரியா க்ருஷ்ணப[4]ரா க்ருஷ்ணா க்ருஷ்ணவிலாஸினீ ।

க்ருஷ்ணகாந்தா க்ருஷ்ணதை[3]வா க்ருஷ்ணாங்கீ[3] க்ருஷ்ணஜீவனா ।

க்ருஷ்ணத்ருட் க்ருஷ்ணபோ[4]க்[3]யா ச க்ருஷ்ணக்ஷுத் க்ருஷ்ணஸாத[4]னா ।

க்ருஷ்ணாஶ்ரயா க்ருஷ்ணபரா க்ருஷ்ணாபா[4] கஜ்ஜலப்ரியா ।

க்ருஷ்ணஶேஷா க்ருஷ்ணஸாத்[4]யா க்ருஷ்ணஜீமூத சாதகீ ।

க்ருஷ்ணகேளிகலாபி[4]ஜ்ஞா க்ருஷ்ணபாத[3]பமஞ்ஜரீ ।

க்ருஷ்ணகாஸாரமகரீ க்ருஷ்ணமாதங்க[3] ஸங்கி[3]னீ ।

க்ருஷ்ணதுஷ்ணா க்ருஷ்ணபுஷ்டா க்ருஷ்ணதோஷவிதாயினீ । 40

கிருஷ்ண ஆனந்தம், கிருஷ்ண முகமானவள், கிருஷ்ணனால் உண்டான பயத்தைப் போக்குபவள், கிருஷ்ணனின் சிரிப்பு, கிருஷ்ணனின் ரசம், கிருஷ்ண லீலைகளைச் செய்பவள், கிருஷ்ணனின் பிரியமானவள், கிருஷ்ணனை சுமப்பவள், கிருஷ்ண லீலைகளில் மகிழ்பவள், கிருஷ்ணனின் காதலி, கிருஷ்ணனின் விதி, கிருஷ்ணனின் உடல், கிருஷ்ணனின் வாழ்க்கை, கிருஷ்ணனின் தாகம், கிருஷ்ணனால் அனுபவிக்கப்படுபவள், கிருஷ்ணனின் பசி, கிருஷ்ணனின் சாதனம், கிருஷ்ணனின் அடைக்கலம், கிருஷ்ணனில் பற்றுள்ளவள், கிருஷ்ணனின் ஒளி, மை பிரியமானவள், கிருஷ்ணனின் மீதம், கிருஷ்ணனின் குறிக்கோள், மேகத்தை விரும்பும் சாதகப் பறவை, கிருஷ்ண லீலைகளில்

வல்லவள், கிருஷ்ணனின் பாதத்தாமரையின் அரும்பு, கிருஷ்ணனின் ஏரியின் மகரம், கிருஷ்ணனின் யானை போன்றவள், கிருஷ்ணனின் தாகம், கிருஷ்ணனால் போற்றப்பட்டவள், கிருஷ்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுப்பவள். || 40

कृष्णनेत्रा कृष्णकेशी कृष्णकुन्तळ मण्डिता।

कृष्णगीता कृष्णपरा कृष्णनृत्या रसेश्वरी।

कृष्णपूज्या कृष्णभक्ता कृष्णलीला कलावती।

कृष्णविद्या कृष्णबुद्धिः कृष्णसंकल्प सिद्धिदा।

कृष्णमानसकल्लोल स कृष्णमानस पंकजा।

कृष्णमान्या कृष्णवंद्या कृष्णसंताप चंद्रिका।

कृष्णसंगीतगमना कृष्णस्तोभ विधायिनी।

कृष्णाननाजमार्ताण्ड कृष्णनेत्रांजन प्रभा।

कृष्णलावण्यनिलया कृष्णसौभाग्यशेवधिः।

श्रीकृष्णाकर्षिणी कृष्ण कथारसनिषेविका।45

க்ருஷ்ணனேத்ரா க்ருஷ்ணகேஶீ க்ருஷ்ணகுந்தல3 மண்டி3தா ।

க்ருஷ்ணகீ3தா க்ருஷ்ணபரா க்ருஷ்ணந்ருத்யா ரஸேஶ்வரீ ।

க்ருஷ்ணபூஜ்யா க்ருஷ்ணப4க்தா க்ருஷ்ணலீலா கலாவதீ ।

க்ருஷ்ணவித்3யா க்ருஷ்ணபு3த்3தி4: க்ருஷ்ணஸங்கல்ப ஸித்3தி4தா3 ।

க்ருஷ்ணமானஸகல்லோல ஸ க்ருஷ்ணமானஸ பங்கஜா ।

க்ருஷ்ணமான்யா க்ருஷ்ணவந்த்3யா க்ருஷ்ணஸம்தாப சந்த்3ரிகா ।

க்ருஷ்ணஸங்கீ3தக3மனா க்ருஷ்ணஸ்தோ2ப4 விதாயினீ ।

க்ருஷ்ணானனாஜமார்தாண்ட3 க்ருஷ்ணனேத்ராஞ்ஜன ப்ரபா4 ।

க்ருஷ்ணலாவண்யனிலயா க்ருஷ்ணஸௌபா4க்3யஶேவதி4: ।

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாகர்ஷிணீ க்ருஷ்ண கதா2ரஸநிஷேவிகா । 45

கிருஷ்ணனின் கண்கள், கிருஷ்ணனின் கூந்தல், கிருஷ்ணனின் சுருண்ட கூந்தலால் அலங்கரிக்கப்பட்டவள், கிருஷ்ணனின் பாடல், கிருஷ்ணனில் பற்றுள்ளவள், கிருஷ்ணனின் நடனம், ரசங்களின் தலைவி, கிருஷ்ணனால் பூஜிக்கப்படுபவள், கிருஷ்ணனின் பக்தை, கிருஷ்ண லீலைகளில் வல்லவள், கிருஷ்ணனே வித்யை, கிருஷ்ணனே புத்தி, கிருஷ்ணனின் சங்கல்பத்தை நிறைவேற்றுபவள், கிருஷ்ணனின் மனக்கடல், கிருஷ்ணனின் மனத்தாமரை, கிருஷ்ணனால் மதிக்கப்படுபவள், கிருஷ்ணனால் வணங்கப்படுபவள், கிருஷ்ணனின் துன்பத்திற்கு நிலவு வெளிச்சம், கிருஷ்ணனின் சங்கீதத்தில் மகிழ்பவள், கிருஷ்ணனின் மகிழ்ச்சிக்கு காரணமானவள், கிருஷ்ணனின் முகம் சூரியன், கிருஷ்ணனின் கண்களில் மையின் பிரகாசம், கிருஷ்ணனின் அழகின் இருப்பிடம், கிருஷ்ணனின் அதிர்ஷ்டத்தின் பெட்டகம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஈர்ப்பவள், கிருஷ்ணனின் கதைகளில் மகிழ்ச்சி கொள்பவள். || 45

कृष्णतल्पा कृष्णकल्पा कृष्णकुल्याकलास्वना।

कृष्णकेळिपियाकृष्णकेळिनंता नदोहदा।

कृष्णशुद्धा कृष्णबुद्धा कृष्णमुग्धाकळंकिणी।

कृष्णभामा कृष्णवामा कृष्णकामा मनोहरा।

कृष्णैश्वर्या कृष्णवित्त कृष्णस्मित विघूर्णिता।

कृष्णाधररसाभिज्ञा कृष्णकौतुकसाधना।

कृष्णक्रीडासुधासिंधुः कृष्णनाम परायणा।

कृष्णश्रीकृष्णभूतिश्च कृष्णधीः कृष्णमङ्गळा।

कृष्णवेणी कृष्णगतिः कृष्णाकामधुघा हिता।

कृष्णमूला कृष्णशाला कृष्णहृत्पद्म कर्णिका।50

க்ருஷ்ணதல்பா க்ருஷ்ணகல்பா க்ருஷ்ணகுல்யாகலாஸ்வனா ।
க்ருஷ்ணகேளிபியா க்ருஷ்ணகேளின்தா நதோ^{3}ஹதா^{3} ।
க்ருஷ்ணஶுத்^{3}தா^{4} க்ருஷ்ணபு^{3}த்^{3}தா^{4} க்ருஷ்ணமுக்^{3}தா^{4}களங்கிணீ ।
க்ருஷ்ணபா^{4}மா க்ருஷ்ணவாமா க்ருஷ்ணகாமா மனோஹரா ।
க்ருஷ்ணைஶ்வர்யா க்ருஷ்ணவித்த க்ருஷ்ணஸ்மித விகூ^{4}ர்ணிதா ।
க்ருஷ்ணா த^{4}ரரஸாபி^{4}ஜ்ஞா க்ருஷ்ணகௌதுகஸாத^{4}னா ।
க்ருஷ்ணக்ரீடா^{3}ஸுதா^{4}ஸிந்து^{4}꞉ க்ருஷ்ணநாம பராயணா ।
க்ருஷ்ணஶ்ரீக்ருஷ்ணபூ^{4}திஶ்ச க்ருஷ்ணதீ^{4}꞉ க்ருஷ்ணமங்க^{3}ளா ।
க்ருஷ்ணவேணீ க்ருஷ்ணக^{3}தி꞉ க்ருஷ்ணாகாமது^{4}கா^{4} ஹிதா ।
க்ருஷ்ணமூலா க்ருஷ்ணஶாலா க்ருஷ்ணஹ்ருத்பத்^{3}ம கர்ணிகா । 50

கிருஷ்ணனின் படுக்கை, கிருஷ்ணனின் கற்பனை, கிருஷ்ணனின் வாய்க்காலில் ஓடும் நீரின் ஒலி, கிருஷ்ண லீலைகளில் பிரியம், கிருஷ்ண லீலைகளில் ஆசை, கிருஷ்ணனின் தூய்மை, கிருஷ்ணனின் புத்தி, கிருஷ்ணனால் மயக்கப்பட்டவள், களங்கம் இல்லாதவள், கிருஷ்ணனின் மனைவி, கிருஷ்ணனின் இடது பக்கம், கிருஷ்ணனின் விருப்பம், மனதை கொள்ளை கொள்பவள், கிருஷ்ணனின் செல்வம், கிருஷ்ணனின் செல்வம், கிருஷ்ணனின் புன்னகையால் சுழல்பவள், கிருஷ்ணனின் அதர ரசத்தை அறிந்தவள், கிருஷ்ணனின் ஆசையை நிறைவேற்றுபவள், கிருஷ்ணனின் விளையாட்டு அமுதக் கடல், கிருஷ்ணனின் நாமத்தில் பற்றுடையவள், கிருஷ்ணனின் செல்வம், கிருஷ்ணனின் புத்தி, கிருஷ்ணனின் மங்களம், கிருஷ்ணனின் பின்னல், கிருஷ்ணனின் நடை, கிருஷ்ணனின் காமதேனு, கிருஷ்ணனின் மூலம், கிருஷ்ணனின் இல்லம், கிருஷ்ணனின் இதயத் தாமரையின் கர்ணிகை. ।। 50

कृष्णजीवातुका राधा वृषभानुतनूद्भवा।

इति श्रीराधिकानाम स्तवराजमनुत्तमम्।

संपठेत् प्रेमदंदिव्यं कामदंपुण्यवर्धनम्।

पूजावसाने संजप्यं युगळध्यान संयुतम्। 52

प्रणवाद्यमिदं देवी देवानामपिदुर्लभम्।

कृषिर्भुवाचकश्शब्दो णश्चानंदविदायकः।

सदानंदसमावेशः कृष्ण इत्यभिधीयते।

सच्चिदानंदरूपाय कृष्णायाक्लिष्टकारिणे।

नमोवेदांतवेद्याय ब्रह्मणे परमात्मने।

अनयाराध्यते कृष्णो भगवान् हरिरीश्वरः । 55

க்ருஷ்ணஜீவாதுகா ராதா4 வ்ருஷபா4னுதனூத்3ப4வா ।

இதி ஸ்ரீராதி4கானாம ஸ்தவராஜமனுத்தமம் ।

ஸம்படே2த் ப்ரேமத3ந்தி3வ்யம் காமத3ம்புண்யவர்த4னம் ।

பூஜாவஸானே ஸம்ஜப்யம் யுக3ளத்4யான ஸம்யுதம் । 52

ப்ரணவாத்3யமித3ம் தே3வீ தே3வானாமபி து3ர்லப4ம் ।

க்ருஷிர்பு4வாசகஶ்ஶப்3தோ3 ணஶ்சானந்த3விதாயகः ।

ஸதானந்த3ஸமாவேஶः க்ருஷ்ண இத்யபி4தீ4யதே ।

ஸச்சிதா3னந்த3ரூபாய க்ருஷ்ணாயாக்லிஷ்டகாரிணே ।

நமோ வேதா3ந்தவேத்3யாய ப்3ரஹ்மணே பரமாத்மனே ।

அனயாராத்4யதே க்ருஷ்ணோ ப4க3வான் ஹரிரீஶ்வரः । 55

கிருஷ்ணனின் உயிர்நாடி ராதை, விருஷபானுவின் மகள். இதுவே ராதிகாவின் நாம ஸ்தோத்திரங்களின் மிகச் சிறந்த அரச ஸ்தோத்திரம். இதை அன்புடனும், தெய்வீகத்துடனும், விருப்பங்களுடனும், புண்ணியம் பெருகவும் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். பூஜையின் முடிவில்,

தம்பதிகளை மனதால் நினைத்து ஜெபிக்க வேண்டும். ஓ தேவியே! இது ஓம் என்ற பிரணவத்துடன் தொடங்கும், தேவர்களுக்கே கிடைப்பதற்கரியது. 'க்ருஷ்' என்றால் இருப்பது என்றும், 'ண' என்றால் ஆனந்தம் என்றும் பொருள். சதா ஆனந்தமாக இருப்பவனே கிருஷ்ணன் என்று அறியப்படுகிறான். சச்சிதானந்த ரூபமானவன், சிரமமில்லாமல் அனைத்தையும் செய்பவன், வேதாந்தத்தால் அறியப்படுபவன், பிரம்மனும், பரமாத்மாவும் ஆன கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். இவளால், கிருஷ்ணன், பகவான், ஹரி, ஈஸ்வரன் ஆராதிக்கப்படுகிறார்கள். ।। 55

लीलयारसवाहिन्या तेन राधा प्रकीर्तिता।

राधिकापि पराशक्तिः कृष्णेचानंद रूपिणी।

नित्या च नित्यसत्यस्मिन् स्वाधारे पुरुषोत्तमे।

राधागानप्रियो राधा संगीताहृतमानसः।

राधालावण्यनिलयो राधा प्रेमसरोरुहा।

राधाश्शृङ्गारपुलको राधाश्रृङ्गार कारकः।

राधामुखाजमधुपो राधास्मित निरीक्षकः।

राधाऽधरसुधामोदी राधाकण्ठविभूषणः।

राधामनस्सरो हंसो राधामान विमोचकः।

राधाविलासगर्विष्टो राधारूपासवोन्मदः ।60

லீல யாரஸவாஹின்யா தேன ராதா[4] ப்ர கீர்திதா ।

ராதி[4]காபி பரஶக்திः க்ருஷ்ணே(அ)சானந்த[3] ரூபிணீ ।

நித்யா ச நித்யஸத்யஸ்மின் ஸ்வாதா[4]ரே புருஷோத்தமே ।

ராதா[4]கா[3]னப்ரியோ ராதா[4] ஸங்கீ[3]தாஹ்ருதமானஸः ।

ராதா[4]லாவண்யனிலயோ ராதா[4] ப்ரேமஸரோருஹா ।

ராதா[4]ஶ்ஶ்ருங்கா[3]ரபுலகோ ராதா[4]ஶ்ருங்கா[3]ர காரகः ।

ராதா4முகா2ஜமது4போ ராதா4ஸ்மித நிரீக்ஷகः ।

ராதா4(அ)த4ரஸுதா4மோதீ3 ராதா4கண்ட2விபூ4ஷணः ।

ராதா4மனஸ்ஸரோ ஹம்ஸோ ராதா4மான விமோசகः ।

ராதா4விலாஸக3ர்விஷ்டோ ராதா4ரூபாஸவோன்மத3ः । 60

லீலையின் மூலம் ரசத்தைப் பெருக்குபவள் என்பதால் ராதை எனப் போற்றப்படுகிறாள். ராதிகையும் பராசக்தி, கிருஷ்ணனிடம் ஆனந்த வடிவமானவள். நித்தியமானவள், நித்திய சத்தியமானவள், தனக்கான ஆதரவான புருஷோத்தமன். ராதையின் பாடலை விரும்புபவன், ராதையின் சங்கீதத்தால் மனதை பறிகொடுத்தவன். ராதையின் அழகின் இருப்பிடம், ராதையின் அன்பின் தாமரை. ராதையின் சிங்காரத்தில் சிலிர்ப்பவன், ராதையின் சிங்காரத்திற்கு காரணமானவன். ராதையின் முகத்தாமரையின் வண்டு, ராதையின் புன்னகையை பார்ப்பவன். ராதையின் அதர அமிர்தத்தை நுகர்பவன், ராதையின் கழுத்தில் ஆபரணம். ராதையின் மன ஏரியின் அன்னம், ராதையின் கோபத்தை போக்குபவன். ராதையின் லீலைகளால் கர்வம்கொள்பவன், ராதையின் ரூபத்தால் மயங்கியவன். ।। 60

राधारूपलताबृङ्गो राधाचंद्रचकोरकः ।

राधारससरोमंदी राधासर्वांग संश्रयः।

राधारत्नावळीकण्ठो राधासौभाग्य मंदरः।

राधागंभीरतत्वज्ञो राधाजीमूत चातकः।

राधाविद्योदितोरस्को राधितोराधिकाप्रियः।

नित्योक्षरोनरोराधा निर्गुणोनीरदच्छविः।

निराकारोहरोहारी विहारविपिनप्रियः।

वेणुविस्फूर्जितमुखो विशुद्धस्मित भूषितः।

गुंजावळी विभूषाड्यो बर्हिपिंछविभूषणः।

गोवर्धनधरो गोपिमण्डली मध्यगोहरिः।65

ராதா4ரூபலதாப்3ருங்கோ3 ராதா4சந்த்3ரசகோரக꞉ ।
ராதா4ரஸஸரோமந்தீ3 ராதா4ஸர்வாங்க3 ஸம்ஶ்ரய꞉ ।
ராதா4ரத்னாவளீகண்டோ2 ராதா4ஸௌபா4க்3ய மந்த3ர꞉ ।
ராதா4க3ம்பீ4ரதத்வஜ்ஞோ ராதா4ஜீமூத சாதக꞉ ।
ராதா4வித்3யோதி3தோரஸ்கோ ராதி4தோராதி4காப்ரிய꞉ ।
நித்யோக்ஷரோனரோராதா4 நிர்கு3ணோநீரத3ச்ச2வி꞉ ।
நிராகாரோஹரோஹாரீ விஹாரவிபினப்ரிய꞉ ।
வேணுவிஸ்பூ2ர்ஜிதமுகோ2 விஶுத்3த4ஸ்மித பூ4ஷித꞉ ।
கு3ஞ்ஜாவளீ விபூ4ஷாட்3யோ ப3ர்ஹிபிஞ்ச2விபூ4ஷண꞉ ।
கோ3வர்த4னத4ரோ கோ3பீமண்ட3லீ மத்4யகோ3ஹரி꞉ । 65

ராதை என்னும் கொடியின் வண்டு, ராதை எனும் சந்திரனைப் பார்க்கும் சக்கோரப் பறவை, ராதையின் ரச ஏரியின் மெதுவான காற்று, ராதையின் உடலெங்கும் நிறைந்து இருப்பவன், ராதையின் ரத்ன மாலை அணிந்த கழுத்தை உடையவன், ராதையின் அதிர்ஷ்டத்தின் மந்தார மலை, ராதையின் ஆழ்ந்த தத்துவத்தை அறிந்தவன், ராதை என்னும் மேகத்தை விரும்பும் சாதகப் பறவை, ராதையின் ஞானத்தால் ஒளிரும் மார்பை உடையவன், ராதையால் மகிழ்விக்கப்பட்டவன், ராதைக்கு பிரியமானவன், நித்தியமானவன், அழியாதவன், ராதைக்காக அவதரித்தவன், குணங்கள் இல்லாதவன், மேகத்தின் வண்ணம் கொண்டவன், உருவம் இல்லாதவன், அனைவரையும் கவர்ந்தவன், லீலைகள் செய்யும் காடுகளில் விருப்பம் கொண்டவன், புல்லாங்குழலால் அனைவரையும் கவர்ந்தவன், தூய புன்னகையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன், குஞ்சாமணி மாலை அணிந்தவன், மயில் இறகு

சூடியவன், கோவர்த்தன மலையை தூக்கியவன், கோபியர்களின் கூட்டத்தின் நடுவில் இருக்கும் ஹரி. || 65

गोपालोगोकुलस्वामि गोविंदो गोकुलेश्वरः।

त्रिभंगसुंदरग्रीवो मधुघूर्णितलोचनः।

रक्तोष्ठो रक्तचरणो रक्तनेत्रोरसायनः।

रसप्रियोरसाविष्ठो राकाचंद्रविनोदकृत्।

त्रय्यंतबोधितो वेदवेद्यो निद्याविनोदकृत्।

विवेकगंयादौरेया धरणीबृद्धनाधिपः।

क्षामोदरःक्षामसारोऽधीनो दामोदरोदमी।

दयार्द्रचित्तः श्रीवक्षाः श्रीधरःश्रीकरो हरिः।

दिव्यलोकगतो दिव्यो दिव्यायुधोऽच्युतः।

नित्यमुक्तजनाराध्यो जगदानंदकारकः।70

கோ3பாலோ கோ3குலஸ்வாமி கோ3விந்தோ3 கோ3குலேஶ்வரஃ |

த்ரிப4ங்க3ஸுந்த3ரக3ரீவோ மது4கூ4ர்ணிதலோசநஃ |

ரக்தோஷ்டோ2 ரக்தசரணோ ரக்தனேத்ரோரஸாயனஃ |

ரஸப்ரியோரஸாவிஷ்டோ2 ராகாசந்த்3ரவினோத3க்ருத் |

த்ரய்யந்தபோ3தி4தோ வேத3வேத்3யோ நித்3யாவினோத3க்ருத் |

விவேகக3ம்யாதௌ3ரேயா த4ரணீப்3ருத்3த4னாதி4பஃ |

க்ஷாமோத3ரஃ க்ஷாமஸாரோ(அ)தீ4னோ தா3மோத3ரோத3மீ |

த3யார்த்3ரசித்தஃ ஸ்ரீவக்ஷாஃ ஸ்ரீத4ரஃஸ்ரீகரோ ஹரிஃ |

தி3வ்யலோகக3தோ தி3வ்யோ தி3வ்யாயுதோ4(அ)ச்யுதஃ |

நித்யமுக்தஜனாராத்4யோ ஜக3தா3னந்த3காரகஃ | 70

கோபாலன், கோகுலத்தின் சுவாமி, கோவிந்தன், கோகுலேஸ்வரன், திரிபங்கமாக அழகான கழுத்துடன், தேன் மயங்கும் கண்கள்

உடையவன், சிவந்த உதடு, சிவந்த பாதம், சிவந்த கண்கள் கொண்டவன், ரசங்களின் ஊற்று, ரசங்களில் மூழ்கி இருப்பவன், முழுநிலவின் மகிழ்ச்சியை தருபவன், வேதங்களால் அறியப்படுபவன், விவேகத்தால் அறியப்படுபவன், பூமியின் தலைவன், மெல்லிய வயிறு கொண்டவன், எல்லாவற்றையும் தாங்குபவன், கயிறு கட்டப்பட்டவன், கருணை உள்ளம் கொண்டவன், ஸ்ரீவத்ஸம் அணிந்த மார்பை உடையவன், ஸ்ரீதரர், அனைவருக்கும் அருள்பவன், திவ்ய உலகத்தில் வசிப்பவன், திவ்ய ஆயுதங்களை ஏந்தியவன், அழியாதவன், நித்திய முக்தர்களால் ஆராதிக்கப்படுபவன், உலகத்திற்கே ஆனந்தம் தருபவன். || 70

कल्याणनिलयःकल्यः कल्प पादपसंश्रयः।

काळिंदी केळिकृत्कंस बलविध्वंसकृत् कृती।

कळंकरहितःकामी कामिनीकेळिदक्षिणः।

बृन्दावनस्थोगोबृन्द बालको बालकेळिकृत्।

बलभद्रप्रियश्रीमान् वारणोद्धूननो बलः।

ताण्डवी पाण्डवप्रेष्टो माधवो नंदनंदनः।

जनार्दनो जनावासो वासुदेवो जनेश्वरः।

वंशीवटी नटोनादी दानाकृष्ट जगत्त्रयः।

दातीतो नदीकूलकेळिकृनाद्दळिदूसरः ।

नारदोदित संगीत सामगानः प्रियःकलः।75

கல்யாணனிலயஃ கல்யஃ கல்ப பாத³பஸம்ய்ரயஃ ।

காளிந்தீ³ கேளிக்ருத்கம்ஸ ப³லவித்⁴வம்ஸக்ருத் க்ருதீ ।

களங்கரஹிதஃ காமீ காமினீகேளிர³க்ஷிணஃ ।

ப்³ருந்தா³வனஸ்தோ² கோ³ப்³ருந்த³ பா³லகோ பா³லகேளிக்ருத் ।

ப³லப⁴த்³ரப்ரியஸ்ரீமான் வாரணோத்³தூ⁴னனோ ப³லஃ ।

தாண்ட³வீ பாண்ட³வப்ரேஷ்டோ மாத⁴வோ நந்த³னந்த³ன: ।

ஜனார்த³னோ ஜனாவாஸோ வாஸுதே³வோ ஜனேஶ்வர: ।

வம்ஶீவட நடோ நாதீ³ தா³னாக்ருஷ்ட ஜக³த்த்ரய: ।

தா³தீதோ நதீ³கூலகேளிக்ருனாத்³த³ளிதூ³ஸர: ।

நாரதோ³தி³த ஸங்கீ³த ஸாமஹா³ன: ப்ரிய: கல: । 75

மங்களகரமான இல்லம், எப்போதும் இருப்பவன், கற்பக மரத்தின் நிழல், காளிந்தி நதிக்கரையில் விளையாடுபவன், கம்சனின் வலிமையை அழித்தவன், களங்கம் இல்லாதவன், விருப்பமுள்ளவன், காமினிகளின் விளையாட்டுக்கு வழிகாட்டுபவன், பிருந்தாவனத்தில் கோபியர்களின் குழந்தையாக இருப்பவன், பலபத்ரனின் பிரியமானவன், வலிமை உடையவன், தாண்டவம் ஆடுபவன், பாண்டவர்களின் பிரியமானவன், மாதவன், நந்தனின் மகன், ஜனார்தனன், மக்களின் இருப்பிடம், வாசுதேவன், உலகத்தின் தலைவன், புல்லாங்குழல் மரத்தின் நாடகம், இசைப்பிரியன், தானத்தால் மூன்று உலகங்களையும் கவர்ந்தவன், நதிக்கரையில் லீலை செய்பவன், நாரதரால் புகழப்பட்ட சாமஹானப் பிரியன். ।। 75

इति नामशतं नित्यं जपतां किं सुदुर्लभम्।

स्वापकाले प्रबोधे च पुण्याहे पुण्यकर्मणि।

पुण्यक्षेत्रे प्रजपतः सद्भक्तिरनपायिनी।

एतन्नामामृतस्तोत्रे श्रीराधाकृष्णयोः प्रिये।

पठेद्विचिंतयन्नर्थमचिराद्विदते हि मां।

இதி நாமஶதம் நித்யம் ஜபதாம் கிம் ஸுது³ர்லப⁴ம் ।

ஸ்வாபகாலே ப்ரபோ³தே⁴ ச புண்யாஹே புண்யகர்மணி ।

புண்யக்ஷேத்ரே ப்ரஜபத: ஸத்³ப⁴க்திரனபாயினீ ।

ஏதந்நாமாம்ருதஸ்தோத்ரே ஸ்ரீராதா^{4}க்ருஷ்ணயோ: ப்ரியே ।

படே^{2}த்^{3}விசிந்தயன்னர்த^{2}மசிராத்^{3}வித^{3}தே ஹி மாம் ।

இந்த நூறு நாமங்களை தினமும் ஜபிப்பவர்களுக்கு எதுதான் கிடைக்காதது? தூங்கும்போதும், விழிக்கும்போதும், புனிதமான நாட்களில், புனிதமான செயல்களில், புனிதமான இடங்களில் ஜெபிப்பவர்களுக்கு நிலையான பக்தி உண்டாகும். ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணனுக்கு பிரியமான இந்த நாம அமிர்த ஸ்தோத்திரத்தை, பொருளை உணர்ந்து பாராயணம் செய்பவன் விரைவில் என்னைக் காண்பான்.

इति श्रीपाञ्चरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे

लोकाख्याने बृन्दावन चरिते मन्त्रद्वयाराधननिरूपणं नाम षष्ठोऽध्यायः।

இத்துடன் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையில் இரண்டாம் பாகத்தில், லோகாக்கியானம் என்ற பிருந்தாவன சரிதத்தில் இரண்டு மந்திரங்களின் ஆராதனை முறை என்னும் ஆறாவது அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

<<<<____>>>>

सप्तमोऽध्यायः
लोकानिरूपणम्

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்
இரண்டாம் பாகம் ஏழாம் அத்தியாயம்
உலகங்களின் விளக்கம்

ஏழாம் அத்தியாயம் - உலகங்களின் விளக்கம்

श्री नारायण उवाच-

एवं चतुर्विधा देवी ममपुर्यो भवंति हि।

माधुरे मधुरापुण्या तत्र बृन्दावनं वरम्।

अयोध्या कोसलेदेशे सरयूपुळिनेस्थिता।

यत्र राजीवपत्राक्षो रामोदशरथात्मजः।

परमात्मासमभवन् जानकीरूपया त्वया।

तयोर्लीनानुसंधानां मुक्तिर्भवति सद्गतिः।

श्रीराममन्त्रराजस्य माहात्म्यं गिरिजापतिः।

जानाति भगवान् शंबुः ज्वलत्पावकलोचनः।

रामोजेंतो वह्निपूर्वो नमोन्तस्यात्षडक्षरः।

तारको मन्त्रराजोयं संसारविनिवर्तकः।5

ஸ்ரீ நாராயண உவாச -

ஏவம் சதுர்விதா⁴ தே³வீ மமபுர்யோ ப⁴வந்தி ஹி।

மாது⁴ரே மது⁴ராபுண்யா தத்ர ப்³ருந்தா³வனம் வரம்।

அயோத்⁴யா கோஸலேதே³ஶே ஸரயூபுளிநேஸ்தி²தா।

யத்ர ராஜீவபத்ராக்ஷோ ராமோத³ஶரதா²த்மஜ:।

பரமாத்மாஸமப⁴வந் ஜானகீரூபயா த்வயா।

தயோ³ர்லீநாநுஸந்தா⁴நாம் முக்திர்ப⁴வதி ஸத்³க³தி:।

ஶ்ரீராமமந்த்ரராஜஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கி³ரிஜாபதி꞉ ।

ஜாநாதி ப⁴க³வான் ஶம்பு⁴꞉ ஜ்வலத்பாவகலோசன꞉ ।

ராமோஜேந்தோ வஹ்நிபூர்வோ நமோந்தஸ்யாத்ஷட³க்ஷர꞉ ।

தாரகோ மந்த்ரராஜோ(அ)யம் ஸம்ஸாரவிநிவர்தக꞉ । 5

ஶ்ரீ நாராயணன் கூறினார் -

தேவியே! எனது நகரங்கள் மதுரா, அயோத்தி என நான்கு வகைப்படும். மதுராவில் மதுரமானதும் புண்ணியமானதும் ஆன பிருந்தாவனம் சிறந்தது. அயோத்தியானது கோசல தேசத்தில் சரயு நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவனும், தசரதனின் திருமகனுமான ஶ்ரீராமன், சீதா தேவியுடன் பரமாத்மாவாக எழுந்தருளியுள்ளான். இவ்விருவரின் திருவடிகளில் மனம் லயித்திருப்பதால், சிறந்த கதியான மோட்சம் கிட்டும். ஶ்ரீராம மந்திரத்தின் மாண்பை, ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு போன்ற கண்களை உடையவனும், கிரிஜாபதியுமான சிவபெருமான் அறிவார். 'ராமோ ஜெந்த:' என்னும் மந்திரத்தில், அக்னி பீஜமான 'ராம்' முதலில் வருவதும், நம: என்று முடிவதுமான ஆறெழுத்து மந்திரம், சம்சாரபந்தத்தை அறுக்கும் ஒப்பற்ற தாரக மந்திரமாகும். ।। 5

रमंते योगिनोनंते सत्यानंदे चिदात्मनि।

इति राम पदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते।

रामेति किलवर्णाभ्यां ब्रह्मेति प्रतिपाद्यते।

कारणं सर्वभूतानामवधिः परिकथ्यते।

बृहद्गुणानामाधारो रहितःप्राकृतैर्गुणैः।

एषसर्वस्य विधृतिः सेतु श्रुत्या प्रकीर्तितः।

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लाणिर्भवति भारत।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजत्यसौ।

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्।

धर्मसंस्थापनार्थाय जातोदशरथात्मजः। 10

ரமந்தே யோகி3நோ(அ)நந்தே ஸத்யாநந்தே3 சிதா3த்மநி ।

இதி ராம பதே3நாஸௌ பரம்ப்3ரஹ்மாபி4தீ4யதே ।

ராமேதி கிலவர்ணாப்4யாம் ப்3ரஹ்மேதி ப்ரதிபாத்3யதே ।

காரணம் ஸர்வபூ4தாநாமவதி4: பரிகத்2யதே ।

ப்3ருஹத்3கு3ணாநாமாதா4ரோ ரஹிதः ப்ராக்ருதைர்கு3ணைः ।

ஏஷஸர்வஸ்ய வித்4ருதிः ஸேது ஶ்ருத்யா ப்ரகீர்திதः ।

யதா3 யதா3 ஹி த4ர்மஸ்ய க்3லாநிர்ப4வதி பா4ரத ।

அப்4யுத்தா2நமத4ர்மஸ்ய ததா3த்மானம் ஸ்ருஜத்யஸௌ ।

பரித்ராணாய ஸாதூ4நாம் விநாஶாய ச து3ஷ்க்ருதாம் ।

த4ர்மஸம்ஸ்தா2பனார்தா2ய ஜாதோத3ஶரதா2த்மஜः । 10

யோகிகள், முடிவில்லாத, சத்யமும் ஆனந்தமும் நிறைந்த, அறிவு வடிவமான பரம்பொருளில் திளைக்கிறார்கள். 'ராம' என்னும் பதத்தால், அந்த பரம்பொருள் குறிக்கப்படுகிறது. 'ரா' மற்றும் 'ம' என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களால், பிரம்மம் என்று அறியப்படுகிறது. எல்லா உயிர்களுக்கும் காரணமானவரும், எல்லாவற்றுக்கும் எல்லையாகவும் கூறப்படுகிறார். அளவற்ற நற்குணங்களின் இருப்பிடமாகவும், இயற்கையான குணங்கள் இல்லாதவராகவும் இருக்கிறார். அவரே எல்லாவற்றையும் தாங்குபவர், வேதங்களால் புகழப்பட்ட சேது போன்றவர். எப்போது தர்மம் அழிகிறதோ, அதர்மம் தலைதூக்குகிறதோ, அப்போது அவர் தன்னை அவதரிக்கச் செய்கிறார். சாதுக்களைக் காக்கவும், தீயவர்களை அழிக்கவும், தர்மத்தை நிலைநாட்டவும் தசரதனின் மகனாக அவதரித்தார். ।। 10

रामेनीलोत्पलश्यामे वामेकोदण्डभूषिते।

भक्त्याभ्येतिपरंस्थानं वैकुण्ठाख्यं सुदुर्लभम्।

चतुर्थीचात्रनिर्धिष्टातादयै कमलोद्भव।

अभ्येति तेन रामं हि संत्यज्यास्य प्रयोजनम्।

साधनांतर संत्यागं नमश्शब्दो हि शंसतिः।

अनेनशरणापत्तिः परमैकांतिनां मता।

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणंगतान्।

मोक्षयिष्यामि सर्वेभ्यः पापेभ्योनात्रसंशयः।

दासोस्मीति च संधाय चात्मानं परमेश्वरी।

अभयं तस्य दास्यामि यो मामेति निरंतरम्। 15

ராமேநீலோத்பலஶ்யாமே வாமேகோத3ண்ட3பூ4ஷிதே ।

ப4க்த்யாப்4யேதிபரம்ஸ்தா2னம் வைகுண்டா2க்2யம் ஸுது3ர்லப4ம் ।

சதுர்தீ2சாத்ரநிர்தி4ஷ்டா தாத3யை கமலோத்3ப4வ ।

அப்4யேதி தேன ராமம் ஹி ஸம்த்யஜ்யாஸ்ய ப்ரயோஜனம் ।

ஸாத4நாந்தர ஸம்த்யாக3ம் நமஶ்ஶப்3தோ3 ஹி ஶம்ஸதி꞉ ।

அனேன ஶரணாபத்தி꞉ பரமைகாந்திநாம் மதா ।

ஸர்வத4ர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம்க3தான் ।

மோக்ஷயிஷ்யாமி ஸர்வேப்4ய꞉ பாபேப்4யோ நாத்ர ஸம்ஶய꞉ ।

தா3ஸோ(அ)ஸ்மீதி ச ஸந்தா4ய சாத்மானம் பரமேஶ்வரீ ।

அப4யம் தஸ்ய தா3ஸ்யாமி யோ மாமேதி நிரந்தரம் । 15

கருங்குவளை மலர் போன்ற திருமேனியும், இடது கையில் கோதண்டமும் தரித்த ராமனைக் பக்தியுடன் சரணடைந்தால், அடைவதற்கு அரியதான வைகுண்டம் என்னும் மேலான பதவியை அடையலாம். 'தத்' என்ற சொல்லின் நான்காம் வேற்றுமை உருபு, தாமரையில் தோன்றிய

பிரம்மாவே! ராமனையே அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் செயல்களின் பலன்களைத் துறக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது. 'நம' என்னும் சொல், வேறு சாதனங்களை நாடாமல் இருப்பதைக் குறிக்கிறது. இதனால், தன்னையே சரணடைவதுதான் மிகச்சிறந்த பக்தி என்று ஏகாந்த பக்தர்கள் நம்புகின்றனர். எல்லா தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டு, என்னையே சரணடைந்தவர்களை எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பேன், இதில் சந்தேகமில்லை. 'நான் உனக்கு அடிமை' என்று தன்னையே அர்ப்பணிக்கும் பக்தர்களுக்கு, என்னை இடைவிடாது நாடி வருபவர்களுக்கு, நான் பயம் இல்லாமல் இருக்க வரமளிப்பேன். ।। 15

गच्छंस्तिष्ठन् स्वपन् भक्त्या नमन्योगुरुदेवयोः।

दासोस्मीति निजम् रूपं स्मरन् मुच्येत बंधनात्।

नारायणस्य ये भक्ताः शांताविसत मानसाः।

तेषां दासस्यदासोहं इति संचिंतयेद्धिया।

शंखचक्रोर्ध्वपुण्ड्राद्यैः दासवेषं विधाय च।

दासवद्देवदेवेशं भक्त्यापरिचरेद्धरिम्।

स सर्वसिद्धिमासाद्य ह्यंते रामपदं व्रजेत्।

चिंतयेच्चेतसा नित्यं श्रीरामश्शरणं मम।

चिद्रूपस्यात्मनो रूपं पारतन्त्र्यं विचिंत्य च।

चिंतयेच्चेतसा नित्यं श्रीरामश्शरणं मम। 20

க³ச்ச²ம்ஸ்திஷ்ட²ந் ஸ்வபந் ப⁴க்த்யா நமன்யோகு³ருதே³வயோ꞉ ।

தா³ஸோ(அ)ஸ்மீதி நிஜம் ரூபம் ஸ்மரன் முச்யேத ப³ந்த⁴நாத் ।

நாராயணஸ்ய யே ப⁴க்தா꞉ ஶாந்தாவிஸத மாநஸா꞉ ।

தேஷாம் தா³ஸஸ்ய தா³ஸோ(அ)ஹம் இதி ஸம்சிந்தயேத்³தி⁴யா ।

ஶங்க²சக்ரோர்த்⁴வபுண்ட்³ராத்³யை꞉ தா³ஸவேஷம் வித⁴ாய ச ।

தா³ஸவத்³தே³வதே³வேஶம் ப⁴க்த்யாபரிசரேத்³த⁴ரிம் ।
ஸ ஸர்வஸித்³தி⁴மாஸாத்³ய ஹ்யந்தே ராமபத³ம் வ்ரஜேத் ।
சிந்தயேச்சேதஸா நித்யம் ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।
சித்³ரூபஸ்யாத்மனோ ரூபம் பாரதந்த்ர்யம் விசிந்த்ய ச ।
சிந்தயேச்சேதஸா நித்யம் ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம । 20

நடக்கும்போதும், நிற்கும்போதும், தூங்கும்போதும், குரு மற்றும் தேவர்களை வணங்கும்போதும் பக்தியுடன், 'நான் அடிமை' என்னும் எண்ணத்துடன் தன்னை நினைப்பவன், பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுவான். நாராயணனின் பக்தர்கள், அமைதியான மனதுடன், அவரது திருவடிகளில் லயித்திருப்பவர்கள், அவர்களின் அடியார்களின் அடியான் நான் என்று மனதில் சிந்திக்க வேண்டும். சங்கு, சக்கரம், திருமண் போன்றவற்றைத் தரித்து, அடிமைபோல் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டு, தேவாதிதேவனான ஹரியை பக்தியுடன் சேவிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்பவன், எல்லா சித்திகளையும் அடைந்து, இறுதியில் ராமனின் திருவடியை அடைவான். 'ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம்' என்று எப்போதும் மனதில் நினைக்க வேண்டும். அறிவு வடிவமான ஆத்மாவின் தன்மையும், அவன் சுதந்திரம் அற்றவன் என்பதையும் உணர்ந்து, எப்போதும் 'ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம்' என்று மனதில் நினைக்க வேண்டும். ।। 20

आत्मादारं स्वतन्त्रं च सर्वशक्तिं विचिंत्य च।
चिंतयेच्चेतसा नित्यं श्रीरामश्शरणं मम।
नित्यात्मगुण संयुक्तो नित्यात्म तनुमण्डितः।
नित्यात्म केलि निलय श्रीरामश्शरणं मम।
गुणलीलास्वरूपेषु मितिर्यस्या न विद्यते।
अतो वाङ्मनसावेद्य श्रीरामश्शरणं मम।

कर्ता सर्वस्यजगतो भर्ता सवस्य सर्वगः।

संहर्ताकार्यजातस्य श्रीरामश्शरणं मम।

वासुदेवादि मूर्तीनां चतुर्णां कारणं परम्।

चतुर्विंशतिमूर्तीना माश्रयश्शरणं मम। 25

ஆத்மாதா³ரம் ஸ்வதந்த்ரம் ச ஸர்வஶக்திம் விசிந்த்ய ச ।

சிந்தயேச்சேதஸா நித்யம் ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

நித்யாத்மகு³ண ஸம்யுக்தோ நித்யாத்ம தனுமண்டி³த꞉ ।

நித்யாத்ம கேலி நிலய ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

கு³ணலீலாஸ்வரூபேஷு மிதிர்யஸ்யா ந வித்³யதே ।

அதோ வாங்மநஸாவேத்³ய ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

கர்தா ஸர்வஸ்யஜக³தோ ப⁴ர்தா ஸவஸ்ய ஸர்வக³꞉ ।

ஸம்ஹர்தா கார்யஜாதஸ்ய ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

வாஸுதே³வாதி³ மூர்தீநாம் சதுர்ணாம் காரணம் பரம் ।

சதுர்விம்ஶதிமூர்தீனாமாஶ்ரயஶ்ஶரணம் மம । 25

ஆத்மாவே ஆதாரமாகவும், சுதந்திரமாகவும், எல்லா சக்தியுடனும் இருக்கிறார் என்பதை மனதில் நினைத்து, 'ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம்' என்று மனதில் நினைக்க வேண்டும். நித்தியமான ஆத்மாவின் குணங்களுடன் இணைந்தவரும், நித்தியமான ஆத்மாவின் திருமேனியால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், நித்தியமான ஆத்மாவின் விளையாட்டுக்களின் இருப்பிடமாகவும் உள்ள ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். குணங்களிலும், லீலைகளிலும், வடிவங்களிலும் எல்லை இல்லாதவரும், அதனால் வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாதவருமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணமானவரும், அனைத்தையும் தாங்குபவரும், எங்கும்

நிறைந்திருப்பவரும், எல்லா செயல்களையும் செய்பவரும், ஸ்ரீராமனே எனக்கு புகலிடம். வாசுதேவன் முதலான நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் மூல காரணமானவரும், இருபத்தி நான்கு மூர்த்திகளுக்கும் ஆதாரமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். || 25

नित्यमुक्तजनैः पुष्टो निविष्टः परमेपदे।

परमंपरमभक्तानां श्रीरामश्शरणं मम।

महदादिस्वरूपेण संस्थितः प्राकृतेपदे।

बृह्मादिदेवरूपैश्च श्रीरामश्शरणं मम।

मन्वादि नृपरूपेण श्रुतिमार्गं बिभर्ति यः।

यः प्राप्यते स्वरूपेण श्रीरामश्शरणं मम।

ऋषिरूपेण यो देवो वनवृत्तिमपालयत्।

योऽन्तरात्मा च सर्वेषां श्रीरामश्शरणं मम।

योसौ सर्वतनुस्सर्व स्सर्वनामा सनातनः।

अलिप्तस्सर्व भावेषु श्रीरामश्शरणं मम।

बहिर्मर्त्यादि रूपेण सद्धर्ममनुपालयन्।

परिपातिजनान् धीनान् श्रीरामश्शरणं मम।30

நித்யமுக்தஜனை: புஷ்டோ நிவிஷ்ட: பரமேபதே3 ।

பரமம் பரமப4க்தாநாம் ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

மஹதா3தி3ஸ்வரூபேண ஸம்ஸ்தி2த: ப்ராக்ருதேபதே3 ।

ப்3ருஹ்மாதி3தே3வரூபைஶ்ச ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

மன்வாதி3 ந்ருபரூபேண ஶ்ருதிமார்க3ம் பி3ப4ர்தி ய: ।

ய: ப்ராப்யதே ஸ்வரூபேண ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

ருஷிரூபேண யோ தே3வோ வனவ்ருத்திமபாலயத் ।

யோ(அ)ந்தராத்மா ச ஸர்வேஷாம் ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

யோ(அ)ஸௌ ஸர்வதனுঃ ஸர்வ ஸ்ஸர்வநாமா ஸநாதநঃ ।

அலிப்தஸ்ஸர்வ பா⁴வேஷு ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

ப³ஹிர்மர்த்யாதி³ ரூபேண ஸத்³த⁴ர்மமனுபாலயந் ।

பரிபாதி ஜனாந் தீ⁴நாந் ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம । 30

எப்போதும் முக்தர்களோடு இருப்பவரும், மேலான பதவியில் வீற்றிருப்பவரும், சிறந்த பக்தர்களுக்குப் பரம கதியுமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். மஹத் முதலான வடிவங்களில் நிலைத்திருப்பவரும், பிரம்மா முதலான தேவர்களின் வடிவமாக இருப்பவரும், மனு போன்ற மன்னர்களின் வடிவில் வேதங்களின் வழியைப் பின்பற்றுபவருமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். தனது உண்மை வடிவத்தால் அறியப்படுபவரும், ரிஷிகளின் வடிவில் வனத்தில் வாழ்ந்தவரும், எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவாகவும் இருப்பவருமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். யார் எல்லா உடல்களிலும், எல்லா வடிவங்களிலும், எல்லா பெயர்களிலும், சனாதனமானவராகவும் இருக்கிறாரோ, எல்லா விஷயங்களிலும் பற்று இல்லாமல் இருப்பவரோ, அவரே ஸ்ரீராமன், அவரே எனக்குப் புகலிடம். மனிதன் முதலான வடிவங்களில், நல்லொழுக்கத்தைப் பின்பற்றி, எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கும் ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். ।। 30

यश्चात्मा संपृथक् कृत्य भक्तप्रेमवशं गतः।

अर्चायामास्थितो देवः श्रीरामश्शरणं मम।

सर्वावतार रूपाणां दर्शनस्पर्शनादिभिः।

दीनानुद्धरतेयोसौ श्रीरामश्शरणं मम।

कौसल्या शुक्तिसंजातो जानकी कण्ठभूषणः।

मुक्ताफल समोयोसौ श्रीरामश्शरणं मम।

विश्वामित्रमुखत्राता ताटकागति दायकः।

अहल्याशापशमन श्रीरामश्शरणं मम।

पिनाक भंजनश्रीमान् जानकी प्रेमपालकः।

जामदग्न्यः प्रतापघ्नः श्रीरामश्शरणं मम ॥35

யஶ்சாத்மா ஸம்ப்ருத^{2}க் க்ருத்ய ப^{4}க்தப்ரேமவசம் க^{3}த꞉ ।

அர்சாயாமாஸ்தி^{2}தோ தே^{3}வ꞉ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

ஸர்வாவதார ரூபாணாம் த^{3}ர்ஶனஸ்பர்ஶநாதி^{3}பி^{4}꞉ ।

தீ^{3}நாநுத்^{3}த^{4}ரதே யோ(அ)ஸௌ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

கௌஸல்யா ஶுக்திஸம்ஜாதோ ஜானகீ கண்ட^{2}பூ^{4}ஷண꞉ ।

முக்தாப^{2}ல ஸமோ யோ(அ)ஸௌ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

விஶ்வாமித்ரமுக^{2}த்ராதா தாடகா க^{3}தி தா^{3}யக꞉ ।

அஹல்யாஶாபஶமன ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

பிநாக ப^{4}ஞ்ஜனஶ்ரீமான் ஜானகீ ப்ரேமபாலக꞉ ।

ஜாமத^{3}க்^{3}ன்ய꞉ ப்ரதாபக்^{4}ந꞉ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।। 35

எந்த ஆத்மா, பக்தனின் அன்பிற்கு அடிமையாகி, விக்கிரக ரூபத்தில் எழுந்தருளியுள்ளானோ, அந்த ஶ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். எல்லா அவதாரங்களிலும் தரிசனம், ஸ்பரிசம் போன்றவற்றால் ஏழைகளை உய்விப்பவனான ஶ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். கோசலைக்கு முத்துச்சிப்பிக்குள் கிடைத்த மாணிக்கம் போன்றவனும், ஜானகிக்கு கண்டாபரணமாகத் திகழ்பவனும், முத்துப் போன்றவனும் ஆகிய ஶ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். விஸ்வாமித்திரரின் துயர் துடைத்தவனும், தாடகைக்கு கதி அளித்தவனும், அகலிகையின் சாபத்தைப் போக்கியவனும், சிவ தனுசை முறித்தவனும், ஜானகியின் அன்பைக் காப்பவனும், ஜமதக்னி மகனின் கர்வம் அழித்தவனுமான ஶ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். ।। 35

राज्याभिषेक संहृष्टः कैकेयी वचनात्पुनः।

पित्रादत्तवनक्रीड श्श्रीरामश्शरणं मम।

जटाचीरधरो धन्वी जानकीलक्ष्मणान्वितः।

चित्रकूट कृतावासः श्रीरामश्शरणं मम।

महापंचवटी लीला संजातपरमोत्सवः।

दण्डकारण्यसंचारी श्रीरामश्शरणं मम।

खरदूषण संछेदी दुष्टराक्षस भंजनः।

हृतशूर्पनखा शोभ श्रीरामश्शरणं मम।

मायामृगविभेत्ता च हृतसीता सु तापकृत्।

जानकी विरहाक्रोशी श्रीरामश्शरणं मम। 40

ராஜ்யாபி⁴ஷேக ஸம்ஹ்ருஷ்டஃ கைகேயீ வசநாத் புநஃ ।

பித்ராத³த்தவனக்ரீட³ ஶ்ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

ஜடாசீரத⁴ரோ த⁴ந்வீ ஜானகீலக்ஷ்மணான்விதஃ ।

சித்ரகூட க்ருதா வாஸஃ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

மஹாபஞ்சவடி லீலா ஸம்ஜாத பரமோத்ஸவஃ ।

த³ண்ட³காரண்யஸம்சாரீ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

க²ரதூ³ஷண ஸம்ச்சே²தீ³ து³ஷ்டராக்ஷஸ ப⁴ஞ்ஜனஃ ।

ஹ்ருதஶூர்பணகா² ஶோப⁴ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

மாயாம்ருக³விபே⁴த்தா ச ஹ்ருதஸீதா ஸு தாபக்ருத் ।

ஜானகீ விரஹாக்ரோஶீ ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம । 40

ராஜ்ய அபிஷேகத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தும், கைகேயியின் வார்த்தையால் மீண்டும் தந்தை கொடுத்த வனத்தில் விளையாடியவனும், சடை தரித்து, மரவுரி அணிந்து, வில்லேந்தி ஜானகி மற்றும் லட்சுமணனுடன் இருந்தவனும், சித்திரகூடத்தில் வாசம் செய்தவனும், பஞ்சவடியில் லீலைகள் செய்து எல்லையில்லா

ஆனந்தத்தை அளித்தவனும், தண்டகாரண்யத்தில் சஞ்சரித்தவனும், கர தூஷணர்களை அழித்தவனும், கொடிய அரக்கர்களை வதைத்தவனும், மூக்கு அறுபட்ட சூர்ப்பனகையின் துயரம் போக்கியவனும், மாய மானை வீழ்த்தியவனும், சீதையை இழந்ததால் துயருற்றவனும், ஜானகியின் பிரிவால் கதறியவனுமான ஸ்ரீராமனே எனக்குப் புகலிடம். || 40

लक्ष्मणानुचरो धन्वी लोकयात्रा विडंबकः।

पंपातीरे कृतान्वेषः श्रीरामश्शरणं मम।

जटायु त्राणकर्ता च कबंद् गति दायकः।

हनुमत्कृतसाहित्य श्रीरामश्शरणं मम।

सुग्रीव राज्यदश्रीशो वाली निग्रहकारकः।

अंगदश्वासनकरः श्रीरामश्शरणं मम।

सीतान्वेषणनिर्मुक्ता हनुमत्प्रमुखव्रजः।

मुद्रानिवेशितबलः श्रीरामश्शरणं मम।

हेलोत्तारित पाथोधिः दूतनिर्भूत राक्षसः।

लंकादाहकरो धीरः श्रीरामश्शरणं मम।४५

லக்ஷ்மணாநுசரோ த4ந்வீ லோகயாத்ரா விட3ம்ப3கஃ |

பம்பாதீரே க்ருதான்வேஷஃ ஸ்ரீராமஸ்ஸரணம் மம |

ஜடாயு த்ராணகர்தா ச க3ப3ந்த3 க3தி தா3யகஃ |

ஹனுமத்க்ருதஸாஹித்ய ஸ்ரீராமஸ்ஸரணம் மம |

ஸுக்3ரீவ ராஜ்யத3ஸ்ரீஸோ வாலீ நிக்3ரஹகாரகஃ |

அங்க3த3ஸ்வாஸநகரஃ ஸ்ரீராமஸ்ஸரணம் மம |

ஸீதாந்வேஷணநிர்முக்தா ஹனுமத்ப்ரமுக2வ்ரஜஃ |

முத்3ராநிவேஸிதப3லஃ ஸ்ரீராமஸ்ஸரணம் மம |

ஹேலோத்தாரித பாதோ4தி4: தூ3தநிர் பூ4த ராக்ஷஸ: ।
லங்கா3தா3ஹகரோ தீ4ர: ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம । 45

லக்ஷ்மணனைத் தொடர்ந்தவனும், வில்லேந்தியவனும், உலக வாழ்க்கையின் மாயையை உணர்த்தியவனுமான ஸ்ரீராமன், பம்பை நதிக்கரையில் சீதையைத் தேடியவனும், ஜடாயுவுக்கு அருள் செய்தவனும், கபந்தனுக்கு கதி அளித்தவனும், அனுமனை நண்பனாக அடைந்தவனும், சுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்தவனும், வாலியை அழித்தவனும், அங்கதனுக்கு ஆறுதல் கூறியவனும், சீதையைத் தேடுவதற்காக அனுமனைத் தூது அனுப்பியவனும், தன் மோதிரத்தை அடையாளமாக அளித்தவனும், கடலைத் தாண்டியவனும், தூதனால் அரக்கர்களை அடக்கியவனும், இலங்கையை எரித்த தீரனுமான ஸ்ரீராமனே எனக்கு புகலிடம். ।। 45

रोषसंबद्धपाथोधिर् लंकाप्रासाद रोधकः।
रावणादिप्रभेत्ता च श्रीरामश्शरणं मम।
जानकीजीवनत्राता विभीषण समृद्धिदः।
पुष्पकारोहणासक्तः श्रीरामश्शरणं मम।
राजसिंहासनारूडः कौसल्यानंदवर्धनः।
नामनिर्धूतनिरयश् श्रीरामश्शरणं मम।
यज्ञकर्ता यज्ञभोक्ता यज्ञभर्ता महेश्वरः।
अयोध्यामुक्तिदश्शास्ता श्रीरामश्शरणं मम।
प्रपन्नस्सर्व धर्मज्ञो मामेकं शरणं गतः।
पठन्निदं ममस्तोत्रं मुच्यते भवबंधनात्। 50

ரோஷஸம்ப3த்3த4பாதோ4தி4ர் லங்கா3ப்ராஸாத3 ரோத4க: ।
ராவணாதி3ப்ரபே4த்தா ச ஸ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।

ஜானகீஜீவனத்ராதா விபீ⁴ஷண ஸம்ருத்³தி⁴த³: ।
புஷ்பகாரோஹணாஸக்த: ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।
ராஜஸிம்ஹாஸனாரூட⁴: கௌஸல்யாநந்த³வர்த⁴ன: ।
நாமநிர்தூ⁴தநிரயஶ் ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।
யஜ்ஞகர்தா யஜ்ஞபோ⁴க்தா யஜ்ஞப⁴ர்தா மஹேஶ்வர: ।
அயோத்⁴யாமுக்திதஶ்³ஶாஸ்தா ஶ்ரீராமஶ்ஶரணம் மம ।
ப்ரபந்நஸ்ஸர்வ த⁴ர்மஜ்ஞோ மாமேகம் ஶரணம் க³த: ।
பட²ந்நித³ம் மம ஸ்தோத்ரம் முச்யதே ப⁴வப³ந்த⁴நாத் । 50

கோபத்தால் கடலைக்கட்டியவனும், இலங்கையின் கோட்டைகளைத் தடுத்தவனும், இராவணன் போன்றவர்களை அழித்தவனுமான ஸ்ரீராமனே எனக்கு புகலிடம். ஜானகியின் உயிரைக் காத்தவனும், விபீஷணனுக்கு செல்வத்தை அளித்தவனும், புஷ்பக விமானத்தில் ஏறியவனும், ராஜ சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவனும், கோசலையின் ஆனந்தத்தை அதிகரித்தவனும், பெயரைச் சொன்னாலே நரகத்திலிருந்து விடுதலை அளிப்பவனுமான ஸ்ரீராமனே எனக்கு புகலிடம். யாகம் செய்பவனும், யாகத்தை உண்பவனும், யாகத்தை ஆதரிப்பவனும், அயோத்திக்கு முக்தி அளித்தவனும், சாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும், என்னைச் சரணடைந்தவனும், என் ஸ்தோத்திரத்தைப் பாராயணம் செய்பவனும், பிறவிப் பிணி நீங்கி முக்தி அடைவான். ।। 50

मन्त्रश्चाष्टाक्षरो देवी श्रीरामश्शरणं मम।
सिद्धोपायोक्षरविदां भावना परिकल्पितः।
रामेति व्यक्षरं मन्त्रं मरणे यदि संस्मरेत्।
नरो न लिप्यते पापैः पद्मपत्रमिवांभसा।

रामभद्रो रामचंद्रो मन्त्रोयं चतुराक्षरः।

शुद्धोजिंतो नमः पश्चात् सप्तवर्णोपि मुक्तिदः।

अष्टाक्षरो बीजपूर्वो बीजं तु प्रणवो भवेत्।

नानाकामवशादेवी बीजान्यन्यानि संति हि।

षडक्षरो वह्निपूर्वास्तारकस्त्वभिधीयते।

महापातकिनां पापदहने दहनोपम। 55

மந்த்ரஸ்சாஷ்டாக்ஷரோ தே³வீ ஸ்ரீராமஸ்ஶரணம் மம ।

ஸித்³தோ⁴பாயோ(அ)க்ஷரவிதா³ம் பா⁴வனா பரிகல்பித꞉ ।

ராமேதி வ்யக்ஷரம் மந்த்ரம் மரணே யதி³ ஸம்ஸ்மரேத் ।

நரோ ந லிப்யதே பாபை꞉ பத்³மபத்ரமிவாம்ப⁴ஸா ।

ராமப⁴த்³ரோ ராமசந்த்³ரோ மந்த்ரோ(அ)யம் சதுராக்ஷர꞉ ।

ஶுத்³தோ⁴ஜிந்தோ நம꞉ பஸ்சாத் ஸப்தவர்ணோ(அ)பி முக்தித³꞉ ।

அஷ்டாக்ஷரோ பீ³ஜபூர்வோ பீ³ஜம் து ப்ரணவோ ப⁴வேத் ।

நாநாகாமவஶாதே³வீ பீ³ஜாந்யந்யாநி ஸந்தி ஹி ।

ஷட³க்ஷரோ வஹ்நிபூர்வாஸ்தாரகஸ்த்வபி⁴தீ⁴யதே ।

மஹாபாதகிநாம் பாபத³ஹநே த³ஹனோபம꞉ । 55

தேவியே, எட்டு எழுத்து மந்திரம் ஸ்ரீராமனையே சரணடைவது; அதுவே எழுத்துக்களை அறிந்தவர்களின் எண்ணத்தில் உதித்த சிறந்த வழி. 'ராம' என்னும் மூன்று எழுத்து மந்திரத்தை மரணப்படுக்கையில் நினைத்தாலும், மனிதன் தண்ணீரில் நனைந்த தாமரை இலை போல் பாவங்களால் தீண்டப்பட மாட்டான். ‘ராமபத்ரோ’ அல்லது ‘ராமச்சந்திரோ’ என்னும் நான்கு எழுத்து மந்திரமும், ‘சுத்தோஜிந்தோ நம’ என்னும் ஏழு எழுத்து மந்திரமும் முக்தியைத் தருபவை. ஓம் என்னும் பிரணவத்தை பீஜமாக கொண்ட அஷ்டாட்சர மந்திரமும், பல

விருப்பங்களின் அடிப்படையில் வேறு பீஜ மந்திரங்களும் உண்டு. 'ராமோ ஜெந்த' என்ற ஆறு எழுத்து மந்திரம், தாரக மந்திரமாக அறியப்படுகிறது. அது, மஹா பாவம் செய்தவர்களின் பாவத்தை எரிக்கும் நெருப்பு போன்றது. ।। 55

हुंजानकीवल्लभेति जेंतो वह्निप्रिया ततः।

दशाक्षरो महामन्त्रो जपतां कल्पपादपः।

श्यामं वारिजपत्रनेत्रममलं प्रज्ञानमूर्तिं हरिम्।

विद्युद्दीप्तपिशंग रम्यवसनं भास्वत्किरीटोज्ज्वलम्।

कर्णालंबित हेमकुण्डललसद् भ्रूवल्लिमत्यद्भुतम्।

श्रीमन्तं भगवन्तमिंदुसहितं श्रीजानकीशं स्मरेत्।

श्रीरंगाख्यपरंधाम मम मानिनि भूतले।

वैकुण्ठवैभवं सर्वं मया तत्र नियोजितम्।

कावेरी विरजा यत्र प्रभुपादांबुजाश्रया।

श्रीमुक्तिमण्डपं नाम मंदिरं मे वरानने। 60

ஹும்ஜானகீவல்லபே4தி ஜேந்தோ வஹ்நிப்ரியா தத꞉ ।

த3ஶாக்ஷரோ மஹாமந்த்ரோ ஜபதாம் கல்பபாத3ப꞉ ।

ஶ்யாமம் வாரிஜபத்ரநேத்ரமமலம் ப்ரஜ்ஞானமூர்திம் ஹரிம் ।

வித்3யுத்3தீ3ப்தபிஶங்க3 ரம்யவஸனம் பா4ஸ்வத்கிரீடோஜ்ஜ்வலம் ।

கர்ணாலம்பி3த ஹேமகுண்ட3லலஸத்3 ப்3ரூவல்லிமத்யத்3பு4தம் ।

ஶ்ரீமந்தம் ப4க3வந்தமிந்து3ஸஹிதம் ஶ்ரீஜானகீஶம் ஸ்மரேத் ।

ஶ்ரீரங்கா3க்2யபரம் தா4ம மம மானிநி பூ4தலே ।

வைகுண்ட2வைப4வம் ஸர்வம் மயா தத்ர நியோஜிதம் ।

காவேரீ விரஜா யத்ர ப்ரபு4பாதா3ம்பு3ஜாஶ்ரயா ।

ஸ்ரீமுக்திமண்ட³பம் நாம மந்தி³ரம் மே வரானநே । 60

'ஹூம் ஜானகீ வல்லப' என்று தொடங்கி அக்னியின் பீஜமான 'ராம்' இணைந்து பத்தெழுத்தாக வரும் மந்திரம், ஜபிப்பவர்களுக்கு கல்பக விருட்சம் போன்றது. நீல நிறத்துடன், தாமரை இலை போன்ற கண்களுடனும், மாசற்ற, ஞான வடிவமான ஹரியும், மின்னலைப் போன்ற மஞ்சள் நிற ஆடையுடனும், ஒளிவீசும் கிரீடத்துடனும், காதில் தொங்கும் தங்க குண்டலங்களுடனும், புருவங்கள் கொடி போல் வளைந்து இருக்க, அழகான, திருமகள் கேள்வனும், சந்திரனுடன் கூடிய சீதா தேவியின் தலைவனான பகவானை நினைக்க வேண்டும். பூமியில் ஸ்ரீரங்கம் என்று அழைக்கப்படும் எனது உயர்ந்த இருப்பிடம் வைகுண்டத்தின் அனைத்து சிறப்புகளையும் கொண்டது. அங்கு காவிரி நதி, விரஜா நதியுடன் இணைந்து, என் பாதத் தாமரையைச் சார்ந்து இருக்கிறது. என் பிரியமானவனே, அங்கு, ஸ்ரீ முக்தி மண்டபம் என்னும் பெயரில் என் ஆலயம் உள்ளது. ।। 60

त्वयासह सदा देवी निवसामि महीतले।

श्रीरंगशायी भगवान् यत्रास्ते गरुडध्वजः।

द्राविडेषु महापुण्यं श्रीरङ्गाख्यं निकेतनम्।

शिलारूपेण तिष्ठामि यत्राहं कमलप्रिये।

कावेरी तोयरूपेण मामवेहि निरन्तरम्।

यत्तोयपानादनघे निष्पापो जायते नरः।

सह्यपुण्यवतां देवी मन्निकेतोप लंभनम्।

साधनांतरनिष्ठानां भवतीत्यवधारय।

यत्र मे लोककल्याणकारिणी परमाकला।65

த்வயாஸஹ ஸதா³ தே³வீ நிவஸாமி மஹீதலே ।

ஸ்ரீரங்க³ஶாயீ ப⁴க³வான் யத்ராஸ்தே க³ருட³த்⁴வஜ꞉ ।

த்³ராவிடே³ஷு மஹாபுண்யம் ஶ்ரீரங்கா³க்²யம் நிகேதநம் ।
ஶிலாரூபேண திஷ்டா²மி யத்ராஹம் கமல்பிரியே ।
காவேரீ தோயரூபேண மாமவேஹி நிரந்தரம் ।
யத்தோயபாநாத³னகே⁴ நிஷ்பாபோ ஜாயதே நர꞉ ।
ஸஹ்யபுண்யவதாம் தே³வீ மன்னிகேதோப லம்ப⁴நம் ।
ஸாத⁴நாந்தரநிஷ்டா²நாம் ப⁴வதீத்யவதா⁴ரய ।
யத்ர மே லோககல்யாணகாரிணீ பரமாகலா । 65

தேவியே! நான் எப்போதும் உன்னுடன் பூமியில் வசிக்கிறேன். அங்கு கருடக் கொடியை உடைய ஶ்ரீரங்கநாதன் சயனக் கோலத்தில் இருக்கிறார். திராவிட தேசத்தில், ஶ்ரீரங்கம் என்னும் எனது இருப்பிடம் பெரும் புண்ணியமானது. தாமரை பிரியையே! அங்கு நான் சிலாரூபத்தில் இருக்கிறேன். காவேரி நதி, நீரின் வடிவில் என்னுள் கலந்துள்ளது. அந்த நீரைப் பருகுவதால் மனிதன் பாவம் நீங்கி தூய்மை அடைகிறான். பெரும் புண்ணியம் செய்தவர்களே என் இருப்பிடத்தை அடைகிறார்கள். வேறு வழிகளில் பக்தி செய்பவர்களுக்கும் இது சாத்தியம் என்பதை நீ அறிந்துகொள். அங்கு உலக நன்மைக்காக என் உயர்ந்த கலை வடிவம் உள்ளது. ।। 65

द्विजरूपेण भविता यातु संकर्षणाभिधा।
द्वापरांते कलेरादौ पाषण्डप्रचुरे जने।
रामानुजेति भविता विष्णुधर्म प्रवर्तकः।
श्रीरङ्गेशदयापात्रं विद्धि रामानुजं मुनिम्।
येन संदर्शितःपंथा वैकुण्ठाख्यस्य सद्मनः।
परमैकांतिकोधर्मो भवपाशविमोचकः।
यत्राऽनन्यतया प्रोक्तामावयोःपादसेवनम्।

कालेनाच्छादितोधर्मो मदीयोयं वरानने।

तदा मया प्रवृत्तोयं तत्कालोचितमूर्तिना। 70

த்3விஜரூபேண ப4விதா யாது ஸங்கர்ஷணாபி4தா4 ।

த்3வாபராந்தே கலேராதௌ3 பாஷண்ட3ப்ரசுரே ஜனே ।

ராமாநுஜேதி ப4விதா விஷ்ணுத4ர்ம ப்ரவர்தகः ।

ஸ்ரீரங்கே3ஶத3யாபாத்ரம் வித்3தி4 ராமாநுஜம் முநிம் ।

யேந ஸம்த3ர்ஶிதः பந்தா2 வைகுண்டா2க்2யஸ்ய ஸத்3மனः ।

பரமைகாந்திகோத4ர்மோ ப4வபாஶவிமோசகः ।

யத்ரா(அ)நந்யதயா ப்ரோக்தாமாவயோः பாத3ஸேவநம் ।

காலேனாச்சா2தி3தோ த4ர்மோ மதீ3யோ(அ)யம் வரானநே ।

ததா3 மயா ப்ரவ்ருத்தோ(அ)யம் தத்காலோசிதமூர்தினா । 70

துவாபர யுகத்தின் முடிவிலும், கலி யுகத்தின் ஆரம்பத்திலும், பாஷண்டர்கள் நிறைந்திருக்கும் காலத்தில், பலராமரின் அம்சமான சந்நியாசியான ராமானுஜர் அவதரிப்பார். அவர் விஷ்ணு தர்மத்தை நிலை நாட்டுவார். ஸ்ரீரங்கநாதனின் கருணைக்கு பாத்திரமான ராமானுஜ முனிவரை அறிந்துகொள். வைகுண்டம் என்னும் மோட்ச வீட்டின் வழியை அவர் காட்டியிருக்கிறார். அதுவே, பிறவிப்பிணி நீக்கும் மிகச்சிறந்த ஏகாந்த தர்மம். அதில், வேறெந்த வழியையும் நாடாமல், நம் இருவரின் பாதங்களைச் சேவிப்பதே குறிக்கோள். என் அன்பே, காலத்தால் மறைக்கப்பட்ட என் தர்மத்தை, அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ற வடிவில் நான் மீண்டும் நிலைநாட்டுவேன். ।। 70

विष्वक्सेनादिभिर्भक्तैः शठारिप्रमुखैर्द्विजैः ।

रामानुजेनमुनिना कलौसंस्थामुपेष्यति।

श्रीशैलो वेंकटाद्रिश्च रङ्गाख्यं दाममामकम्।

यैर्नदृष्टं सुदृष्टंतैः वैवस्तगृहाजिरम्।

चतुर्थद्वारकाख्यं हि मद्धामसुरवंदितम्।

श्रयतां परमाभक्त्या नाहं दूरे कदाचन।

यत्राहं हेतिनासाद्वि तापयामि तनुं नृणाम्।

येनपूता भविष्यंति कलौ मंदाधिकारिणः।

गोमत्यासंगमो यत्र सागरेणमहात्मना।

मृतास्तत्र भविष्यंति पापिनोपि चतुर्भुजाः। 75

விஷ்வக்ஸேநாதி^{3}பி^{4}ர்ப^{4}க்தைः ஶடா^{2}ரிப்ரமுகை^{2}ர்த்^{3}விஜைः ।

ராமாநுஜேன முநிநா கலௌ ஸம்ஸ்தா^{2}முபேஷ்யதி ।

ஶ்ரீஶைலோ வேங்கடாத்^{3}ரிஶ்ச ரங்கா^{3}க்^{2}யம் தா^{3}மமாமகம் ।

யைர்ன த்^{3}ருஷ்டம் ஸுத்^{3}ருஷ்டம் தைः வைவஸ்தக்^{3}ருஹாஜிரம் ।

சதுர்த்^{2}த்^{3}வாரகா^{2}க்^{2}யம் ஹி மத்^{3}தா^{3}மஸுரவந்தி^{3}தம் ।

ஶ்ரயதாம் பரமாப^{4}க்த்யா நாஹம் தூ^{3}ரே கதா^{3}சந ।

யத்ராஹம் ஹேதிநாஸாத்^{3}வி தாபயாமி தனும் ந்ருணாம் ।

யேந பூதா ப^{4}விஷ்யந்தி கலௌ மந்தா^{3}தி^{4}காரிணः ।

கோ^{3}மத்யாஸங்க^{3}மோ யத்ர ஸாக^{3}ரேண மஹாத்மநா ।

ம்ருதாஸ்தத்ர ப^{4}விஷ்யந்தி பாபிநோ(அ)பி சதுர்பு^{4}ஜாः । 75

விஷ்வக்சேனர் முதலான பக்தர்களாலும், சடகோபர் போன்ற பிராமணர்களாலும், ராமானுஜ முனிவரால் கலி யுகத்தில் என் தர்மம் நிலை நிறுத்தப்படும். ஸ்ரீ சைலம், வெங்கடாத்ரி, ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய என்னுடைய இருப்பிடங்களை காணாதவர்கள் யமலோகத்தை அடைவார்கள். நான்காவது துவாரகை என்னும் எனது இடம் தேவர்களால்

வணங்கப்படுவது. மிக உயர்ந்த பக்தியுடன் என்னைத் தழுவுங்கள், நான் எப்போதும் தூரத்தில் இல்லை. அங்கு என் ஆயுதமான சக்கரத்தால் மக்களின் உடலைத் தீண்டுகிறேன். அதனால், கலி யுகத்தில் மந்த புத்தியுடையவர்களும் தூய்மை அடைவார்கள். கோமதி நதி கடலுடன் சங்கமிக்கும் இடத்தில் இறந்தால், பாவம் செய்தவர்களும் கூட விஷ்ணுவின் நான்கு கரங்களுடன் மோட்சத்தை அடைவார்கள். || 75

कलिकाले महाघोरे नोपायोविद्यते परः।

विना द्वारतवतीयात्रां गोमत्यांचाभिषेचनम्।

द्वारकामृत्तिकालेपान्निर्लेपः पापकर्दमात्।

जायते पुरुषो लोके कलिकाले विशेषतः।

तुळसीमालिकायुक्ताद्वरका मृत्तिकांकितः।

मम ध्यानरतोजंतु रहमेव न चेतरः।

एवं पुण्यतराः पुर्यः क्षेत्राण्यायतनानि च।

मदैकांतिक भक्तानां मत्पदप्रापकाणि च।

धर्मस्थानमयोध्याख्यां रङ्गंमुक्तिप्रदं स्मृतम्।

द्वरका भक्तिकृत्स्थानं रसस्थानं तु माधुरम्। 80

கலிகாலே மஹா கோ⁴ரே நோபாயோ வித்³யதே பரः ।

விநா த்³வாரதவதீ யாத்ராம் கோ³மத்யாஞ்சாபி⁴ஷேசனம் ।

த்³வாரகாம்ருத்திகாலேபாந்நிர்லேபः பாபகர்த³மாத் ।

ஜாயதே புருஷோ லோகே கலிகாலே விஶேஷதः ।

துளஸீமாலிகாயுக்தாத்³வரகா ம்ருத்திகாங்கிதः ।

மம த்⁴யாநரதோ ஜந்து ரஹமேவ ந சேதரः ।

ஏவம் புண்யதராः புர்யः க்ஷேத்ராண்யாயதநாநி ச ।

மதை³காந்திக ப⁴க்தாநாம் மத்பத³ப்ராபகாணி ச ।

த4ர்மஸ்தா2நமயோத்4யாக்2யாம் ரங்க3ம் முக்திப்ரத3ம் ஸ்ம்ருதம் ।

த்3வரகா ப4க்திக்ருத்ஸ்தா2னம் ரஸஸ்தா2னம் து மாது4ரம் । 80

கலி யுகத்தில், துவாரகை யாத்திரை மற்றும் கோமதி நதியில் நீராடுவதை தவிர வேறு வழி இல்லை. துவாரகையின் மண்ணை உடலில் பூசிக்கொண்டால் பாவங்களிலிருந்து விடுபடலாம். குறிப்பாக கலியுகத்தில் இது நடக்கும். துளசி மாலை அணிந்து, துவாரகையின் மண்ணை உடலில் பூசிக்கொண்டு, என்னை நினைத்து தியானம் செய்பவன் நானாகவே மாறுகிறான். இவ்வாறான புண்ணியமான நகரங்களும், ஆலயங்களும், என் பக்தர்களை என் திருவடியை அடையச் செய்கின்றன. அயோத்தி தர்ம ஸ்தலமாகவும், ஸ்ரீரங்கம் முக்தி அளிக்கும் இடமாகவும், துவாரகை பக்தி அளிக்கும் இடமாகவும், மதுரா ஆனந்தம் தரும் இடமாகவும் அறியப்படுகின்றன. ।। 80

एवं प्रकाशितं देवि भक्तानां हितकारणात्।

प्राकृतेपि पदंमुक्तैः मागाशोकंमनागपि।

इति श्रुत्वा महादेवि विष्णुपत्नी मुदान्विता।

स्वतन्त्रे कथयामास भक्तिं षोडशधा हरेः।

स्थानानि मत्प्रयुक्तानि ब्रह्मन्नुपदिदेशाया।

निवासार्थं विष्णवा नाम प्राकृतपदं यथा।

इति ते कथितं बृह्मन् प्रसंगान्निज वैभवम्।

प्राकृते प्राकृतम्स्थानम् चतुर्थात्ववतारितम्।

पद्मोपदिष्टं ते सर्वमाख्यानंपावनम् महत्।

स्थानं बृन्दावनं नाम पद्माद्यायति नित्यशः।85

ஏவம் ப்ரகாஶிதம் தே3வி ப4க்தாநாம் ஹிதகாரணாத் ।

ப்ராக்ருதே(அ)பி பத³ம் முக்தைः மா கா³ஶோகம் மநாக³பி ।

இதி ஶ்ருத்வா மஹாதே³வி விஷ்ணுபத்னீ முதா³ன்விதா ।

ஸ்வதந்த்ரே கத²யாமாஸ ப⁴க்திம் ஷோட³ஶதா⁴ ஹரேः ।

ஸ்தா²நாநி மத்ப்ரயுக்தாநி ப்³ரஹ்மன்னுபதி³தே³ஶயா ।

நிவாஸார்த²ம் விஷ்ணவா நாம ப்ராக்ருதபத³ம் யதா² ।

இதி தே கதி²தம் ப்³ருஹ்மந் ப்ரஸங்கா³ந்நிஜ வைப⁴வம் ।

ப்ராக்ருதே ப்ராக்ருதம் ஸ்தா²நம் சதுர்தா²த்வவதாரிதம் ।

பத்³மோபதி³ஷ்டம் தே ஸர்வமாக்²யானம் பாவனம் மஹத் ।

ஸ்தா²னம் ப்³ருந்தா³வனம் நாம பத்³மாத்³யாயதி நித்யஶः । 85

தேவியே, பக்தர்களின் நன்மைக்காக இவை வெளியிடப்பட்டன. இயற்கையான இந்த உலகில் முக்தி அடைந்தவர்களுக்கும் துக்கம் இல்லை. இதைக்கேட்ட விஷ்ணுவின் பத்தினி மகிழ்ச்சியடைந்தாள். சுதந்திரமானவளிடம், ஹரியின் பதினாறு வகைப்பட்ட பக்தியைப் பற்றி சொன்னாள். பிரம்மனே, விஷ்ணுவின் இருப்பிடமான இயற்கை உலகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். இதுதான் என் மகிமையின் ஒரு சிறு பகுதி. இயற்கையான உலகில் நான்காம் பாகமாக அவதரித்தது. பத்மாவால் கூறப்பட்ட இந்த கதை மிக புனிதமானது. பிருந்தாவனம் என்னும் இடம் என்றும் பத்மா போன்றவர்களால் போற்றப்படுகிறது. ।। 85

कथम् निवसताम् मुक्तिरित्युक्तम् यत्त्वयाऽनघ।

तदिदं सर्वमाख्यातं विमुक्तिपदकारणं।

बृह्मोवच-

मुनयोभगवानेवं प्राकृतेः क्षितिमण्डले। !

मामुवाच निजंस्थानं दिव्यमोक्षैकसाधनम्।

मुनय ऊचुः-

भुवर्लोकादिकं सर्वं श्रुतं विष्णुमुखाद्यथा।

तथानो वद विश्वात्मन् प्रपन्नान् शरणागतान्।

बृह्मोवाच--

श्रूयतां मुनयः पुण्यं भगवद्वचनामृतम्।

कृपया करुणासिंधु यथामामवदत्पुरा।

श्रुत्वाहं भूमिलोकं च स रहस्यं जनार्धनात्।

भुवः प्रभृति लोकानांअपृच्छं रूपमद्भुतम्। 90

கத2ம் நிவஸதாம் முக்திரித்யுக்தம் யத்வயா(அ)நக4 ।

ததி3த3ம் ஸர்வமாக்2யாதம் விமுக்திபத3காரணம் ।

ப்3ருஹ்மோவச-

முனயோ ப4க3வானேவம் ப்ராக்ருதே: க்ஷிதிமண்ட3லே ।

மாமுவாச நிஜம் ஸ்தா2னம் தி3வ்யமோக்ஷைகஸாத4நம் ।

முனய ஊசு: -

பு4வர்லோகாதி3கம் ஸர்வம் ஶ்ருதம் விஷ்ணுமுகா2த்3யதா2 ।

ததா2 நோ வத3 விஶ்வாத்மந் ப்ரபந்நாந் ஶரணாக3தான் ।

ப்3ருஹ்மோவாச -

ஶ்ரூயதாம் முநய: புண்யம் ப4க3வத்3வசனாம்ருதம் ।

க்ருபயா கருணாஸிந்து4 யதா2 மாமவத3த் புரா ।

ஶ்ருத்வாஹம் பூ4மிலோகம் ச ஸ ரஹஸ்யம் ஜனார்த4நாத் ।

பு4வ: ப்ரப்4ருதி லோகானாம் அப்ருச்ச2ம் ரூபமத்3பு4தம் । 90

பாவமில்லாதவரே, எங்கே வசித்தால் முக்தி கிடைக்கும் என்று கேட்டீர்கள். அதற்கு இதுவே விடை. இதுதான் முக்தி கிடைப்பதற்கான காரணம்.

பிரம்மா கூறினார் - முனிவர்களே, பகவான் இயற்கையான இந்த பூமியில், அவருடைய இருப்பிடத்தைப் பற்றியும், முக்தி பெறுவதற்கான வழியையும் எனக்கு உபதேசித்தார். முனிவர்கள் கூறினர் –

விஷ்ணுவின் வாயிலிருந்து கேட்ட பூமி முதலான உலகங்களைப் பற்றி, உலகத்தை ஆளும் தெய்வமே, எங்களிடம் சொல்லுங்கள். உங்களைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு நீங்கள் புகலிடம்.

பிரம்மா கூறினார் - முனிவர்களே, பகவானின் வார்த்தை அமிர்தத்தைப் போல் இனிமையானது. கருணைக் கடலான அவர், எனக்கு முன்பு உபதேசித்ததைச் சொல்கிறேன். ஜனார்த்தனன் எனக்கு சொன்ன ரகசியங்களையும், பூலோகத்தையும் கேட்டறிந்த பின், பூமி முதலான உலகங்களின் அற்புதமான வடிவத்தைப் பற்றி கேட்டேன். || 90

श्री नारायण उवाच-

यावत्प्रमाणापृथिवी विस्तीर्णा परिमण्डला।

तावद्भुवस्थलंबृह्मन्! विस्तीर्णपरिमण्डलम्।

उपरिष्टात् क्षितोव्योम्नि लक्षयोजनसंमिते।

रविस्तिष्ठति तिग्मेस्स्वैरंशुभिर् भासयन् जगत्।

रथमास्थाय भगवान् बहुयोजन विस्तृतम्।

वामपार्श्वेस्थितं त्वेकचक्रं दिव्यं प्रतिष्ठितम्।

वहंती सप्तयस्सप्त च्छंदासिस्यंदनं महत्।

सारथिश्चारुणस्सर्वा नस्वान्वाहयति स्स्वयम्।

मानसोत्तरशैलस्य मूर्ध्नि स्यंदन पद्धतिः।

विभागहेतुरुषसा मह्नमपि गतिक्रमात्। 95

ஸ்ரீ நாராயண உவாச -

யாவத்ப்ரமாணாப்ருதி²வீ விஸ்தீர்ணா பரிமண்ட³லா ।

தாவத்³பு⁴வஸ்த²லம் ப்³ருஹ்மந்! விஸ்தீர்ணபரிமண்ட³லம் ।

உபரிஷ்டாத் க்ஷிதோ வ்யோமந்நி லக்ஷயோஜனஸம்மிதே ।

ரவிஸ்திஷ்ட²தி திக்³மே ஸ்வைரம்ஶுபி⁴ர் பா⁴ஸயந் ஜக³த் ।

ரத²மாஸ்தா²ய ப⁴க³வான் ப³ஹுயோஜன விஸ்த்ருதம் ।

வாமபார்ஶ்வே ஸ்தி²தம் த்வேகசக்ரம் தி³வ்யம் ப்ரதிஷ்டி²தம் ।

வஹந்தீ ஸப்தயஸ்ஸப்த ச்ச²ந்தா³ம்ஸிஸ்யந்த³னம் மஹத் ।

ஸாரதி²ஶ்சாருணஸ்ஸர்வா நஸ்வான்வாஹயதி ஸ்வயம் ।

மாநஸோத்தரஶைலஸ்ய மூர்த்⁴நி ஸ்யந்த³ந பத்³த⁴தி꞉ ।

விபா⁴க³ஹேதுருஷஸா மஹ்நமபி க³திக்ரமாத் । 95

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினார் - பிரம்மனே, பூமி எவ்வளவு அகலமாக இருக்கிறதோ அதே அளவு அகலமாக, வட்டமாக பூமிக்கு மேலே உள்ளது புவர்லோகம். பூமியிலிருந்து ஒரு லட்சம் யோஜனை தூரத்தில், சூரியன் தனது கூர்மையான கதிர்களால் உலகத்தை ஒளிரச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். பகவான், பல யோஜனைகள் அகலமான ஒரு தேரில் அமர்ந்துள்ளார். அந்தத் தேரின் இடது பக்கத்தில் ஒரே ஒரு சக்கரம் உள்ளது, அது தெய்வீகமானது. ஏழு குதிரைகள் ஏழு வேதங்களின் துணையோடு அந்த தேரை இழுக்கின்றன. அருணன் தேரோட்டியாக இருந்து குதிரைகளை ஓட்டுகிறார். மானசோத்தரம் என்னும் மலையின் உச்சியில் அந்த தேர் பயணிக்கிறது. பகலில் சூரியனின் பாதைக்கு இதுவே காரணம். || 95

योगिनांपरमः पन्था स्मृतः क्लेशपरिक्षये।

मोक्षमाणाःपथा येन यांति विष्णोःपरंपदम् ।

उदयास्तमनौयैव भानुस्सर्वत्र संमुखः।

दर्शनादर्शनेभानौ रुदयास्तमयौ मतौ।

यैर्यत्र दृश्यते भानुः सतेषामुदयस्स्मृतः।

यदा यत्रतिरोभावः तदास्तमयधीनृणाम्।

दूरीभवंति पूर्वाह्ने रश्मयोह्यस्यसंतताः।

ह्स्वी भवंति पश्चात्तु यावत्तेषामदर्शनम्।

वर्जयित्वापुरींदातु सर्वतो मेरुभूतले।

पतंतिभानवोभानूस्तिर्यगूर्ध्वं मदस्तताः। 100

யோகி3நாம் பரம: பந்தா2 ஸ்ம்ருத: க்லேஶ பரிக்ஷயே ।

மோக்ஷமாணா: பதா2 யேந யாந்தி விஷ்ணோ: பரம்பத3ம் ।

உத3யாஸ்தமனௌயைவ பா4னுஸ்ஸர்வத்ர ஸம்முக2: ।

த3ர்ஶநா(அ)த3ர்ஶநே பா4னௌருத3யாஸ்தமயௌ மத்தௌ ।

யைர்யத்ர த்3ருஶ்யதே பா4னு: ஸ தேஷாமுத3யஸ் ஸ்ம்ருத: ।

யதா3 யத்ர திரோபா4வ: ததா3(அ)ஸ்தமயதீ4ந்ருணாம் ।

தூ3ரீப4வந்தி பூர்வாஹ்னே ரஶ்மயோ ஹ்யஸ்ய ஸந்ததா: ।

ஹ்ரஸ்வீ ப4வந்தி பஶ்சாத்து யாவத்தேஷா(அ)த3ர்ஶநம் ।

வர்ஜயித்வா புரீம் தா3து ஸர்வதோ மேருபூ4தலே ।

பதந்தி பா4நவோ பா4நூ ஸ்திர்யகூர் த்4வமத3ஸ்ததா: । 100

துன்பங்களை நீக்கும் வழி, யோகிகளுக்கு மேலான வழி. இந்த வழியில் சென்றால் விஷ்ணுவின் திருவடியை அடையலாம். சூரியன் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றினாலும், அது தோன்றுவதும், மறைவதும்தான் உதயமும் அஸ்தமனமும் ஆகும். சூரியன் எங்கு தெரிகிறதோ, அதுவே அந்த இடத்திற்கு உதயம். எங்கு மறைகிறதோ

அதுவே அஸ்தமனம். சூரியனின் கதிர்கள், காலையில் நீளமாகவும், பின்னர் குறுகி, மறைந்துவிடும். மேரு மலையைத் தவிர, எல்லா இடங்களிலும், சூரிய கதிர்கள் சாய்வாகவும், நேராகவும், கீழேயும் விழும். || 100

सभां तु ब्रह्मणो गत्वा प्रत्यगच्छंति ते पुनः।

बृह्मणस्तेजसा तेन नान्यत्रावर्तनं भवेत्।

भानोर्ययोंतराळं भुवस्तलमुदाहृतम्।

विद्याधरश्च गन्धर्वा सिद्धाश्च सह दानवाः।

वसंति मुदितास्स्वेषु प्रदेशेषु पृथक् पृथक्।

लक्षे दिवाकरस्थाना च्छशिनस्थानमीरितम्।

तस्योपरिष्ठात्तिष्ठंति नक्षत्राणि यथा तथा।

लक्षत्रयमतीत्योर्ध्वं बुधस्यस्थितिरुच्यते।

उशना तु ततो लक्षद्वयमुत्तीर्य तिष्ठति।

तद्योजनान्यतिक्रम्य भौमस्तिष्ठति सर्वदा। 105

ஸபா4ம் து ப்3ரஹ்மணோ க3த்வா ப்ரத்யக3ச்ச2ந்தி தே புந: ।

ப்3ருஹ்மணஸ்தேஜஸா தேந நாந்யத்ராவர்தநம் ப4வேத் ।

பா4னோர்யயோந்தராளம் பு4வஸ்தலமுதா3ஹ்ருதம் ।

வித்3யாத்3ரஶ்ச க3ந்த4ர்வா ஸித்3தா4ஶ்ச ஸஹ தா3நவா: ।

வஸந்தி முதி3தாஸ்ஸ்வேஷு ப்ரதே3ஶேஷு ப்ருத2க் ப்ருத2க் ।

லக்ஷே தி3வாகரஸ்தா2நாச்ச2ஶிஸ்தா2னமீரிதம் ।

தஸ்யோபரிஷ்டா2த் திஷ்ட2ந்தி நக்ஷத்ராணி யதா2 ததா2 ।

லக்ஷத்ரயமதீத்யோர்த்4வம் பு3த4ஸ்ய ஸ்தி2திருச்யதே ।

உஶநா து ததோ லக்ஷத்3வயமுத்தீர்ய திஷ்ட2தி ।

தத்3யோஜநாந்யதிக்ரம்ய பௌ4மஸ்திஷ்ட2தி ஸர்வதா3 । 105

அவர்கள் பிரம்மாவின் சபைக்கு சென்று மீண்டும் வருகிறார்கள். பிரம்மாவின் தேஜஸால் வேறு எங்கும் அவர்கள் செல்வதில்லை. பூலோகம் சூரியனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் இடையே உள்ளது. வித்யாதரர்களும், கந்தர்வர்களும், சித்தர்களும், தானவர்களும் தங்கள் இடங்களில் மகிழ்ச்சியுடன் வசிக்கின்றனர். சூரியனிலிருந்து ஒரு லட்சம் யோஜனை தூரத்தில் சந்திரன் உள்ளது. அதன் மேலே நக்ஷத்திரங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் மூன்று லட்சம் யோஜனை தூரத்தில் புதன் உள்ளது. அதிலிருந்து இரண்டு லட்சம் தூரத்தில் சுக்ரன் உள்ளது. அந்த தூரத்திற்கு அப்பால் செவ்வாய் உள்ளது. || 105

तावत्प्रमाणेनऽवस्थानं गुरोस्तस्योपरिस्थितः।

शनैश्चरस्तत्प्रमातीत्योर्ध्वं रवेस्सुतः।

सप्तर्षीण्मण्डलं तस्माल्लक्षमेकं सुरेश्वरः।

सप्तर्षिभ्यस्सहस्राणां शतादूर्ध्वं व्यवस्थितः।

ततो ध्रुवस्थितस्थाने दुरारोहे महर्षिभिः।

मेदीभूतस्समस्तस्य ज्योतिश्चक्रस्य पद्मज।!

द्वादशारं महच्चक्रं नेमिद्वे तस्य नाभयः।

तिस्रस्संति वसंताद्या ऋतवो येद्व येद्यरेषु ते।

मेषादयोष्वरेष्वेव मीनांता द्वादशस्मृतः।

मासाद्वादशचैत्राद्या वसंतप्रमुखास्तथा। 110

தாவத்ப்ரமாணேந(அ)வஸ்தா²னம் கு³ரோஸ்தஸ்யோபரிஸ்தி²த꞉ ।

ஶனைஶ்சரஸ்தத்ப்ரமா(அ)தீத்யோர்த்⁴வம் ரவேஸ்ஸுத꞉ ।

ஸப்தர்ஷீணாம் மண்ட³லம் தஸ்மால்லக்ஷமேகம் ஸுரேஶ்வர꞉ ।

ஸப்தர்ஷிப்⁴யஸ்ஸஹஸ்ராணாம் ஶதாதூர்த்⁴வம் வ்யவஸ்தி²த꞉ ।

ததோ த்⁴ருவஸ்தி²தஸ்தா²நே து³ராரோஹே மஹர்ஷிபி⁴꞉ ।

மேதீ³பூ⁴தஸ்ஸமஸ்தஸ்ய ஜ்யோதிஶ்சக்ரஸ்ய பத்³மஜ ।
த்³வாத³ஶாரம் மஹச்சக்ரம் நேமித்³தே⁴ தஸ்ய நாப⁴ய꞉ ।
திஸ்ரஸ்ஸந்தி வஸந்தாத்³யா ருதவோ யே த்³வ்ய த்³வ்யரேஷு தே ।
மேஷாத்³யோஷ்வரேஷ்வேவ மீநாந்தா த்³வாத³ஶ ஸ்ம்ருத꞉ ।
மாஸாத்³வாத³ஶசைத்ராத்³யா வஸந்தப்ரமுகா²ஸ்ததா² । 110

அதே தூரத்தில் குருவும், அதற்க்கு மேலே சூரியனின் மகனான சனீஸ்வரனும் இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து ஒரு லட்சம் தூரத்தில் சப்தரிஷி மண்டலம் உள்ளது. சப்தரிஷி மண்டலத்திலிருந்து நூறு ஆயிரம் தூரத்தில் தேவர்களின் தலைவன் உள்ளான். அதற்க்கு மேலே துருவ நட்சத்திரம் உள்ளது. அந்த இடத்தை மகரிஷிகளால் கூட அடைய முடியாது. பத்மனே, அந்த துருவ நட்சத்திரம் இந்த ஜோதி சக்கரத்திற்கு நடுவில் அமைந்துள்ளது. பன்னிரெண்டு ஆரங்களைக் கொண்ட பெரிய சக்கரத்தின் மையத்தில் அது உள்ளது. வசந்தம் முதலான மூன்று ருதுக்கள் இரண்டு ஆரங்களின் நடுவில் உள்ளன. மேஷம் முதலான பன்னிரண்டு ராசிகள் அந்த ஆரங்களில் உள்ளன. சித்திரை முதலான பன்னிரண்டு மாதங்களும் வசந்தம் முதலான ருதுக்களில் வருகின்றன. ।। 110

ऋतवष्षङ्कमाच्चैव विषुवाऽयनयोर्द्वयम्।
सितासितौ च पक्षौद्वौ युगभेदाश्च वत्सराः।
त्रुट्यादयः कालभेदाश्चक्रधारानुनिस्थिताः।
ध्रुवस्थितो नाभिमध्ये प्रवरायेतु राशयः।
प्रसव्येनग्रहास्सर्वे चरंति गतिरीदृशी।
कुलालचक्रमध्यस्थ मृत्पिण्डसदृशो ध्रुवः।

भ्रमंति परितस्सर्वे ध्रुवंज्योतिर्गणास्सदा।

आदित्यध्रुवयोर्मध्ये देशस्स्वर्ग समाह्वयः।

वसंति तस्मिन् गीर्वाणा विमानेषु पृथक् पृथक्।

असंख्याता नित्यतृप्ताः ज्योतिर्मयवपुर्धराः। 115

ருதவஷ்ஷட்கமாச்சைவ விஷுவா(அ)யநயோர் த்^{3}வயம் ।

ஸிதாஸிதௌ ச பக்ஷௌ த்^{3}வௌ யுக^{3}பே^{4}தா^{3}ஶ்ச வத்ஸரா꞉ ।

த்ருட்யாத்^{3}ய꞉ காலபே^{4}தா^{3}ஶ்சக்ரதா^{4}ராநுநிஸ்தி^{2}தா꞉ ।

த்^{4}ருவஸ்தி^{2}தோ நாபி^{4}மத்^{4}யே ப்ரவரா யேது ராஶய꞉ ।

ப்ரஸவ்யேந க்^{3}ரஹாஸ்ஸர்வே சரந்தி க^{3}திரீ^{3}த்^{3}ருஶீ ।

குலாலசக்ரமத்^{4}யஸ்த^{2}ம் ம்ருத்பிண்ட^{3}ஸத்^{3}ருஶோ த்^{4}ருவ꞉ ।

ப்^{4}ரமந்தி பரிதஸ்ஸர்வே த்^{4}ருவம் ஜ்யோதிர்க^{3}ணாஸ்ஸதா^{3} ।

ஆதி^{3}த்யத்^{4}ருவயோர்மத்^{4}யே தே^{3}ஶஸ்ஸ்வர்க^{3} ஸமாஹ்வய꞉ ।

வஸந்தி தஸ்மின் கீ^{3}ர்வாணா விமாநேஷு ப்ருத^{2}க் ப்ருத^{2}க் ।

அஸங்க்^{2}யாதா நித்யத்ருப்தா꞉ ஜ்யோதிர்மய வபுர்த^{4}ரா꞉ । 115

ருதுக்கள் ஆறு, விஷுவம் மற்றும் அயனம் இரண்டு, சுக்ல பக்ஷம் மற்றும் கிருஷ்ண பக்ஷம் என இரண்டு பக்ஷங்கள், யுகங்கள் மற்றும் வருடங்கள், கால வேறுபாடுகள் அனைத்தும் இந்த சக்கரத்தில் உள்ளன. துருவ நட்சத்திரம் சக்கரத்தின் மையத்தில் உள்ளது. கிரகங்கள் அனைத்தும் துருவ நட்சத்திரத்தை சுற்றி வலப்புறமாக செல்கின்றன. துருவ நட்சத்திரம் குயவனின் சக்கரத்தின் நடுவில் இருக்கும் மண் உருண்டை போல இருக்கிறது. எப்போதும் எல்லா கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் துருவத்தை சுற்றி வருகின்றன. சூரியனுக்கும் துருவ நட்சத்திரத்திற்கும் இடையில் சொர்க்கம் உள்ளது. அங்கு தேவர்கள் விமானங்களில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிலடங்காதவர்கள், எப்போதும் திருப்தியுடன் இருப்பவர்கள், ஒளிமயமான உடலை உடையவர்கள். ।। 115

तेषां गंगाजलं सेव्यं पुष्पाणि सुरभूरुहम्।

वनानि चिंतामणयः स्त्रियश्चाप्सरसस्स्मृतः।

लोकोयंक्तुभिस्साध्यो यत्र राजा शतक्रतुः।

उपेन्द्रमूर्तिर्भगवानासीनस्तत्र सर्वदा।

रक्षति स्वर्गनिलयान् देवादीन् स्वेनतेजसा।

भूर्भुवस्त्रयोलोका लक्षाःपंचदशास्मृताः।

तत्र भागवतावासं नेच्छंति मनसापि च।

येषां वैकुण्ठपादाब्जरति रस्त्यनपायिनी।

न ते स्वर्गसुखं भौमं ब्राह्वयं वांछंति कर्हिचित्।

ततः परं महर्लोकः कोटियोजनयामतः।120

தேஷாம் க³ங்கா³ஜலம் ஸேவ்யம் புஷ்பாணி ஸுரபூ⁴ருஹம் ।

வநாநி சிந்தாமணயஃ ஸ்த்ரியஶ்சாப்ஸரஸஸ் ஸ்ம்ருதஃ ।

லோகோ(அ)யம்க்துபி⁴ஸ்ஸாத்⁴யோ யத்ர ராஜா ஶதக்ரதுஃ ।

உபேந்த்³ரமூர்திர் ப⁴க³வானாஸீனஸ்தத்ர ஸர்வதா³ ।

ரக்ஷதி ஸ்வர்க³நிலயான் தே³வாதீ³ன் ஸ்வேந தேஜஸா ।

பூ⁴ர்பு⁴வஸ்த்ரயோ லோகா லக்ஷாஃ பஞ்சத³ஶ ஸ்ம்ருதாஃ ।

தத்ர பா⁴க³வதாவாஸம் நேச்ச²ந்தி மநஸாபி ச ।

யேஷாம் வைகுண்ட²பாதா³ப்³ஜரதி ரஸ்த்யநபாயினீ ।

ந தே ஸ்வர்க³ஸுக²ம் பௌ⁴மம் ப்³ராஹ்வயம் வாஞ்ச²ந்தி கர்ஹிசித் ।

ததஃ பரம் மஹர்லோகஃ கோடி யோஜனயாமதஃ । 120

அங்கு கங்கை நீர் புனிதமானது, கற்பக மரத்தின் பூக்கள் உள்ளன, காடுகள் சிந்தாமணி மணிகளால் நிறைந்தவை, பெண்கள் அனைவரும் தேவ கன்னிகைகள். இந்த உலகத்தை யாகங்கள் செய்து அடையலாம், இங்கு இந்திரன் ராஜாவாக இருக்கிறான். உப இந்திரன் என்னும் பகவான்

எப்போதும் அங்கு வீற்றிருந்து, தேவர்களை தன் தேஜஸால் காப்பாற்றுகிறார். பூலோகம், புவர்லோகம் மற்றும் சொர்க்கம் இந்த மூன்று உலகங்களும் பதினைந்து லட்சம் யோஜனை தூரம் கொண்டது. வைகுண்டத்தில் என்றும் அழியாத அன்பு கொண்ட பக்தர்கள், சொர்க்கத்தின் சுகத்தையும், பூலோகத்தின் சுகத்தையும், பிரம்மாவின் உலகத்தையும் விரும்ப மாட்டார்கள். அதற்க்கு மேலே மகர்லோகம் உள்ளது, அது ஒரு கோடி யோஜனை தூரம் கொண்டது. || 120

सनंदनाद्यामुनयो निवसंति च कोटिशः।

ततःपरो जनोलोकः पुरस्ताद्विगुणायतः।

ततः परम्ह्यष्टकोटी योजनं तु तपस्स्मृतम्।

कोटित्रयायतं तस्मादूर्ध्वं धातुःपुरं स्थितम्।

तद्ब्रह्मलोकं मुनयो घृणंति कमलासन।

लक्षयोजन विस्तीर्णं शालाप्रासादसंकुलम्।

उत्तरेणबृह्मलोकं लक्षापंचदशास्मृतः।

तत्र सत्यमितिख्यातो विष्णुलोको निरामयः।

पंचचत्वारिंशत्कोटियोजनाःपरिकीर्तितः।

सर्वात्मभगवानूर्ध्वम् पंचपंचदशास्थितः। 125

ஸநந்த^{3}நாத்^{3}யா முனயோ நிவஸந்தி ச கோடிஶ: ।

தத: பரோ ஜனோலோக: புரஸ்தாத்^{3}வி கு^{3}ணாயத: ।

தத: பரம்ஹ்யஷ்டகோடீ யோஜனம் து தபஸ் ஸ்ம்ருதம் ।

கோடித்ரயாயதம் தஸ்மாதூர்த்^{4}வம் தா^{4}து: புரம் ஸ்தி^{2}தம் ।

தத்^{3}ப்^{3}ரஹ்மலோகம் முனயோ க்^{4}ருணந்தி கமலாஸந ।

லக்ஷயோஜன விஸ்தீர்ணம் ஶாலாப்ராஸாத^{3}ஸங்குலம் ।

உத்தரேண ப்3ருஹ்மலோகம் லக்ஷா பஞ்சத3ஶ ஸ்ம்ருதஃ ।

தத்ர ஸத்யமிதி க்2யாதோ விஷ்ணுலோகோ நிராமயஃ ।

பஞ்சசத்வாரிம்ஶத்கோடி யோஜநாஃ பரிகீர்திதஃ ।

ஸர்வாத்மப4க3வானூர்த்4வம் பஞ்ச பஞ்சத3ஶ ஸ்தி2தஃ । 125

சனந்தனர் போன்ற முனிவர்கள் கோடிக்கணக்கில் வசிக்கின்றனர். அதற்க்கு மேலே ஜனலோகம் உள்ளது, அது இரண்டு மடங்கு அகலமானது. அதற்க்கு மேலே எட்டு கோடி யோஜனை தூரத்தில் தபோலோகம் உள்ளது. அதற்க்கு மேலே மூன்று கோடி தூரத்தில் பிரம்மாவின் உலகம் உள்ளது, முனிவர்கள் அதை பிரம்ம லோகம் என்று கூறுகிறார்கள். அது ஒரு லட்சம் யோஜனை தூரம் அகலமானது, மாளிகைகளும், கட்டிடங்களும் நிறைந்து காணப்படுகிறது. பிரம்ம லோகத்திற்கு வடக்கே பதினைந்து லட்சம் தூரத்தில் சத்திய லோகம் உள்ளது, அதுவே விஷ்ணுவின் உலகம், அங்கு துக்கம் என்பதே இல்லை. அது நாற்பத்தைந்து கோடி யோஜனை தூரம் கொண்டது. அந்த உலகங்களுக்கு மேலே சர்வ ஆத்ம ஸ்வரூபனான பகவான் பதினைந்து லட்சம் தூரத்தில் வசிக்கிறான். ।। 125

परमेष्टी स भगवान् प्रपञ्चे विष्णुतुष्टये।

अद्यस्ते भगवान्नित्यं शंखचक्रगदाधरः।

पंचशक्तिमयो विष्णुः कोटियोजनसम्मिते।

आस्ते श्रीभूमिसहितो वैनतेयेन सेवितः।

अंडभित्तिरुपर्यस्य स्थिता कोट्यर्धयोजने।

एष तेह्यूर्ध्वलोकानां निवासःकथितो मया।

एतदावरणोभूतमण्डं विद्धिहिरण्मयम्।

एतानांडकटाहेन लोकास्सर्वे समावृताः।

उपर्युपर्यमीलोकाः कपित्थफलवत्स्थिताः।

तद्दशोत्तरसंख्येन वारिणापरिवेष्टितम्। 130

பரமேஷ்டீ ஸ ப4க3வான் ப்ரபஞ்சே விஷ்ணுதுஷ்டயே ।

அத3்யஸ்தே ப4க3வாந்நித்யம் ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர: ।

பஞ்சஶக்திமயோ விஷ்ணு: கோடி யோஜனஸம்மிதே ।

ஆஸ்தே ஶ்ரீபூ4மிஸஹிதோ வைநதேயேந ஸேவித: ।

அண்ட3பி4த்திருபர்யஸ்ய ஸ்தி2தா கோட்யர்த4யோஜனே ।

ஏஷ தே ஹ்யூர்த்4வலோகாநாம் நிவாஸ: கதி2தோ மயா ।

ஏததா3வரணோபூ4தமண்ட3ம் வித்3தி4 ஹிரண்மயம் ।

ஏதானண்ட3கடாஹேந லோகாஸ்ஸர்வே ஸமாவ்ருதா: ।

உபர்யுபர்யமீ லோகா: கபித்த2 ப2லவத் ஸ்தி2தா: ।

தத்3த3ஶோத்தரஸங்க்2யேந வாரிணா பரிவேஷ்டிதம் । 130

அந்த பரமேஸ்வரனான பகவான், விஷ்ணுவை திருப்தி செய்வதற்காக இந்த உலகத்தை உருவாக்கினார். அங்கு சங்கு சக்கரமும் கதாயுதமும் தரித்த பகவான், ஐந்து சக்திகளை உடைய விஷ்ணுவாக, ஒரு கோடி யோஜனை தூரம் வரை இருக்கிறார். அங்கு ஶ்ரீதேவி பூதேவியுடன், கருடனால் சேவிக்கப்படுகிறார். அந்த உலகத்தின் மேலே அரை கோடி தூரத்தில் முட்டை வடிவில் சுவர் உள்ளது. இவையே மேல் உலகங்களின் இருப்பிடம், இவை தங்கத்தால் மூடப்பட்ட முட்டையாகும். இந்த முட்டைக்குள் எல்லா உலகங்களும் இருக்கின்றன. இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் விளாம்பழம் போல ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் பத்தாயிரம் மடங்கு அதிகமான நீரால் சூழப்பட்டுள்ளது. || 130

आवृत्याण्ड यतावारि स्थितंतद्ववत्तदग्निना।

स वायुना तद्वदेव वायुश्च नभसावृतः।

सर्वदशोत्तरं विद्या तद्योम महतावृतम्।

महांश्चाद्यप्रधानेन प्रधानं तमसावृतम्।

तदनंतं तमसस्तस्य संख्यानं नैवविद्यते।

हेतुभूतमशेषस्य तमसःप्रकृतिःपरा।

अण्डानामीदृशानां च सहस्राण्ययुतानि च।

बहुनावा किमुक्तेन संख्या वक्तुं नशक्यते।

अण्डानि तानिसर्वाणि व्याप्यनारायणस्थितः।

अतश्च तेषां भगवान् सर्वाधारः परःपुमान्। 135

ஆவ்ருத்யாண்ட³ யதாவாரி ஸ்தி²தம் தத்³வத்தத³க்³நிநா ।

ஸ வாயுநா தத்³வதே³வ வாயுஶ்ச நப⁴ஸாவ்ருதஃ ।

ஸர்வத³ஶோத்தரம் வித்³யாத் தத்³வ்யோம மஹதாவ்ருதம் ।

மஹாஞ்சாத்³யப்ரதா⁴நேந ப்ரதா⁴நம் தமஸாவ்ருதம் ।

தத³நந்தம் தமஸஸ்தஸ்ய ஸங்க்²யாநம் நைவ வித்³யதே ।

ஹேதுபூ⁴தமஶேஷஸ்ய தமஸஃ ப்ரக்ருதிஃ பரா ।

அண்டா³நாமீத்³ருஶாநாம் ச ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச ।

ப³ஹுநாவா கிமுக்தேந ஸங்க்²யா வக்தும் ந ஶக்யதே ।

அண்டா³நி தாநி ஸர்வாணி வ்யாப்ய நாராயணஸ்தி²தஃ ।

அதஶ்ச தேஷாம் ப⁴க³வான் ஸர்வாதா⁴ரஃ பரஃ புமான் । 135

அந்த முட்டையை நீர் சூழ்ந்துள்ளது, நீரை நெருப்பு சூழ்ந்துள்ளது, நெருப்பை காற்று சூழ்ந்துள்ளது, காற்றை ஆகாயம் சூழ்ந்துள்ளது. ஆகாயத்தை மஹத் என்னும் தத்துவம் சூழ்ந்துள்ளது, மஹத்தை பிரதானம் என்னும் தத்துவம் சூழ்ந்துள்ளது, பிரதானத்தை தமஸ் என்னும்

தத்துவம் சூழ்ந்துள்ளது. தமஸ்ஸை எண்ணிப் பார்க்க முடியாது, அதுவே அனைத்துக்கும் காரணமான பரப்பிரகிருதி. இது போன்ற முட்டைகள் ஆயிரக்கணக்கில் லட்சக்கணக்கில் உள்ளன, அதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இந்த எல்லா முட்டைகளையும் வியாபித்து நாராயணன் இருக்கிறார். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவர். ।। 135

बहिश्च साक्षीवत्सर्वमीक्षमाणोवतिष्ठते।

महतस्तमसो बृह्मन् द्युलोका बहुयोजनाः।

चत्वारः क्रमशस्संति चतुर्भिस्समदृष्टिताः।

व्यूहैः क्रमेण लक्ष्यास्ते ह्वनिरुद्धोऽपरोमतः।

प्रद्युम्नोऽनंतरं तस्य संकर्षण समाह्वयः।

वासुदेवस्ततः पश्चाद्व्यूहाख्यःकमलासन।

विभवाख्यो वासुदेवः तदनंतरमीरितः।

अनाधिर्वासुदेवश्च स्वस्वलोके प्रतिष्ठितः।

ततो नारायणस्यापि लोकस्तन् निकटे स्थितः।

एकैकस्यान्तरंकोटि योजनानामुदीरितम्। 140

ப3ஹிஶ்ச ஸாக்ஷீவத்ஸர்வமீக்ஷமாணோ(அ)வதிஷ்ட2தே ।

மஹதஸ்தமஸோ ப்3ருஹ்மந் த்3யுலோகா ப3ஹுயோஜநா: ।

சத்வார: க்ரமஶஸ்ஸந்தி சதுர்பி4ஸ்ஸமத்3ருஷ்டிதா: ।

வ்யூஹை: க்ரமேண லக்ஷ்யாஸ்தே ஹ்வநிருத்3தோ4(அ)பரோ மத்த: ।

ப்ரத்3யும்னோ(அ)நந்தரம் தஸ்ய ஸங்கர்ஷண ஸமாஹ்வய: ।

வாஸுதே3வஸ்தத: பஶ்சாத்3 வ்யூஹாக்2ய: கமலாஸந ।

விப4வாக்2யோ வாஸுதே3வ: தத3னந்தரமீரித: ।

அநாதிர[4] வாஸுதே[3]வஶ்ச ஸ்வஸ்வலோகே ப்ரதிஷ்டி[2]த꞉ ।

ததோ நாராயணஸ்யாபி லோகஸ்தந்நிகடே ஸ்தி[2]த꞉ ।

ஏகைகஸ்யாந்தரம் கோடி யோஜநாநாமுதீ[3]ரிதம் । 140

அவர் வெளியே சாட்சியாக இருந்து அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். தமஸிற்கு அப்பால் பல கோடி யோஜனை தூரத்தில் சொர்க்க லோகம் உள்ளது. அங்கு நான்கு வியூகங்கள் அடுத்தடுத்து உள்ளது, அனிருத்தன், பிரத்யும்னன், சங்கர்ஷணன், வாசுதேவன் என நான்கு வியூகங்கள் உள்ளன. வாசுதேவன் விபவ வாசுதேவன் எனவும் அனாதிரி வாசுதேவன் எனவும் பல வடிவங்களில் தன் லோகத்தில் நிலைத்திருக்கிறார். பின்னர் நாராயணன் லோகம் உள்ளது, அது ஒவ்வொன்றும் ஒரு கோடி தூரத்தில் உள்ளன. || 140

तावानेवच विस्तार स्तेषामति मनोहरः।

तेभ्यो बहिस्स्थितोलोको यत्रास्ते भगवानजः।

आधारभूतस्सर्वेषामनादिः पुरुषोत्तमः।

शेषभोगासनेदिव्ये श्रीभूम्यांसहितस्थितः।

यो व्याप्ताभिस्तथाऽष्टाभिः शक्तिभिः परिवारितः।

वालव्यजन हस्ताभिः सेवमानाभिरंतिके।

सेनेशाद्यैःपारिषदैः चण्डाद्यैरायुधैरपि।

प्रणमद्भिस्सेव्यमानः सामीप्ये परितस्थितैः।

मुक्तैश्च पंचकालज्ञैः सिद्धैः किंकरतांगतैः।

उपास्यमानस्सततं द्वादशाक्षरचिंतकैः। 145

தாவானேவ ச விஸ்தார ஸ்தேஷாமதி மனோஹர꞉ ।

தேப்[4]யோ ப[3]ஹிஸ்தி[2]தோ லோகோ யத்ராஸ்தே ப[4]க[3]வானஜ꞉ ।

ஆதா4ரபூ4தஸ்ஸர்வேஷாம் அநாதி3: புருஷோத்தமः ।
ஶேஷபோ4கா3ஸநே தி3வ்யே ஸ்ரீபூ4ப்4யாம் ஸஹிதஸ்தி2தः ।
யோ வ்யாப்தாபி4ஸ்ததா2(அ)ஷ்டாபி4: ஶக்திபி4: பரிவாரிதः ।
வாலவ்யஜந ஹஸ்தாபி4: ஸேவமாநாபி4ரந்திகே ।
ஸேநேஶாத்3யை: பாரிஷதை3: சண்டா3த்3யைராயுதை4ரபி ।
ப்ரணமத்3பி4ஸ்ஸேவ்யமாநः ஸாமீப்யே பரிதஸ்தி2தை: ।
முக்தைஶ்ச பஞ்சகாலஜ்ஞை: ஸித்3தை4: கிம்கரதாங்க3தை: ।
உபாஸ்யமாநஸ்ஸததம் த்3வாத3ஶாக்ஷரசிந்தகை: । 145

அவை அனைத்தும் ஒரே அளவு அகலமுடையவை, பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். அவற்றிற்கு அப்பால், பகவான் அஜன் இருக்கிறார். அவர் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரம், தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாத புருஷோத்தமன். ஆதிசேஷனின் மேல் ஸ்ரீதேவி மற்றும் பூதேவியுடன் வீற்றிருக்கிறார். அவர் வியாப்தி சக்தி, காந்தி சக்தி முதலான எட்டு சக்திகளால் சூழப்பட்டவர். அருகில் சாமரம் ஏந்திய பெண்கள் அவரைச் சேவிக்கிறார்கள். சேனைத் தலைவர்கள், பரிசாரகர்கள், சண்டன் முதலான ஆயுதங்கள் ஏந்தியவர்கள் அருகில் நின்று அவரை வணங்குகிறார்கள். முக்தி அடைந்தவர்களும், பஞ்ச காலங்களை அறிந்தவர்களும், சித்தர்களும், தொண்டர்களும் அவரைச் சேவிக்கிறார்கள். பன்னிரெண்டு எழுத்து மந்திரத்தை நினைப்பவர்களும் அவரைத் துதிக்கிறார்கள். ।। 145

अष्टाङ्गयोगसंसिद्धैर् बहुभिर्भगवन्मयैः।
मन्त्रद्वयानुसंधानपरैर् भागवतोत्तमैः।
तापादिकृतसंस्कारैर्यैः पूर्वं पर्युपासितः।

सर्वलोकावधिश्शेषी भगवान् सद्गुणादयः।

वैकुण्ठाख्यो हि मे लोको नित्योयम् कमलासन।

कथितः कृपया तुभ्यं त्रिगुणात्परतः परः।

एष सर्वावधिश्शेषी भगवान् सद्गुणालयः।

सच्चिदानंदरूपोसौ सर्वकारणकारणम्।

भक्त्यापरमया ग्राह्यो दीनानां परिपालकः।

यद्गत्वा न निवर्तते तद्ब्रह्मो परमंपदम्। 150

அஷ்டாங்க³யோக³ஸம்ஸித்³தை⁴: ப³ஹுபி⁴ர்ப⁴க³வந்மயை: ।

மந்த்ரத்³வயாநுஸந்தா⁴நபரை: பா⁴க³வதோத்தமை: ।

தாபாதி³க்ருதஸம்ஸ்காரைர்ய: பூர்வம் பர்யுபாஸித: ।

ஸர்வலோகாவதி⁴ஶ்ஶேஷீ ப⁴க³வான் ஸத்³கு³ணாத³ய: ।

வைகுண்டா²க்²யோ ஹி மே லோகோ நித்யோ(அ)யம் கமலாஸந ।

கதி²த: க்ருபயா துப்⁴யம் த்ரிகு³ணாத் பரத: பர: ।

ஏஷ ஸர்வாவதி⁴ஶ்ஶேஷீ ப⁴க³வான் ஸத்³கு³ணாலய: ।

ஸச்சிதா³நந்த³ரூபோஸௌ ஸர்வகாரணகாரணம் ।

ப⁴க்த்யா பரமயா க்³ராஹ்யோ தீ³நாநாம் பரிபாலக: ।

யத்³க³த்வா ந நிவர்ததே தத்³ப்³ரஹ்மோ பரமம் பத³ம் । 150

அஷ்டாங்க யோகத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், பகவானையே நினைப்பவர்களும், இரண்டு மந்திரங்களை தியானிப்பவர்களும், சிறந்த பக்தர்களும், தபம் முதலானவற்றால் தூய்மை செய்யப்பட்டவர்களும் அவரை எப்போதும் வணங்குகிறார்கள். எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லையாக இருப்பவரும், நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவரும், சச்சிதானந்த ரூபமும், எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமானவரும், ஏழைகளை காப்பவருமான பகவான், ஆதிசேஷன் மேல் வீற்றிருக்கிறார். பத்மனே,

வைகுண்டம் என்னும் எனது உலகம் என்றும் நிலையானது. இந்த மூன்று குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட உலகத்தைப் பற்றி நான் கருணையுடன் உனக்கு சொன்னேன். இந்த அனைத்து லோகங்களுக்கும் எல்லையாக இருப்பவரும், நல்ல குணங்களின் இருப்பிடமும், சச்சிதானந்த ரூபமும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமுமானவர், சிறந்த பக்தியால் அறியப்படுகிறார். அவரை அடைந்தால் மீண்டும் பிறவி இல்லை, அதுவே பிரம்மனின் மேலான இருப்பிடம். || 150

इति ते कथितं धातः स्थानं यद्विविदं स्मृतम्।

प्राकृताऽप्राकृता नाम किं भूयः श्रोतुमिच्छसि। 151

இதி தே கதி^{2}தம் தா^{4}த: ஸ்தா^{2}னம் யத்^{3}விவிதம் ஸ்ம்ருதம் ।

ப்ராக்ருதா(அ)ப்ராக்ருதா நாம் கிம் பூ^{4}ய: ஶ்ரோதுமிச்ச^{2}ஸி । 151

படைப்பாளியே, இதுவரை பலவிதமான உலகங்களின் இருப்பிடத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். இயற்கை மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உலகங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொண்டாய், வேறு என்ன தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறாய்? || 151

इति श्रीबृहद्ब्रह्मसंहितायां द्वितीयपादे लोकनिरूपणं

नाम सप्तमोऽध्यायः।

இத்துடன் ஸ்ரீப்ருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையின் இரண்டாம் பாகத்தில் லோக நிர்ணயம் என்னும் ஏழாவது அத்தியாயம் முடிவடைகிறது.

இரண்டாம் பாகம் முடிவுற்றது.

Proof பார்த்து முடித்ததினம் க்ரோதி வருஷம் தை **புஷ்யம்**-11-2-25

<<<<___>>>>

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

நூலாசிரியரைப் பற்றி

பெயர் : ஸ்ரீ. உ.வே.க. ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சார்யார்

பிறந்த தேதி : 1-6-1958

தகப்பனுர் : ஸ்ரீ. உ.வே. ஸா. கண்ணன் பட்டாச்சார்யார் ஸ்வாமி.

தாயார் : ஸ்ரீமதி ஸாரநாயகி அம்மாள்

பிறப்பிடம் : தேரழுந்தூர், தமிழ்நாடு

தெரிந்தமொழிகள் : தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, ஸம்ஸ்க்ருதம் & ஆங்கிலம்

<u>படிப்பறிவு :</u>

- திருமலே திருப்பதி தேவஸ்தான பாடசாலேயில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் உட்பிரிவுகளேக் கசடறக் கற்றவர்.
- ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் நாட்டம் அதிகம்.
- வேதங்களின் சில அம்சங்களேப் பயின்றவர்

<u>கைங்கர்யம்:</u>

- சுமார் 16 வயது முதலே தகப்பனுருடனும், மற்றும் பல பெரியோர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் மூலம் உத்ஸவாதிகள், மற்றும் ப்ரதிஷ்டைகளில் ஈடுபட்டு அவரவர்களிடம் ஆகம பாடங்களும் பயின்றவர்
- தேரழுந்தூர், திருச்சேறை, போன்ற திவ்யதேசங்களில் நித்யகைங்கர்யம்
- அலமேலுமங்காபுரத்தில் 3 வருடம் அர்ச்சகம் கைங்கர்யம்
- பம்பாய் பனஸ்வாடி ஸ்ரீபாலாஜி மந்திரில் சுமார் மூன்று வருடங்கள்
- சிகந்திராபாத்(ஆந்திரா) ஸ்ரீவெங்கடேசப்பெருமாள் கோவிலில் சுமார் 25 வருடங்கள் அர்ச்சகசேவை
- ஹைதராபாத் பத்ராத்ரி என்று அழைக்கப்படும் கொண்டாபூர் ஸ்ரீராமாலயத்தில், கர்ஷணுதி ப்ரதிஷ்டை, ப்ரதிஷ்டாதி உத்ஸவம், என்று கூறும் படியான பற்பல கைங்கர்யங்களே சுமார் 20 வருடங்களாகச் செய்து வருபவர்.

<u>மஹா ஹோமங்கள் மற்றும் கும்பாபிஷேகங்கள் :</u>

- இதுவரை சுமார் 700க்கும் மேற்பட்ட கும்பாபிஷேகங்களே செய்து, பற்பல மஹநீயர்களின் பாராட்டுதல்களேப் பெற்றவர்.
- ஸ்ரீரங்கம் ஜீயர் நடத்திய பல 108 குண்ட யாகங்களில் முன்னிருந்து நடத்தியவர்.
- ஸ்ரீமந்நாராயணஜீயர் ஸ்வாமி திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி நடத்திய புகழ்பெற்ற காவேரி புஷ்கரம் போன்ற மிகப்பெரிய க்ரது(யாகங்கள்)க்களே முன்னிருந்து நடத்தியவர். மேலும் அவரோடு பத்ரிகாஸ்ரமம், மற்றும் புகழ்பெற்ற க்ஷேத்ரங்களில் எண்ணற்ற சுதர்சன யாகங்களே நடத்தியவர்.

- திருநாராயணபுரம் (மேல்கோட்டை)யில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் பீடம் ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்திய திருவஷ்டாக்ஷர மூலமந்த்ரம் (1கோடி)ஹோமத்தில் கலந்துகொண்டு, நடத்தி பற்பல மஹான்களின் ஆசிகளுக்கு இலக்காணவர்.
- இவர் நடத்திய யாகங்களிலேயே மிகப்பெருமையாகவும், இன்றளவும் கூறப்படுவது மைசூர்(பெலகோலா)வில் **Vishvakshema Trust** மூலம் நடந்த 1 கோடி லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ம மஹா யாகம். அதில் சுமார் 1,300 வேதபண்டிதர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. அதிலும் தலைமை.
- மேலும் தமிழகம், அசாம், பிஹார், குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா, ஆந்த்ரா, கர்நாடகா, கேரளா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலும், பற்பல திவ்ய தேசங்களிலும், க்ஷேத்ரங்களிலும், மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதல் நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவங்களை நடத்திவருபவர்.

இன்னும் பற்பல யாகங்கள், பூஜைகள் மூலம் எம்பெருமானுக்கு ஸேவைகள் செய்து வருபவர்.

<u>தொண்டு :</u>

- எவ்வளவு இருந்தாலும் மனநிறைவான வரலாறு, எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்க எடுத்தமுயற்சி. அதாவது இதுவரை தமிழகத்திலேயே இல்லாத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம பாடசாலையை முதன்முதலில் நிறுவி எம்பெருமான் திருவருளோடும் ஒருசில மஹநீயர்களின் உதவியோடும் சுமார் நூற்றுக் கணக்கான மாணுக்கர்களை உருவாக்கியதுதான்.
- அத்துடன் நம் பொக்கிஷங்களான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூல்களையும், திவ்யதேச வரலாறுகள், புராணங்களின் மூலஸ்லோகங்கள் (க்ஷேத்ரமாஹாத்மியங்கள்) தமிழ், ஸம்ஸ்க்ருதம், க்ரந்தம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பாஷைகளில் தானே அச்சிட்டு விலைமதிக்க முடியாத புஸ்தகங்களை வெளிக்கொணர்வது, விலையில்லாமலே அனைவருக்கும் கொடுப்பதுதான் இவரது சிறப்பான இயல்புகுணம். இதுவரை சுமார் 46 பழமையான ஆகமநூல்களையும், இதிஹாஸ புராணங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். இன்னமும் பல ஸம்ஹிதைகள் வெளிவரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர். அதற்கு நம்பெருமாள் (அர்ச்சகர்வாயிலாக) இவருடன் நேரிலே பேசி அருள்பாலித்த வரலாறு திருவரங்க வாசிகளுக்குத் தெரியும்.
- அனைவரும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் பெருமைகள் மற்றும் உட்கருத்துகளை உணரவும், இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கும் பற்பல கலை நூல்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை அறிய, அகில பாரத ஸதஸ்களை **(National Conference)** பல வித்வாங்களைக் கொண்டு நடத்தி வருபவர்.

எம்பெருமான், எம்பெருமானுர் அருள்புரிவாராக.

பொலிக பொலிக பொலிக

****

Books Published by Kriyasagaram for free of cost with Bagavat and Bagavata Krupa

(All the books are freely available at www.kriyasagaram.in)

Vol.	Contents
1	Vasudeva Punyahavachanam,Thiruaradhanam, Agnikaryam, Mahotsavam and Cakrabjamandala puja vidhi
2	Prathista vidhi
3	Vacanasaram (I) – Pramanas of Thiruaradhanam
4	Vacanasaram (II) - Pramanas of Mahotsavam
5	Archana (Namavali) of various divyadesa perumal
6	Dhyana sloka ratnavalai
7	Kriyakairava chandrika (I)
8	Kriyakairava chandrika (II)
9	Snapana Vidhi
10	Paramapurusha Samhitha
11	Bruhadbrumha Samhitha
12	Sriranga Mahatmyam(I)
13	Sriranga Mahatmyam(II)
14	Panchamrutham
15	Panchakala prakriya
16	Thula Kaveri Mahatmyam
17	Nagapattinam Sri Saundaryaraja Perumal Vaibhavam
18	Alwar thirunagari (thirukkurugur) Vaibhavam
19	Jitanta storam (mulam and vyakyanam)
20	Padma Samhitha 1st part
21	Padma Samhitha 2nd part
22	Sri Rajamannargdi Vaibhavam
23	Sriprasna Samhitokta Kriyapaddathi
24	Sri Paramesvara Samhitha

25	Sri Pancharatra Agamokta Iswara Samhita
26	Satvataamrutam & Satvataamruta Saram
27	Vacanasaram (III) - Pramanas of Pratishta vidhi
28	Sri Prashna Samhitha Saram
29	Sri Purushothama Samhita
30	Sri Sri Prashna Samhitha Part - 1
31	Sri Sara Kshetra Mahatmyam
32	Sriprashna Samhitha Vol.2
33	Sri Palasha vana (Thiru Nangur) Vaibhavam
34	Kaliyan Vaibhayam (Bilvaranya kshetram)
35	Kriya Sudabdi
36	Arangan Utsava Mahimai
37	Sri Paushkara Samhitha(part-1)
38	Sri Paramesvara Samhitha Vyakhyanam
39	அனைத்து சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஆதாரம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமே
40	Sri Yati Darma SamuchayaH
41	Sri Vishnutilaka Samhitha
42	Aalayangalin Thathuvangal (ஆலயங்களின் தத்துவங்கள்)
43	Sri Paramapurusha Samhitha Tamizh Vyakhayanam
44	Kriyasaram
45	Garudakalpa manjari & Agamaththil Azhakiyasingar
46	Sri Gautamaksetra paścimaranganātha māhātmiyam
47	108 Divyadesa Dyana RatnavalayaH
48	Divyasuri Charitham
49	Kamban kanda Valmiki
50	Azhagar Koil Sthalapuranam
51	Prathista Tatva nidhi
52	Lakhmi Tantra Samhitha (on print)
53	Vishnutilaka Samhita (on print)
54	Srimannarayana Samhita (on print)

55	**Vishnu Samhita Vyakhyana (on print)**
56	**Sri Ramanum Ramanujanum (small book 25 pages)**
57	**Svetagiri mahatmiyam(tiruveLLarai)**
58	**Dravida Sruti & Bhakta bimba vaibhavam (in print)**
59	**Prayascitta samgraham(in print)**
60	**Sripaushkarasamhita(Part-2)**
61	**Mahotsava Tatva Nidhi:**

And many more to come

****

This book is published by

Therazhundur Sri Pancharatra Agama Vidvan,
Sri Pancharatra Agama Pravarthakar,
Sri U. Ve. Sriraman Battacharyar Swamy,
Srirangam, Trichy, Tamil Nadu.
9791 702 035

S.Balaji
860 87 940 34

B. Adinathan Battacharyar